

دیوان
ظہیر الدین محمد بابر

با
مقدمہ، مقابلہ و تصحیح

شفیقہ "یار قین"

کابل - ۱۳۶۲

به مناسبت پنجمین سال تولد بابر

دیوان

ظہیر الدین محمد بابر



مقدمہ ، مقابلہ و تصحیح

شفیقہ « یارقین »

کابل - ۱۳۶۲

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY



3 ACKU 00045525 2

- دیوان ظہیر الدین محمد بابر
- با مقدمه، مقابلہ و تصحیح :
- شفیقہ یار قین
- نشر کردہ: اکادمی علوم ج. د. ۱۰۵۰.
- مرکز زبانہا و ادبیات
- دیپارتمنت ملیت‌های برادر
- طرح پشتی از :
- محمد شفیع «عظیمی»
- خطاط: استاد عزیزالدین وکیلی
- جای چاپ: مطبعہ دولتی
- تیراژ : یکہزار جلد
- سال چاپ: ۱۳۶۲



ظهیرالدین محمد بابر

فهرست عناوین

الف	سرآغاز
یک-یکصد و سی و شش	I: پژوهشی در زندگی و ایجادیات بابر
	بخش نخست
	سیمای چند بعدی بابر
یک	الف- فشرده جستاری برزیستنامه بابر
پنج	ب- بابر فرمانروا
پانزده	ج- بابر مؤرخ
بیست و یک	د- بابر سرایشگر ادیب و دوستدار هنر
بیست و شش	ه- بابر منتقد دقیق و ژرف نگر
	بخش دوم
	آثار و ایجادیات بابر
سی و چهار	الف- بابرنامه

ب-رساله عروض	سی و هشت
ج-رساله مبین	چهل و دو
د-ترجمه منظوم رساله والديه	چهل و پنج
ه-دیوان اشعار	چهل و هفت
و-خط بابری	پنجاه و یک

بخش سوم:

شناخت شعر بابری

الف- شعر بابراز نظر شکل	پنجاه و هفت
ب - درونمایه و محتوای شعر بابری	هفتاد و دو
۱- اشعار تاریخی	هفتاد و سه
۲- اشعار وصف الحال	هفتاد و نه
۳- اشعار عشقی	هشتاد و چهار
۴- اشعار اجتماعی و اخلاقی	نود و پنج

بخش چهارم

نسخه های خطی و چاپی دیوان بابری

الف- نسخه های خطی دیوان بابری	یکصد و چهار
۱- نسخه خطی کتابخانه دانشگاه استانبول	یکصد و پنج
۲- نسخه خطی کتابخانه موزه توپکاپیوسرای	یکصد و شش
۳- نسخه خطی کتابخانه معلم جودت	یکصد و هفت
۴- نسخه خطی کتابخانه ملی پاریس	یکصد و هفت
۵- نسخه خطی کتابخانه رامپور هند	یکصد و هشت

ب- نسخه های چاپی دیوان بابر

- ۱- مجموعه اشعار بابر، چاپ بنگال یکصدونه
- ۲- اشعار بابر شاه، منتشره استانبول یکصدونه
- ۳- مجموعه اشعار بابر پادشاه چاپ پتربورگ یکصدونه
- ۴- منتخب آثار بابر یکصد و ده
- ۵- آثار ظهیر الدین محمد بابر یکصد و ده
- ۶- دیوان هند بابر یکصد و یازده
- ۷- معنی شناسی غزلیات بابر یکصد و یازده
- ۸- دیوان اشعار ظهیر الدین محمد بابر یکصد و دوازده
- II تصحیح برخی اشتباهات چاپ های پیشین یکصد و پانزده
- ترتیب غزل های بابر در چاپ های مختلف دیوان یکصد و سی
- III متن دیوان اشعار ۲۸۲-۱
- ۱ غزل لار
- ۱۴۱ مضموع شعر
- ۱۲۳ رباعی لار
- ۱۷۵ تویوق لار
- ۱۷۹ قطعه لار
- ۱۸۴ معمالار
- ۱۸۵ مثنوی لار
- ۲۱۸ رساله والدیه ترجمه سی

۲۳۹	مبین رساله سی
۲۵۹	فرد لار
۲۶۳	دری تیلیده گی شعرلار
	IV بابر نینگک باشقه اثرلری دن پارچه لر
۱۶۶	عروض رساله سی دن
۲۶۸	بابر نامه دن پارچه لر
۲۸۳	V لغتنامه دیوان بابر
۳۰۸	VI فهرست اسمای خاص
۳۱۵	VII کتابشناسی دیوان بابر

سر آغاز

سیاس ناکرا نمند به خورشید نورزای و نور گستر که تیره شبان
دیرپای را گر بیان دریدو روزهای درخشان و روشن را از چاکردای
بلند آن بیرون کشید ، سپاس برزادگاه چشمه های زلال نور که
شمار خشکستان های پیداشده از بیدار تاز و وسیر آب کرد و در
زهدان سیاهی ها، دانه های نور را کاشت و جوانه های بالنده ورشد
یابنده روشنی را به رویش و پایش آورد، تا شبستان خاموش و خواب
آلوده ، به چراغستان پرنگا پیو وزمه گر مبدل گردد .

سیاس به انقلاب که دریچه های بسته کاخ بلورین و استوار همسانی
هارا گشود و دیده گان مشتاق به تماشا نشستند را با نمایش رنگین
همرنگی ها و همگونی ها باز کرد و گوش جان آن فریاد به گلوختگان
را با ترنم دلنواز همصدای ها و هم آوایی ها آشتی داد .

درو به انقلاب که ستبر یمن دیوار های دیرین سال فراسانی ها
و فرو سانی ها را فرو ریخت و بجای آن باره های فلکسای یکسانی ها
و همسانی ها را بنا نهاد تا فرازی نباشد و فرودی ، تاجدایی رنگ ها و
آهنگ ها بشکند و همرنگی و هم آهنگی در موج های پرنیا نی آگینه
هابه رقص و پایکو بی برخیزد .

انقلاب شکو همند ثور که پیکره های خود خواهی و خود بر تربینی
هارا ، تنوا ره های زورگو یی و ستمکاری هارا در هم شکسته ،

بجای آن زیبا تند یسه دگرخواهی ها، همه خواهی ها و برابر خواهی ها را داشته است .

انقلاب همه داشته ها و اندوخته های مردم را با امانت داری به صاحبان اصلی آن بازپس می دهد، قفل های خزانه ها را می گشاید و گوهرهای ناسفته و پیربها را زیرپای توده ها می پراگند تا هر که هر چه خواهد و تواند، برگیرد .

انقلاب که خلق نیازمند اوزبیک را با داشته ها و اندوخته های بها دار فرهنگی اش بی نیاز کرد است ، این گهرها را پیش چشم او گسترده ، تازیانه ترین، درخشانترین و پیربها ترین ها را برگزیند و بر افسر خسروانی ادبیات خویش نشاند . انقلاب، باران فیض را بر کویر خشک ادبیات و فرهنگ همه ملیت های با هم برادر و برابر افغانستان عزیز به یکسان می بارد تا این کویرهای آتش گرفته و تشنه لب سیراب گردند و اینک این انقلاب است که چشمه سار شعر را بر دشت ناپیدا کران ادبیات کلاسیک اوزبیک جاری می سازد، برین دشت پدرام و سبز که روزگاری آتش نابرابری ها، زورگویی ها و ستمبارگی های آل یحیی همه گل های رنگین و عطر افشان او را پژمرده و سوخته و همه سبزه های شبنم زده و شاداب او را خشکیده و به آتش کشیده بود .

ما انقلاب شکوهمند خویش را سپاس می گوئیم که زمینه چاپ آثار شاعران کلاسیک اوزبیک را فراهم آورد و امروز از فیض آن، فرزندان زحمتکشان اوزبیک ، کتاب حاضر را در دست دارند و بدینوسیله بایکی از پیشگامان شعر و ادب اوزبیک آشنا می یابند و شخصیت های فرهنگی و ادبی خویش را گرامی میدارند و از زادروز آنان تجلیل مینمایند. این عنایت بود که به تاریخ یازدهم حمل سال ۱۳۶۲ انستیتوت علوم و مباحثات علمی اکادمی علوم جمهوری

دمو کړا تیک افغانستا ن پنځصدمین سال تولد ظهیر الدین محمد بابر را به تجلیل نشست و خاطر ه های خیال انگیز باغ پرشکو ه اورا با ر دیگر در یاد هازنده گردانید و پیرا مون شخصیت و آثار ایـن سیاستمدار ، شاعر ، ادیب و مورخ بزرگ ونا مدار ، بحث و گفتگو های علمی صورت گرفت و میتوان چاپ آثار وایجادیات این سیمای تابناک سیاست واد ب اوزبیک رابه امیدنشست .

دوکتور یعقوب واحدی را که مواد چاپ شده و چاپ ناشده دیوان اشعار بابر را در دسترس من نهادند ودرگونه گون موا ردمرا یاری رساندند ، باید سپاس گفت.

بگذار خورشید انقلاب پر شکوه نور بر زندگی همه مردم زحمتکش کشور ما به یکسان بتابد .

بگذار گل های همیشه بهار واد ب ملیت های با هم برادر و برابر این سرزمین زیبا همیشه بروید ، همیشه بشکفد و همیشه عطر افشانی کند .

شفیقه یارقین

کابل - حمل ۱۳۶۲

بژوهشی

در زندگی و ایجا دیات بابر

بخش نخست

سیمای چند بعدی بابر

الف - فشرده جستاری برزیستنامه بابر:

ظهیر الدین محمد بابر یکی از رجال برجسته سیاسی، تاریخی و ادبی او آخر قرن نهم و نیمه اول سده دهم هجری خراسان، ماوراء النهر و هندوستان است. بابر بروز ششم محرم الحرام سال (۸۸۸ ه.ق.) در خانواده یی از سلاله تیمور چشم به جهان گشود. پدرش عمر شیخ میرزا فرزند ابوسعید میرزا از فرزندان زادگان تیمور کورگان و حاکم ولایت فرغانه، اندکان و سمرقند، و مادرش قوتلوق نگار خانم دختر خان معروف چغتایی یونس خان مغول بود که مربوط به امیرزادگان کاشغر می باشد.

عمر شیخ میرزا مرد قلم و شمشیر و مرد عرصه بزم و رزم بوده میراث ادبی و فرهنگی و خصلت های مردی و جنگاوری پدرانش را در نهاد خود بدرستی پرورش داده بود. به قول بابر: «سوادروانی داشت، خمستین و کتب مثنوی و تاریخ ها خوانده بود. اکثر شاهنامه می خواند. اگر چه طبع نظمی داشت، اما به شعر پروانگی کرد.» (۱) جد ما دریابری (یونس خان) نیز اهل قلم و دوستدار علم و هنر بود، چنانچه حیدر میرزا و غلات فرزند محمد حسین کورگان

۱- توزوک بابری، ترجمه عبدالرحیم خان خانان، طبع بمبئی، ۱۳۰۸ ه.ق، صفحه ۶.

و نواسه دختر ی یونس خان در کتاب خود «تاریخ رشیدی» یونس خان را چنین توصیف مینماید: «خان (یونس خان) دوازده سال بامولانا شرف الدین علی یزدی همراه بود و فضایل بسیار از او کسب نمود. بعد از وفات مولانا، خان از یزد به طرف عراق، فارس و آذربایجان رهسپار شد و در شیراز به مجالس فضیلتی آن دیار راه یافت و هم در آنجا لقب «استاد یونس» به او داده شد... او فضایل بسیار داشت، قرآن را نگو قرائت می کرد. طبعی موزون را صاحب بود و در موسیقی و نگاره گری مهارت پیدا کرده بود...» (۲)

روشن است که بابر در چنین یک خانواده علم دوست و شعر شناس بخوبی پرورش و آموزش دیده، بافتون حربی و علم و ادب آشنایی و مهارت کسب کرده است. همچنین به استثناء سخنان خودش میتوان به صراحت گفت که استادان بزرگ و معروف آن زمان عهده دار آموزش و پرورش او بوده اند، بگونه مثال، بابر از استادانی چون شیخ مزید بیک، باباقلی علی، خدای بیک و خواجه مولانا قاضی عبدالله نام برده و درباره استادی و فضیلت آنان به تفصیل سخن می راند و همچنان در مورد کتب طرف استفاده خود تذکر داده و به آثار مشهوری چون:

قرآن مجید، گلستان و بوستان سعدی، شاهنامه فردوسی، خمسه های نظامی و امیر خسرو، ظفرنامه شرف الدین علی یزدی طبقات ناصری قاضی منهای سراج جوزجانی، در بابرنامه اشاره هایی دارد.

به همینگونه صحبت ها، نشست ها، مرادها و مراسلات او با علما، فضلا، شعرا و ادبای ماوراءالنهر و خراسان، بویژه هرات که در آن زمان محل تجمع ارباب علم و فضل بود، بر دانش، بینش و معلومات او اثر مند بوده است. بابر از دانشمندان و فضیلتی آن زمان چون: شیخ الاسلام سیف الدین احمد، ملا شیخ حسن، میر جمال الدین محدث، میر عطاء الله مشهدی، قاضی اختیار و دیگران به نیکویی یاد کرده و اخلاص و اعتقاد خویش را نسبت به آنان نوشته است.

۲- بزم تیموریه، تألیف سید صباح الدین عبدالرحمن ام. ای. طبع معارف اعظم گده، سال ۱۳۶۷ ه. ق (۱۹۴۸ م). صفحه ۵

بابر زمانیکه هنوز کودکی بیش نبود و میبایست کتاب و قلم به دست گرفته و چون دیگر همسالان خود را می درسگاه شود و بابازیچه ها به تفریح بپردازد ، مجبور گردید به جای قلم ، شمشیر آخته به کف گیرد ، به جای نشستن بر کرسی مدرسه ، بر پشت اسب سوار شود و بجای اینکه با همسالان یا اسباب بازی های خود سرگرم و مشغول گردد ، یاعده پی از سر بازان و جنگاوران روبرو گشته و تفریحی جز رنج لشکر کشی ، پیشروی و عقب نشینی نداشته باشد .

عمر شیخ میرزا در سنه (۸۹۹ ه.ق.) هنگام کبوتر پرانی از فراز بام کبوتر خانه بيفتاد و بر دوجای او بابر دوازده ساله بر تخت نشست و فرمانروای ولایت فرغانه شد . در آغاز سلطنت با مشکلات و مصایب بیشمار روبرو گشت ، شهرها و ولایات تحت فرمان خویش را از دست داد و بالاخره مجبور به ترك دیار گردید . با عده کمی در حدود دوسه صد نفر از رود آمو گذشت و به سوی بدخشان و کابل متوجه شد . در آن زمان شیپانی خان اندجان ، سمرقند و فرغانه را متصرف شده و برای گرفتن بدخشان و قندزکه تحت فرمان خسرو شاه بود حرکت کرد . خسرو شاه به طرف کابل گریخت و سپاه او با تمام ساز و برگ نظامی خود بابابر پیوستند . همچنان بابر حمایت و همراهی باقی چغانیان و پسر او احمد قاسم و سه چهار هزار خانواده مغول را که به خسرو شاه تعلق داشتند ، بخود جلب کرده و به سمت کابل حرکت کرد . هنگام رسیدن به «دوشی» خسرو شاه نیز باو بیعت کرد و عده باقیمانده سپاه خود را نیز به بابر تسلیم نمود (۳) باین ترتیب بابر با آمادگی بیشتر به کابل رسید و به محاصره شهر پرداخت و محمد مقیم ارغون را که در آنوقت عهده دار حکومت کابل بود ، مجبور کرد که تسلیم شود . در ماه ربیع الثانی سال (۹۱۰ ه.ق.) بابر بر تخت کابل نشست . (۴) و از همین سال به بعد بخت و اقبال به او رو آورد و شهرها و ولایات را یکی پی دیگر متصرف شد و با تسخیر هندوستان در سال

۳- توزوك بابري ، صفحه ۷۷.

۴- همایون نامه ، تالیف گلبدن بیگم ، چاپ خانم انیتی بیو ریج ، لندن ۱۹۰۲ ، صفحه ۵۵ متن .

(۹۳۲ ه.ق) قلمرو او وسعت یافت و چنان یک امپراتوری بزرگ و باشکوهی را اساس گذاشت که در حدود سه سده (دو صد و هشتاد سال) دوام کرد و بقول جواهر لعل نهرو: «در بارامپراتوران مغول (۵) بسیار پر شکوه بود و شاید پر ثروت ترین و مجلل ترین دربارها بود که هرگز نظیر آن وجود نداشته است.» (۶)

بابر بعد از اینکه به دامنه فتوحات خود وسعت داد، کو شید در قلمرو خود امنیت و رفاه بوجود آورد و از همین جهت به ترمیم خرابی ها و ویرانی ها پرداخت و عمرانها مختلف در هندوستان و افغانستان برپا ساخت، تا اینکه بروزدوشنبه پنجم جمادی الاولی سال (۹۳۷ ه.ق) (۱۵۳۰ م.) چشم از جهان فرو بست. (۷) جسد او را ابتدا در باغ نور افشان آگره که از بناهای خودش بود موقتاً به خاک سپردند و بعداً طبق وصیتش جسد او را به کابل آورد و در باغی که خودش ساخته بود و موسوم به باغ بابر شاه است، دفن کردند و به جای او پسر بزرگش همایون بر تخت دهلی نشست.

۵- این اصطلاح از طرف اروپاییان به غلط استعمال شده، بهتر است این سلسله را «گورگانیان هند» یا «تیموریان هند» نامید.

۶- جواهر لعل نهرو، نگاهی به تاریخ جهان، جلد اول، طبع تهران، صفحه ۵۶۶

۷- منتخب التواریخ بدایونی وفات بابر را ششم شوال نوشته است.

بابا بر فر مانروا :

بابر را اگر بایک رخ سیمای او که پادشا می و حکمفر ما بی اوست
بنگریم ، آن در خشنس و تابنا کی را که ابعاد دیگر شخصیت او دارد ،
تیره و مکدر می سازد . چرا که فاتحان و امپرا طوران بهر اندازه
که مثبت از زیبا بی شو ند ، باز هم نمیتوان ازین نکته چشم
پوشی کرد که آنها خواهی نخواهی برای فتوحات خود لشکر کشی ها
کرده ، قلعه ها و شهر ها را ویران ساخته ، سربار بریده و ارزش های
مادی و معنوی خلق ها را به آتش کشیده اند . و تاریخ شاهد این
حقیقت انکار ناپذیر است که هر کشور کشا و هر امپرا طور ناگزیر
از خونریزی ، آدم کشی ، غارت و ویرانی بوده ، منتها یکی بیشتر
ویرانی به بار آورد ، یکی کمتر ، یکی بیشتر آدم کشته و خون ریخته
دیگری کمتر و بالاخره یکی ناپسین لحظه های زندگی در پی آبادانی کشور
و آرامش مردم برنیا مده ، ولی آن دیگر بعد از ویرانی ها دست به
عمرانات زده و برای آسایش و رفاه مردم کوشیده است .

هر چند شخصیت هر دو گروه نزد آزاد مردان و آزاداندیشندگان
قابل تایید نیست ، ولی به هر حال بابراز گروه دومین است ، یعنی او
در آغاز کشور کشایی خود خون های بسیار ریخت ، از سر های
آزادگان مناره ها بر پا کرد و برهستی و آزادی مردم دست برد ،
ولی بعد از استحکام قدرت و پس از تشکیل امپرا طوری خویش ، به
آبادانی شهر ها و کشور های تحت تسلطش کوشش بسیار
نمود . علم و عرفان را گسترش داد و برای آسایش و آرامش مردم
تلاش کرد و چنان قلمرو بزرگ ، شکوهمند و پر ثروت برای
باز ماندگان خود بمیراث گذاشت که دوصد و هشتاد سال ادامه
یافت و از آبادترین و مأمون ترین امپرا طوری ها بود .

بابر دوازده ساله بود که بر اثر مرگ نا به هنگام پدر به پادشاهی
رسید ، ولی از آنجا بیکه پرورش و آموزشی نیکو دید و بخون پدران
و اسلاف جنگاور در شریان هایش جریان داشت ، توانست در مدتی
کو تا به با تحمل مصیبت ها و آواره گی های بی شمار به تاسیس
یک امپرا طوری بزرگ دست یابد و نام خود را ثبت تاریخ سیاسی
جهان سازد .

جوا هر لعل نهرو مبارز بزرگ و قهرمان آزاد ی هند دربارهٔ خصوصیات مغول ها که اسلا ف بابر بودند ، نکتهٔ جالبی دارد : «مغولان مردمان عجیبی بودند که در بعضی امور لیاقت فراوان و شایستگی و تأثیر کم نظیری داشتند و از بعضی جهات دیگر رفتارشان با کود کانه بود . حتی وحشیگری و خشونت و بیرحمی ایشان هم که آن همه و حشمت انگیز بود ، یک عنصر کود کانه در خود داشت . تصور می کنم که همین خاصیت و صفت کود کانهٔ آنان است که به این جنگجویان خشن و بیرحم لطف و جذبهٔ خاصی می بخشید . » وی بابر را به این سلا له ارتباط داده به ادا مة مطلب بالا می نویسد :

«چندین قرن بعد یک نفر مغول به هند آمد و این کشور را فتح کرد . این مرد بابر نام داشت و ما درش از اولاد چنگیز خان بود ، پس از فتح هند همیشه حسرت بادهای سردو گل ها و باغ ها و خربوزه های کابل و نواحی شمالی را داشت و او شخص بسیار خوش طبع و خوش محضر بود و خاطراتی را که نوشته و از او باقی است ، هنوز هم او را یک شخص فوق العاده خوش قلب ، جذاب و صاحب احساسات انسانی نشان می دهد . » (۸)

بابر اگر چه از نسل تیمور و چنگیز بود مانند آنان دست به کشور کشایی و فتوحات زد ، ولی آنچنانکه گفته آمدیم ، به آبا دانی و رفاه شهر ها و مردمان داخل قلمرو خود پرداخت و به گسترش و شکوفایی علم و هنر تلاش ورزید ، از همین جهت نهرو او را بحیث یک انسان مثبت ارزیابی کرده ، در بخشی دیگر از همان کتاب خود می نویسد :

«بابر که از اولاد مستقیم و مشترک چنگیز و تیمور بود ، مقداری از بزرگی و نبوغ نظامی آنها را به ارث برده بود ، اما مغول ها از زمان چنگیز به بعد خیلی متمدن تر شده بودند و بابر یکی از با فرهنگ ترین و مطبوع ترین اشخاصی بود که می توان دید . در او خستگی و تعصب مذهبی و کورته نظری وجود نداشت ، و مانند اجداد خود به خرابکاری و ویرانی نپرداخت . او یکی از علاقمندان جدی هنر و

ادبیات بود و خودش هم به فارسی شعر می سرود . گل ها و باغ
 هارا دوست میداشت ...» (۹)
 در مورد شناخت چگونگی زمامداری بابر نظر مورخان و
 ارباب قلم را یاد داشت می کنیم تا آنچه می گوئیم مستند به
 اسناد معتبر باشد :

فخری هروی در تذکره «روضه السلاطین» آورده است:
 «ظهیر الدین محمد بابر پادشاه ولد عمر شیخ میرزا بود و از سلاطین
 اولاد امجاد امیر تیمور صاحب قرآن . بعد از سلطان حسین
 میرزا ، پادشاهی به فهم و فراست و ضرب و شمشیر او نبود و از کار
 های او همین که باندك لشکری ممالک هندوستان را مسخر گردانیده
 و سپاهیان روزگار را پسندید و مسلم است .» (۱۰)

ابو الفضل علامی مولف اکبرنامه اوصاف و اصول چهار نبانی را،
 شرح داده و بابر را متصف به آن اوصاف میداند: «محالست که
 کمالات ذاتی و صفاتی آن ذات قدسی آیات به دفترها گفته آید. مجملش
 آنکه اصول هشتگانه چهار نبانی را که اول بخت باشد ، دوم همت
 ارجمند ، سوم قدرت کشورکشایی ، چهارم ملکداری ، پنجم
 کوشش در معموری بلاد ، ششم صرف همت بر فائیت عباد ، هفتم
 خوشدل ساختن سپاه ، هشتم ضبط ایشان از تباهی ، به تمام و
 کمال بوجه مستوفی داشتند و در فضایل مکتسبه متعارف رسمیه
 روزگار نیز سرآمد بودند.» (۱۱)

در مذکورهای قبلی نیز سخنی چند در مورد بابر نوشته شده که قابل
 یادآوری است : «افضل و اشجع سلاطین چغتایی بود و بضر ب
 شمشیر ممالک ماوراءالنهر را دوبار مالک شد و در ابقای آن سعی

۹- همان کتاب ، جلد اول ، صفحه ۵۹۵ .

۱۰- تذکره روضه السلاطین ، تألیف فخری هروی ، به تصحیح
 پروفیسور حسام الدین راشد ، انتشارات سندھی ادبی بورد ،
 کراچی ۱۹۶۸ ، صفحه ۵۵ .

۱۱- اکبرنامه ، تألیف ابو الفضل علامی ، چاپ نول کشور ،
 جلد اول ، سال ۱۲۸۴ ق ، صفحات ۱۴۶ و ۱۴۷ .

بلیغ و جد بیدریغ کرده مصاف‌های مردانه نمود ... بعد از انتقال
ملك، طوطی طبعش میل شکریستان کرده، تو جه خاطر دریا
مقاطر، به تسخیر ممالك هندوستان مصروف نمود و آن سواد ظالمانی
را از تاب اشعه تیغ آفتاب شعاع نورانی گردانید و به طالع همایون
عسکر مخالف را شکسته، بخت فیروز به تخت فیروز شاهی، در
حضرت دهلی کا مرانو کامیاب نشست ...» (۱۲)

در کتاب بزم تیموریه از قول یک نویسنده انگلیسی میخوانیم که
بابر برخلاف دیگر شاهان و امرا طوران ظالم و ستمگر، شفیق
و دارای احساسات رقیق انسانی بوده است. این نویسنده با چنین
کلماتی از بابر یاد آوری می کند: «با مطالعه بابرنامه میتوان دریافت
که سینه بابر از عافیه، محبت، شفقت و انس و الفت لبریز بوده
است... بابر چنان زقت احساس داشته که در اوج کامروایی ها و
مجالس عیش و عشرت دوستان کودکی خود را بیاد آورده و به گریه
می افتاده است.» (۱۳)

بابر پادشاه با مروت و جوانمرد بوده و همیشه به آنانی که تسلیم
شده و پناه می خواسته اند، امان میداده و از دشمنان خود در موقع
قدرت انتقام نمی کشیده، بلکه عفو می کرده است. گلبدن بیگم
دختر بابر در مورد مروت و مردانگی پدرش می نویسد:

«در قندرز و بدخشانات لشکر و مردم خسرو شاه بودند آمده حضرت
پادشاه بابام را ملازمت کرده با وجود گناهان که بد کرده مانند
بایسنغر میرزا را شهید کرده و سلطان مسعود میرزا را میل کشیده
بودند و این هر دو میرزا عمو زاد پادشاه بابام بوده اند، و قبل از
آن که عبور آن حضرت در ایام قزاقیها بولایت او افتاده بود - از
ضرورت رفته بودند - به محصلی ها و درشتی ها آنحضرت را از
ولایت خود بدر کرده بود و حضرت پادشاه که مفهوم مردی و مروت
بوده اند، اصلاً و قطعاً در مقام انتقام آن نشدند و فرموده اند که از جواهر
و طلا آلات هر چند که دلش خواهد بر دارد.» (۱۴) همچنان زمانیکه

۱۲- مذكر احباب، نسخه خطی.

۱۳- بزم تیموریه، ص ۱۴.

۱۴- همایون نامه، صفحه ۵.

در اکبر نامه ابو الفضل علامی می خوانیم : «واقعات خود را از ابتدای سلطنت خود تا حال ارتحال از قرا ر واقع بعبارت فصیح و بلیغ نوشته اند ...» (۳۴)

ویلیام ایر سکین می نویسد : «... آراء و نظریات او به کلی فطری است که در آن تصنع و تکلفی نباشد . هر چیز را بارو شنی و صداقت بیان می کند . طرز تحریر او ساده و شگفته و دلاویز و نگاه او عمیق است ...» (۳۵)

ناگفته نگذاریم که این شیوه نگارش (ساده و روان نویسی) در سده نهم هجری چندان معمول نبوده و تلاش ادبا بیشتر بر این بوده است تا کلمات و عبارات متکلف و مسجع در نگارش بکار گرفته شود ، و حتی استعمال و کاربرد واژه های عربی را از محاسبان یک نوشته به حساب می آورد ه اند . چنانچه شاه ایران و ادیبان ترکی زبان معاصر بابر نثر ساده و روان نداشته ، بلکه بیشتر به استعمال صنایع بدیعی ، سجع و تکلف متمایل بوده اند .

۳- در تاریخ نویسی بیشتر کلیات و اهم موضوعات و حادثه ها در نظر گرفته میشود ، و اگر در مورد یک شخصیت تاریخی حرفی بمیان آید ، از جنگ ها ، لشکر کشی ها و یا اعمال و کارکرد های نیک و بد او خواهد بود ، و این عمل کرد ها به صورت عمومی و آن مقدار که به حادثه پیوندد دارد ، بیان می گردد ، و لی درباره آن شخصیت تاریخی و کار های او داور ی نشده و ویژه گی های کرکتر درونی و بیرونی او برای شناسایی بیشتر خواننده تجسم و تصویر سازی لازم نمی یابد ، در حالیکه بابر علاوه از جزئیات و کلیات واقعات ، به جزئیات و کلیات سیمای های تاریخی نیز اهمیت می دهد و خصوصیت ها و ریزه گی های چهره ، لباس ، اندام و کردار هر یک را نقادانه و ماهرانه آنچنان باز سازی و تصویر سازی می کند ، تو گویی آن شخص باتمام اوصاف و خصوصیاتش ، باتمام معایب و محاسنش رو برویت ایستاده است .

بدینگونه ، با مطالعه بابر نامه ، نه تنها جزئیات و کلیات حوادث یک دوره معین تاریخ روشن میشود ، بل خصوصیات نیک

و به د وویژه گی های سیمماو کر کتر شخصیت های تاریخی آن دوره نیز نمو دار می گردد ، بطور مثال : درباره امیر عالی شیرنوا بی ویا سلطان حسین میرزا باقرا ممکن است تاریخ ها و کتاب های زیبا دی نوشته شده باشد که سلطان حسین میرزا یا امیر علی شیر نوایی از فلان خانواده بود ، در کدام سینه متولد شد و بکدام سال وفات یافته ، عمرانات آنها در کجا ها و به چه تعداد بود ، ندیمان و درباریان آنان که ها بوده اند ، و حدود صلاحیت ها و ساحت قلمرو شان از کجا تا به کجا بود و به هینگونه بعضی توضیحات دیگر ، اما در کمتر کتابی و در اندک کتب تاریخ میتوان در مورد خصوصیات چهره ، لباس ، طرز حرف زدن و یا مجالس شراب خوری و زندگی خصوصی سلطان حسین میرزا و امیر علی شیر نوایی معلوماتی بدست آورد .

ویلیم ایر سکین مؤلف زندگینامه بابر می نویسد : «اکثر مؤرخان ، کارنامه ها و زندگینامه های اشخاص را نوشته اند ، ولی از خصوصیات فردی و روانی آنان تصویری بدست نداده اند ، در حالی که بابر خصوصیات روانی ، شکل و قیافه ، طرز پوشاک و نشست و برخاست هر کس را باچنان وضاحت و روشنی بیان می کند که انسان خود را در میان آن اشخاص می پندارد و تصویر کامل آنان را از لحاظ صورت و سیرت در نظر مجسم می سازد . » (۳۶)

همچنان س.م. ادواردز نویسنده انگلیسی ، تصویرگری و تجسم سازی بابر را جزئی از کمالات و ابتکارات او دانسته ، چنین مینویسد : « از کمالات ذهنی بابر یکی اینست که او در چند جمله تمام سیرت و صورت یک شخص را به صورت مکمل ترسیم می نماید . » (۳۷)

اگر نوشته های بابر را در مورد پدرش عمر شیخ میرزا ، سلطان حسین میرزا ، امیر علی شیر نوایی ، شیبان خان ، سلطان احمد میرزا و دیگر امرا و درباریان بخوانیم ، به این نتیجه می رسیم که بابر علاوه بر مؤرخ ، شاعر و ادیب بودن یک نگاره گر توانا ، یک

۳۶- بزم تیموریه ، صفحه ۱۳ و ۱۴.

۳۷- همان کتاب ، صفحه ۱۴.

دایر واقع وسخت گیرویک منتقدوارد بود ه است و تاریخ او یک ترازو و یا یک محک دقیق ارزشیابی سیمای تاریخی و ادبی است. ۴- در تاریخ نگاری بابریک خصوصیت دیگر هم متباز است و آن، معلومات مفصل و دقیق در مورد جغرافیا ی تاریخی ، بشیر شناسی و طبیعت شناسی شهر ها و کشور های مختلف می باشد . بابر در مورد مردم، زبان، عادات، عنعنات، شیوه زندگی و معیشت ، فرهنگ و ادبیات، پیداوار ، نباتات، حیوانات ، پرندگان و مساحت و حدود شهرهای مختلف آنقدر معلومات دقیق ارائه نموده که تا امروز طرف توجه محققان جهان است. او در مورد ولایت فرغانه و شهر های توابع آن، در باره شهر های مختلف افغانستان چون : کابل و توابع آن، قندهار ، هرات ، غزنی، لغمان و دیگر شهر ها ، راه ها، کوه ها و دریا های آن و در مورد هندوستان معدومات همه جانبه و مفید آورد هاست . هنری الیوت درین مورد چنین ابراز نظر می کند : « این کتاب صرف اهم واقعات تاریخی نبود ه ، بلکه یک کتاب جامع و معلوماتی است که مطالعه آن از هر حیث جالب و مفید می باشد، و نشان میدهد که نویسنده آن (بابر) چقدر عمق نظر و ادراک دقیق داشته است ، سیاحتان و جهان گردان معاصر اعتراف می کنند که توضیحات و تشریحات بابر در مورد کابل، فرغانه و نواحی شمال هندو کش چقدر مفصل ، واقعی و بجابود ه که امروز نیز نمیتوان معلوماتی بیشتر برآن افزود . همچنان معلوماتی که در مورد هندوستان درین کتاب جمع آمده، از هر حیث قابل توجه است . بابر بسال ۹۳۲ هـ . (۱۵۲۵م) به حیث یک فاتح وارد هندوستان شد ، و تمام آنچه را که دید به آن دقیق شد و معلومات مفصل در مورد حدود اربعه ، آبادی ها، میوه جات گل ها، درختان ، پرندگان حیوانات و جانوران آبی فرا هم آورده که این همه معلومات مفصل در بیست و پنج صفحه بابرنامه جا گرفته است و امروز هم محققان گیاه شناسی و جانور شناسی ازین معلومات استفاده می برند . » (۳۸) همچنان در کتاب بالا حصا رکابل و پیشامدهای تاریخی آن می خوانیم:

«چند صفحه مختصری که بابر راجع به کابل و موقعیت جغرافیایی و تجارتی آن نوشته فکر کنجکا و نظر بصیر اورا مرقم می کند. این پارچه توزوک بابری اولین متنسی است که در حدود ۱۶۶۴ سال قبل معلومات قیمتهای ری را جمع به بالا حصار کابل و نفس شهر و گرد و نواحی آن میدهد و بار اولیک سلسله نام جایی را متذکر می شود که در مآخذهای بعد تر تکرار آمده و تا امروز اکثر آن از همین گرفته» (۳۹)

همچنین در صفحه دیگر ی «ز همین کتاب می خوانیم: «نوشته های بابر تا بلوچی است که اوضاع چار و نیم قرن قبل را ترسیم میکند. اگر شهر کابل در دایره کوچک مضافات و در چوکات وسیع و لایت خود در نظر گرفته شود - چنانچه بابر آنرا گرفته است - حقایق نوشته های او به خوبی روشن میشود.» (۴۰)

بنابراین میتوان گفت، بابر یک مشاهد دقیق بوده و کتاب تاریخ او یک منبع مهم معلومات تاریخی، جغرافیایی و اتنوگرافی است که بر مسایل و نکات دور از دسترس چند سده پیش از امروز ما وراء - النهر، خراسان و هندوستان روشن می اندازد، و از همین جهت است که تاریخ بابر (توزوک بابری) یا (بابرنامه) علاوه از نظرواقتات تاریخی، از نظر جغرافیایی، طبیعت شناسی و مردم شناسی اهمیت ویژه و فوق العاده را کسب نموده و طرف توجه محققان شرق و غرب قرار گرفته است.

۵- با مطالعه بابرنامه میتوان به این نکته ملتفت شد که این کتاب تاریخ، در حقیقت تاریخ هنر و ادبیات سده نهم هجری نیز است و برای علاقه مندان مسایل ادبی و هنری این دوره، در مورد زندگی نامه مصوران، نقاشان، معماران، ادیبان، علماء، شعراء نوازندگان و دیگر اهل فن معلومات داد و بر آثارشان تبصره ها کرده است. نظرا و نقد و بررسی او بر آثار هنر مندان، بسیار دقیق بوده و با مطالعه بابرنامه محاسن و معایب شخصیت هنر مندان بر ملا شده و ابتکارات و نوآوری های ایا اشتباهات و لغزش های آنان به خوبی روشن گشته است. بنابراین اثر تاریخی، روشنگر تاریخ ادبیات و هنر سده نهم هجری نیز می باشد.

۳۹- بالا حصار کابل و پیشا مدهای تاریخی آن، صفحه ۵۶.

۴۰- همان کتاب، صفحه ۶۸.

د - بابر سرایشگر ادیب و دو ستار هنر :

يك بعد متبارز شخصیت بابر ، هنر مند بودن ، شاعر وادیب بودن اوست و همین بعد است که سیمای او را متبلور ، پردرخشش و جاودانی می سازد .

ادبیات اوزبیک اگر دو نماینده بزرگ و دو استاد سخنور داشته باشد ، به تایید همگان نخستین کسی جز امیر علی شیر نوایی و دومین جز ظهیر الدین محمد بابر نخواهد بود ، زیرا این دو شخصیت ادبی ، با آثار ارزشمند ، اشعار دلپذیر و نثر شیوا و پر مفهوم خود نهال نازک ادبیات و زبان اوزبیک را آبیاری کردند ، سبز و بارور ساختند و نیرو و استقامت بخشیدند تا نسل های آینده ، جوانه های تازه تری برین درخت پر ثمر و نیرو مند پیوند زنند و بر بار وری و دیو پای آن همت گمارند . از برکت آنان است که این نهال سبز و شگوفه بار تا امروز همچنان جوانه می زند ، گل می کند ، ثمر می دهد و روزتا روز شاخه های آسمان افراشته و ریشه ها در قلب زمین سالمند محکم می کند .

میرزا حیدر دو غلات مؤلف تاریخ رشیدی در مورد بابر چنین می نویسد :

« بعد از امیر علی شیر نوایی ، در شعر ترکی هیچکس با بابر برابر ی کرده نمی توانست . » (۴۱)

همچنان در اکبر نامه آمده است : « آنحضرت را در نظم و نثر پایه عالی بود ، خصوصاً در نظم ترکی . و دیوان ترکی آنحضرت در نهایت غنای و فصاحت واقع شده و مضامین تازه در آن مندر جست . » (۴۲)

در مورد فضایل بابر و آثار او مذکور احباب ثقیب الا شراف سید حسن نثاری بخاری نیز نکته پی دارد قابل یاد داشت ، بدینگونه : « فضایل آن پادشاه عالیجاه بسیار است و کمالاتش بیشمار . رساله ای در عروض نوشته ، بحریمست پر درو مسایل فقهی که در رساله مبین به ترکی نظم کرده نشانه پی است از تبحر و به ترکی

۴۱- بزم تیموریه ، صفحه ۱۵ .

۴۲- اکبر نامه ، جلد اول ، صفحه ۱۴۶ و ۱۴۷ .

وفارسی اشعار نیکو دارد و این مطلع مشهور چون در منشور، از نظم آبدار اوست، نظم :

خراباتی ورنند و می پرستم به عالم هرچه می گویند، هستم

بابر شاعری بود پیگیر. از آن زمان که نخستین غزل خود را تکمیل کرد، دیگر از شعر گفتن باز نه ایستاد. زمانی آواره گی از شهر و دیار و زادگاهش، زمانی سرگردانی در راهها و کوتل های یخبندان هندوکش، گاهی لطف و جذبه يك درخت پاییز زده استالاف گاهی عزت و شوکت دربار یا عشرت و هم نشینی با دوستان، احساسات رقیق شاعرانه او را بشور می آورد، برمی انگیزد و بالا خره این لحظه ها شعری را در اندیشه اوسا ختمان میداد، بر کیفیت و انسانی، مترنم چون صدای آبشاران، مصفا و روشن بسان نورخور شیشه، پر لطف و نواز شکرمانند قطره های شفاف شبیم و احساس بر انگیز تر از منظره پر شکوه بهاران.

شعر بابر راستین، عمیق و انسانی است و شور و جذبه یی که تار و پود شعرا و رامی سازد، تا ملا فطری و عاطفی. از همین لحاظ شعر او چون بلور یانعکاس دهنده حالات و هیجانات عاطفی اوست. هریکی از این شعرها يك رخ یایک نمود از چندین رخ و چندین نمود سیمای بابر را منعکس می سازد. يك شعر او سیمای بابر پادشاه را در حالیکه بر کرسی امپراطوری تکیه زده و دیگران در برابرش خادمانه و عاجزان ایستاده اند، نشان میدهد. شعر دیگر او، بابر آواره و سرگردان را که از شدت سرمانیا ن مغاره یی نشسته و طوفان بر فراز نظاره می کند، مجسم می سازد. يك شعر دیگر، سیمای يك عاشق وفادار و خسته جان را که به امیديك دیدار یا حتی يك نامه چشم برآه نشسته است، تصویر می کند. خلاصه کلام اینکه : شعر او پژواك احساس و انعکاس اندیشه اوست، شعریست که از ژرفای دل و جذبات فطری او منشأ می گیرد و به ژرفای دل و جذبات خواننده اثر می گذارد. اگر نه چنین می بود، شعر او تا امروز در حیرت دلمه راه باز نمی کرد و چنین ماندگار نمی شد.

بابر نه تنها شعر می گفت و شور می آفرید، بلکه شعر می خواند، شعر می شنید، شعر می شناخت، شعر دوست میداشت و شعر

آفرینان و سخنوران را تشویق می کرد. اگر نه چنین می بود، امروز ما صد واند غزل شیوا، دو یست واند رباعی شور انگیزوده ها مثنوی لطیف و قطعات پر معنی تر کی از او در دست نمی داشتیم، اگر نه چنین می بود، کتابی در شناخت شعر (عروض و ساله سی) و رساله منظوم می در اصول فقه (مبیین رساله سی) بزبان اوزبکی برای نسل امروز اوزبیک زبان بمیرا ن نمی ماند.

همچنانکه در شعر، استادی بابر مبرهن و غیر قابل تردید است، در کلام از شعر و قوانین آن نیز انکار ناپذیر مینماید، زیرا عروض او مکمل تر، مفصل تر و واضح تر از عروض معاصران و متقدمان اوست و در آن جزئیات و فروع اوزان با مثال ها و تشریحات لازم برای خواننده مشتاق شعر و مسایل شعری بیان شده است.

اشتیاق بابر به هنر و ادبیات، در بار او را از آوای موسیقی و زمزمه شعر مترنم کرده، تشویق و حمایت بیدریغ او از سخنوران و فضلا تعداد کثیری از دانشوران و سخنسرایان را در محفل او گرد آورده در بار او را مجمع دانشمندان و هنرمندان بنام خراسان زمین ساخته بود. آوازه علم و هنر پروری بابر در سرتاسر ماوراءالنهر، خراسان و هندوستان پیچید. از هر شهر و دیاری ارباب حرافت و دانش بسویش رو آوردند و بابر نیز همه را با جبین کشاده استقبال کرده، به خدمت گماشت و در حضر و سفر آنان را پیوسته یا خود همراه می داشت. در سنه ۹۳۵ ه. بابر در گوالیار به بیماری سختی مبتلا شد و ز مائیکه شفا یافت، به شکرانه آن جشن باشکوهی ترتیب داد و درین جشن نمایندگان ترکی زبانان، خراسانی و هندی و ماوراءالنهری و غیرهم را دعوت کرده به آنان زر و سیم فراوان بخشید، به خصوص سادات و علمای از بخشش های خود بی نیاز گردانید. مؤلف تاریخ فرشته، ذکر این مجلس را چنین می نویسد: «تمام حقداران و سادات را از بخشش خود بهره مند ساخت. خواند میر مؤلف حبیب السیرومو لانا شهاب الدین معالی و میرزا ابراهیم قانونی که در فن خود استادان بی نظیر بودند و از هرات به هندوستان تازه وارد شده بودند، هم درین جشن

عشرت شاه مل شدند و از نوازشهای شاهانه بابر بر خوردار گردیده و از جمله مقریان او گشتند . « (۴۳)

در بار بابر مجمع اهل علم و معرفت و صاحبان حرفت و هنر بود و تعداد زیادی شاعر، نویسنده، طبیب، نوازنده، عالم و غیره در خدمت او بود که چند تن از مشهورترین آنان را معرفی می نماییم: شیخ زین: ادیب و شاعر بزرگ در بار و عهده دار صداریت بود.

به علوم زمان خویش و قوف کامل داشت . در انشاء بیش از هر کس دیگر طرف توجه بابر بود، چنانچه بابر تمام قرامین خویش را توسط او می نوشت و صادر می کرد. زمانی که بابر بر راناسنگم غلبه یافت ، به شکرانه این پیروزی، مسلمانان را از دادن مالیه معاف کرد. این فرمان را نیز شیخ زین نوشته به تمام قلمرو بابر فرستاد. همچنین در مورد این فتح اثری نوشت که به « فتحنامه » موسوم است و در آن کیفیت اردوی بابر، حالت لشکر هند و آن وصف آرای و طریقه جنگ آوری هر دو طرف به صورت مفصل تشریح شده است. او مؤلف تاریخ « فتوحات بابر در هند » بود و بر مثنوی « مبین » بابر نیز شرحی نوشته است . در شعر و قافی تخلص می کرد ، در سال ۹۴۰ ه . یعنی سه سال بعد از وفات بابر در اکبر آباد هند وفات نمود و در محوطه مدرسه ای که خودش آباد کرده بود، دفن گردید . بدایونی در مورد او می نویسد : « صاحب کمالات صوری و معنوی بود، در معما و تاریخ و بدیهه یافتن و شعر و سایر جزئیات نظم و نثر و انشاء بی قرینة زمان خود بود. » (۴۴) مولانا بقایی : از فضلا و ممتاز در بار بابر بود. مثنوی

نوشته به بابر اهداء کرد .

مولانا شهاب الدین : در علم و فضل ، شعر و به خصوص معما

بلند پایه بود ، در علم حدیث و علوم قرآنی نظری وسیع داشت حقیر ی تخلص می کرد . وفات او در سال ۹۴۲ ه . اتفاق افتاده که این تاریخ را خواند میر به تعمیمه گوئی « شهاب الثاقب » نوشته است . چند نمونه شعر او در منتخب التواریخ درج است .

۴۳- بزم تیموریه ، به حواله تاریخ فرشته، جلد اول، صفحه ۲۱.

۴۴- همان کتاب ، صفحه ۲۲.

وفارسه ساهل شلدند و از نوازش های شایهانه بابر بر خور دار
نزدیده و از جمله مقریان او گشتند . « (۴۳)

در بار بابر مجمع اهل علم و معرفت و صاحبان حرفت و هنر
بود و تعداد زیادی شاعر، نویسنده، طبیب، نوازنده، عالم و غیره
در خدمت او بود که چند تن از مشهورترین آنان را معرفی می نماییم:
شیخ زین: ادیب و شاعر بزرگ دربار و عهده دار صدرا ت بود.

به علوم زمان خویش و قوف کامل داشت . در انشاء بیش از هر کس
دیگر طرف توجه بابر بود، چنانچه بابر تمام فرا مین خویش را توسط
او می نوشت و صادر می کرد. زمانی که بابر بر ناسنگه غلبه یافت ،
به شکرانه این پیروزی، مسلمانان را از دادن مالیه معاف کرد. این
فرمان را نیز شیخ زین نوشته به تمام قلمرو بابر فرستاد.
همچنان در مورد این فتح اثری نوشت که به « فتحنامه » موسوم
است و در آن کیفیت اردوی بابر، حالت لشکر هند و آن وصف آرای
و طریقه جنگ آوری هر دو طرف به صورت مفصل تشریح شده
است. او مؤلف تاریخ « فتوحات بابر در هند » بود و بر مثنوی
« مبین » بابر نیز شرحی نوشته است . در شعر و فایده تخلص
می کرد ، در سال ۹۴۰ هـ . یعنی سه سال بعد از وفات بابر در اکبر آباد
هند وفات نمود و در محوطه مدرسه ای که خودش آباد کرده
بود، دفن گردید . بدایونی در مورد او می نویسد : « صاحب کمالات
صوری و معنوی بود، در معما و تاریخ و بدیهه یافتن و شعر
و سایر جزئیات نظم و نثر و انشاء بی قرینة زمان خود بود. « (۴۴)
مولانا بقایی : از فضلا و ممتاز دربار بابر بود. مثنوی

نوشته به بابر اهداء کرد .

مولانا شهاب الدین : در علم و فضل ، شعر و به خصوص معما
بلند پایه بود ، در علم حدیث و علوم قرآنی نظری وسیع داشت
حقیری تخلص می کرد . وفات او در سال ۹۴۲ هـ . اتفاق افتاده
که این تاریخ را خواند میر به تعمیمه گوئی « شهاب الثاقب »
نوشته است . چند نمونه شعر او در منتخب التواریخ درج است .

۴۳- بزم تیموریه ، به حواله تاریخ فرشته، جلد اول، صفحه ۲۱.

۴۴- همان کتاب ، صفحه ۲۲.

- بیست و چهار -

همچنان شیخ ابوالوحد فارغی، سلطان محمد کوسه و دیگران از جمله شعرای دربار بابر بودند. از اطبای معروف دربار، میر ابوالبقاء از همه بیشتر شهرت داشت از علمای مشهور او مولانیو سفی و خواجه نظام الدین علی خلیفه رامیتوان نام برد و مشهورترین مؤرخ دربار او خواند میر بود.

آنچنانکه گفته آمدیم، بابر به علم و هنر علاقه زیاد داشت. این علاقه مندی به حدی بود که او همواره با خود کتاب و کتابخانه همراه می برد و دروازه هر قلعه بی را که می کشود و بر هر شهر یکه تسلط می یافت، بیش از هر چیز دیگر به جستجوی کتاب و کتابخانه می پرداخت و از بدست آوردن آن مسرت فوق العاده به او روی می آورد. چنانچه بسال ۹۳۰ هـ در هندوستان غازی خان را شکست داد و داخل قلعه او شد، از آن قلعه علاوه بر ثروت های مادی پیشمار، کتابخانه غازی خان نیز بدستش افتاد. غازی خان هم عالم بود و هم ذوق عالی شعری داشت و از همین جهت کتب مختلف و نفیس و خوش خط را در کتابخانه خود جمع آورده بود. بابر تعدادی از این کتابها را به همایی و بخشید و تعدادی را به شهرزاده کامران به کابل ارسال نمود. (۴۵)

بابر به موسیقی نیز علاقه یابان ناپذیر داشت و همواره در محافل عیش و نوایندگان و موسیقیدانان کمال استادی خود را نشان می دادند. با بر خودش نیز در موسیقی مطالعه داشت و آن چنانکه از نوشته های او در بابر نامهای خوانیم، راه های مختلف و طرز های متنوع در موسیقی اختراع کرده بود. به گونه مثال بخشی از بابرنامه را این جاتقل می کنیم: «ملا یارک مخمس را که در دور پنجگاه بسته بود، خواند. نقش خوبی بود، چندین گام داشت، قبلا این چنین مشغولیت نداشتیم. در خاطر م گذشت که من هم نقشی بنده م و به همین تقریب صوت چارگاه را بستم که در مجلس تذکر داد خواهد شد.» (۴۶)

۴۵- تاریخ فرشته، تالیف ملا محمد قاسم هند و شاه، طبع نول کشور، کانپور، سال ۱۳۰۱ هـ. ق. (۱۸۸۴ م.) جلد اول، صفحه ۴۲.

۴۶- بابرنامه، جلد سوم، صفحات ۷۶ و ۷۷.

- بیست و پنج -



ابو الفضل علامی مولف اکبرنا مه نیز به این نکته اشارت می
دارد :

«آنحضرت در فن موسیقی نیز دستگاہ والا داشتند .» (۴۷)
و در تاریخ فرشته نیز میخوانیم :

«در علم موسیقی و شعروانشاء و املاء نظیر نداشت .» (۴۸)
همچنان در بخش های مختلف یابر نا مه از محافل شعروموسیقی
و یا محافل عیش و عشرت صحبت بمیان آمده و از طرز های
مختلف موسیقی نام گرفته شده است مانند : چارگاه ، پنجگانه ،
نغمه تر کانه ، نغمه ناچیکا نه و غیره .

ه - بابرمنقده دقیق و ژرف نگر :

سده نهم هجری (۱۵ میلادی) آما از دور و زمانس در شرق و
بویژه کانون و مرکز علم و هنر مشرق زمین یعنی هرات
است . در این سده شاعران ، ادیبان ، معماران ، نقاشان ،
علماء و فضلا از هر شهر و ولایتی به هرات گرد آمده و یک مرکز
وسیع علمی و هنری را تشکیل داده بودند ، سلطان حسین میرزا
بایقوا و ادیب عالی شمیروای بی شاعر و نویسند بزرگ ترکی زبان با
تشیویق و تشتمیبا نی بیدریغ خود این هنرمندان را به ایجاد آثار
هنری گرا تمیها و بی نظیر رهنمایی کرده و همه گونه امکانات و
تسهیلات لازم را برای احیاء ، تقویت ، تعمیم و هر چه بیشتر شکوفان
شدن هنر های مختلف در دسترس آنان می گذاشتند . به اثر همین
تشیویق ها و حمایت ها بود که دربار تیموریان هرات مجمع فضلاء و
ادبای آن رده گردیده و بهترین و ورزیده ترین استادان علم و
هنر در آنجا گرد آمده و زیبا ترین و ارزشمند ترین آثار خود را در
آنجا و آن زمان بوجود آوردند .

بابر که در خانوادۀ علمدوست و هنر شناسی بدنیایا آمده و تحت
رهنمایی استادان بزرگ آن زمان به گنجینه های پر بهای ادبی
زبان دری چون : شناسنامه فردوسی ، خمسه های نظامی و
امیر خسرو بلخی ، گلستان و بوستان سعدی و امثال این ها
آشنایی کسب کرده و ذوق سرشار ادبی یافته بود ، همواره آثار

۴۷- اکبرنا مه ، جلد اول ، صفحه ۱۴۶ و ۱۴۷ .

۴۸- تاریخ فرشته ، جلد اول ، صفحه ۲۱۱ .

پیشینیان و معاصران خود را با اشتیاق زیادی خواند و به آن غور و تعمق می نمود. این علاقه مندی و مطالعه پیگیر ادبی، شناخت او را در زمینه هنر و ادبیات، تکامل و انکشاف داد، چنانچه خود شعر گفت، تاریخ نوشت، در موسیقی ابتکارات و نوآوری ها آورد، در عروض شعر ترکیب کتاب نوشت و حتی به هنر خطاطی علاقه گرفته و یک نوع خط مخصوص به نام «خط باری» اختراع کرد.

بدیهی است که این علاقه مندی بابر به هنر، و مطالعات دوامدار و پیگیرانه او درین زمینه ها، دریچه های بینش دقیق و ژرف لنگری و فراخ نگری را بر او گشود تا جاییکه توانست هم خود بیافریند و هم به آفرینش استادان هنر معاصر خود انگشت انتقاد بگذارد و تبصره ها و بررسی های همه جانبه در باره ویژه گی ها، رسایی ها و نارسایی های آثار هنر مندان زمان خویش بنویسد.

بابر به زبان اوزبیک شعر می گفت و کتاب می نوشت. از همین جهت با درخشانترین سیمای ادبی اوزبیک زبان معاصرش که امیر علی شیر نوایی (قانی) است، بیشتر از هر شاعر و هنرمند دیگر زمان خود علاقه گرفته و بیشتر بین تبصره و بررسی را در مورد شخصیت، کارنامه ها و آثار او نموده است. نگاشته های بابر در باره امیر علی شیر نوایی آنقدر مفصل و جامع است که هیچ نقطه ای باقی نمی گذارد و تصویر سازی او آنقدر دقیق و استناد دانه است که حرکات، عادات و کلیت سیمای این شاعر بزرگ را با تمام ویژه گی های آن به چشم خواننده مجسم می سازد.

بابر امیر علی شیر نوایی را می ستاید، او را استاد و پیشگام شعر ترکی می خواند، هیچکس را با او و او را با هیچکس هم ردیف و هم سنگ نمی داند، ولی این ارادت و این ستایشگری به این معنی نیست که لغزش های بزرگترین استاد شعر ترکی را در بر خیز از اوزان عروض نادیده انگارد، بر اشعار او انگشت انتقاد نگذارد و یا از اندک رنج و نازک مزاجی او که دیگران بر غرور و تکبرش حمل می کردند، سخن نز نهد. درین جا پارچه ای از تبصره های بابر را در باره نوایی نقل می کنیم:

«...علیشیر بیک به نازک مزاجی مشهور است. مردم این نازک مزاجی او را غرور و تکبر تصور می کردند، در حالیکه چنین نبود و

این صفت جبلی و ذاتی او بوده است علیشیر بیک شخص بی نظیری بود ، بزبان ترکی هیچکس به اندازه او بسیار و خوب شعر نگفته است . شش مثنوی به نظم آورده ، پنج آن به جواب خمسه و یکی آن بروزن «منطق الطیر» سروده شده که «لسان الطیر» نام دارد . چهار دیوان از غزلیات خود ترتیب داده است که غرایب الصغر نوادرا لشباب ، بدایع الوسط و فواید الکیر می باشد . رباعیات خوبی هم دارد ، بعضی مصنفات دیگر هم دارد که نسبت به این هاسمیت تر و فرود تراند ، از جمله مجموعه مکاتیب و انشاء های اوست که به تقلید از نور الدین عبدالرحمن جامی ترتیب داده ، باین معنی که هر خطی را که به غرض کاری به کسی نوشته ، جمع آورده است . دیگر کتاب میزان الاوزان را در عروض نوشته ، بسیار مدخول است . در چهاروزن از اوزان بیست و چهار گانه رباعی اشتباه کرده است . در بعضی از اوزان بحور هم غلط کرده ، کسی که عروض بدانند ، متوجه خواهد شد . دیوان فارسی هم ترتیب داده ، در نظم فارسی «فانی» تخلص کرده است . بعضی ابیاتش بد نیست ، اما اکثر سمیت و فرود اند ، دیگر در موسیقی خوب چیزها بسته است ، نقش های خوب و پیشروها خوب دارد .

برای اهل فضل و هنر مقصود و بی چون علی شیرنوا بی هرگز معلوم نیست که پیدا شده باشد . استاد قل محمد ، شیخ نایی و حسین عودی که در موسیقی سرآمد روزگار بودند ، به اثر تربیت و حمایت او به این درجه ترقی و شهرت رسیدند . استاد بهزاد و شاه مظفر به اثر سعی و اهتمام او در تصویرگری شهرت کسب کردند . آنقدر بنا های خیریه که او آباد کرده است ، کمتر کسی ممکن است موفق شده باشد .

زندگی را با تجرد ، بدون زن و فرزند پشت سر گذاشت ، ابتدا مهردار بود ، مدتی وزارت کرد و زمانی هم به حکومت استرآباد مقرر شد . ولی در اخیر از کار دربار منصرف گشت . او نه تنها زمیرزا (سلطان حسین میرزا بایقرا) چیزی نمی گرفت ، بلکه هر سال یک مبلغ کلی به عنوان پیشکش می فرستاد . هنگامیکه سلطان حسین میرزا به استرآباد آمد ، او به استقبالش شتافت ، ولی ناگهان از حال رفت . اطباء تشخیص عاجز ماندند . در سپیده دم به

رحمت ایزدی پیوست . يك بيت او حسب حال واقع شده است :

بو دره ایله که اولار مین، مرض چو ظاهر ایماس

شیب لاربو بلا غه نی چاره قیلغای لار ؟» (۴۹)

بابر در مورد آصفی ، شیخیم سبیلی ، بنایی ، سیفی بخاری ، عبدالله مثنوی گوی ، میر حسین معمای ، ملا محمود بد خشی ، یوسف بدیمی ، آهی ، محمد صالح ، شاه حسین کامی ، هلالی و اهلی که از شعرا ی دربار سلطان حسین میرزا بودند ، فرا خور حال و شهرت شان نکاتی ذکر کرده و بررسی هایی پیرامون آثار و اشعار شان به عمل آورده است به گونه مثال دربار آصفی چنین داوری می کند : « ... شعرش اگر چه شور و حالی ندارد ، ولی از رنگ و معنی خالی نیست . جز غزل به انواع دیگر شعر کمتر پرداخته است . » (۵۰)

شخصیت و شعر شیخیم سبیلی شاعر و وزیر دربار سلطان حسین میرزا بایقرا را بدینگونه از زشایی کرده است : « دیگر شیخیم بیک بود . به جمتی که سبیلی تخلص میکرد ، شیخیم سبیلی میگفتندش ، طوری شعر می گفت ، الفاظ و معانی ترس آور در شعر می آورد . از ابیات او یکی اینست :

شب غم گرد باد آهم از جابر گردونر

فرو برد ازدهای سیل اشکم ربع مسکونر

مشهور است ، یکبار این بیت خود را به حضور مولانا عبدالرحمن جامی خوانده و مولانا گفته اند : میرزا ! شعر می گویند یا آدم می ترساند ؟ » (۵۱)

سخنان بابر در مورد کمال الدین بنایی و روابط او با نوابی جالب و درخور توجه است : « دیگر بنایی بود ، از مرآت است . بخاطر طریقه پدرش استاد محمد سبزی (معما ر) بود ، بنایی تخلص می کرد . غزل های اورنگ و حال دارد ، دیوان ترتیب داده است . مثنوی هم

۴۹- بابر نامه ، جلد دوم ، صفحه ۲۴۷ تا ۲۴۹ .

۵۰- بابر نامه ، جلد دوم ، صفحه ۲۶۱ .

۵۱- همان کتاب ، صفحه ۲۵۳ .

- نیست و نه -

گفته است. يك مثنوی در باب میوه ها دارد در بحر متقارب ، بی محصل چیزی است . بیگاری کرده است. يك مثنوی مختصر دیگر در بحر خفیف گفته . يك مثنوی بزرگتر دیگر دارد، آنهم در بحر خفیف است . این مثنوی را بعد پیا پیا نرسانید . او ایل از موسیقی چیزی نمیدانست و از همین جهت مورد طعن امیر علی شیرنوا بی قرا رمی گرفت . یکسال میرزا برای سپری کردن زمستان به مرو می رود . علی شیر بیک هم پیا پیا همراهی می کند. بنا بی در هرات می ماند و آن زمستان مشق موسیقی کرده تا تابستان به درجه بی می رسد که طرزهای مختلف بوجود می آورد. زمانیکه تابستان میرزا به هرات بر می گردد ، بنا بی به حضور اوصوت ها و نقش ها می گذراند. علی شیر بیک متعجب گشته ، او را تحسین می کند . در موسیقی طرزهای مختلف بسته است از جمله طرزی دارد موسوم به (نه رنگ)... همیشه به علی شیر بیک متعرض می شده و ازین نظر جفا های بسیار دیده و بالاخره هم مجبور به ترك هرات گشته به سوی آذربایجان وعراق رفته است ... بعد از مرگ یعقوب بیک دوباره به هرات برگشت ، ولی هنوز هم از ظرافت و تعرض باز نمانده بود. یكروز در مجلس شطرنج علی شیر بیک پای خود را دراز می کند به سرین بنایی می خورد، علی شیر بیک بمطایبه می گوید : عجب بلایی است ، در هری اگر پای دراز می کنی بكون شاعر می رسد . بنایی به جواب می گوید: اگر جمع می کنی هم به كون شاعر می رسد. « (۵۲)

در مورد محمد صالح یکی دیگر از شعرای دربار تیموریان هرات ، داور ی بابر را چنین می خوانیم : و دیگر محمد صالح بود . غزل های چاشنی دارد. اگر چه همواری آن برابر چاشنی آن نیست . شعر ترکی هم دارد . بدنگفته است . بعد تر نزد شیبانی خان آمده رعایت یافته بود. بنا مشیبانی خان يك مثنوی ترکی نوشت بر وزن (رمل مسدس مخبون) که بحر سبجه می باشد ، بسیار سست و فرود است. خوانند از شعر او بی اعتقاد می شود . « (۵۳)

۵۲- همان کتاب ، صفحه ۲۶۱ و ۲۶۲.

۵۳- همان کتاب ، صفحه ۲۶۳ و ۲۶۴.

شعرا ی دیگر که قبلا ذکرنا م آنان رفت ، نیز از تیغ برنیده
انتقاد بابر در امان نمانده اند و بابر فرا خور ارزش شاعر ی هریک ،
چند سطر ی نوشته و بذکات قابل انتقاد آنان اشار ه کرده است .
از شعرا ی دربار سلطان حسین میرزا بایقرا آنکه ازینش انتقاد
رسته و بابر به اونهایت ارادت و اخلاص خودرا ابراز داشته و به
استادی او گردن نهاده است ، مولانا نور الدین عبدالرحمن جامی
است . درباره این شاعر بزرگ زبان دری سخنان بابر را یادداشت
می کنیم :

« زمان سلطان حسین میرزا عجب زمانی بود . از اهل
فضل و مردم بی نظیر ، خراسان و به خصوص شهر هر ی ملو بود .
هرکس به هر کاری که مشغول بود همت و غرض او آن بود که هر
کار را به کمال رساند . از آن جمله یکی مولانا عبدالرحمن جامی بود .
در علوم ظاهری و باطن در زمان خودش این مقدار کسی نبود .
شعرا و خود معلوم است . جناب مولانا از آن عالیشان است که به تعریف
احتیاج داشته باشد . غالیتهش در خاطر گذشت که درین اجزای محقر
از جهت تیمن و تبرک نام ایشان مذکور و شمه یی از صفات ایشان
مسطور شود . » (۵۴)

بابر نه تنها در مورد سخنوران سخنانی دارد ، بلکه در مورد سلك
مختلف هنری آراء و نظریاتی ارائه کرده ، در خور دقت و توجه .
به گونه مثال نوشته او را در مورد یکی از نوازندگان عود این جامی -
آوریم :

« دیگر حسین عودی بود . عود را بمزه نواخته و بمزه چیز هائی گفت .
تار های عود را یکه کرده می نواخت . عیش این بود که بسیار
بتاز می نواخت . يك نوبت شیبان خان ساز نواختن می فرماید ، تکلف
کرده بد می نوازد . هم ساز خود را نیاورد ه ساز کار نا مد می آرد .
شیبان خان فهمیده می فرماید که گردن می زنند ... » (۵۵)

در مورد استاد کمال الدین بهزاد بزرگترین مصور و بنیان
گذار رنسانس هنری در مشرق زمین همواره سخن به نیکویی

رفته و همه جا از هنر او تعریف و تمجید شده است و کمتر کسی بخود جرئت انتقاد بر کارهای استاد را داده است. اما بابر اولین کسی است که عیوب و نارساییهای کار این هنرمند نامور را در پهلوی محاسن و نبوغ هنری وی بر شمرده و بیغرضانه محاسن و معایب او را بیان داشته است :

«از مصوران بهزاد است. کار مصوری را بسیار نازک کرد، ولی تصویر آدمهای بی ریش را بد می کشید. غیبغ او را بسیار کلاً نرسم می کند. آدم ریشی دار را خوش چهره ترسیم می نماید.» (۵۶)

بررسی و انتقاد های هنری بابر در مورد سخنوران ، هنرمندان و استادان فنون بسیار است . ولی آنچه از نظر گذشت ، شمه ای از بسیار و مشتکی از خروار بود که از میان آن همه برگزیده و بساز نویسی کردیم ، تا برهانی باشد بر این ادعای ماکه بابر علاوه از هنرمند بودن ، هنر شناس و منتقد هنر هم بوده است .

بخش دوم

آثار و ایجادیات بابر

ظہیر الدین محمد بابر در طول زندگی نسبتاً کوتاه خود (۴۷ سال) آثار ماندگار، فنا ناپذیر و بسیار ارزشمند و باارزشی بوجود آورد که این آثار نه تنها برای ملت اوزبیک ثروت گرانبهای فرهنگی بشمار میرود، بلکه بسوی جهان از ارزش ویژه ای برخوردار است.

بابر آثار زیادی بوجود آورد که تعدادی از آن تا امروز برجای مانده و طرف توجه و استفادۀ فرهنگیان می باشد، ولی تعدادی از آثار او در طول سده ها و فرازونشیب های آن از دسترس محققان بدور مانده و تا حال کدام اطلاعی درباره این آثار حاصل نشده فقط به استناد بعضی از کتب و تواریخ میدانیم که بابر دوزمینہ های موسیقی و فنون حرب نیز تالیفات داشته است، ولی آنچه از او بجا مانده عبارت است از :

الف- بابرنامہ .

ب- رسالہ عروض .

ج- دیوان اشعار .

د- ترجمہ منظوم رسالہ الوالدیہ .

هـ مثنوی مبین در فقه حنفی که هر يك را بصورت فشرده معرفی می‌کنیم :

الف - بابر نامه :

اثری که بیش از همه شهرت یافت و هم هنگام زندگی مؤلف و هم بعد از مرگش دروازه های شهرت را گویید و بسوی جهان نام نویسنده را بلند آوازه ساخت ، بابر نامه است . این کتاب را بحق میتوان از ماندگار ترین و مشهورترین آثار بابر و حتی اواخر سده نهم هجری دانست . زیرا این کتاب از مرز های ماوراءالنهر ، خراسان و هندوستان گذشته ، مرز های کشور های اروپایی را در آورد و طرف توجه و علاقه فراوان مستشرقین قرار گرفت . بابر نامه يك اثر تاریخی است که شرح حادثات و واقعات زندگی بابر را در بر دارد ، ولی این کتاب چون يك اثر بدیعی ، با بافت های ادبی و هنری گره خورده و به صورت بسیار هنر مندانه نوشته شده است . حالات عاطفی تصویر زیبای های طبیعت با همه پهنای آن ، احساسات فطری انسانی باحوادث هموار و ناهموار زندگی چنان درهم آمیخته و هنری جوش خورده که نمیتوان این اثر را صرفاً تاریخ دانست ، بلکه بیشتر به صورت يك اثر بدیعی ادبی و تاریخی میتوان قبولش کرد .

سال تالیف کتاب بابر نامه به صورت دقیق روشن نیست و پیرامون نام آن هم گفتگو هاست . بابر در باره نام کتاب و سال تالیف آن کدام اشاره صریحی ندارد ، ولی از روی قرینه و حدس میتوان درین مسایل ابراز نظر - کرد .

در کتابها و منابع مختلف ، این اثر به نام های گوناگون و متفاوت ضبط شده است ، چنانچه (واقعات بابری) ، (توزوک بابری) ، (تواریخ بابری) ، (بابریه) و (بابرنامه) از این شمار اند که نام آخری (بابرنامه) در منابع و مراجع بعدی بیشتر مروج گردیده و عموماً میت یافته است ، اما بابر در چند جای همین کتاب کلمه (تاریخ) و کلمه (و قایع) را ذکر کرده و معلوم است که هنگام تالیف ، نوشتن و قایع تاریخی را بیشتر در نظر داشته تا نام کتاب . به این شعر توجه کنید :

بوعالم ارا عجب الم لار کوردوم
 عالم ایلیدین طرفه ستم لار کوردوم
 هرکیم بو وقایع نی اوقو و بیلکای کیم
 نی رنج و نی محنت و نی غم لار کوردوم
 تر جمه :

دراین عالم عجب الم ها دیدم
 از دست بشر طرفه ستم هادیدم
 چون خواند هرکس این وقایع، داند
 چه رنج و چه محنت و چه غم ما دیدم

در مورد سال تالیف این اثر نیز عقاید مختلف موجود است .
 و مؤلف اثر هم خا موشی گزیده، کدام اشاره صریحی برای روشن
 کردن این مساله نکرده است، ولی از مطالعه وقایع کتاب میتوان
 شروع کار تالیف آنرا بین سالهای (۹۲۴-۹۲۵ هـ .) مطابق
 (۱۵۱۸-۱۵۲۹ م) دانست، زیرا وقایع و ضبط تاریخ آنها به دو گونه
 نوشته شده :

- اول - و قایع سال های ۸۹۹ هجری تا ۹۱۴ هجری .
- دوم - و قایع سال های ۹۲۵ هجری تا ۹۳۶ هجری .

در نگارش و قایع این سال هاشیوه متفاوت ضبط تا ریخو جود
 دارد . باین معنی که تا ریخو قایع سال های (۸۹۹-۹۱۴ هجری) به
 صورت دقیق قید نشده، و حتی وقایع يك سال ضمن شرح و قایع
 سال دیگر به ملاحظه می رسد . در حالیکه و قایع سال های (۹۲۵-
 ۹۳۶ هجری) به صورت مفصل و با قید تاریخ کامل و دقیق یعنی قید
 ساعت، روز، هفته، ماه و سال شرح گردیده و ازین تفاوت تاریخ نویسی
 میتوان گفت که وقایع سال های پیش از (۹۲۵ هجری) باتنادی
 خاطرات و به استمداد یاد داشت های حافظه مؤلف، و وقایع بعد از
 سال (۹۲۵ هجری) هنگام وقوع هر حادثه به صورت روز مره یاد-
 داشت، و بعد تنظیم گردیده است .

آنچه درین میان مهمتر است، اینست که شرح و قایع سال های
 (۹۱۰، ۹۱۵، ۹۲۴، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۳۰، ۹۳۱ هجری) در بایرنا مه

نیا مده و این گسستگی و فاصله زمانی ، محققان را به ابراز نظر های گوناگون و داشته است ، ولی یکمان نزدیک به یقین، این خلای زمانی به صورت عمومی توسط بابر بوجود آمده و نمیتوان آنرا ثمره نسخه برداری ها و یافراز و نشیب های سال های بعدی دانست ، زیرا عین همیسن فاصله و گسستگی در ترجمه نخستین این اثر بزبان دری که توسط عبدالرحیم خان خانان در او آخر قرن دهم هجری (او آخر قرن شانزده میلادی) صورت گرفته نیز دیده میشود .

باوجود همه این ها ، بابرنا مه اثریست ممتاز ، که از بسیاری جهات مورد نظر علمای شرق و غرب بوده و همواره برای روشن شدن تاریخ اجتماعی و سیاسی سده نهم هجری ماوراءالنهر ، خراسان و هندوستان و کسب معلومات در ساحه های مختلف علوم به این اثر رجوع شده است . چنانچه معلوماتی مفصل در مورد حیوانات و پرندگان دارد که طرف توجه عالم زولوجی است ، در مورد زبان ها و اقوام معلوماتی دارد که مورد علاقه زبان شناسان و مردم شناسان تواند بود ، دربار شعرا و هنر مندان مطالبی دارد که مورد استفاده محققان ادبیات و هنر است ، پیرامون حدود اربعه ، اقلیم و پیداوار مناطق معلومات جمع آوری شده که برای جغرافیه نگاران مفید است ، در مورد عادات ، رسوم و روابط اجتماعی مردم مطالبی دارد که برای یک فولکلور شناس و دانشمند علم الاجتماع قابل دقت است و بالاخره حتی ضرب المثل هایی درین کتاب موجود است که برای روشن ساختن قدماست و پیشینه تاریخ آن آثار خفا می باشد .

جمع بودن این همه معلومات و مطالب مفید ، به علاوه فصاحت و سلاست زبان نگارشی اثر و به ویژه واقعی بودن آن توجه محققان و مستشرقین را به خود جلب کرد و ترجمه های زیادی از آن بزبان های مهم دنیا منتشر شده . چنانچه بار اول در زمان پادشاهی اکبر به زبان دری ترجمه شد . در اکبرنامه آمده است : « و آن دستور العمل دولت و اقبال را به موجب حکم جهان مطالع شهنشاهی به تاریخ سی و چهار الهی و قتی که رایات عالیات از گلگشت بهارستان کشمیر کابل مراجعت فرموده بود ، میرزا عبدالرحیم خان خانان بن بیرام خان به فارسی ترجمه نمود ، تاقیض خاص الخاص آن

به عموم تشنه لبان رشحاً سعادتمند فایز شود و گنج پنهان اودر
 نظر تمهید ستان دانش آشکارساگر گردد . « (۵۷)
 همچنان ترجمه های انگلیسی آن با حواشی و تعلیقات فراوان
 منتشر شده که بر کمتر کتابی این همه تعلیقات مفید و مهم
 نوشته اند . در اوزبیکستان شوروی بر علاوه نشر متن
 اوزبیک بابر نامه ، ترجمه کامل آن را بزبان روسی نشر کردند . و
 میرزا نصر الدین حیدر کورگانی متخلص به فانی بزبان اردو این
 اثر را ترجمه کرد . « (۵۸)

در مورد ارزش این اثر و صداقت بیانش آن علمای خاور و باختر ،
 متقدم و متأخر متفق القول اند . چنانچه نسیم ادواردز نویسنده
 انگلیسی ، بابر نامه را با اعترافات ژان ژاک روسو و سینت اگوستین
 و یادداشت های گیبن و نیوتن هم سویی دانسته و نوشته
 است : « مطالب بابر نامه از شروع کتاب تا آخر آن همه بر مبنای
 حقیقت و صداقت بنا نهاده شده و عاری از هرگونه تکلف می
 باشد . » « (۵۹)

ویلیام ایر اسکین می نویسد : « توزوک بابر ی از نظر نوعیت
 خود عجیب و متمایز است و در آن زندگی ، افکار و احساسات یک
 فرمانروای مغول به تفصیل و بدون تصنع و تکلف نوشته شده
 است ، همه چیز آنچنان به وضاحت و منطق با واقعیت درج گردیده
 که در خور تعجب می باشد . » « (۶۰)

ابو الفضل علامی که خود مؤرخ و نویسنده صاحب نظر است ، در
 مورد بابر نامه می نویسد : « وقایع خود را از ابتدای سلطنت خود تا
 حال ارتحال از قرار واقع به عبارات فصیح و بلیغ نوشته اند
 که دستور العملیست به جهت فرمانروایان عالم و قانونی است
 در آموختن اندیشه های درست و فکر های صحیح برای دانش
 آموزان و تجربت پذیران روزگار ... » « (۶۱)

۵۷- اکبر نامه ، جلد اول ، صفحه ۱۴۶ و ۱۴۷ .

۵۸- بزم تیموریه ، صفحه ۱۵ .

۵۹- همان کتاب ، صفحه ۱۴ .

۶۰- همان کتاب ، صفحه ۱۳ .

۶۱- اکبر نامه ، همان صفحات .

در تاریخ فرشته می خوانیم : « وقایع ایا م سلطنت خود را به زبان ترکی نو می نوشته که فصحا قبول دارند ... » (۶۲)

نظر نهرو نیز خالی از دلچسپی نیست : « بایر خا طرات خود را نوشته است و این کتاب بسیار مطبوع ما را با زندگی خصوصی و روحیات این مرد آشنا می سازد . » (۶۳)

این بود باز نویس فشرده نظریات علماء و مؤرخان شرق و غرب در مورد بایر نامه ، ولی برای درك جدا بیت و مفید بودن اثر بهتر است خودش را خواند و نتیجه گرفت . به مصداق ضرب المثل مشهور :

« مشک آنست که خود پیوید ، نه آنکه عطار گوید » و یا :

« کاسه چینی که صدا می کند خود صفت خویش ادا می کند . »

ب- رساله عروض :

رساله های عروض در شعر و ادبیات ترکی ، تا زمان با پر پدیدۀ نو نبود ، بلکه پیشینیان درخشان داشته است . چنانچه « میزان الاوزان » امیر علی شیرنوا بی - بنیانگذار ادبیات او ژ - یکی و « میزان الا شعار » سیفی بخاری در مسایل عروض نگاشته شده و نسبت به عروض بابی « عروض رساله سی » قدامت دارند ولی آنچه رساله عروض بابی را ویژه گی و برتری می بخشد ، شیوه نگارش و بعضی اضافات و ابداعات اوست .

امیر علی شیرنوا بی « میزان الاوزان » خود را کمی فشرده تر و مختصر تر نوشته و فقط به معرفی بحر های عروضی و مثنوی یا مسدس بودن آن بسنده کرده و یادکر چند مثال شعری ، بحث خود را و ضاحت بخشیده است . سیفی بخاری ، بر عکس شیوه نوایی به صورت مفصل و مشروح بحر عروضی را با اوزان مختلف آن معرفی کرده و در تعریف شعر ، شاعر و دیگر موضوعاتی ازین قبیل نیز معلومات داده و نمونه های شعری زیاد بر آن افزوده و هر کلمه را از نظر لغوی و اصطلاحی شرح داده است .

بابی در میان این دو تن ، روش معتدل تر در نظر گرفته ، یعنی

۶۲- تاریخ فرشته ، جلد اول ، صفحه ۲۱۱ .

۶۳- نگاهی به تاریخ جهان ، جلد اول ، صفحه ۵۹۶ .

رساله عروض خود را نه به تفصیل و تشریح بیش از معمول چون «میزان الاشعار» سیفی بخاری و نه به اختصار و ایجاز «میزان الاوزان» نوایی نوشته، بلکه کوشش کرده تا رساله او در بر گیرنده مهم ترین موضوعات با تشریح و تفصیل لازم باشد. باین معنی که بابر درباره بحر های عروضی معلومات اندک مختصر تر ارائه نموده و مثال های شعری آنرا که بیشتر غزلیات و مثنویات می باشد، تحلیل نموده و در باره صنایع لفظی و معنوی آن اشاره هایی کرده است.

رساله عروض بابر از دو رساله پیشین مکمل تر است، زیرا «میزان الاوزان» و «میزان الاشعار» تعداد بحور عروضی را (نزد ه) بحر میدانند، در حالیکه بابر بحر عریض و بحر عمیق را در قطار بحر طویل، مدید و بسیط، در دایره مختلفه جای داد و باین ترتیب تعداد بحور عروضی را به (بیست و یک) بحر رسانده و مثال های روشنی نیز ارائه کرده، و این بحر ها را بنابر آنکه هر بیت دارای هشت رکن می باشد، به نام «مثنیات سالم الارکان» خوانده است.

بدین ترتیب بابر تعداد بحور عروضی را (بیست و یک) بحر و اوزان مربوط آنرا (۵۳۷) و وزن بر شمرده که (۲۸۰) وزن آنرا مستعمل و معمول و (۱۸۹) وزن آنرا از اوزان مخترع دانسته است. همچنان بابر بر اوزان عنعنی و جدید چند وزن دیگر علاوه کرد که اگر آنرا اوزان اختراعی بابر بگوییم، به خطا نرفته ایم.

رساله عروض تنها در مورد اوزان صحبت نمی کند، بلکه عروض عنعنی و قاعده ها و پرسنسیپ های آنرا معرفی کرده و در مسایل صوت شناسی زبان اوزبکی و شعر اوزبکی به ارتباط عروض، ژانر ادبی که در نتیجه تأثیر متقابل اشعار فولکلوری و ادبی بمیان آمده، و بسا مسایل دیگر ادبی روشنی انداخته و می اندازد.

رساله عروض بابر نکات تازه تری در مورد اوزان فولکلوری دارد بطور مثال: در مورد تویوق (تویوغ) که نوعی از انواع شعر اوزبکی است و امیر علی شیر نوایی در «میزان الاوزان» خود در

بارۀ آن معلومات مختصری داد و فقط يك شكل آنرا شنا سائده،
 بابر معلومات اضافۀ تری میدهد، یعنی در عروض بابر اشکال
 مختلف و تازه تر تویوق معرفی شده و با اراۀ مثال هاوضاحت
 و روشنی بخشیده شده است، چنانچه :

«چند نوع دیگر تویوق به خاطر رسید که در هیچ جای دیگر
 دیده نشده :

یکی اینکه در هر چهار قافیه ، تجنیس مراعات میشود، بدینگونه:
 و صلدين سوز دير گا يوق يارامنگا
 هجرارا رحم ايل گيل يارامنگا
 او قونگ ايتتى کوپ يامان يارامنگا
 مرحم لطفو نگ بيله يارا منگا
 يکنوع دیگر اینکه قبل از تجنیس ، در سه جا حاجب رعایت
 شده است ، مثلا:

نى بلا بيمك تورور دولت تاغى
 كوه غمنى نى بيلو ر دولت تاغى
 همتى تو ت داغى دولت ايستا گيل
 هميتنگ بو لسا بو لور دولت تاغى
 يك شكل دیگر اینست که از تجنیس بجای ردیف کار گرفته
 شده و قبل از تجنیس قافیه مراعات گردیده است:

مهر کیم، کوککاقیلور آهنگ تانگ
 آليدا بو لسا ایماس پیرنگ تانگ
 خالی و ایکی لبی ديك پولماغای
 هند و ار کيلتور سه شکر تنگ تنگ

یکی دیگر اینکه مانند قطعۀ در مصرع اول بیت اول قافیه رعایت
 نشده ، در قافیه ابیات تجنیس آورده میشود ، مانند :

بیرما دیرلار اول و فاسیز غه کونگول
 کیم ایننگ نیشیغه آرتوق نیشی بار
 مین طمع اوز ماس مین اولسام لعلیدین
 جان میننگ جاسا نیمدور ایل تینگ نیشی بار

يك نوع ديگر اينكه تجنيس رعايت نشده، قافيه درسه مصرع مراعات
ميشود. مثلا:

ايگمه قاش و يخشي پر چم دور سنگا
راست قد و زلف پر خم د و ر سنگا
چون بو ينگليخ دور سنگا خيل وحشم
خوبلو ق ملكي مسلم د و ر سنگا .

يكي ديگر اينكه : تجنيس رعايت نشده ، با دو قافيه سروده ميشود ،
مثال :

بو ولايت قه مقيد بو لماغيل
كيل خراسا ن جانبيغه عزم قيل
گر بارور بو لسا نك ايرورمين جر هينك
ورتورور سمين ، مين بارور مين جزم قيل (٦٤)

بد ينسان ديده ميشود كه بابر از امكانات وسيع زبان كارگر فته
وانواع و اشكال مختلف و تازه يي را بر انواع پيشين شعر اوز بيكي
افزوده و گنجينه شعر وادب اوز بيكي را غني تر و ارزشناك تر
ساخته است . تذكر اين نكته لازم است كه بابر نه تنها دانشمند
تاريخ ادبيات اوز بيكي مي باشد ، بلكه ميتوان او را به حيث گسترش
دهنده و شناخته شده ادبيات مليت برادر يعني دري نيز شناخت .
زيرا رساله عروض اونه تنها نمونه هاي شعر استادان سخنور اوز بيك
چون امير عالي شيرنوايي ، حيدرخوازي مي و ديگران را دربردارد ،
بلكه نمونه هاي شعر: رودكي ، نظامي ، امير خسرو بلخي ، مولانا
نور الدين عبدالرحمن جامي ، شفيخا و حدي مراغه يي ، شفيخ
فريد الدين عطار ، شاهي سبزي واري ، سلجنان ساوحي ، مولانا هاتفي و
ديگران را نيز در بر مي گيرد و با اين ترتيب خواننده عروض اوز بيكي

٦٤- ظهير الدين محمد بابر ، عروض رساله سي ، به اهتمام
خانم ستيبيليو ، نشریات ناو کاء ماسکو ١٩٧٢ ، صفحه ٢٨٢ تا ٢٨٤ .

-چهل و يك-

را با چهره های تابناک استادان شعر و ادبیات دری نیز آشنای سازد که این، خدمتی است بزرگ برای نزدیک ساختن فرهنگ ها و ایجاد دوستی و همفکری میان ملیت های برادر اوزبیک زبان و دری زبان.

در باره رساله عروضی بابر تاسال (۱۹۲۳ میلادی) فقط از لایه نوشته های بابرنامه و منتخب التوا ریخ بدایونی نامی گرفته شده بود، ولی متن این رساله در دسترس محققان قرار نداشت، تا اینکه بسال مذکور محمد فوادکوپرو و لو نسخه خطی آنرا در پاریس کشف کرد (۶۵) که از معتبرترین نسخه های این رساله می باشد و در سال ۹۴۰ ه به خط حاجی محمد سمرقندی کتابت شده است. (۶۶).

بابر این رساله خود را آنچنانکه در اخیر دیوان اشعارش اشاره نموده است، دویا سه سال قبل از فتح کامل هند به اتمام رسانده بود.

یعنی بین سال های (۹۳۲ - ۹۳۴ هجری) مطابق (۱۵۲۵ - ۱۵۲۸ میلادی). (۶۷).

ج - رساله مبین :

یکی دیگر از آثار ارزشمند بابر مثنوی مبین اوست که در مسایل فقه حنفی به رشته تحریر در آمده و تاریخ

۷۵ و ۷۶ - دایرة المعارف اسلام، جلد اول (مقاله مربوط بابر را پیو هاند میر حسین شاه ازین دایرة المعارف به زبان دری ترجمه کرده اند که زیر چاپ است و ما از همان ترجمه استفاده کرده ایم).

۶۶ - در نگارش این بخش، علاوه بر یک تعداد کتب دست داشته، از شرح احوال و آثار بابر، به قلم پروفسور باتیرولی خواهیفته که بزبان اوزبیک در جلد سوم تاریخ ادبیات اوزبیک نوشته شده، ترجمه استفاده شده است.

نگارش آن به استناد سخن خود ش (۹۲۸ هـ) می باشد. این رساله که بر مسایل فقه حنفی و موضوعات مربوط به یک رشته عملیات جنگی و لشکر کشی وی نوشته شده، ارزش هنری زیاد ندارد، ولی نشان میدهد که بابر به فقه حنفی علاقمند بود و به مذهب اعتقاد راسخ داشت، و از همین جهت این رساله را به نظم آورد تا پسرانش همایون و کامران باین مسایل آشنایی حاصل کنند چنانچه در مقدمه رساله آمده:

«به تاریخ ۹۲۸ هـ در مذهب امام ابو حنیفه به تو فیق خداوند،
فقهی نظم کردم به «مین» و سوم و سبب نظم کتاب اینست :

بیلگا سین ای خجسته پی فرزند
جگریم بیر له جانیمه پیوند
مساله لار که اول ضرور ایردی
بیلهما ساتک دیننگا قصور ایردی
ییمتی کو نکلو مگا کیم ییغیش تور سام
نظم ترتیبی ده سیغیش تور سام
تا آئی ضبط قیلغا سین آسان
اول مسایل بیلگا سین یکسان
تانگلا لیق کونده کیم حساب اولغای
منگا اجرو سنگا ثواب اولغای
اوسمیو نیت که مین قیلیب تور مین
اول مسایل که مین ییلیب تور مین
جمعیده سعی و اهتمام قیلای
سینینگ آ تینگفه مین تمام قیلای
بی بقا دنیا ایشی سهل دورور
دین ایشین قیلغای اول که اهل دورور
دین و دانش ده هر کونافزون بول
دولت و بخت ایلا همایون بول
کامران بول جهانده دولت کور
یوز تو مان آب روی و عزت کور.
-چهل و سه-

(ترجمه: ای فرزند خجسته پی که باطن من پیوند داری! بدان، آن مساله ها که دانستن آن ضرور بود و ندانستن آن در دین ——— قصوری به حساب می آمد، همه راجع کرده، به نام توبه نظم آوردم، تا آنرا به آسانی ضبط کنی و خوب یادگیری و فردا که روز حسابی در میان است، بر من اجرو و بر تو ثوابی حاصل آید ...)

وباز هم طوریکه از مقدمه اثر پیداست، بابر این اثر خود را هنگام مسافرت منظوم کرده و از همین جهت در مسایل احکام سفر، قبل از مسایل دیگر رو شنی انداخته است. مؤلف بزم تیموریه در بحث مربوط به بابر می نویسد:

«بابر در سنه ۹۴۸ هـ. به خاطر پسرش کامران به زبان ترکی یک مثنوی به نام «مبین» نوشت که حاوی دو هزار بیت بوده و در آن در مورد مسایل مذهبی، فقهی و اخلاقی بحث شده است. این اثر به نام «فقه بابری» و «فقه مبین» مشهور است و شیخ زین بر آن شرح مبسوطی نوشته است.» (۶۸)

مبین را شرح شناس مشهور موسی «بره زین» از وی یک نسخه خطی ناقص آماده نشو ساخته و بسال (۱۸۶۷ میلادی) در کتاب «منتخبات ترکی» در شهر قزاق چاپ نمود. یک نسخه خطی کامل، مهم و قدیمی این رساله که بسال ۹۴۷ هـ (۱۵۳۰ میلادی) توسط موسی بن عیسی در مرغینان نسخه برداری شده، فعلا در کتابخانه شخصی پروفسور فواد کوپرو لو محفوظ است. قرار تاکید کوپرو لو، این نسخه خطی، نشر بره زین را تکمیل می کند. (۶۹).

این رساله که در بحر خفیف مستحسن مقصور (فعلاتن مفاعلتن) سروده شده و معیارهای عمده مالیات آن روز گاررا نیز

۶۸- بزم تیموریه، صفحه ۱۶.

۶۹- اسلام انسیکلو پیدیسی، جلد دوم، صفحه ۱۸۶.

دربر نمی گیرد ، از طرف شرق شناسان تا این او آخر بشکل
(Mobin) ثبت شده بود ، واس . بيو ريچ اگر چه خود شناسنام
این اثر را بشکل (Mobin) ضبط کرده ، ولی نوشته که
ابو الفضل و بدایونی مؤرخان هندی ، عنوان کتاب را به صورت
(Mobayyan) آورده اند . (۷۰) این رساله را تذکره نویسندگان و
مؤرخان پیشین با عبارات زیرین توصیف کرده اند :

« کتاب مثنوی که مبین نام دارد تصنیفی است مشهور و نزد زبان
داران این لغت به مزیت تحسین مذکور . » (۷۱)

« کتابی دوسوم به مبین در فقه نظم کرده است ، بسیار خوب واقع
شده . » (۷۲)

« مسایل فقهی که در رساله مبین به ترکی نظم کرده ، نشانه
یست از تبحر . » (۷۳)

ترجمه منظوم رساله والدیه:

بابر آن چنانکه در صفحات پیشین دیدیم ، به مذهب عقیده
محکم و راسخ داشت که نظم رساله مبین در فقه حنفی ، مثال
روشن این عقیدت است و بنا بر آن ارادت مند ی اوبه طریقت نقشبندیه
وبه نظم آوردن رساله والدیه خواجه عبید الله احرار که از مر-
شدان و پیشروان این طریقت بودند ، کاملاً یک امر طبیعی است .
علاقه به مذهب و پیروی از طریقت نقشبندیه از پدران و اجداد بابر
به او رسیده بود ، چنانچه در تذکره مذکور احباب می خوانیم :
« نسبت ارادت به خاندان نقشبندیه داشت وجد عالی شان و والد
سلطنت نشا نش در قید ارادت حاضر تخواجه احرار قدس الله

۷۰- دایرة المعارف اسلام، ترجمه از طبع لندن .

۷۱- اکبر نامه ، صفحه ۱۴۶ .

۷۲- تذکره روضه السلاطین ، صفحه ۵۵ .

۷۳- تذکره مذکور احباب ، نسخه خطی .

روحه بودند و در تعظیم و تکریم اولاد و احفاد آن بزرگوار ساعه فسا عه فزوده ، دقیقه یی فرو نمی گذاشت و به حضرت مخد و می مولانا خواجگی قدس سره پاره یی زر به رسم نیاز فرستاده بود. » (۷۴) عقیده وارادتمندی بایر به خواجه عبیدالله احرا رو طریقت نقشبندی به حدی بود که هنگام مصایب و آلام یا هنگام مریضی ، شفا ی خود را بدینوسیله می جست ، بابر در سال (۹۳۵ هـ) به مرض تب مبتلا شد و برای شفا یا بی خود به نظم رساله والدیه خواجه عبیدالله پرداخت . در بابرنامه می خوانیم :

«بروز جمعه بیست و سوم ماه حرارتی در بدن من ظاهر شد ، آن چنان که نماز جمعه را در مسجد به تشویش گزاردم . نماز پیشین احتیاطی را در کتابخانه آمده بعد از یک رساله تشویش گزاردم هم پس فرای آنروز یک شبیه تب کرده اندک لرزیدم . شب سه شنبه بیست و هفتم صفر نظم کردن رساله والدیه حضرت خواجه عبید در خواطر گذشت . التجا بر وح حضرت خواجه کرده در دل خود گذراندم که اگر این منظوم مقبول آن حضرت می شود ، چنانچه قصیده صاحب قصیده برده مقبول افتاده از مر ض افلاج خلاص شد ، من هم ازین عارضه خلاص شده ، دلیل قبول نظم من خواهد شد . به همین تیت در وزن رمل مسدس مخبون عروض و ضرب گاه ابتر ، گاه مخبون محذوف که سبحة مولانا عبدالرحمن جامی هم درین وزن است در نظم رساله شروع کردم . هم آن شب سیزده بیت گفته شده به طریق الزام هر روز ده بیت کمتر گفته نمی شد غالباً یک روزی ترك شد .

سال گذشته و بلکه هر محل که این چنین عارضه شده ، اقلایک ماه چهل روز کشید به عنایت الهی از همت خواجه روز پنجشنبه بیست

وتم ماه اندك فرو شد و دیگر ازین عارضه خلاص شدیم . روز شنبه
هشتم ربیع الاول نظم سخنان رساله به احتتام رسید . هر روز پنجا و
دو بیت گفته شد. «(۷۵)

بنابر این بابر رساله والدیه خواجه عیدالله احرار راکه پیر و
مرشد تیموریان و از صوفیان بزرگ آسیای میانه بود، از نشر
دری بشعر ترکی برگرداند و ترجمه آنرا در سال (۹۳۵ هـ)
(۱۵۲۸-۱۵۲۹م) تمام کرد . این رساله آنچنان که از نام آن پیدا
است ، بدر خواست پدرخواجه عبید نو شته شده بود که بابر آنرا
در (دو صد و چهل و سه) بیت در بحر رمل مسدس (فاعلاتن فاعلاتن
فاعلتن) شکل بسیار زیبا و ساده به نظم ترکی برگرداند .

هر چند این ترجمه بزبان بسیار زیبا و ساده نگاشته شده،
اما از نظر بدیع زیاد ارزش ندارد. ولی همین آنست که بابر به مطالب
صوفیانه علاقه داشته (۷۶) و می خواسته تصوف را در ساحت عمل و
نظر پیاده کند . چرا که موضوع این رساله پاکیزه گرداندن
ظاهر و باطن انسان است. ابو الفضل غلامی این رساله را
«دردانه یی از بحر معرفت» دانسته و چنین می نویسد :

«رساله والدیه خواه احرار راکه در دانه پیست از بحر معرفت
در سلك نظم کشیده اند و به غایت مطبوع آمده .» (۷۷)
از ترجمه رساله والدیه تا حال دونسخه بدست آمده که مستشرقان
و بابر شناسان کشورها ی مختلف از روی همین دونسخه آنرا
چهار بار چاپ و منتشر کرده اند. (۷۸)

هـ - دیوان اشعار :

بابر شناسان شیرین کلام اورزیك از دیوان کا ملی برخوردار

۷۵- توزوك بابری ، صفحه ۲۲۷.

۷۶- دایرة المعارف اسلام ، طبع لندن .

۷۷- اکبرنامه ، جلد اول، صفحه ۱۴۶.

۷۸- اسلام انسیکلو پید یسی ، جلد دوم ، صفحه ۱۸۶.

-چهل و هفت-

است که این دیوان بر تارک ادبیات او ز بیکی چون الماسی درشت تر اش خورد و صیقل یافته، می در خشم و سرشار از غنای ادبی، زیبای و لطافت کلام، جذبه و زرق و احساس و تازه گی و بداعت معنی و اندیشه است. دیوان بابر شامل همه انواع و اشکال متداول شعر می باشد و او در هر نوعی از شعر قریحه و استعداد خود را آزموده و از هر آزمونی پیروز و زنده مانده بدر آمده است. حتی آزمون او در مورد زبان شعرش نیز با موفقیت همراه بود و، یعنی او همان قدر که به زبان مادر خود ترکیب شعر می مسلط بوده و در شعر ترکیب دقیق و رموز شعر و زیبای های تصاویر را در نظر داشته است، به زبان دری نیز اشعاری دارد که از لطف و جذبه خاصی برخوردار بود و با صنایع بدیعی و لفظی آراسته می باشد و حتی مصرع های بزبان اردو نیز سروده که زیبا و پر مفهوم است.

بابر بیشترین بخش زندگی خود را با لشکر کشی ها، جدل ها و کشمکش ها و داعیه ملک گیری دست و گریبان بوده و این دغدغه فکری و دشواری رسیده ن به مقصود، به او کمتر مجال سرایش شعر و آفرینش هنری میداده است، ولی بابر بنا بر استعداد فطری و ذوق سرشار ادبی، با به دست آوردن کمترین فرصت، به سرایش شعر می پرداخته و حضر و سقر یا خلوت و جلوت در آفرینشگری هنری او تفاوتی نداشته است، چنانچه در بابرنامه آمده که روزی در راه سفر به خیمه خود پناه برده و می نوشته که با دو باران بهوش و بارش آغاز کرده و کاغذ های او همه تر شده است. این پیگیری در سرو دین شعرو نوشتن آثار بود که بابر توانست با وجود همه این مصروفیت ها آثار زیاد و دیوان کاملی از خود به یادگار بگذارد.

مصروفیت هایی که در سالنگاشته آمدم، به بابر اجازه و امکان ترتیب اشعارش را نداد و او نتوانست مانند دیگر شاعران و به گونه عنعنه دیوان سازی، اشعار خود را به ترتیب الفبایی تنظیم کند. از همین جهت دیوان اشعار او تا امروز فقط چند نسخه معدود

دارد و شعرها بی هم که تاحال از روی این نسخه هاسورت گرفته ،
بدون تر تیب القبا بی می باشد و گویا بابر خودش نیز به نا مرتب
بودن دیوان خود معترف است ، چنانچه می گوید :

دیوانیمه نی ربط و نی تر تیب دورور
نی جدول و نی لوح و نی تذ هیب دورور
گر سنگا بیبا ردیم ، انی عیب ایلا ما کیم
دیوانینک نی تیلار گا تقریب دورور
تر جمه :

دیوان مرانه ربط و نی تر تیب است
نی جدول و نی لوح و نی تذ هیب است
سوی تو اگر فرستمش عیب مدار
چون خواهش دیوان ترا ، تقریب است

باوصف اینکه بابر دیوان خود را بی ربط و بی تر تیب ، بی جدول
و بی لوح و بی تذ هیب خوانده ، اما از نظر کیفی و کمی ، دیوان
بسیار دلپذیر و ارزشمندی است که همه انواع معمول و مشهور
شعر را دربر دارد .

چنانچه :

غزلیات ، رباعیات ، قطعات ، مثنویات ، فردیات ، تویوق ها و
حتی معما ها نمونه های شعرا و احتوا می کند و هر کدام از این
اشکال شعر در دیوان او برعلاوه ویژه گی های عنعنوی خود ، ویژه گی
ها و تازه گی های شکل و درو نمایه شعر بابر را نیز مینماید که در
بحث مربوط به شناسایی شعر بابر ، این ویژه گی ها و ادعاعات را
بر خواهیم شمرد .

در مورد دیوان اشعار بابر ، تذکره نویسندگان مختلف ، اظهار نظر
کرده اند . از جمله ، ابو الفضل علامی مؤرخ و ادیب دوره اکبری
می نویسد :

«آن حضرت را در نظم و نثر پایه‌عالی بود خصوصاً در نظم ترکی. و دیوان ترکی آن حضرت در نهایت فصاحت و عذوبت واقع شده و مضامین تازه در آن مندرجست.» (۷۹) در تذکرهٔ روضه السلاطین فخری هروی می‌خوانیم:

«اگر چه فارسی رانیز روان و سلیس می‌گفته، اما به اشعار ترکی مایلتر بوده، و دیوان اشعارش در میان مردم بسیار است.» (۸۰)

از دیوان اشعار بابر، پنج نسخه در کتابخانه‌های استانبول پاریس و رامپور هند موجود است. آنچنانکه تذکره‌رفت، بابر دیوان خود را ترتیب و تدوین نکرده و بر آن نامی ننهاده بود، ولی بعضی از بابر شناسان مجموعهٔ اشعار وی را که وی در کابل سروده بنام دیوان کابل و اشعاری را که در هند سروده به نام دیوان هند می‌شناسند. چنانچه پرو فیسو رباتیرو لی خواجه ییف می‌نویسد:

«بر طبق معلومات دست‌داشته، بابر آثار غنایی خود را در دیوان جمع‌آورد کرده بود. یکی در سال (۹۲۵ هـ) در کابل و دیگر در سال (۹۳۵ هـ) در هند. که اگر نخستین را دیوان کابل بخوانیم، دومین آن دیوان هند است که دانشمند بابر شناس اوز بیکستان خانم صباحت عظیم جانو و آنرا «دیوان هند» نامیده و به صورت عکسی منتشر کرده است. ولی از دیوان کابل که به صورت جدا موجود باشد تا حال اطلاعی در دست نیست.» (۸۱)

پوهاند عبدالحی حبیبی نیز به استناد بابر نام تأکید کرده‌اند که: «دیوان بابر در سنهٔ ۹۲۶ هـ (۱۵۱۹ م) در کابل ترتیب شده بود.» و سخن بابر را چنین اقتباس نمودند:

«برادر کلان حافظ میر کاتب اژسمر قند آمده بود، در همین ایام

۷۹- اکبر نامه، جلد اول، صفحه ۱۴۶.

۸۰- روضه السلاطین، صفحه ۵۵.

۸۱- تاریخ ادبیات اوز بیکی، جلد سوم، بخش مربوط به بابر.

به سمر قند رخصت داده ، به پولاد سلطان دیوان خود را فرستادم » و همچنان در جای دیگر به نسخه دیوان هند نیز اشاره نموده و نوشته اند :

«چنین به نظر می آید که بابر بعد از ترتیب دیوان مذکور ، در هندوستان هم اشعاری گفته بود - چنانچه در سنه ۹۳۵ هـ (۱۵۲۸ م) مجموعه اشعار را که بعد از آمدن هند گفته شده ، با ترجمه آن به همایون و کامران فرستاد. » (۸۲)

آنچه را که ما از نسخه های خطی و چاپ های مختلف دیوان بابر جمع آورده ایم ، یکصد و نود و نعل ، دویست و ده رباعی ، هجده قطعه ، نه مثنوی ، (شانزده) نوبیوق ، تعدادی فرد ها ، دو معما ، ترجمه منظوم رساله والدیه و منتخبی از مثنوی « مبین » اوست در فقه حنفی که ازین همه چند تایی را برای شناخت شکل و دور نمایه شعر بابر گزیده ، از آن سود می جوئیم و بر آن استناد می کنیم . (۸۳)

و- خط بابر :

یکی دیگر از آثار بابر که تاحال بحث و گفتگو های زیادی پیرامون آن جریان دارد و به ما هیئت اصلی آن ای برده نشده ، خط بابری است . در مورد چگونگی و علت ایجاد این خط فرضیه هایی از طرف بابر شناسان ارا نه گردیده که هیچکدام نتوانسته به حیث یک دلیل قانع کننده مورد قبول همه گان واقع شود . و بابر نیز که خودش مخترع این خط می باشد ، در بابر نامه اشاره هایی دربار آن نموده ، ولی دلیل اختراع ، چگونگی شکل الفبا و یا مزایای آن را شرح نداد ه است .

بابر ، بار نخست در کابل درباره خط بابری ضمن شرح و قایع

۸۲- ظهیر الدین محمد بابر شاه ، صفحات ۶۹ و ۷۰.

۸۳- نسخه خطی پوهنتون استانبول ۵۲ معما ، و بیش از بیست شعر دری دارد .

و حوادث سال (۹۱۰ هـ) (۱۵۰۴ م) می نویسد که در همین سال خط
بابری را اختراع کرده، و لای معلومات بیشتری درین باره نمی
دهد .

دو مین اشاره هنگام بیان رویداد های سال ۹۱۱ هـ (۱۵۰۶ م)
می باشد . بابری در آن وقت بر طبق مکتوب رسمی فر مانروای تیموری
خراسان سلطان حسین میرزا بایقرا کابل را ترک گفت تا در
لشکر کشی مشترک علیه شیپان خان سهم بگیرد . بابری هنگام عبور
از رود مرغاب پسران سلطان حسین میرزا را ملاقات کرد و با
قاضی اختیار و معاون او محمد میر یوسف نیز درین ملاقات آشنا پی
حاصل نمود . آنان درباره خط بابری پرسش هایی کردند و از بابری
خواستند تا الفبای آنرا برایشان بیاورد .

بابری نیز فی المجلس این کار را کرد و قاضی مذکور مفردات خط
بابری را خواند و قواعد آن خط را آموخت و خود نیز چیزی بدان خط
نوشت . (۸۴)

اشاره سوم درباره خط بابری ضمن شرح رویداد های سال
۹۳۵ هـ (۱۵۲۸-۱۵۲۹ م) به نظر می رسد . او درین سال در جمله
تحایف بسیار که به هندال میرزا فرستاد ، مفردات خط بابری را با
کلماتی چند از آن خط نیز ارسال نمود و برای همایون اشعاری را
که بعد از ورود به هند سروده بود بابت جمله آن با خط بابری نوشت
و ارسال داشت . (۸۵)

تمام معلوماتی که بابری درباره خط اختراعی خود (خط بابری)
داده همین ها است و آن چنانکه دیدیم هیچیک ازین اشاره ها
روشنی لازم را در مورد شکل ، ضرورت و هدف اختراع و تعداد
حروف آن نمی اندازد . چون معلومات در مورد این خط بسیار

۸۴-توزوك بابری ، صفحه ۱۱۳ .

۸۵-همان کتاب ، صفحه ۲۳۲ .

اندك و گنگ است ، لذا هر چه درین مورد گفته و نوشته شده نیز بر فرضیه ها و حدس ها استوار می باشد و حتی عده ای آنرا نوعی از خط عربی و یا یکنوع دستخط تصور کرده بودند .

چنانچه در ترجمه انگلیسی بابرنامه بوسیله انیتی بیو ریچ ، در ترجمه فرانسوی به وسیله پاوه دوآورتی و در ترجمه روسی آن به وسیله م. سالیی که در تاشکند منتشر شده ، خط بابری به کلمه « دستخط » ترجمه شده است . (۸۶)

در منتخب التواریخ بدا یو نی نیز اشاره ای بر این خط رفته که باز هم هیچ مساله ای را روشن نمی کند . درین کتاب چنین نوشته شده :

« از جمله غرایب اختراعات آن شاه مغرور بناهی خط بابری است که مصحفی بدان خط نوشته و به مکّه معظمه فرستاده . » (۸۷) مؤلف همین کتاب در جای دیگر اشاره می کند که ازین خط در عصر اکبری اثری باقی نمانده بود . ولی میر عبدالحی مهمدی آنرا خوب می دانست . (۸۸) .

فصل اخیر کتاب « عجایب الطبقات » تألیف محمد طاهر بن قاسم مطالبی دربارهٔ نه قسم الفبای مختلف دارد که الفبای خط بابری نیز از آن جمله است . این مؤلف نیز در باره خصوصیات و مقاصد اختراع خط بابری چیزی ننوشته و فقط نوشته که : « خط بابری ایست » و در زیر این جمله (بیست و نه) حرف الفبای بابری را نشان داده است . به قول پوهاند عبدالحی حبیبی « مراد بابر از اختراع

۸۶- معلوماتی تازه در باره خط بابری ، نوشته ص . عظیم جانوا ، ترجمه گهر سنج از روی متن انگلیسی ، ماسکو ، ۱۹۶۳ (این ترجمه تا حال نشر نشده است) .

۸۷- منتخب التواریخ ، جلد اول صفحه ۳۴۳ .

۸۸- همان کتاب ، جلد سوم ، صفحه ۲۷۳ .

- پنجاه و سه -

این خط تشبیهانو شتن متون زبانه عربی و قرآن بوده ، زیرا در جمله (بسم و نه) حرف آن حروف خاص فارسی (پ-چ-ژ-گ) دیده نمی شود . « (۸۹)

و آنچه که از همه گفته ها و نوشته ها معلوم است ، این است که خط بابری نوعی رمز یا یک نوع دستخط بود ، زیرا بابر به اشاعه و رواج دادن این خط کوشش بسیار نمود و نمونه های خط خود را به فرزندان و به ما مورین دولت های دیگر و حتی به مکه معظمه نیز فرستاده است . یک نکته روشن دیگر اینکه خط بابری شباهت زیاد به خط عربی داشته و از همین جهت اکتساب و فراگیری آن آسان بوده . چنانچه قاضی اختیار آفرای المجلس فرا گرفته و مطالبی بآن خط نوشته است . خانم بیوریچ به همین نکته اشاره نمود و در تعلیقات خویش بر ترجمه انگلیسی بابریا می گوید : « اکتساب قوری مفردات دستنویس توسط قاضی بما اجازه می دهد تا تخمین کنیم که اندکی از الفبای عربی اختلاف داشته است . » (۹۰) جواهر لعل نهرو اختراع خط بابری را نوعی تهور و یک اقدام مترقی خوانده و نوشته است :

«بابر مرد دلیر و حادثه جوی بود که برای معاصران خویش به جای الفبای عربی ، الفبای تازه یی پیشکش کرد و اینکا ردر شرایط قرون وسطی اقدام مترقی و بسیار شجاعانه بود . » (۹۱) علاوه بر آثاری که نام گرفتیم بابر چند اثر دیگر نیز داشته که از

۸۹- ظهیر الدین محمد بابر شاه ، صفحه ۷۷.

۹۰- معلوماتی تازه در باره خط بابری ، ترجمه گهر سنج .

۹۱- همان جا به حواله کتاب کشف هند ، تالیف جواهر لعل نهرو ،

کلکته ۱۹۴۷ ، ص ۲۱۲ . برای مزید معلومات در باره خط بابری مراجعه شود به کتاب ظهیر الدین محمد بابر و رساله معلوماتی تازه در باره خط بابری .

-پنجاه و چهار-

آنها تا امروز فقط نامی و آنهم در میان کتب و تواریخ بر جا ماند .
 ولی خود آن آثار تا حال بدست نیامده است ، بطور مثال بایرا
 صاحب کتابی در موسیقی و کتابی در فن جنگ می دانند . در اینکه
 بایر به هنر موسیقی علاقه و دسترس داشت ، شکی نیست ، زیرا
 خودش در چند جای بایرنامه از طرز هاو آهنگ هایی که ساخته
 بود ، نام گرفته و بنابراین از چنین يك شخصیتی که با موسیقی سرو
 کار داشته ، باریتم های مختلف و گام های گوناگون موسیقی آشنا
 بود ، بعید نیست کتابی درین زمینه نگاشته باشد ، ولی از چنین
 کتابی هیچ اثری بمانرسیده تا بر آن استناد کرده و چنین اثری را از
 بایر بدانیم .

به همینگونه ، بایر مردی جنگاور و وارد در امور حربی بود
 و بنابر همین مهارت و دانش حربی ، توانست قلمرو وسیعی را
 تحت فرمان خویش در آورد و يك امپراطوری بزرگ پر ثروت و
 شکوهمند از خود بفرزندان به میراث بگذارد . ازین رو می توانیم
 داشتن چنین يك کتابی را با حدس و گمان قبول کنیم ولی اینکه سر
 نوشت این کتاب چگونه بوده و چه شده ؟ تا حال معلوماتی در
 دست نیست .

يك کتاب دیگر رانیز به بایر نسبت می دهند و آن رساله «مفصل»
 عروض است . میدانیم که باب رساله بی در عروض ترکیب یافته
 که نسخه های خطی و چاپی آن موجود است ، ولی از عروض
 «مفصل» او هیچ اثری بر جای نیست . چگونه شده که عروض
 مختصر باقی مانده و بمانرسیده و عروض «مفصل» از میان رفته ؟ این
 این هم پرسشی است که هیچکس نتوانسته پاسخ قانع کننده به آن
 بدهد .

از کتاب های گم شده بایر ، یکی هم مجموعه اشعار منتخب از میان
 چهار دیوان (غریب الصغر ، نوادر الشهاب ، بدایع الوسط و فواید
 الکبر) نوایی می باشد . او از میان چهار دیوان یاد شده ، غزل هایی

را به اساس اوزان عروضی جمع کرده دیوانی ساخته بود . (۹۲) که
از این دیوان هم اطلاعی در دست نیست .

علاوه بر آثار ی که نام گرفتیم، بابر نوعی مقیاس یا پیمایش نیز
در هند بوجود آورده بود که سالها بجا ی پیمایش های پیشین
استعمال می شد مؤلف تاریخ فرشته می نویسد : «... و طنا ب
پیمایش که در سفر ها و شکار ها از عقب زمین را پیموده می بردند در
هندوستان از مختصر عا ت آن شهنشاه بی نظیر است . صدطنا ب
رایک طنا ب کرده است، و هرطنا بی چهل گز و هرگز ی نه
مشت مستوی الحلقه و گز سکندری که بیشتر در هند رواج داشت
متروک گشته و گز بابر ی تا اوایل عهد نور الدین محمد جهانگیر
پادشاه در جمیع قلمرو هندوستان رواج به هم رسانید . » (۹۳)

این بود معلوماتی فشرده و نگاهی شتابنده بر زیستنامه ،
شخصیت ، کارنامه ها و آثار بابر که نبشته آمد . و حال پیر دازیم
به شناخت شعرا و که در حقیقت شناخت احساس واقعی و اندیشه
های درونی اوست و اگر بابر در دل ملتی بز رگ جای دارد و بر
روان خلقی اثر مند است، بیشتر از برای شعر های اوست و اگر ملت
اوزبیک بابر را گرامی میدارد ، در حقیقت شعر او را گرامی داشته
است که شعر او پر واک روان و اندیشه انسانی است و احساس
تلطیف شده و پاکیزه بشری .

بیایید شعر او را نیز بشناسیم !

۹۲-توزوک بابر ی ، صفحه ۱۵۹ .

۹۳-تاریخ فرشته ، جلد اول ، صفحه ۲۱۲ .

بخش سوم

شناخت شعر با بر

هر شعری بیانگر اندیشه‌ی است و هر اندیشه‌ی را زبانی باید و آنچنانکه هر روحی را کالبدی در کار است، روان شعر را نیز پیکره‌ی می باید موزون و متناسب اگر اندیشه را در شعر پیکره‌ی بدانیم، شکل شعرو قالب شعر، تزئین آن پیکره است و چه بسا که پیکره موزونی را تن پوشی ناموزون از جلوه اندازد و چه بسا که تن پوشی زیبا بر پیکره نامتناسب، زشت و ناموزون به نظر آید. پس همواره تن و روان، شکل و محتوا و بر و نمایه و درون مایه شعر لازم و ملزوم یکدیگر اند و شعر خوب را می باید که از شکل و محتوای خوب و متناسب بهره‌مند باشد تا شعر دوستان و شعرشناسان را در پسند آید و مقبول افتد.

به همین دلیل شناخت شعر را برابر شناخت شکل و محتوای شعر او اساس می گذاریم.

الف - شعر با بر از نظر شکل:

با بر زمانیکه به شعر سرودن آغاز کرد و نخستین گام هارا بر جاده دشوار گذار و پر پیچ و خم شعر گذاشت، بر دست او مشعل

- پنجاه و هفت -

فروغنا کی از شعر متقدمان و استادان سخنوری بود که راه او را روشنی می بخشید و تجربه پیشینیان همسفر او بود که پیچ و خم های جادو شعر را بر او می شناسانند و دشوار گذاری هارا بر او آسان می ساخت . بابر پیش از اینکه به سرایش شعر بپردازد ، به خواندن شعر ، به فراگیری شعرو به شناخت شعر پرداخته بود ، تجربه های کامیاب و پیشرونده را از تجربه های ناکام و به قضا ماندن تفکیک کرده و سره هارا از ناسره باز شناخته و به محک آزمایش ، آزموده بود . او بایشگامان و ممتازان شعر دری و اوزبیک می چون : نوایی ، جامی ، فردوسی ، نظامی ، امیر خسرو بلخی و دیگران الفتی بهم رسانده و شگردهای هنر مندانه آنان را دریافته بود . پس اگر شعر سرو دین و شعر آفریدن برای او چیز تازه ای بود ، به شعر پرداختن و شعر را باز شناختن ، کار دیرین و هر روزین او به شمار می رفت و همین شناسایی و الفت دیرینه بود که روح شعر را بر پیکر بابر دمید و استعداد او را درین راه رهنمون کرد و بکار گرفت تا جایگاه او را به خلقت و آفرینش هنری وسازنده واداشت . نمیتوانیم ادعا کنیم که اگر بابر باشعربیشینیان آشنا نمی گشت ، انگیزه شعر سرو دین در او زنده نمی شد ، ولی میتوانیم بگوییم که اگر بابر باشعربیشینیان و پیشگامان آشنا نمی گشت و از تجربه های آنان نمی آموخت ، نمیتوانست شعر خوب ، شعر شکوهمند و شعر زیبا بیاورند .

شعر بابر از نگاه روانی و سیاحت و از نظر انتخاب کلمات شسته و صیقل یافته ، شعری است ویژه خود او که شاعران اوزبیک زبان پیش از او و شاعران هم روزگارش کمتر به این شیوه شعر گفته اند . اشعار نوایی بز رگت بسیار پخته و استادانه ، ولی نسبت به شعر بابر مشکل و متکلف است . در شعر نوایی صنعت های بدیعی به اوج خود رسیده و کلمات و تشبیهات و استعارات فراز تر از دانش خواننده عادی است ، ولی شعر بابر با وجودی که از نظر

لطف بیان، زیبایی تصاویر و آهنگین بودن واژه ها بر سستیغ رفیع گوینده گمی و اوج شعر خود قرار دارد، برای هر دوستدار شعر قابل لمس و آشنا ست، خواننده شعر بابر، خود را در محیط رنگین نگاره ها و واژه های شعر او بیگانه نمی انگارد و حتی احساسات تعلیف شده و نهایت انسانی شاعر را با احساسات خود احساس می یابد، تاجایی که شعر او را پڑواك احساسات و بخشی ازنگاره های خیال خود می یابد.

بابر همواره در بین رنگ ها ی زیبای طبیعت و شکوه بالنده دشت های دست نخورده و پکر ریخته و اشتیاق اوبه سیر دیدن جلوه های هزار رنگ طبیعت، گام های او را بقرار آینه و شتابنده به سوی گیاه های سبز شبنم خورده صحرایا، به سوی زمزمه جادویی آبشاران، به سوی درختان شکوفه بار و آذین بسته و به سوی بیکرانه کی آسمان در مزارع سبز ناپیدا کران کشانده و اودر میان این همه زیبایی و رنگینی، با احساساتی که از طبیعت بسی آرایش، پالایش یافته است، شعری هم رنگ رنگینی طبیعت و به شکوه روینده گمی لاله های آتش گرفته در میان برکه سبز علف زارها ساخته است و باید که چنین می ساخت.

شعر بابر زبان طبیعت است و طبیعت در شعر او با همه عظمت و جاودانه گمی اش جاری است. بابر در همه پدیده ها، در همه اشیا و حتی در وجود معشوق خود جلوه هایی از طبیعت را می بیند و آنرا می پرستد، طبیعت گاه هی در سیمای معشوق، زمانی در رنگ و مستی شراب و بعضا در بیان احساس و اندیشه های اوزنده می شود و او همه اشیا را و همه پدیده ها را آمادی از نمادها و جلوهایی از جلوه های طبیعت می شمارد. بابر همه چیز را، قد و بالا و حسن و جمال معشوق، جوانی، عشق، شراب و لذت مستی و حتی همه احساسات و عواطف خود را با زندگی و طبیعت زنده پیوند می زند

چنانچه جوانی رابا بهار، سیما یهحبوب راباگل های گلشن عمرو
قد او را درباغ حیات خود باسرو روان تشبیه می کند. به این
شعر او توجه کنید :

بهار ایا می دور داغی ییگیت لیک نینگ اوانی دور
کیتور ساقی شراب ناب کیسم عشرت زمانی دور
گهی صحرا عذاری لاله شکلیدین ایرور گلگون
گهی صحن چمن گل چهره سیدین ارغوانی دور
ینه صحن چمن بولدی منقش رنگ گل لار دین
مگر کیسم صنع نینگ نقاشی غرنگ امتحانی دور
یوزونک ای سرو ، جانیم کلشمی نینگ تازه گلزاری
قد ینگ ای گل، حیاتیم باغی نینگ سرو روانی دور
نی بیر دابولسا نک ای گل، اندادور چون جانی بابرنینگ
غریبینک غه ترحم ایلا گیل کیسم اندا جانی دور .
ترجمه :

ایا م بهار است و زمان جوانی
ساقی شراب ناب بیاور که زمان عشرت فرار سید
گاهی عذار صحرا از شکل لاله گلگون می گردد
گاهی صحن چمن از چهره گل به رنگ ارغوانی در می آید
صحن چمن بار دیگر از رنگ گل ها منقش گشت
گو یا که نقاش صنع امتحان رنگ دارد
ای سرو من ! چهره ات در گلشن جانم به سان گلزار است
و قد تو در باغ حیات من به سرو روان هما ننده است .
ای گل ! هر جایی که باشی ، روان بابر هما نجاست
بر غریبت ترحم کن که از اوفق جانی باقی مانده است .
در شعر بابر صنایع بدیعی فراوان موجود است (۹۴) و هر

۹۴- نسخه خطی دیوان بابرموجود در کتابخانه پوهنتون

استانبول ۲۹ پارچه شعر مصنوع دارد .

صنعت شعر ی باچنان استا دی و هنر مندانه بکار برده شده که نه
تنها شعر را متکلف نساخته ، بل بر لطف و ملاحت شعر افزود
است . به گونه‌مثال ، درین بیت کوتاه صنعت : تشبیه ، تناسب و
مراعات النظیر با تر دست‌شاعرانه بکار گرفته شده :

خطی بنفشه ، خدی لاله ، زلفی ریحان دور
بهار حسن دایوزی عجب گلستان دور
تر جمه :

خطش بنفشه ، خدش لاله ، زلف ریحان است
رخش بهار حسن را عجب گلستان است .
در بیت دیگر یک موضوع عادی و یک حقیقت ملموس را که بارها
دیدیم ، با چنان جدا بیت و پلایش بیان می کند که آن پدیده عادی ،
شگرف و بدیع می نماید . او با استفاده از صنعت شعر می داند
مثلاً ، افسردگی ناشی از جدایی معشوق را به افسردگی غنچه
جدا شده از شاخچه مثالی زند و چنین تشبیه زیبا می سازد :

تا اوزو لدی کونگولم اول آی قدیدین افسرده دور
کیم اوز و لگان غنچه گل نینگ شامی دین ، پژمرده دور
تر جمه :

تا دلم از قد آن مه شد جدا ، افسرده است
هر گلی کز شاخه اش گردد جدا ، پژمرده است .

به این بیت دیگر توجه کنید که چقدر بر لطف و گیر است . او
چهره معشوق را به روز و زلف او را به شب نسبت داده که این
تشبیه را شاعران دیگر هم به کثرت استعمال کرده اند ، اما با برتری
درین تشبیه بکار برده . زلف معشوق را بر سیمای او افشاند و
روز را زیر چادر سیاه شب پنهان ساخت و باز نکته ظریفتر اینکه با
جمله « جهان در چشم من سیاه شد » دو معنی را تفهیم کرده . یکی
اینکه روی معشوق زیر چتر زلف پنهان شد یعنی روز به شب مبدل

— صنعت و یک —

گشت و دیگر اینکه با پنهان شدن چهره معشوق و محروم ماندن از دیدار ، روز روشن به چشم او تیره و سیاه شده ، یعنی به جای خوشی ها و صلت ها ، افسرده گی ها و محرومیت ها به او رو آورد ه است . درین بیت صنعت های : تشبیه ، تضاد و ایهام با هم مزج گردیده و استادانه پرداخته شده :

آچیلیب ایکی ساچی یوزیگایایلمیش لار
یاروق جهان نی کوزو مگاقرانغوقیلمیش لار
تر جمه:

دوز لفش باز گشته صور تش چون باز می پوشد
جهان رو شنی درپیش چشم تار می گردد

یک مثال دیگر :

زمانیکه خرگاه شب آهسته آهسته بر چیده میشود ، از اثر تفاوت هوای سرد شب و گرمای ملایم سپیده دم ، قطرات شبنم بوجود می آید و بر پر نیان نرم کلبوگ ها می نشینند . شاعر باریک بین و نکته سنج ، این پدیده زیبا ولی عادی طبیعت را بامعشوق خود چه لطیف و دلپسند پیوند داده است . بابر می گوید : « زلف محبوب من از چهره چون گلشن پس زده شد و قطره های عرق بر سیمای او نمودار گشت و این طبیعی است ، زیرا و قتی شب به پایان می رسد ، قطرات شبنم بر جبین گل می نشیند »:

آچیلدی زلفی و خوی لار نمودار اولدی یوزیدا
گل اوز را چون بولور پیدا کیچه آچیلسه ، شبنم لار
باز هم یک مثال دیگر :

در اوایل ماه های تابستان ، طلوع مهتاب و غروب خورشید همزمانی می یابد . یعنی در پایان روز مهتاب به شکل هلال طلوع می کند و آفتاب به سان دایره ی زرین در پس کوه هافرو می نشیند که درین زمان هر دو مقابل و روبروی هم قرار می گیرند . بابر

این بدیده جالب و این منظره خیال انگیز را به نظاره نشسته و بیتی
دل انگیز پرداخته است. درین بیت علاوه بر تشبیه شاعرا نه و زیبا ،
صنعت های مراعات النظیر ، تناسب ، تضاد و مدعا مثل نیز بکار گرفته
شده :

اول آی نینگ یوز ی بیر له توش بولوب دعوی حسن ایتتینگ
یقین بو لدی بوکون کیم ای قویاش ییتتینگ زوالینگ غه
ترجمه نثری :

باصورت آن ماه روبرو شدی و دعوی حسن کردی

حال یقینم شد ای آفتاب که به زوال خود رسیده ای .

تشبیه در شعر بابر به گو نه دیگر نیز دیده میشود باین معنی که
بیشترین شاعران روی معشوق را به گل ، زلف رابه مشک ختن ،
قد را به سرو ، رنگ رخسار را به لاله تشبیه کرده اند ، و لی بابر
تشبیه برتری بکار برده است او نمی گوید که عطر تن معشوقش
چون عطر نسترن است یا موی او چون مشک ختن خوشبو ، قدش به
سان سرو خرا مشگراست یا رخساره هایش چنان لاله ها به
سرخ می گرایید . او می گوید :

شاخ گل و نسترن از بوی او نشانی دارند ، مشک ختن ، عطر خود
را ز رشته های گیسوی او دزدیده ، گل از لطافت صورت او و سرو از
خرا منده گی قامت او شر منده اند و لاله ها رنگ خود را از سرخی
رخسار ه های او رنگ می زنند . توجه کنید :

شاخ گل و نسترن ، یاد بیرون ، بویی دین

عطر نی مشک ختن ، کسب قیلور ، مویی دین

گل یوزیدین منفعل ، سرو قدیدین خجل

رنگ آلور متصل ، لاله ، گل روی دین

شصت و سه -

ترجمه :

شاخ گل ونستر ن ، یاد دهد از بوی او
مشك ختن عطر خود ، كسب كند از موی او
گل زرخش منفعل ، سرو ز قدش خجل
لاله گیرد متصل ، رنگ ز گل روی او

صنعت های دیگر شعری نیز در شعر بابر به کثرت راه یافته اند و همه باشگردی هنر مندانه، با واژه های مانوس و ملموس بافت خورده و احساس و جذبه شعر او را تکمیل کرده اند ، چنانچه صنعت لف و نشر، تجنیس ، تقسیم ، تشبیه و تناسب با واژه های هم آهنگ و متناسب ، این غزل او را لطف و گیرایی خاصی بخشیده اند. توجه کنید :

خطینگ بيله يوزونك وكا كلونك سنينك اى جان
بیری بنفشه ، بیری یاسمن ، بیری ریحان
تکلم ایلاریده تیلی و تیشی ولبی
بیری عقیق و بیری اینجو و بیری مرجان
کونگولنی زار و مینی خوا روان نی تار ایتکان
بیری جفا و بیری غربت و بیری هجران
تن و کونگول بيله کوزو صل و ناز و حسنی اوچون
بیری خراب و بیری واله و بیری حیران
تمام عمر یدایابر غه اوچ سوز آیتیب تور
بیری سو کونج و بیری قاتیق و بیری یلغان
ترجمه :

خط تو ، صورت تو ، کاکل تو ای جانان
یکی بنفشه ، یکی یاسمن یکی ریحان
به گاه حرف زبان تو با لب و دندان
یکی عقیق و یکی در و آن دگر مرجان

شصت و چهار -

نموده خوار ، دلم زار و جسم من چون تار
 یکی جفا و یکی غر بت و یکی هجران
 شده تن و دل و چشم زو صل و ناز و حسن
 یکی خراب و یکی واله و یکی حیران
 تمام عمر شنیده است بابر این سه حرف
 یکی دروغ و یکی زشت و آن دگر بهتان

ودرین بیت علاوه بر صنعت‌های دیگر شعری صنعت تجاهل
 عارف نیز استادانه و هنرمندانه باواژه‌های موزون و رنگین تلفیق
 و آمیزش یافته است :

كوك وسمه دا اول آي قاشي گویا خیال دور
 یا آي باشیدا کوکته کورو نگان هلال دور
 ترجمه نثری :

باو سمة سیاه ابروی آن ما چنان خیالی به نظر می‌رسد
 و یا اینکه او ایل ماه است و هلال بر آسمان نمودار گشته است ؟
 بابر همچنان که در شعر خود واژه‌های مانوس بکار برده و
 صنایع لفظی و معنوی را با شگردی هوشیارانه و هنرمندانه نزد یک
 به ذهن و قابل درک ساخته است، در انتخاب اوزان شعرش
 نیز سختگیری لازم را بکار بسته و تلاش ورزیده تا رقصانه‌ترین،
 روان‌ترین و سیال‌ترین وزن‌ها و آهنگ‌ها را برگزیند. او که در بحر
 ژرفناك عروض غوطه خورده و همه اوزان را بخوبی شناسناخته
 است ، تشخیصش در گزینش ریتم‌های مناسب با ایده‌ها و گفتنی‌های
 شعر ، بسیار دقیق است. چنانچه هماهیم متفاوت و حالت‌های گونا-
 گون را با وزن‌های متفاوت و گوناگون در هم آمیخته . هر غزل
 او همچنانکه یک موضوع تازه و یک حالت عاطفی دگرگونه را بیان
 می‌کند ، وزن‌ها و ریتم‌های آن نیز با آن حالت و آن موضوع
 هم‌آهنگی نشان داد و دگرگونه‌می‌نماید. کمتر غزل او ست که

شصت و پنج -

موضوع یکسان و وزن یکسان داشته باشد ، از همین جهت سیرباغستان شعر بابر سیری است بر رنگینی رنگ ها و اهتراز آهنگ ها . از همین جهت است که دلزده گی و بی تفاوتی در حریم شعر او را می ندارد و پوینده شعر او از پوینده گی و رهروی باز نمی ماند و خسته گی احساس نمی کند. رهرو باغستان شعر بابر در هر گامی تازه تر از تازه تری می یابد. آنجا رنگینی و شور آفرینی غزل های غنایی را می یابد ، احساس برانگیزی و پویایی رباعیات عطفی را لمس می کند ، ترنم آهنگ های شادی بخشای و روح نوا زمشغولی های عاشقانه را می شنود و برسرود های بشارت دهنده قطعات او گوش فرا میدارد .

غزل های بابر از نظر تعداد ابیات گام های برابر دارد بیشتر غزل های او پنج بیتی و شش بیتی هستند و فقط چند تایی بیشتر از شش بیت است که آنها به خاطر وسعت موضوع و گفتنی های شاعر می باشد .

بابر هیچگاه بیشتر از آنچه که می خواسته ، نگفته و کمتر از آنچه که می خواسته نیز نگفته است . یعنی او هیچگاه خود را مقید به یکدست بودن و برابر بودن تعداد ابیات نساخته . اگر گفتنی های او در چهار بیت می گنجید ، در چهار بیت پسند کرده و اگر در بیت و یا بیشتر و کمتر از آنرا ایجاب می کرده ، باز هم شمار ابیات را مطابق به گسترش و وسعت مضمون تعیین کرده است .

غزل یگانه ژانر طرف توجه و گزینش بابر نیست . او (۲۱۰) رباعی دلنشین دارد که هر کدام آن ها در خدمت مفاهیم گوناگون و گفتنی های لازم او قرار گرفته اند و رباعی را در گستره وسیعی ، از بیان مفاهیم فلسفی گرفته تا بیان آرزو ها و خواستنی هایش ، از اظهار شکوه ها و گلایه ها تا قهر و آشتی هایش ، از ذکر مجالس و شب زنده داری ها تا تجسم بخشیدن واقعات زندگی نیش

بکار گرفته و موضوع آن را از قید یکنواختی و همسان بیرون کشیده ، به جهانی از تضاد ویر و مفاهیم تبدیل نموده است .

یکی دیگر از ویژگی های رباعیات بابر ، آوردن تخلص در رباعی است . او تخلص خود را نه در همه رباعی هایش ، و لسی در بیشترین آن ها و نه تنها در مصرع آخر ، بل در مصرع های اول ، دوم و سوم نیز نظر به خواست و تمایل خود بکار برده که این شکل آوردن نام یا تخلص در رباعی چندان عام و معمول نیست . به همینگونه ، رباعی های او همچون غزل هایش از گویا ترین تصاویر زیبا ترین واژه ها ، ناب ترین تشبیهات و خاطره بر انگیز ترین لحظه های عاطفی برخوردار است . به این بیت توجه کنید که زیبا بی بهار را در جلوه های رنگین دشت ها و دره ها چه زیبا تصویر می کند :

خاطر نی بهار فصلی دا گشت آلا دور
کوز تو ریشی رنگ لاله و دشت آلا دور
خوش اول که تالار دایو رو بسیر ایتسه
بو فصل دا کیم لطیف و دلکش آلا دور
ترجمه :

(در فصل بهار آرزوی سیر و گشت در دل زنده می شود و چشم را رنگ لاله و دشت خیره می سازد
خوش به حال کسی که درین فصل لطیف و دلکش به دره ها و دشت ها رفته به سیرو سیاحت بپردازد .)

بابر کلمات چند معنایی را دوشعر خود زیاده استادانه بکار گرفته و باتکرار هنرمندانه شعر را زیبا بی و لطف بیشتر بخشیده است . به این رباعی توجه کنید که بابر از صنعت تکرار چگونگی سودجسته و کلمه « یاش » را که به سه معنی « جوان » ، « اشک » و « عمر » است ، با شگرذی هنری و ویژه خودش با چند تکرار زیبا به

شصت و هفت -

هر سه معنی بکار برده و رباعی لطیفی از آن آفریده :

چون بار دی خدا ی رحمتی غه اول یاش
نی فایده تو کما ك هجرانیده یاش
اول یاش غم هجرا نیده کو پ یاش تو کتو نگ
بیر یاشینگ اوچو ن خدای بیرسون یوز یاش
تر جمه :

(چو ن آن جوان به رحمت ایزدی پیوست
از اشك ریختن چه سودی حاصل میشود ؟
در غم هجران آن جوان اشك های بسیار ریختی
خدا به جای آن جوان، صدسال عمر نصیبت کند.)

در توجیه باده پرستی و می نوشی ، شاعران مختلف، دلائل
مختلف آورده اند . عده یی فراغت یابی از رنج های زندگی را، عده یی
کسب لذت از عمر گذران را عده یی دست یابی به حالت بیخودی و
رسیدن به حقیقت معنی را بهانه یی ساخته با این دستاویزهای
گو نه گو نه ، به می پناه برده و خود را برائت داده اند ، اما دستاویز
بابر دور از هر نیرنگ و مرد مفریبی است . او در توجیه شراب
نوشی های خویشتن بر هانسی شاعر پسند و عاشق پسند ارائه می
دهد و می گوید :

کوزونگ باری ایل کونگلینی مست ایتگو سیدور
غمزه نگ باری مست لار نی پست ایتگو سیدور
کوپ زاهد و پارسانی با برینگلیغ
لعلینگ هو سی باد ه پرست ایتگو سیدور

تر جمه :

(چشمانت همه را مست و غمزات همه مستان را پست میگرداند
هوس لعل تو زاهدان و پارسایان بشمار ی راجو ن بابر باده پرست
می سازد)

آن چنانکه گفته آمدیم، بابر درانواع مختلف شعر استعداد خود را آزموده و برای بیان گفتنی‌های خود شکل‌های متناسب موضوع را انتخاب کرده، شعر او هم‌چنانکه از نظر معنی و مفهوم بسیار غنی و رنگین است، از نظر شکل و قالب‌های شعری نیز غنامند و انواع لازم را دارد. بابر در حدود یکصد و بیست (غزل، (دو صد و ده) رباعی، (هشت) مثنوی عاشقانه تعدادی تویوق، قطعه، فرد و مسموع سروده که هر کدام آنها ویژه گی‌هایی از نظر شکل و محتوا دارند. رباعی شکل‌پذیر فنی و خواستنی بابر بوده و از همین جهت شمار رباعی‌های او بیشتر از شما را شکال دیگر شعر است، و لسی میتوان مثنوی‌ها، فرد و تویوق‌های او را هر چند که کمتر اند، از نظر رنگینی شکل و معنی و بیان استاذانه و هنری‌اش در اوج یافت. او در تویوق‌هایش ابتکار را بداهت دارد و خلاقیت او در سرا- یش اشکال گونه گونه تویوق به پایایی رسیده که نه تنها پایو جود آوردن اشکال تازه تر تویوق، برای خود راه تازه و ویژه یی باز کرده، بل برای دیگر شاعران ترکی زبان نیز ساحت‌های جدید تر و امکانات وسیع‌تر به میان آورده تا قریحه خویش را بیازمایند و استعداد خویش را بکار گیرند و بتوانند روش‌های نوین و اشکال بدیع تریو جود آورده، ادبیات اوزبیکی را غنامند تر و شکوهمندتر سازند. او در تویوق‌هایش تجنیس‌های چهار گانه، سه گانه، دو گانه، تجنیس‌های ردیفی و قافیه یی را با استادی کامل بکار برده و حتی یک نوع آنرا قطعه - تویوق نام نهاده که با انواع پیشین تویوق از نظر شکل متفاوت است. (۹۵)

قطعات بابر نیز از نظر مضمون و شکل، زیبایی و رنگینی اشعار دیگر را حفظ کرده، چنانچه قطعه برای بیان موضوعات عشقی و

(۹۵) برای کسب معلومات بیشتر درباره تویوق‌ها، به بخش عروض همین نوشته مراجعه شود.

عاطفی ، رزمی و حماسی و پند و اندرز بکار گرفته شده است و مطابق به موضوع ، واژه های متناسب و حتی ضرب المثل های مشهور نیز آورده شده . به طور نمونه به این قطعه توجه کنید :

باتر ك ستیزه مكن ای میربیانه
چالاکی و مردانگی ترك عیانست
گرز و دنیایی و نصیحت نكنی گوش
« آنجا كه عیانست چه حاجت به بیانست »

قطعه دیگر بیان احساس اوست در تلاش رسیدن به پیروزی ها و مزه پیروزی را به خاطر هجران دوست تلخ و ناگوارا مزیدن ، بابر این تلاش و پویش ها را در رسیدن به زلال و صل و در اخیر دریافتن این حقیقت كه آنچه به دست آمده ، سرابی بیش نبوده است ، چه زیبا بیان می کند . توجه کنید :

كلمات خشكسار هجران ، مردی پوینده در تلاش رسیدن به زلال و صل و بالاخره دست یافتن به سرابی فریبنده این قطعه را بسیار دلنشین و گویا می سازد :

هجران چو لیدا جهد بيله پویه لاراوروب
ایستاد زلال وصل ییتیشتم سراپ قه
چون خواست مو نداق ایردی كه هجر ینگنی چيككا مین
بی خواست رجعت ایلا میشا م اندراب قه
ترجمه :

در خشكسار هجر بسی پویه هازدم
جستم زلال و صل و رسیدم به يك سراپ
تقدیر خواست هجر تو بر شانه ها كشم
بی خواست خویش میروم اکنون به اندراب
مثنوی های عاشقانه با بر ازیتمی ملایم و احساسی لطیف بر

خود دار است . این مثنوی ها همه به شکل نا مه سروده شده و
 رساننده این نامه ها ، پیک دیرینه آشنا ی شاعران (نسیم یاصبا)
 است . بابر هر نامه را با التماس از صبا می آغازد و بعد از عرض
 سلام ، نیاز و آرمان های خو یشتن را به دوست ابراز مینماید و نا مه را
 به امید پاسخ نامه و یا دعا ی محبوب به پایا ن می برد . این نامه
 ها هر چند در آغاز و پایا ن خود همسان اند ، اما هر کدام لطفی
 جدا گانه و مزه یی دیگر دارند . این مثنوی ها گدازنده گی و سوز
 ناکی نامه های لیلی و مجنون و دل انگیزی گفت و شنود فرها دو
 خسرو را در منظومه های (لیلی و مجنون) و (خسرو و شیرین)
 استاد خمسه سرایا ن ، نظا می به یاد می دهند . به چند بیت سی
 از مثنوی او توجه کنید :

جسمینکا ضعف ایسه جانیم صدقه
 جانینکا ایکی جهانیم صدقه
 کوزونگا بوتن بیمار فدا
 بیلینگا بو بدن زار فدا
 سین سیزین جسم بیلا جانیتای ؟
 درد سینیدین ایسه درمانیتای ؟
 منگا سین سین بو جهان دین مقصود
 نی جهان جسم ایلا جان دین مقصود
 قاتینک ینگلیخ اوزون یا ش تا پقیل
 عمر حسنو نک کیبی دلکش تا پقیل
 قاصد ینگ کیلدی صفا کیلتوردی
 خبر مهر و وفا کیلتوردی
 نامه نی منگا روان ایلا ب سین
 جانی یوق جسمیمه جان ایلا ب سین
 کورو بان نامه نی اوزدین باردیم

هفتاد و یک -

او قوبان سوزینی سوز دین باردیم
 کور گاج اوق کوزو مه سورتوب اوپتوم
 اوپکا چ اوق باشیمه قویو بوقوپتوم
 بار چه مضمونی آیینگ خوب ایردی
 باری لفظی داغی مرغوب ایردی
 یاردا مهرو وفا بار ایر میش
 لله الحمد و فادار ایر میش ...

تر جمه :

اگر به تن تو ضعفی برسد، جانم صدقه اش باد . به جان تو هر دو
 جهانم صدقه باد ، به چشمانت ، تن بیمارم فدا و به کمرت این بدن
 زارم فدا باد . بی تو جسم و جان را چه کنم ؟ درد اگر از تو بود، درمان
 چرا خواهم ؟ در این جهان فقط تو مقصود منی ! جهان چه ، که مقصود
 جسم و جان منی ! عمرت بسا نقا متت بلند باد و به سنان حسنت
 دلکش . قاصدت آمد و صفا آورد ، خبر مهروو فایت رابه من رساند .
 ناممه را که سویم گسیل داشتی ، جسم بی جان مرا جان بخشیدی .
 ناممه ات را دیدم و از خود رفتم ، حرف هایت را خواندم و از تکلم باز
 ماندم . به مجرد دیدن ، به چشمان خود مالیدم و بسیدمش ، به مجرد
 بوسیدن ، بر سر خویش گذاشتم و تعظیمش کردم . همه مضمون آن
 خوب و هر لفظش مرغوب بود . دانستم که در یار من مهروو فایی
 هست و با من و فاداری دارد .

ب درونما یهو محتوای شعر بابر :

بابر مرد آزمون شده زمان است و زمان بس همواری ها و
 نا همواری ها که بر او هموار کرده و نقش پای خویش را بر جا ده
 شعر او استوار و ماندگار بر جهانها ده است . رخداد های گونه
 گونه ، روان حساس او را متاثر ساخته و شعر او که زبان احساس
 اوست ، ازین گونه گونه ها رنگ و مایه گرفته است . مایه های شعر
 او را اندیشه و عاطفه او ، پیروزی و شکست او ، آشتی و جنگ او ،

— هفتاد و دو —

رندی و پارسایی او ، تو به وتوبه شکنی او ، گله و آرزو مندی او ، غم ها و شادمانی های او و بالاخره کلیت زندگی با تمام تلخی ها و شیرینی هایش می سازد. از همین نگاه شعر او رابه مشکل میتوان بخش بندی کرد . باو صف آنهم تلاشی می کنیم برای تصنیف هایه ها و محتوی شعر بابر ، تا چه به دست آید و تا چه پایه مقبول افتد :

۱ - اشعار تاریخی :

هر چند بابر در بیان واقعات و رخداد های زندگی پر ماجرای خود کتاب حجیم و ضخیم «بابرنامه» را نوشته ولی این ماجرا ها در شعر او نیز بازتابی دارد هنری و شعری . چنانچه برخی از غزلها ، رباعی ها و قطعات او بهترین تابلو های بازگوینده زندگی و پدیده های اثرمند بر زندگی او می باشند . به این رباعی توجه کنید که رخدادی از رخداد های حیات او را روشن می کند :

بابر متوجه اولسه لنگر (۹۶) ساریفه
 قیلا س نظری بهشت و کوثر ساریفه
 سیندین تیلگوم دور مددای شاه غیاث
 هروقت که عزم ایلا سام هوساریفه
 ترجمه :

اگر بابر به سوی لنگر متوجه شود ، دیگر نظری به بهشت و کوثر نمی اندازد هروقت که عزم جایی کنم ، از تو ای شاه غیاث مدد می جویم .
 و یا این رباعی که بازگوینده لشکر کشی و درگیری او با مردم هند است و بی آمدن این درگیری را که پیروزی است ، نشان می دهد :

۹۶- لنگر نام جایی است در هندوستان که بابر آنرا به تصرف خویش در آورده بود .

اسلام اوچون آواره یازی بولدوم
 کفار و هندو حرب ساز ی بولدوم
 جزم ایلاب ایدیم اوزنی شهید بولماقده
 المنة لله که غازی بولدوم

تر جمه :

در راه اسلام آواره دشت و صحرا شدم ، و با کفار و هندو نبرد
 آزمایی کردم عزم خود را برای شهید شدن جزم کرده بودم ، منت خدای را
 که غازی شدم .

رباعی زیر از تب نوبتی و حکایت می کند که ذکر مفصل این بیماری
 در باب رونا مه نیز آمده است :

جسمیم دا ایسیتمه کوندا محکم بولادور
 کوزدین اوچا دور اویقو چو آقشام بولادور
 هر ایکا لاسی غمیم بیله صبریم دیک
 بارغا نسایی بو آرتا دور اول کم بولادور

تر جمه :

تب هر روز بیشتر از پیش در جسمم جای می گیرد و هر شب
 خواب از چشمانم فرار می کند. این هر دو (تب و خواب) مانند غم
 و صبرم ، یکی بیشتر و یکی کمتر شده می رود .

باز هم یک رباعی دیگر در بیان آواره گی های اودر کوتل ها و راه
 های صعب العبور هندو کش. بیان این سفر پر مخاطره و مشقت با ر
 میان تل های عظیم بر فوراه گم کردن ها ، به بیراهه رفتن ها و
 ذکر سردی جانکاه زمستان ، بخشی از واقعات باب رونا مه را می
 سازد ، و لی این حادثه در قالب یک رباعی ، بسیار نیکو تصویر

شده است :

هفتاد و چهار -

فیش بو لدی و بولدی بار چه تام و تاش قار
 جمعیتی بار کیشی گا بار دو رخوش قار
 بو قیش دایمان یول و پریشا ن حالیم
 یارب مینی یخشیلغ ساری غه باشمقا ر
 تر جمه :

ز مستان آمد و بام و در رابرف بو شانید . برای کسا نی که خاطر
 جمعی دارند ، برف خوش آیند است اما من درین زمستان راهی بر مخاطره
 و حالتی پریشان دارم . یارب مرا بسوی خوبی ها و آرا می هادایت کن !
 «بابرنا مه » شر حی دارد بر تایی شدن بابر از شراب . وی می نگارد
 که او وسیع صد تن از ندیمان و هم نشینا نش از شراب نوشی تو به
 کرده و همه شراب هارا به زمین ریخته و آلات زرین و سیمین شراب
 خوری را شکسته و به مردم بخشیده اند . بیان این واقعه در «بابرنا مه »
 مفصل است ، ولی باز تا ب آن در شعر ، کوتاه و هنر مندانه .

تاتر ك مناهمی و شراب ایتیمیش مین
 تفسیمغه خدای اوچون غذا ب ایتیمیش مین
 تو به ایشیکی هنوز آ چوق ایردی .
 بو تو به دابیر نیمه شتا ب ایتیمیش مین
 تر جمه :

تاتر ك مناهمی و شراب کرده ام ، بخاطر رضا ی خداوند به نفس
 خود عذاب داده ام . دروازه های تو به هنوز باز بود ، در تو به خود
 اندکی شتاب کرده ام .

بابر زما نی به اندیشه ساختن حما می افتاد و آنرا با آرایش و
 پیرایش بی مانند ی در میان ارگ خود بر پا داشت . به این ربا عی
 توجه کنید که با ظرافت سی شاعرانه و رندانه هدف ساختن
 این بنا را روشن می سازد :

حمام که ارگ ایچینه پید اقلیدیم
ساغینما که سود دین تبر اقلیدیم
سود او شبو ایما سو کیم بو تدبیر بیله
پاکیزه بدن لارنی تماشاقلیدیم
تر جمه :

حمام را که در میان ارگ ساختیم ، گمان مدار که از آن سودی
در نظر نداشته ام . آیا این سود نیست که با چنین تدبیری بدن های
پاکیزه را تماشا می کنم ؟

در میان اشعار تاریخی بابر ، شماری ژانر نامه یی دارد چنانچه
رباعی هاو قطعاتی در دیوان او موجود است که یا خود نامه بوده و
یا به پاسخ نامه دوستان نوشته شده ، بطور مثال :

خواجه کلان دوست بابر از اقامت در هندوستان دلگیر شده و آرزوی
برگشتن به سوی کابل را داشت. بابر به جواب این رباعی را
سروده است :

اظهار لطافت و ظرافت قیلاسیز
هر نکته دیوز تو مان کتا بت قیلاسیز
گر هندایشی تیسکار ی ایر ماسنی اوچون ؟
ایسمغ بیر دین ساووغ ظرافت قیلاسیز
تر جمه :

اظهار لطافت و ظرافت کردی
در نکته یی صد گونه کتابت کردی
سر چه نبود اگر کار هند ، چرا
از جای گرم ، خنک ظرافت کردی ؟
خواجه کلان که قانع نشده ، در مذمت از هند بیتی می نویسد باین
مضمون :

اگر به خیر و سلامت گذر زسند کنم
سیاه روی شوم گر هوا ی هند کنم
وبابر که افسرده گمی و ملال دوست خود را می بیند ، رباعی زیر
هفتاد و شش

را در مورد گر مای هندوسر مای غزنی سرود ه به خواجه کلان می
دهد و اورا به حکومت غزنی مقرر می کند :

یوزشکر دی بابر که کریم غفار
بیر دی سنگا سند و هند و ملک بسیار
ایسیق لیغی غه گر سنگایو قنور طاقت
ساووق یوز ینی کورا ی دیسانگ غز نی بار

ترجمه :

بابر، شکر کن که کریم غفار به تو ملک بسیار داده که اگر جای گرمی
خواهی به هند و اگر جای سردی خواهی به غزنی بروی .

مولا نا کمال الدین بنایی، شاعر ظریف طبع و بدیهه سرا ی هرات
به گو نه کنا یه و رمز ، ربا عی ساخته در حضور بابر می خواند :

نی غله مرا کز و توانم نوشید
نی مهمل غله تا توانم پوشید
آنها که نه خورد نیست و نی پوشیدن
در علم و هنر کجا تواند پوشید

بابر که آنز مان یکی دو بیت می سروده و گام های نخستین رابر
جاده بی انتهای شعر برمی داشته است ، به جواب آن ، یک رباعی
ترکی می سازد ، بدینگونه :

ایش لار باری کونگونگدا کی دیک بو لغو سیدور
انعام وو ظیفه باری بو یرو لغو سیدور
اول غله و مهمل که دیب ایردینگک بیردیم
مهمل غه بوی و غله دین او ی تولغو سیدور

ترجمه :

کار ها همه طبق دلخوا هست خواهد شد و انعام وو ظیفه نیز

مطابق آرزویت . آن غله و مهل (مله) که گفته بودی ، داد ما از «مله»
تن تو و از غله خانه تو پرخواهد گشت .

و یا این قطعه دیگر که در حکم یک نامه گلایه آمیز است از سوی بابر
عنوانی ملا علیخا ن که او را در هند تنها گذاشته ، به کابل آمده بود :

ای آلا رکیم بو هند کشور یدین

بار دینگیز انگلاب اوز گا رنج و الم

کابل و خوش هوا سینی ساغینیب

هند دین «کرم» بار دینگیز او لدم

کور دینگیز، تاپتینگیز ایکین انده

عشرت و عیش بیر له نازو نعم

بیز داغی اولما دوک بحمدالله

گر چه کو پ رنج ایدی و بیحدغم

حظ نفس و مشقت بدنی

سیر دین او تنی و او تنی بیز دین هم

تر جمه :

ای کسانیکه باز کشور هند

پس کشیدید با قبول الم

از پی کابل و هوای خوشش

سوی «کرم» آمدید در آن دم

اندر آن جا برای خود دیدید

کامرانی و عیش و ناز و نعم

شکر حق مانورده ایم این جا

گر چه دیدیم رنج و محنت و غم

حظ نفس و مشقت بدنی

بگذشت از شما و از ما هم

شعر هایی ازین دست در دیوان و «بابر نامه» اوزیاد است که اگر

هفتاد و هشت

همه را یاد داشت کنیم ، سخن به درازا می کشد . فقط اینقدر باید گفت که اشعار اویخشی از وقایع تاریخی زندگی و کارنامه های نبردهای اوست و شعر او نه تنها حس زیبایی شناسی خواننده را ارضاء می کند ، بلکه او را بایک سلسله رخداد های زندگی او نیز آشنا می سازد .

۲- اشعار وصف الحال:

شمار ی از شعر های بابر شرح حال خویشان است ، یعنی از سوز و گداز های او ، از اندوه و پریشانی های او ، از غربت و بیچاره گی های او ، از عشق و آرزوهای او ، و یا پیروزی و شیرین کامی های او آگهی میدهد . هر شعر او شراره یی است بر خرمی احساس خواننده و خون گرمی است بر رگ های پرتپش انسان جاری ، بیایید شرح غم ها و شادی های او را با هم بخوانیم و شعر درون او را همنوا و هماواز شویم !

یاد ایتماس ایمیش کیشی نی غربت ته کیشی
شاد ایتماس ایمیش کونگو لنی محنت ته کیشی
کونگولوم بو غریب لیق داشاد اولمادی آه
غربت ته سیوو نماس ایر میش البته کیشی
تر جمه :

یادی نکند کسی به غربت کس را
شادان نکند به وقت محنت کس را
من شاد نگشتم اندرین غربت ، آه
خوشنود نسازد غم غربت کس را
و یا این بیت :

آه وو او یلا سرو دوم ، درد و غم هم صحبتیم
باده اشکیم قانی کیم کوو دی مونینگ دیک بزم خاص

— هفتاد و نه —

ترجمه :

آه و واویلا سرودم ، درد و غم هم صحتبتم
باده اشکم ، کو ؟ چه کس دیده چنین يك بزم خاص ؟
بابرسل ها ازدیاری آبیایی و دوستان و یاران بدور مانده و این
غربت و تنهایی خاطر او را بسی افسرد که این افسرده گی در شعرا و
بازتابی روشن دارد و آرزوی ، دیدار یاران و روحی سرگردان
در میان ابیات غزل ها و شعر هایش ره می پوید :

غربت ته اول آی هجری مینی پیر قلیب تور
هجرا ن بیله غربت هنگا تاثیر قلیب تور
مقدور بارینچه قیلو رام سعی و صالینگ
تاتینگری نی بیلمان که نی تقدیر قلیب تور
ترجمه :

در دیار غربت ، هجران آن ماه مرا پیر نموده و غربت و هجران
برمن تاثیر کرده است تاجایی که مقدور است در وصال تو کوشش
خواهم کرد . ببینم که خداوند در تقدیرم چه نوشته .
میدانیم که بابر به سن ۱۲ سالگی پادشاه شد و سال ها از
نزدیک ترین کسانش بیگانه گی ها دید و جور ها کشید و ناچار
دیار آباایی و سرزمین پدری را ترک گفته به سوی دیار دیگر آوار
شد . این بیوفایی یار و دیار و این دشمنی دوستان و یاران ، مضمون
بسیاری از شعر های او را می سازد . توجه کنید :

کیشی نینگ جانیه دشمن ، بلا دور باشیغه ، بو ایل
اگر باشین طفیل ایلاب و گرجانین نثار ایتسه
دیار و یار دین بابر جفا و جور کوپ کوردی
خوش اولکیم یاردین قطع ایلا بان ترک دیار ایتسه
ترجمه :

این قوم بر سر و جان انسان بلا و دشمن است ، هر چند که سر

را طفیل و جان رانثار سازی . بابر ازدیار و یار جور و جفای
بسمیاری دید . خوش به حال کسی که از یار جدا گشته و دیار خود را
برک گوید .

ودرین بیت بیزاری و بی اعتمادی او نسبت به اهل جهان انعکاس
یافته است :

کیم کور و بتو رای کونگو لاهل جها ندین یخشیلیغ .
کیم که آندین یخشی یوق کوزتوتمه اندین یخشیلیغ .
گرزما ننی نفی قیلسام عیب قیامه ای رفیق
کور مادیم هرگز نیتا یین بوزماندین یخشیلیغ
تر جمه :

چه کسی خوبی از اهل جهان ندیده است ؟ حتی از آن کسی که
خوبتر از او وجود ندارد، چشم داشت خوبی نداشته باش اگر زمان
رانفی کنم، ای رفیق عیب مدار، چه کنم؟ هرگز از زمان، خوبی ندیده ام
شعر بابر تنها شرح غربت ها و پریشانی های او نیست بلکه
شرح عشرتها و آرزوهای او نیز است زیرا بابر پس از رنج کشیدن
ها و آواره گی ها به پیروزی ها و کامرانی ها دست یافت و این لحظه
ها را در شعر خود تجسم بخشید. به این دوبیت توجه کنید :

شکرلله عیش یوز لاندی و محنت قالما دی
بیتتی ایام وصال و شام فرقت قالما دی
یوزلا نیب امن و فراغت غصه و غم بولدی رفع
عیش و عشرت کیلدی ورنج و مشقت قالما دی
تر جمه :

شکرلله عیش رو آورد و محنت ها نماند
در رسید ایام وصل و شام فرقت ها نماند

—هشتادویک—

رونمود امن و فراغت ، غصه و غم گشت رفع
عیش و عشرت آمد ورنج و مشقت هانماند
و یا این غزل شور انگیز که صحنه یی از مجلس عیش و عشرت
اورا تصویر و تجسم بخشیده است :

تو ناکو ن بیرله بو تون مجلسی اسرو خوش ایدی
مجلس اهلی باری دلخواه باری دلکش ایدی
باری نینگ سموزی ایدی خوب و لطیف و رنگین
نی پریشان و نی بی معنی و نی چرماش ایدی
بخشی می یوق ایدی و نشئه می یخشی ایدی
ناخوش ایل یوق ایدی و اسرو هوای خوش ایدی
باری احباب ایدی حاضر باری اسباب ایدی جمع
ساز و خواننده بیله نقل و می بی غش ایدی
گاه پر خنده ایدی ایل لبی سرخوش لوق تین
مست لیغ دین ینه گاه ایل کوزی تولا یاش ایدی
بار چه تعظیم قلیب بیریری نی مستانه
گاه باش ته ایاق ایردی گه ایاق ته باش ایدی
تون یار یمیغه چه بونوع ایدی و اندین سونک
مجلس اهلی نینگ ایشی هر ساریغه تارقاش ایدی
مین ایلک دین باریب ایردیم تو توب ایلکیمنی بیر او
مین اویغا تتی کوز آچتیم ایسه اول مهوش ایدی
تارتیب ایلکینی قو چوب بوینونی آغازینی اویوب
تا نگه چه اوینا ماق ایش ایردی نی خوش اویناش ایدی
بابر ار هرزه دیدی مجلس ایل عیب ایتمانک
کر م ایلانک آنی معذورتو تونک سر خوش ایدی
ترجمه لفظ به لفظ :

دیروز مجلس خوشی بود

اهل مجلس همه دلخواه و دلکش بودند

صحبت های شان خوب ، لطیف و رنگین بود
 پریشان ، بی معنی و بی ارتباط نبود
 اگر چه می خوب نبود ، اما نشسته می خوب بود
 اهل مجلس تا خو شایند نبود و هو ا بسیار خوش آیند بود
 دوستان همه حاضر بودند و اسمها پ سرور همه جمع بود
 ساز و خواننده و نقل و می بی عشق مهیا بود
 گاهی لبان اهل مجلس از سرخو شی به خنده باز می شد
 گاهی چشم آنها ن از مستی پر اشک می گشت
 همه به یکدیگر مستانه تعظیم می کردند
 گاهی بابر سر و زما نی سر به پا نهاده می شد
 تانیمه شب و ضح بدینگونه بود و بعد از آن
 اهل مجلس هر سو پرا کنده شدند
 من از خود رفته بودم و کسی دستم را گرفته بود
 بیدارم کرد ، چشم باز کردم ، آل مهروش بود
 دستش را گرفته به گردنش او یحتم و لبانش را بو میدم
 تا صبح بدینگونه مشغول بودم و چه مشغولیت خوش آیندی بود
 ای اهل مجلس ! اگر بابر هرزه گوئی کرد ، عیبش مکنید
 کرم نمودم معذورش دارید که سر خوش بود
 و یا این غزل بر انگیز نده و نوید دهنده که رباعیات عمر خیام
 رابه یاد می آورد ، زندگی را با چشم زیبانگری و نیکو نگری می نگرد
 و در خواننده آرزوی خوشی زیستن را بیدار می کند :
 ساقی ایروز عشرت چاغی افسرده بولمادی بيله
 اوت تيك چاغیر كملتور دا غی صحبت تو تا شتور می بيله
 كملتور شراب ناب نی آما ده قیل اسباب نی
 خوشی توت شب مهتاب نی چون بار دور اول آی (ای) بيله
 دوران غمین بر باد قیل عشرت اریین آباد قیل
 جان و كونگو لنی شاد قیل آواز چنگ و نی بيله
 همنادوسه

مجلس دایار دور سر به سر می نشسته سیدین شور و شر
 بارینی مست و بی خبر قیل جام بی در پی بیل
 همدرد یار ی قانی کیم بی—رغمگساری قانی کیم
 ابر بهار ی قانی کیم بابر کیبی بیغلای بیل
 ترجمه لفظ به لفظ:

ساقی ! زمان عشرت فرارسید از گذشته افسرد خاطر میباش
 شراب آتشین پیش آور و صحبت را با می گرم کن
 شراب ناب بیاور و اسباب را آماده ساز
 شب مهتاب را خوش بگذران چون آن مه نیز همراه دوست
 غم های دوران را بر باد کن، خانه عسرت را آباد کن
 با آواز چنگ و نی جان و دلت را شاد بدار
 در مجلس از نشسته می شور و شر برپاست
 همه را با جام های پی در پی مست و بی خبر کن
 یک یار همدرد و یک غمگسار کجاست
 ابر بهار ی کجاست تا همراه بابر یکجا بگرید .

۳- اشعار عشقی :

عشق در ادبیات مشرق زمین مضمون مهم و اساسی برای گفتن
 بوده است . اگر نه چنین می بود، فردوسی آن اندیشه ورز بزرگمرد
 بخشی از کتاب با عظمت و جاودانه حماسی خویش « شاهنامه » را به
 عشق و دلدادگی بیژن و منیژه اختصاص نمیداد ، نظامی استاد
 داستان سرایان منظومه های چند هزار بیتی لیلی و مجنون و
 خسرو و شیرین را نمی آفرید و از همه بالاتر اگر عشق سرکش
 و طوفانی شمس خرم هستی مولانا جلال الدین بلخی را به آتش
 نمی کشید ، کلیات شمس به وجود نمی آمد و مثنوی معنوی این
 قرآن دری و این گنجینه اندیشه و عرفان سروده نمی شد .

همچنانکه عشق در ادبیات دری رنگ های گونه گونه دارد - از

لذت‌های جسمی گرفته تاییخودی‌های صوفیا نه - مضمون مهم و
رنگین ادبیات اوزبیکی را نیز تشکیل می‌دهد و به خصوص عشق
در شعر بابر از همه رنگینی، بی‌آلایشی و شکو هنده گی بر خوردار
است. عشق در شعر های او هر لحظه رنگی دیگر و چهره یی دیگر
می گیرد. گاهی همچون فرخی،

«آشقی کردم با دوست پس از جنگ دراز

هم بدان شرط که دیگر نکند با من ناز»

می اندیشد و می گوید :

کسی که دوستم میدارد، دوستش میدارم و آنی که مرا فرا موش می
کند، فرا موشش می کنم :

اوزنی کونگو ل عیش ایل—ه تو تماق کیراک

بیزنی اونو تقا ننی، اونو تماق کیراک

و شاید این سخن از غرور پادشاهی او رنگ گرفته باشد که
اینگونه موارد در شعر او اندک اند، ولی بیشترین ابیات او وزیبا ترین
آنها به عشقی بی ریا و بر شکوه، به عشقی که از خود گذشتن و
در معشوق محو گشتن است، تعلق دارد. بابر میداند که پادشاه
است، ولی بر دیگران، و در پیشگاه معشوق نه پادشاهی، بل عاشقی
شوریده و رسوا و بنده و گدایی است و به این نیاز مندی خویش
عقب‌بالد و می گوید :

اگر گدایی دست نیاز دراز کند، عادت اوست، ولی اگر شاه
پیشانی نیازی بر آستان عشق می ساید، از فر هیخته گی
و شوریده گی عشق اوست :

جهانده کوپ گدا گر چه لو ندا طوار لیق بار دور

ولیکن بابرا هر گز سینینگدیک شه لو ندا یر ماس

در اوایل جوانی، عشق بابر بارسوایی و جنون همراه است و هر
شمیدایی و شوریده گی راناشی از احساسات سرکش جوانی و جنون
و عشق میداند :

نی‌قیلسا م ایلامه ای یار عیب‌کیم میندا
جنون و عشق و ییگیت لیک‌بار ی قاتیلیمیش لار
تر جمه :

ای یاران ! هر کاری که کنم بر من عیب مگیر ید زیرا کارها یم
ناشی از جنون و عشق و جوانی است .

ولی بعد تر به رسوایی‌های خویشتن پی میبرد و می‌گوید :
قیلمادی فرهاد و مجنون اوزنی‌رسوا مین کیبی
کیم بو نوع ایش ایش ایماستور هیچ عاقل قیلغو دیک
تر جمه :

فرهاد و مجنون خود را همچو من رسوا نکردند . چرا که این کار، کار
هیچ آدم عاقلی نیست .

هر قدر عشق در وجود باب‌بر بیشتر ریشه می‌دواند، به همان
اندازه در عشق غرق شده می‌رود تا چایکه هر بلایی را به جا نمی
خرد و آه نمی‌کشد تا نهال ناز که قامت یار از آه او نلرزد :

عشاق آهی ییلیدین آسیب‌تا پماسون
قد ینگ که حسن باغیدا، ناز که نهال دور
تر جمه :

از آه عشاق هرگز آسیب‌نبینند، قد تو که در باغ حسن ناز که
نهال نیست .

و این غزل شور انگیز نیا زوال‌تجای عاشقی است از برای آسایش
معمشوق . بابر در سر تاپای این غزل آرزو مند خوبی‌ها و آرامی
ها برای دلدار خویش بوده ، بجای تمام آنچه برای معشوق آرزو و کرده
است ، فقط یک چیز برای خویشتن خواسته و از معشوق توقع برده تا
با هر خس و خاری همنشین‌ی نکند . این غزل را میتوا ناز به‌ترین
نیازهای عاشقانه خواند :

عشق ایللی نینگ آهی دین او ل سرو قد خم بو لماسون
 غم ییلیدین اول معنیر زلف در غم بو لماسون
 کوپ جفا و جور کوردوک ای قویاش هجر ینگ کونی
 با شیمیز دین سایه سرو قد نینگ کم بو لماسون
 دهر دون دین تیکما سون آزا رنازک جسمینگا
 دهر اهلیدین مبارک کونگلو نگانم بو لماسون
 عالم اهلی بیر له عالم دین منگاسین سین غرض
 ذات پاکینگ بو لماسه عالم دا آدم بو لماسون
 گر هوا داریم ایرور سین ای صبا عرض ایلاکیم
 اول یوزی گل سرو ، هر خس بیرله همد م بو لماسون
 گر چه عاشق لاز می عالم دا رسوالیق دورور
 عشق ارا بابر کیبی رسوای عالم بو لماسون
 تر جمه :

زآه عاشق ، قات آن سرو ، هرگز خم مباد
 از نسیم غم ، معنیر زلف او ، درهم مباد
 پس جفا و جور دیدم روز هجرت ، مهر من
 از سر من ، سایه سرو قد تو ، کم مباد
 می تبیند در جهان آزار جسم نازکت
 از همه عالم مبارک خاطر ت را غم مباد
 زآدم و عالم همه ، تنهاتو یی ، مطلوب من
 ذات پاکت گرنیاشد ، عالم و آدم مباد
 گر هوا دار منی ، باد صبا ، عرضم بگو :
 آن گل زیبای من با خار و خس همد مباد
 گر چه رسوایی برای عشق ورزان لاز می است
 اوچو بابر هیچگاه رسوای این عالم مباد

بخشایش و فدا کاری از صفات همه عشاق واقعی است و بابر بیش
 از همه ازین اوصاف پر خوردار . او می گوید : اگر معشوق من
 - هشتاد و هفت -

هزار گو نه بلا بر سرم بیاورد از او بر نمی گردانم و اگر چنین کنم ،
هزار بلا بر من باد !

کیلتور سه یوز بلانی اوشا ل بیو فا منکا
کیلسو ن اگر یوزو منی ایوورسام بلا منکا
ترجمه :

گر صد بلا بیاورد آن بیوفا به من
آید ، چو رو کشم من از او صد بلا به من .
بابر عشق راپیو ند دورو حوتن راجا بی در راه و صلت آنان میداند
واز همین جهت تلاش میوزد این پرده را از خود دور سازد و صلت
یار را دریابد:

تن حجا بین رفع قیل گر یار و صلین ایستا سناک
ای کونکو ل بیل کیم اراد ا حایل اوشبو پرده دور
ترجمه :

گرو صا ل یار خواهی پرده تن دور کن
ایدل اندر بین ما حایل همین یک پرده است
جان دادن در راه معشوق آرزوی همه دل داده گان را ستین است و
رسیدن به کوی یار ، آر ما نه همه مشتاقان ، در صورتیکه دل داده
بی به زیارت روی دوست سرفراز نگردد ، چه وصیتی بعد از
مرگ میتواند جز این داشته باشد که بابر دارد ؟
باشیدین ایورو لور ارمانی بیرله اولدوم ای بابر
مینینگ نعشیم نی باری اولبری کوییدین ایلا نور
ترجمه :

شدم خاک از برای اینکه برگرد سرش کردم
عریزان ، نعش من بر گرد کوی یار گردانید .
و این بیت نیز بسیار دل انگیز است . بابر آرزو دارد که بعد از
مرگ ، نعش او را به طواف کوی یار برند و بعد از آن دفنش کنند
هشتمادو هشت

برسنگ مزارش آرزوهای قلب اورا بنویسند تا آنچه در درون قبر
است، در بیرون نیز نقش ابدی یابد :

دوستلار کونکلو مداگین قبریم تاشی غه یاز غاسیز
تا که بیردیک بو لغای اول آیی عشقیدا ایچ و تاشیم

و باز ازین سخن خود پشیمان شده و آرزو می کند در عشق به
وادی گمنامی برسد به آنجا یکه جز عشق نه نامی از
او برجا ماند و نه نشانی و برای بی نام و نشان شدن راهی جز این
نیست که پیکرش را بسوزند و خاکستر او را به دست باد دهند تا
هر ذره آنرا به دور دست ها ببرد و بپاشد :

ایستارم ای عشق میند ین قالما غای نام و نشانی
توفرای ایت جسمیم نی داغی ییگا بیر گیل تو فرا غیم
ترجمه :

درره عشق آرزو چارم نشانی من مباد
خاک کن جسم من و خاکم بده بردست باد

چهره بابر عاشق را با همه شمیدایی و شوریده گی هایش در
عشق شناختیم و دانستیم که او در راه عشق از همه چیزش، از نام و
نشانش، از جان و زندگیش و حتی از غرور سرکش سروری اش
گذشته و در کمال بی نیازی به پیشگاه محراب عشق سرسجود
خمد کرد و پشانی نیاز بر آستان عشق ساییده است، ولی شناختن
معشوق بابر به آسانی ممکن نیست. او چگونگی دلبری است که توانسته
غرور پادشاهی بلند آواز و چون بابر را مهار کند، در هر رگ
جان او چنان خون گرمی بجوشد، در هر بیت شعر او نقشی از خویش
یستن بر جای بگذارد ؟ بیایید ازمیان اشعار بابر، تصویر معشوق
اورا بیرون کشیم و با او آشنا شویم. برای اینکه تصویر کاملتر
باشد، باید جزئیات چهره و اندام او، خصلت ها و عادات او، فضایل
و محاسن او را ترسیم کرد و به حساب گفته شاعر شیرین کلام حافظ،
هشتاد و نه

«شاهد آن نیست که موی و میانی دارد

بنده طلعت آن باش نه آنی دارد»

«آن» معشوق بابر را باید جستجو کرد و شناخت .

چهره و سیمای دلدار بابر ، زیبا و دلپسند است : صورتش لطیف و پر طراوت ، چشمانش زلف و سیاه ، گونه هایش گلرنگ ، ابروانش کمندناز ، قامتش بلند و باریک ، کیموانش شبق گونه و پر شکن است .

به این تصاویر شعری توجه کنید :

کونگو لگا بولدی عجایب بلاقرا سا چینگ
شکسته کونگلو مه ایر میش قرا بلا سا چینگ
ساجینگ شکستیدا بار دور ، شکسته کونگول لار
کونگول لار آچیلو ر آچیلسه اول قرا سا چینگ
ترجمه :

گیسوی سیاه تو بر خاطر شکسته ام عجب بلایی شده . درهر شکست سر زلف تو دل های شکسته می بند است گیسوانت را بازکن تا دل های شکسته خوشنود گردد .

گل جما لین یاققان اول گل نینگ یکی ریحا نیلور
غنچه سرین آققان اول یکی لب خندانی دور
اول مسلسل یکی زلفی گل یوزی نینگ دوریدا
گل اوزه اغنار مگر اول یکی نینگ دورانی دور
ترجمه :

آنکه روی گل غنوده ، آن دوتاریحان اوست
آنکه سر غنچه بکشاده ، لب خندان اوست
آن مسلسل گیسویش بر گرد روی چون گلش
روی گل خفته ، تو گویی نوبت و دوران اوست

—نود—

یوژ ونگ بیله لب لار ینگ ایرور گل مل دیک
 بلکیم یوزونک آلیدا ایرور گل قول دیک
 بابر کیبی عشق دین دم اورما یدور ایدیم
 ای گل مینی عشقینگ ایلادی بلبل دیک

ترجمه :

رخسار و لب تو باشد همچو ن گل و مل
 گردیده چو بنده پیش سیمای تو گل
 از عشق سخن نمیزدم چون بابر
 ای گل! چه کنم؟ عشق تو کردم بلبل
 پیکر دلدار بابر خوش ترا ش و جا مه زیب است :
 گر سیم برگ گل نی قیلسه لباس اوزیکا
 بولغا ی مو ای گلندام کونکلا کبیله تنینگ دیک ؟

ترجمه :

گر سیم برگ گل را سازد به تن لباسی ،
 خواهد شد ای گلندام چون جامه و تن تو ؟
 آنچه در بالا مثال آوردیم ، ذکر مختصری از زیبایی های چهره و
 اندام دلدار بابر بود ، ولی اخلاق و اطوار او بیشتر عاشق کش و فتنه
 بر انگیز است . او برای جلب محبت دوست چه عشوه ها که به کار نمی
 بندد و چه فتنه ها که برپا نمی کند ! به این دو بیت توجه کنید :

سوزلاب اول لعل شکر خا نی شکر ریز ایتا سین
 آجیب اول زلف سمن سا نی دلاویز ایتا سین
 که قا شمینک سکر یتیب و گا ه کوزینگ اوینا تیبان
 نی بلا فتنه مینینگ جانیمه انگیز ایتا سین

ترجمه :

سخن آری به لب و ، لعل ، شکر ریز کنی
 سمن زلف گشایی و دلاویز کنی

- نو دویک -

گه اشارت کنی با ابرو و گاهی با چشم
چه بلاها به من ای فتنه برانگیز کنی

معشوق بابر بسیار خوش صحبت ، خوش منظر و نیکو خصال
است همیشه حرف های شیرین برای گفتن دارد و با خلق خوشش
همه را مفتون خود می سازد. بابر این صفات او را بسیار ستوده و
در چند جا ابیاتی در ستایش این اوصاف سروده است :

میننگ تیلایم بو دور که تازنده بولای
هر قاندا ایسانگ بنده داغی انده بولای
نی خلق ایدی یانه کونگلو مآلدینگ سوز ایله
شیرین سوز و یخشی خلقونگا بنده بولای

ترجمه :

آرزو دارم تا زنده ام ، در آنجا باشم که تو هستی . این چه خلق
نیگو بود که دوباره با سخنی دلم را به بند کشیدی . به سخن شیرین
و خلق خوشت بنده گردم .

این رباعی دیگر نیز در ستایش خوش طبعی و سخن دانی اوست :

حسنو نگنی سینینگ کیم که تعقل قیلغای
سیندین باشقه نیچو ک تحمل قیلغای ؟
بو طبع وبو اختلاط کیم سیند ادورور
نیمین که باری عالم ایلین قول قیلغای

ترجمه :

هر کس که زیبایی ترا دیده باشد ، چگونه تواند کس دیگری غیر ترا
تحمل کند ؟ این طبع خوش و این سخن دانی که در تو ست ، نه تنها
مرا ، بلکه تمام اهل عالم را بند می سازد .
و یا این رباعی دیگر :

کوردونگ داغی کوزو نک گا گرفتار ایتتینگ
سور دونگ داغی سوزو نک گا گرفتار ایتتینگ

- نودودو -

بوطبع و کلامینک بیله اوز باشینگ اوچون
باشدین مینی اوزو نک کا گرفتار ایتتینگ
ترجمه :

نگاه می کردی و مرا اسیر چشمانت ساختی ، سخنی گفتی و مرا
شیفته کلامت نمودی با این طبع و این سخنوری خود، دو باره
مرا گرفتار کردی و به بند کشیدی.

بابر که خود به شعر عشق می ورزد ، به شاعران و آنانی که
شعر می شناسند و شعر دوست میدارند ، نیز علاقه می گیرد . به
نظر او یار دلخواه کسیست که شعر را دوست بدارد و ذوق شعری
داشته باشد :

یار اول دور کیم شعر غه میلی بولسه
نیتکای کیشی شعر غیرخیلی بولسه
اغیار نینگ آزارینی هر حال بیله
چیککای مین اگر یار طفیلی بولسه
ترجمه :

یار آنست که به شعر میلی داشته باشد آنکه شعر دوست
نمیدارد هرچند بسیار باشد به چه کار می آید ؟
آزار اغیار را در هر حال خواهم کشید ، اگر اغیار طفیلی یار
باشند .

و معشوق بابر چنین است !

طبع شعری دارد ، از هوش و ادراک عالی برخوردار است ، با
موسیقی آشناست ، آوازی خوش و اصولی دلنشین دارد و بعبارتی
دیگر آراسته به همه هنرها و پیراسته به همه خوبیهاست .
بابر چنین تصویری از او بدست میدهد :

ادراکینک و طبع و هوشو نگابنده بولای
آواز و اصول و جوشو نگابنده بولای
- نود و سه -

تقسیم قیلو ردا نقش لار غه ایات
تعریب بیله اوقو شو نکا بند بولای .

ترجمه :

بندۀ ادراک و طبع و هو شس توشوم و بندۀ آواز و اصول و جو
ش تو . هنگا می که اییا ت رادر نقش ها تقسیم می کنی ، تعریب و
خواندن ترا بنده کردم .

دلدار بابر بیشتر از همه این ها ، موقع شناس و نکته دان است . او
خوب میداند چگونگی هنگا موصال و زمان هجرا ن تمام فکرواندیشه
بابر را به خود معطوف بدارد . او اگر زمان و صلت با گفتار شیرین ،
آواز لطیف و روح و هنرهای بیشمار دلبرانه خود هوش از سر
وروان از تن بابر می رباید ، زمان فرقت بانا مه های محبت آمیز
خرسندش ساخته و با فرستادن پیراهن خود که عطر پیکرش را
همراه دارد ، سینه بابر را از عشق و عطوفت لبریز می سازد .
این رباعی گو یای این نقش دلبرانه است :

خطینک بیله کو نکلا کینک که ارسال ایتتینک
قیغو بیله محنتیم نی پامال ایتتینک
اول خط بیله خاطر یمنی خرسند ایلاب
بوکونگلاک ایله کو نکو لنی خوشحال ایتتینک
ترجمه :

خط و پیراهن خود را که ارسال کردی ، محنت ها و غم های مرا از
میان بردی ، با خط خود خاطر مرا خرسند و با پیراهن خود قلب مرا
خوشحال نمودی .

و این است سیمای معشوق شعرهای بابر و رویا ی اوست که چنان
تارهای نرم و لطیف ابریشم بر دیبای شعر بابر نقش بسته
است و از رنگ ناز ها و نیازهای او ایوان کاخ شعر بابر رنگ
گرفته و از صدای نفس های اوتارهای شعر بابر به صدا آمده است .

-نود و چهار-

تصویر او در تمام اوراق دفتر بابر نقش است ، تکتک گام های سبک و آرام او برجایده شعر بابر هنوز شنیده میشود و نفس آرام او بر بیکر دیوان بابر چون رودباری از نور بر آسمان گسترده و بی پناهی جاری است .

۴- اشعار اجتماعی و اخلاقی:

بابر در زندگی خویش فراز و فرودهای بیشمار دیده ، درد غربت از دبار و یار را با تمام گرانی و گدازنده گی اش احساس کرد . تلخی آواره گی و شیرینی سوری رامزید ، با اقشار و طبقات مختلف مردم نشست و برخاست و با دردهای آنان آشنا گشت ، از دوستان بکرتنگ خیانت ها دید ، از زن و فرزند ، مادر و خانواده جدا شد و سال ها در حسرت دیدار عزیزانش سوخت . این همه ، روان احساس او را متأثر ساخت و بر سطرهای شعرش نقش گردید .

او که همه درد ها و لذت ها را خود مزیده بود ، میدانست آواره گی چیست ، گرسنگی و پابرهنگی چه شکنجه هایی است ، حجر دوستان چقدر تلخ و ناگوار و خیانت و بیوفایی دوستان چه اندازه رنج دهنده می باشد . همه این ها در شعر او بیان هنری یافته و به روشنی منعکس گردیده اند ، زیرا آنچه از دل بر خیزد ، بر دل هانشیند .

بابر که عمری را در لشکر کشی ها و مسافرت ها سپری کرده و از دوستان خود جدا مانده است ، صحبت دوستان و جمع آمدن آنانرا سعادت بی بزرگ دانسته و توصیه می کند که این جمع آمدن ها و صحبت ها را غنیمت شمارند و از آن بخوبی استفاده نمایند :

احباب ییغی لماق نی فرا غت تو تو نکیز

جمعیت یکنیز یار یتنی دولت تو تو نکیز

چون گردش چرخ بو دورو رتینگری اوچون

بیر بیر نی نیچه کو نی غنیمت تو تو نکیز

-نود و پنج-

تر جمہ :

یارا ن ، جمع خویش را فراغت دانید

جمعیت خویش را سعادت دانید

چون گردش چرخ این بود، بهر خدا

یکدیگر خویش را غنیمت دانید

و این ربا عی دیگر مکمل ربا عی بالا است ، او از دوستان یکرنگ

آرزو می برد تا پاس دوستی هارا نگهدارند ، خانوادہ و پیوندان را

فرا موش نکنند و با دشمنان دوست ، دست دوستی ندهند :

ز نہار کہ دوستلو قنی او تو تمغا سین

توققا نلیغ دین کو نگولنی سما وو تمغا سین

یا ت لار بیله دشمن طریفین کرتو تسمانگ

توققا نلیغ و دوستلو غ طمع تو تمغا سین

تر جمہ :

ز نہار کہ دوستی هارا فرا موش نکنی ، از والدین و نزدیکان

دل خود را سردمداری ، اگر گاهی طرفداری دشمن را نمایی ، دیگر

دوستی ها و خویشا و ندی ها را طمع نداشته باش

آشنایی و سازش با دشمنان و جفا کردن بروفا داران، همیشه

طرف انزجار و نفرت بابرقرار گرفته است . چنانچه می نویسد :

یا ت لار نی کیرا ک کہ آشنا کم قیلسانگ

هرکیم کہ وفا قیلسه جفا کم قیلسانگ

نومید بولور بارچه وفادار لارینگ

گرشہ نظرینگ بیر له وفا کم قیلسانگ

تر جمہ :

رواست کہ با دشمنان آشنایی کم کنی ، با هر کس کہ وفا می کند،

جفا کم سازی ، تمام وفاداران تو نمید می شود ، اگر

بناظر شما هانات، وفا کم کنی.

—نودوشش—

بابر که زمانی درد پابر هنه می‌آواره گی را حس کرده و زما نی هم تاج شاهی بر سر نهاده بر سریر دولت تکیه زده است ، می داند که گردش چرخ هر روزی پیش آمدی تازه فراراه انسان می گذارد و بس فراز و فرود ها، دولت و نکبت ها ، شاد کا می و تلخکا می هارا در خطسر نوشت انسان می نویسد ، بنا بر آن بایسته است که هنگام دولت ، روز های محنت به فرا موشی سپرده نشود ، و یا از غرور فراز ها و اوج ها ، دوستان و نزدیکان از خاطره ها دور نگردد :

دولت قه ییتیپ محنت ایلی—ن اونیومه
 بو بیش کون او چون او ز ونگنی آسرو توتومه
 بارغان نی کیل ایملی یا دقیلمای اید وست
 بارپش کیلیشینگک نی لطف ایلیپ اوکسومه
 ترجمه :

زمانی که به دولت رسیدی ، زمان محنت هارا فرا موش مکن ، به خاطر این دولت پنج روز ، خود را برتر مشمار ، اگر کسی به دیدنت می آید ، تو هم به دیدنش برو ، از روی لطف اید وست ، رفت و آمد خویش را قطع مکن .

در باره عمر گذرنا و استفا ده از آن برای انجام کار های سودمند رباعی پند آمیزی دارد :

نی یار و فا قیلغوسی آخر نه حریف
 نی صیف و شتا قا لغوسی باقی نه خریف
 یوز حیف که ضایع او تا دو رعدر عزیز
 افسوس که باطل بارا دور عمر شریف
 ترجمه :

نی یار و فامی کند آخر نه حریف
 نی صیف و شتا باقی است آخر نه خریف

—نود و هفت —

صد حیث که ضایع شود این عمر عزیز
افسوس که باطل گذرد عمر شریف

بابر عقیده دارد که روح بالظافت و پاکیزه گی خلق میشود، ولی
تن و خواهشات نفسانی است که آنرا با آلوده گی ها می آلود. ازین
رو آرزو می برد تاروح پاکش به کثافات نفس آلوده نگردد :

روحوم یرا تیب ایدینگ ————— لظافت بیرله
قیلد ینگ انگا تننی همره آفت بیرله
روحوم نی چو تن او ییگا کیلتو ردونک پاک
موندین باری ایلتمه کثافت بیرله
ترجمه :

روحم را با لطافت آفریدی ، و تن را چو آفتی با او همراه کردی .
روحم را در خانه تن با پاکی داخل نمودی ، ازین بعد با کثافات همراه
هش ممکن .

راضی نگهداشتن و خوشنودسا ختن مردم و داشتن حسن سلوک
و رفتاری نیکو ، پند یست که نه تنها در زمان بابر از ارزشی بسیار
بر خور دار بود ، بلکه امروز نیز بهایی بلند دارد و فردا نیز چنین
خواهد بود ، رباعی زیر این بیت مشهور را :

دلامعاش چنان کن که ————— ربلغزد پای
فرشته ات به دود ست دعا نگهدارد
صراحت بیشتر داده است :

ناصر سوزی سنگا نیچه مردود اولغای
یخشی ویمان قاتینگدا نابود اولغای
باری ایلدی معاش بیر نوع ایت کیم
حق راضی وعالم ایلی خشنود اولغای

— نودو هشت —

ترجمه :

تا چند سخن پیش تو مردود شود
تیکمی و بدی نزد تو نابود شود
زین بعد معاش آنچنان کن که ز تو
حق راضی و جمله خلق، خوشنود شود
و این رباعی دیگر در نگهداشت حرمت پدر سروده شده :

آلوده یوز تو مان معا صبی بولماق
یوز رنج و توما ن غذا پ خا صبی بولماق
کوپ یخشی ایکین اهل خر دیننگ قاشیدا
کیم آغر یتیبیا ن آتانی عا صبی بولماق
ترجمه :

آلوده صد گونه معا صبی بود ن
بارنج و غذا ب و درد باقی بود ن
بسیار نکوست نزد اندیشه و ران
ز آزار پدر گشتن و عا صبی بودن
بابر در زندگی از نزد یکتر یکن دوستانش بدیها دید و اعتماد خود
را نسبت به بهترین ها از دست داده و گفت :

کیم کورو بتور ای کونگول اهل جهان دین یخشیلیغ
کیم که آندین یخشی یوق کو ز تومه آندین یخشیلیغ
ترجمه :

ای دل از اهل جهان چه کسی خوبی دیده؟ از آنکه بهتر از او نباشد.
شده ، نیز چشم داشت خوب نداشته باشد .

ولی با وصف آنهم تیکمی کردن با مردم را شعرا خود ساخت و
بدیگران نیز تو صیه کرد تا همواره خوبی کنند و از خود نام نیک برجای
گذارند :

-نودونه -

باری ایلگا یخشیلیغ قیلغیل که مو ندین یخشی یوق
کیم دیگای لاردهر اراقالدی فلان دین یخشیلیغ
ترجمه :

به همه مردم نیکی کن که بهتر ازین چیز ی نیست و بعد از تو
خواهند گفت که از فلان کس نیکی در جهان باقی ماند .
و این ربا عی دیگر از نظر — اجتماعی و اخلاقی ارزش فوق —
العاد دارد و تا جهان باقی است و روابط انسانی پابرجا ی ، این
ربا عی ماندگار خواهد بود و هر روز بیشتر از روز پیشین ارزش
بیشتر کسب خواهد کرد :

هر کیم که وفا قیلسه و فاتا پقوسیدور
هر کیم که جفا قیلسه جفا تا پقوسیدور
یخشی کیشی کور ماگای یمانلیق هرگز
هر کیم که یمان بولسه جزا تا پقوسیدور
ترجمه :

هر کس که وفا کند ، وفا می بیند
هر کس که جفا کند ، جفا می بیند
انسان نکو بدی نبیند هرگز
بدباشد اگر کسی ، جزا می بیند

پاکیزه نگه داشتن زبان و با زداشتن آن از دروغ ، فحش و سخنان
ناجای ، یکی دیگر از تعهدات با بر است . او زمانی خودش شعر ی هزل
گونه و دور از ادب گفت واز آن بشیمان شده تو به کرد . این شعر
او هم پند و اندرز ی است به خودش و هم به دیگران :

نی قیلاین سینینگ بیله ای تیل
جهتینگدین مینینگ ایچیم قاندور
نیچه یخشی دیسانک بو هزل ایله شعر
بیر یسی فحش و بیر ییلغان دور

گرد یسا نگ کو یماین یو جرم بیله
جلو ینگ نی یو عرصه دین یاندور

ترجمه :

باتو چه کنم ای زیبا ، که از جهت تو دلم خون است هر چند شعر
هزل را نیکو بسرایم باز هم یکی آن فحش است و دیگرش دروغ
اگر خواهی که با این جرم باقی نمانی ، جلو زبانت را ازین عرصه
بکشی .

بابر داشتن یک ایده روشن و یک هدف معین را لازمه زندگی دانسته
و توصیه کرده تا انسان هر لحظه به یک فکر و هر زمان به یک اندیشه
دیگر نبوده ، از پریشانی حواس و بی خیالی پر هیز نماید :

اعضا و جوار چینک نی حا ضر قیلغیل
جان بیر له کونکول حا ضر و ناظر قیلغیل
هر لحظه بیر اندیشه و بیر فکر نی قوی
اندیشه و فکرینگ نی بارین بیر قیلغیل

ترجمه :

اعضا و جوارحت را حاضر کن ، جان و دلت را حاضر و ناظر گردان .
هر لحظه به یک اندیشه و یک فکر مباش . اندیشه و فکر خود را یکی
ساز .

در بحث های پیشین نبشته آمدیم که بابر به علم و هنر ارجحی بزرگ
می نهاد ، برای گسترش علم و فرهنگ می کوشید و علماء ادبا
و هنرمندان را تشویق و از ایشان پشتیبانی می کرد . محبت و علاقه
او به علم ، در رباعی زیر به نیکویی تجسم یافته و ازینکه کسی به علم
علاقه نمی گیرد و طالب علمی وجود ندارد ، شکوه و انتقاد کرده
است :

کیم بارانگا علم ، طالب علم کیراک
اور گانگا لی علم طالب علم کیراک

- یکصدو یک -

مین طالب علم و طالب علمی یوق
مین بار مین علم طالبی ، علم کیراک

واین ربا عی دیگر روز نه های امید به زنده گی و امید به پیروزی
رابروی نو میدان می گشاید و همه را به خوشبینی نسبت به
زنده گی دعوت می کند :

دشمن نی که بو دهر زبر دست قیلور
نخوت میی دین بیر نیچه کون مست قیلور
غم ییما که ییتکور سه با شینی کوککا
آخرینه بیر کیبی آنی پست قیلور
ترجمه:

اگر این دهر، دشمن را زبردست می سازد و از می نخوت چند
روزی مستش می کند، غم مخور چرا که اگر سرش را به آسمان
هم برساند، آخر او را مانند خاک، پست می نماید .

از مثال هایی که در مورد شکل و محتوا ی شعر بابر ارا نه داشتیم،
روشن است که بابر در شعرتر کی استاد یست مسلم و شعرا و پررود
بار خرو شنده و پویا ی ادبیات اوز بیکی پل ی است استوار و تزلزل
ناپذیر که تا رود خانه های امروز و فردا ی ادبیات اوز بیکی
برین رود با ر ذیرین سال جاری خواهد بود، بل بلند
شعر بابر نیز بر قرا ن آن استوار خواهد ماند و تانام شعر پایا و
ماندگار ماند، شعر شکو هنده بابر نیز بر روان و دل های شعر
دوستان فرمان خواهد راند. چنانچه خود ش نیز بر جا ودانه گی
وار جتا کی شعرش باور مند است و می گوید:

اشعار ینگه کیم شعر آتی تابولغای
طبع اهلی انکا واله و شیدا بولغای
هر لفظی در و بحر معانی اندا
کیم کوردی دری که اندا دریا بولغای

-یکصد و دو-

ترجمه :

اشعار تو تا که شعر پایا باشد

مراهمل دلی واله و شنیدا باشد

هر لفظ درو بحر معانی در اوست

که دیده دری که بحر و دریا باشد ؟

و یا در این بیت که به پیروی از شعر حافظ :

«عراق و فارس گر فتی به شعر خوش حافظ

بیا که نوبت تبریز و وقت بغداد است »

بر محبوب بیت اشعار خود اشارت کرده می نویسد :

عراق و فارس گر بیت سنینک بو شعر ینگ ای بابـر

آنی حفظ ایتگو سی حافظ ، مسلم توتقو سی سلمان

ترجمه :

رسد سوی عراق و فارس این شعرت اگر بابـر

کند حفظش ز دل حافظ ، مسلم داندش سلمان

بخش چهارم

نسخه های خطی و چاپی دیوان بابر

دیوان اشعار بابر که با ارزش ترین ثمر از درخت بارور زندگی ادبی اوست و در میان هر برگ آن گلبرگ های لطیف نشیده های دل انگیز اوزبیکي جای گرفته ، در چراغستان ادبیات و شعر اوزبیکي چنان قندیلی از بلورهای هزار رنگ و هزار رخ می درخشد . دیوان شعرهای بابر هر چند دوستداران و شیفته گان بیشمار دارد ، مگر افسوس که نسخه های آن کمیاب می باشد و آن تعداد از نسخه های خطی و چاپی هم که در گوشه های مختلف جهان موجود است ، اکثر نامکمل بوده ، از مجموع آن ها میتوان دیوان کاملی ساخت . ما برای شناسایی علاقه مندان اشعار اوزبیکي ، نسخه های دیوان اشعار بابر را قرار زیرین معرفی می کنیم :

الف- نسخه های خطی دیوان بابر:

از دیوان اشعار بابر پنج نسخه خطی به یادگار مانده که در کتابخانه یونیورسیتة استانبول، توپکاپو سرايي و کتابخانه معلم جودت در استانبول ، پاریس و رامپور هندوستان نگهداری می شود . مشخصات و ویژگی های نسخه های یاد شده چنین است :

- یکصد و چهار-

۱- نسخه خطی کتابخانه دانشگاه استانبول :

این نسخه که در بخش نسخه‌های خطی تر کی با شماره ۳۷۴۳، کتابخانه دانشگاه استانبول نگهداری میشود با خط نستعلیق کتابت شده و برخی صفحات بین کتاب بد خط می باشد که حدود دو تاسه ورق است. این نسخه دارای (یکصد و چار) ورق بوده ، جدول ندارد ، ابعاد آن (۲۰ × ۱۳۵) سانتی متر و هر صفحه دارای (نه) تا (سیزده) سطر و هر سطر (هشت) اعشاریه پنج (پنج) سانتی متر است . تاریخ کتابت این نسخه معلوم نیست ، ولی از روی نسخه مورخ (۹۳۵ هجری) استتساخ گردیده و مشتمل است بر :

مثنوی رساله والدیه ، غزلیات ، رباعیات ، مثنوی ها ، معنیات ، مطالع غزل ها و فرد ها . اشعار ردی بابر شاه در صفحات اخیر کتاب و نوشته مربوط به اوزان عروضی در دو صفحه اخیر آن نگاشته شده . این دیوان بارسله والدیه شروع میشود که از صفحه ۱ ب تا یازده آ را دربر می گیرد . دیگر مطالب آن قرار زیرین آمده است :

ورق سیزده ب تا چهل و دو ب غزلیات .
ورق چهل و دو ب تا پنجاه و دو ب مثنوی ها .
ورق پنجاه و دو ب تا هفتاد و شش آ رباعیات .
ورق هفتاد و شش آ تا هشتاد و معنیات .
ورق هشتاد ب تا هشتاد و سه آ مقطعات .
ورق هشتاد و سه آ تا هشتاد و چار ب توپو غها .
ورق هشتاد و چار ب تا هشتاد و هشت آ مطلعها .
ورق هشتاد و هشت آ تا نود ب اشعار مصنوع .
ورق نود و یک آ تا نود و هشت ب مثنوی ، رباعی و ترجیعات .
ورق نود و هشت ب تا نود و نه ب نامه های منثور .
ورق نود و نه ب تا یکصد و دو ب اشعار ردی شامل غزل ، قطعه و رباعی .

ورق یکصد و دو ب تا یکصد و چار ب بخش اوزان عروض .

- یکصد و پنج -

قرار معلومات فواد کوپرو لودر اسلام انسکلو پید یسی ، ماده بابر ، صفحه یکصد و هشتاد و چهار ستون ب ، این دیوان یکصد و هجده غزل ، هشت مثنوی ، یکصد و چهار رباعی ، پنجاه و دو موعا ، هجده قطعه ، پانزده تویوغ ، هفتاد و پنج فرد ، بیست و نه مثنی ، سه غزل دری ، هجده رباعی دری ، یک قطعه دری و ترجمه رساله والدیه می باشد . چون از اخیر نسخه افتاده گی دارد ، شاید اشعار دیگر دری نیز داشته باشد علاوه بر آن ، بعضی مکاتیب مثنوی ، مقدمه بی را جمع به اصطلاحات شعری هم درین دیوان است که بدون شک میتوان آنرا از مکمل ترین و غنی ترین نسخه های دیوان اشعار بابر خواند .

طوری که گفته آمدیم ، این نسخه دارای معیای زیاد ، چندین شعر مصنوع ، نامه های مثنوی و از همه مهمتر دارای ترجیعبات می باشد که تا حال در هیچ یک از نسخه های چاپی دیوان دیده نشده ، بنابراین از اهمیت ارزش فراوان برخوردار است و امیدواریم در چاپ های بعدی دیوان اشعار بابر امکانات مساعدی فراهم گردد ، تا با افزایش این بخش ها دیوان مکمل اشعار بابر چاپ شده و طرف استفاده مشتاقان شعر این شاعر بزرگ کلاسیک اوزبیک قرار گیرد .

۲- نسخه خطی کتابخانه مؤسسه توپیکا پوسراپی - استانبول :

این نسخه که با شماره (روان کوشکو ۷۴۱ مکرر) کتابخانه مؤسسه توپیکا پوسراپی مشخص گردیده ، دارای (پنجاه و هشت) ورق به ابعاد (۲۲×۱۴) سانتی متر بوده و هر صفحه دارای (شانزده) سطر به طول (هشت اعشاریه پنج) سانتی متر می باشد . این نسخه در کاغذ زرافشان با جداول و تذهیب توسط کاتبی بنام حب علی کتابت شده و قراری که معلوم است ، تاریخ کتابت آن قرن دهم هجری (سده شانزدهم میلادی) می باشد .

این دیوان مشتمل بر غزلیات ، مثنویات ، رباعیات ، مفر دات ،

- یکصد و شش -

تویو خ ها، مطالع و معمیا ت می باشد .

از این نسخه خطی در هیچ يك از چاپ های دیوان اشعار بابر استفاده نشده بود که مابرای بار اول آنرا در چاپ حاضر مورد استفاده قرار دادیم. دو معمای آنرا در صفحه ۱۸۴ چاپ کرده در تصحیح و مقایله دیوان نیز از آن سود جستیم.

۳- نسخه خطی معلم جود ته - استا نبول :

این نسخه دارای هفتاد و چار ورق (یکصد و چهل و هفت صفحه) بوده اسناد آن (۱۷ * ۱۲) سانتی متر می باشد . هر صفحه (یازده) سطر (۸۵) سانتی متری دارد . این نسخه با خط نستعلیق بعد از سده یکم هزار هجری قمری کتابت شده ، دارای لوحه ، جدول و تذهیب بوده و لوحه مذهب و رقاب آن بالا جورده کار شده است . این دیوان که تحت شماره (۳۳۲) قسم معلم جود ت (در استا نبول) نگهداری میشود ، دارای غزلیات ، مثنویات ، رباعیات ، تویوق ها ، معمیا ت ، مطلعها و اشعار در می باشد . از این نسخه هم جز در چاپ حاضر ، در چاپ های دیگر استفاده نشده است .

۴- نسخه خطی کتابخانه ملی پاریس :

این نسخه که با شماره (Suppl. 1230) کتابخانه ملی پاریس مشخص گردیده ، دارای (چهل و نه) ورق یا ابعاد (۲۱ * ۱۴) سانتی متر می باشد و به سال (۱۵۱۵ میلادی) مطابق (سده نهم هجری قمری) در خراسان توسط باقی محمد کتابت شده است . نوع خط آن نستعلیق بوده و بخش های مختلفی چون : غزل ها ، رباعی ها و فرد ها را دربر می گیرد .

از این نسخه الکساندر سمویلوویچ مستشرق و دانشمند روس بار اول استفاده نمود که بعد از وی چاپ سمو یلوویچ با الفبای کریلی در تاشکند چاپ شد و ما از همین نشر در مقایله دیوان استفاده کرده ایم.

۵- نسخه خطی کتابخانه رامپورهند :

این نسخه خطی که در موزیم ملی هندوستان نگهداری می شود به سال (۹۳۵ هجری) کتابت شده و شاید قدیمترین نسخه دیوان بابر باشد. این دیوان دارای (نزد) ورق (سی و هشت) صفحه بوده ، همه صفحات دارای جدول و صفحات اول ، دوم و صفحات ، شروع هر بخش مختلف دارای تذهیب و میناتور می باشد . تعداد سطرهای هر صفحه مختلف بوده و بیشترین آن (سیزده) سطر است .

بخش اول این دیوان با رساله والدیه شروع میشود و به تعقیب آن يك مثنوی عاشقانه ، يك غزل و يك قطعه اوزبیکي (سه) قطعه دري ، يك رباعی دری ، (شش) رباعی اوزبیکي ، يك رباعی دری ، (چهارده) رباعی اوزبیکي ، يك فرد دری ، يك فرد از دو (پنج) فرد اوزبیکي ، يك مثنوی اخلاقی ، يك رباعی اوزبیکي ، يك رباعی دری يك رباعی اوزبیکي ، بخش منثوری از عروض و در آخر يك رباعی اوزبیکي که به گمان اغلب به خطاب بر می باشد و تاریخ کتابت آن که دو ستمبه پانزده ربیع الاخر سنه ۹۳۵ هجری است ، نوشته شده .

این دیوان را به سال (۱۹۱۰ میلادی) دنیسن راس شرق شناس انگلیسی هم به صورت عکسی و هم به صورت حروفی چاپ کرده بود که به سال (۱۹۶۶ میلادی) صباحت عظیم جانو و آنرا به صورت عکسی به چاپ رسانید ، لکن درین چاپ بعضی قسمت ها نا خواهی باشد و ضرور است این نسخه خطی با ارزش و اصیل به صورت حروفی نیز چاپ گردد تا همه ذوقمندان بتوانند به آسانی از آن استفاده نمایند .

این هانسخه های خطی دیوان اشعار بابر بود که به صورت فشرده معرفی شد و حال می بر دازیم به معرفی نسخه های جایی دیوان بابر:

۱- مجموعه اشعار بابر، چاپ بنگال :

این مجموعه که حاوی اشعار رسرو ده شده در سر زمین هند است ، هم به صورت عکسی و هم به صورت حروفی توسط دنیسن راس به سال (۱۹۱۰ میلادی) در مجله انجمن آسیایی بنگال، از روی نسخه خطی کتابخانه را مپور هند چاپ شده که امروز حکم نسخه نایاب خطی را دارد . در سر لوحه آن به زبان انگلیسی چنین نوشته شده است :

A collection of poems by the Emperor Babur (Jornal and proceedings of the Asiatic society of Bengal, Vol. VI, Extra Number, Calcutta, 1910). Edited by: Denison Ross.

۲- اشعار بابر شاه ، منتشره استانبول :

شعرهای بابر به سال (۱۳۳۱ هجری قمری) مطابق (۱۹۱۲ و ۱۹۱۳ میلادی) در شماره های یک ، دو ، سه و پنج مجله تنبلیات ملی (ملی تنبلیات مجموعه عکسی) توسط فواد کوپرو لو به شکل حروفی در استانبول به چاپ رسید . شماره اول این مجموعه ، ترجمه رساله والدیه بابر ، شماره دوم مجله بخشی از غزلیات (ص ۲۳۵-۲۶۵) ، شماره سوم بخش باقیمانده غزل و مثنوی ها (ص ۴۶۴-۴۸۰) ، شماره پنجم بقیه اشعار ترکی بابر و شعرهای دری او را در بر می گیرد .

۳- مجموعه اشعار بابر پادشاه، چاپ پتر بورگ :

این مجموعه را الکساندر سمویلوویچ شرق شناس معروف روس با استفاده از نسخه خطی پاریس، مجموعه نشر کرده دنیسن راس و فواد کوپرو لو به صورت حروفی با الفبای عربی چاپ کرد . در آغاز مجموعه (۳۴) صفحه مقدمه به زبان روسی در باره بابر و اشعار او و نکات شته و بعضی لغات اوزبیک شعرهای بابر را در حواشی کتاب به زبان دری ترجمه نموده است . متن دارای (۲۶۶) صفحه

-یکصد و نه -

بوده و (سه) صفحه کلیشه نسخه خطی نیز در آغاز کتاب چاپ گردیده است. بر سر ورق آن چنین نوشته شده :

**А. Самойлович, Собрание стихотворений
императора Бабур, Петербург, 1917.**

۴- منتخب آثار بابر :

این کتاب را عزیز قیو موف وصیا حن عظیم جانووا دانشمندانی از ازبیکستان شوروی به سال (۱۹۵۸ میلادی) در تاشکند نشر کرده بودند.

۵- آثار ظهیر الدین محمد بابر :

در سه جلد از طر فاکا دمی‌اوم ازبیکستان شوروی به سال (۱۹۶۵ میلادی) چاپ شده است. جلد اول دارای (دو صد و سی و سه) صفحه می باشد که در بخش نخست آن صبا حن عظیم جانووا عزیز قیو موف مقدمه (مقدمه) صفحه بی بی با ن ازبیک نویسته و بر زندگی و آثار بابر روشنی انداخته و مثال های از شعر های او آورده اند. بخش دوم از صفحه (بیست و پنج) تا (یکصد و چهل) حاوی (یکصد و چهارده) غزل ازبیک بابر بوده بخش سوم از صفحه (۱۴۳-۱۷۵) حاوی (دو صد و یک) رباعی ازبیک، بخش چهارم از صفحه (۱۷۵-۱۷۶) حاوی (۸) تویوق و یک رباعی (درین نشر یک رباعی را اشتباها تویوق تصور کرده و در بخش مربوط تویوق چاپ کرده اند). بخش پنجم از صفحه (۱۷۹-۱۸۲) حاوی (یازده) قطعه و یک رباعی (درین بخش باز هم یک رباعی را قطعه دانسته و همچنان یک قطعه چهار بیت را دو قطعه دو و دو بیت دانسته و به صورت جدا جدا چاپ نموده اند). بخش ششم از صفحه (۱۸۵-۱۸۸) حاوی (۲۶) فرد، بخش هفتم از صفحه (۱۹۱-۲۱۴) دارای (۸) مثنوی است. (درین بخش هم دو مثنوی هم وزن که از نظر معنی متفاوت اند، اشتباها یکی تصور شده و یکجا چاپ گردیده است). بخش هشتم از صفحه (۲۱۷-۲۳۳) حاوی قسمتی از

رساله مبین بابر (قسمت مربوط به زکات) می باشد .

دو جلد دیگر (جلد دوم و جلد سوم) بابر نامه ترکی را دربر می گیرد و از روی چاپ (۱۹۶۰ میلادی) تجدید چاپ شده است .
متن یکی بابر نامه نسبت به توزوک بایری (ترجمه عبدالرحیم خان خانان چاپ ملک الکتاب) مکمل تر است . نکته ای که درین جا قابل یاد آوری است اینست که درین نشر برای بار نخست ترتیب الفبایی اشعار دیوان بابر رعایت گردیده و هر سه جلد بارسم الخط کریلی (الفبای مروج امروز ازوزبیکستان) به صورت حروفی چاپ شده است .

۶- دیوان هند بابر :

این دیوان را صباحت عظیم جانو و از روی میکرو فیلم نسخه موزه ملی هند (دهلی) به صورت عکسی چاپ کرده است متن اثر (نروده) ورق بوده و مقدمه و تحقیقات مربوط آن که توسط عزیز قیو موف و صباحت عظیم جانو نوشته شده (هشتاد) صفحه را دربر می گیرد . این دیوان هم از طرف اکادمی علوم اوربیکستان شوروی به سال (۱۹۶۶ میلادی) چاپ گردیده . قسمت هایی از متن دیوان بسیار ناخواناست و چاپ دقیقتر و روشنتر را ایجا ب مینماید .

۷- معنی شناسی غزلیات بابر :

این کتاب که به سال (۱۹۸۲ میلادی) از طرف نگاه نشراتی « ادبیات خاور » در ماسکو چاپ شده ، از دویخش عمدتاً متشکل است :

بخش نخست معنی شناسی غزل های بابر که با مقدمه و متن تحقیقات و ببلیوگرافی (دوصد و هشت) صفحه را دربر می گیرد ، به زبان روسی نوشته شده است . در بخش دوم از صفحه (۲۰۹-۳۲۷) (۱۱۹) غزل بابر بارسم الخط عربی تایب شده و به صورت آفسیست

یکصد و یازده-

به چاپ رسیده است . تر تیب غزل الفبا یی نبود ه ، بلکه از نظر قدامت تاریخ سرا یش غزل ها می باشد . خانم سنیلیو ا تور کو لو جیست دانشمند شوروی در چاپ و نگارش این کتاب رَحمت زیاد کشیده ه و جا دارد بخش نخست آن (معنی شناسی غزل های بابر) به زبان دری و یا اوزبیکی ترجمه شود تا مورد استفاده بیشتر قرار گیرد .

۸- دیوان اشعار ظهیر الدین محمد بابر (چاپ حاضر):

کتاب حاضر که از طرف مرکز علمی زبان ها و ادبیات اکادمی علوم جمهوری دموکراتیک افغانستان در جریان سال ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ تر تیب و تدوین گردیده ، از سه بخش متشکل است : بخش نخست مقدمه کتاب زبان دری می باشد . بخش دوم دیوان بابر است که در آن (یکصد و نوزده) غزل ، یک غزل مصنوع ، (دو صند و ده) رباعی ، (شانزده) تویوق ، (دوازده) قطعه ، (نه) مثنوی ، (دو) معما ، بخش هایی از رساله مبین و رساله والدیه ، (سی) فرد ، یک غزل دری ، (سه) رباعی دری (سه) قطعه دری ، (۵) فرد دری ، یک فرد از دو و قسمت هایی از بابرنامه به زبان اوزبیکی با تصحیح و مقابله چاپ شده است . بخش سوم لغتنامه می باشد که در آن لغات مشکل اوزبیکی با دو سه معنی معادل دری آن داد شده که برای اوزبیک زبانان و دری زبانان هر دو طرف استفاده تواند بود . متن کتاب (دو صند و هشتاد و دو) صفحه مقدمه و لغتنامه حدود دو صد صفحه می باشد .

اشعار بابر درین کتاب به صورت الفبا یی تر تیب گردیده و ضمناً در ترتیب الفبا یی نیز نسخه معتبر تر نخست آورد شده است باین معنی که در ردیف الف ابتدا غزل الف نسخه استانبول ، بعد غزل الف نسخه هند ، توپقا پوسرا یی . و به همین ترتیب ادامه یافته است . هر غزل دو شمار دارد : شمار دَ زیرین تر تیب الفبا یی چاپ کابل و شمار د بالای هر غزل تر تیب غزل های چاپ

مسکو را نشان میدهد اگر کسی بخواهد غزل‌های بابرا پیدا کند، میتواند از روی الفبا فوراً آنها بیابد و در صورتیکه خواسته باشد ترتیب زمانی سرایش غزل‌ها را بداند، با مراجعه به شماره بالای غزل‌ها میتواند آنها دریابد. همچنان برای آسانی کار خواننده گان محترم در اخیر همین مبحث فهرست ترتیب غزل‌های چاپ کابل، مسکو و استانبول را نیز چاپ کرده ایم که با مراجعه به آن هر غزل را میتوان در هر یکی از این چاپ‌ها به آسانی یافت.

در نوشتن و ترتیب غزلیات و متنوینهای اشعار بابر، نسخه دانشگاه استانبول را اساس قرارداد ایم و سایر اشکال شعری را از نسخه‌های خطی و چاپی دیگر که مشخصات آن قیلامعرفی گردیده، تکمیل کرده و اختلافات و اشتباهات عمدۀ را در پاورقی هر غزل نشان داده ایم.

علامات اختصاری نسخه بدله‌ها چنین است:

۱- دیوان ظهیرالدین محمد، خطی کتابخانه پوهنتون استانبول که نسخه اصیل و کم غلط است. در حواشی متن، آنها با علامت «اصل» یا «یونیورسته» یاد کرد ایم.

۲- نسخه خطی کتابخانه موزه توپکا‌پو سرا‌یی استانبول که آن نیز نسخه اصیل میباشد. علامت اختصاری آن در چاپ حاضر «توب» است.

۳- نسخه خطی کتابخانه معلّم جودت در استانبول، که نسخه نسبتاً ضعیف میباشد.

۴- عکس نسخه خطی کتابخانه رامپور هند، از این نسخه با وسیله چاپ عکسی پرو فیسور صباخت عظیم‌جانوا استفاده کرده، آنها با علامت «دیوان هند» نشان داد ایم.

—یکصلو سیزده—

۵- اشعار بابر، چاپ پرو فیسور فواد کوپرو لو. در مواردی به اصل مرجع کوپرو لو که عبارت از دیوان خطی بابر، نسخه کتابخانه پوهنتون استانبول میباشد رجوع کرده ایم، و در بعضی موارد به چاپ فواد کوپرو لو. این چاپ در حواشی ما بصورت های «ك» یا « کوپرو لو » علامت گذاری شده است.

۶- (یکصد و هجده) غزل چاپ آفسیت خانم ستیبیلیوا (مسکو) که بعضی اشتباهات فواد کوپرو لو و سمویلوویچ در آن تکرار شده است. ما آنرا در حواشی متن حاضر با علامت «م» (=) مسکونشان داده ایم.

۷- متن حاضر، در مواردی با نسخه چاپی سمویلوویچ نیز مقابله شده و با علامت (س) نشانسی گردیده است.

۸- دیوان بابر، چاپ تاشکند بالفبای کریلی که یکصد اشتباهات سمویلوویچ در آن منعکس شده، علاوه بر آن یک تعداد اشتباهات دیگر هم از طرف تهیه کننده گان به آن افزوده گردیده است. در تصحیح متن، این چاپ با علامت «ت» = طبع تاشکند علامت گذاری شده است.

تصحیح برخی اشتباهات چاپ های پیشین دیوان بابر

در صفحات گذشته یاد کردی داشتیم از چاپ های گونه گون دیوان اشعار بابر که باویژه گی های آن از نظر خواننده محترم گذشت و شاید چنین پرسشی در ذهن ایجاد شود که با وجود آن همه چاپ های متعدد دیوان بابر، چاپ حاضر چه ضرورتی داشت؟

چند دلیل زیرین میتواند پاسخ های مناسبی به این پرسش باشد:

۱- دیوان اشعار بابر پیشتر با الفبای کریلی (الفبای مر وچ امروز اوزبیکستان شوروی) چاپ گردیده که اوزبیکان افغانستان با این الفبا آشنایی ندارند و آنده هم که به دشواری آنرا خوانده میتوانند، بسیار اندکند.

۲- یکی دو چاپ پیشین که با الفبای عربی یا بصورت عکسی ویا حروفی در ترکیه، هندوستان و اتحاد شوروی منتشر گردیده، اکنون بسیار کمیاب است و در تمام افغانستان امکان دارد فقط دو یا سه نسخه آن موجود باشد.

۳- هر یکی از چاپ های گذشته کمبودی هایی دارد و چاپ حاضر نیز هر چند که مکمل نیست، ولی نسبت به چاپ های دیگر کاملاً برآورده بر علاوه همه مواد و مطالب چاپ های پیشین، بعضی مواد دیگر را نیز احتوا می کند.

۴- در برخی از چاپ های دیوان اشعار بابر اشتباهات و نارسایی هایی دیده میشود که از نظر معنی شعر بابر را تغییر میدهد، منطق

-یکصو پانزدم-

و تسلسل هنری شعر را بر هم می‌زنند و بعضاً وزن شعر و حتی هم آهنگی قافیه هارا می شکنند، گرچه اینگو نه اشتباهات در چاپ های مختلف دیوان اشعار با برکم نیست، ولی مایه عنوان «مشت نمونه خروار» برخی از اشتباهات بسیار عمده را اینجا یاد داشت می کنیم و تذکر این نکته را لازم می‌دانیم که باید در چاپ آثار شاعران و نویسندگان کلاسیک که سر مایه معنوی ملتی هستند و آثار آنان چنان امانتی از جنات به دست نسل های امروزین سپرده شده، ا ز امانت داری و دقت بیشتر کار گرفته شود.

اینک چند تا ازین اشتباهات که دلیلی است بر ای چاپ مجدیدا حاضر :

بیت چهارم از غزل صدم صفحه هفتم چاپ کابل چنین آمده است :

خو شتور وروصال یار، اندابولما سادیار
بولسه و وصل بی اغیار، دولت وسعادت توت
ترجمه :

(وصال یار خوشست در صورتی که اغیار در میان نبا شد، اگرچنین وصل بدو ن اغیار میسر گردد، آنرا دولت وسعادت باید شمرد.)
این بیت در چاپ های پیشین بدینگو نه تغییر یافته است :

خو شتورو وروصال یار، اندابولماسادیار
بولسه وصل اعتبار، دولت وسعادت توت
مصرع اول درست است و لی مصرع دوم برعلاوه اینکه از نظر وزن سخته گی و ثقلت پیدا کرده، معنی آن نیز چنین شده است :
(اگر به وصل اعتبار باشد دولت وسعادت بدان !)

همچنان بیت پنجم همین غزل چنین است :
یکصلو شانزده-

غم چیریکی بیحد دو ر ، چاره‌سی بو دو ربابر
باده نی کومک کیلتور، جام نی حمایت توت
ترجمه :

(لشکر غم بیشمار است و چاره‌اش این خواهد بود که باده رابه
کمک خواهی و جام رابه حما یست طلب کنی) دراین بیت تنها سب ،
تجنیس و مراعات النظیر رعایت شده و آوردن کلمات (کمک) و
(حمایت) به مقابل (لشکر مهاجم) کاملاً منطقی است که این ارتباط
در چاپ های قبلی از هم گسسته و شعر را از ارزش هنری آن انداخته
است . آن بیت هنری به این شکل چاپ گردیده :

غم چیریکی بیحد دور، چاره‌سی بودور بابر
باده نی قویوق کیلتور ، جام نی حمایت توت
ودریک چاپ دیگر آمده :
«باده نی کویک کیلتور ، جام نی حمایت توت»
ترجمه چاپ نخستین :

لشکر غم بیشمار است و چاره‌اش این خواهد بود که باده غلیظ
پیش آری و جام رابه حمایت بخواهی) و در چاپ دومین کلمه
(کویک) هیچ معنی را افاده نمی‌کند .

مثالی دیگر می آوریم :

بیت هفتم از غزل بیست و ششم صفحه پانزدهم چنین آمده
است :

هر نیچه بی عنایت ایسه یا ربابرا
سین‌قو یمه خد متینگنی و آنی‌او یا لدور
ترجمه :

(ای بابر هر چند یارت بی‌عنایت باشد تو در خد متگذار ی فر و
یکصدو هفده-

گذاشت مکن و او را خجالت بد ه (این بیت در چاپ های گذشته چنین شده است :

سین قو یمه خد متینگ نی و آنی او بالدور

ترجمه :

(تو در خد متگذار ی فرو گذاشت مکن و او را گناه است !؟)

باین مثال توجه کنید !

باش کو تار ما ن باده دین چون بار ایایی اور تادا

قویما ن ایلکیمدین ایاق چو ن جلو ه گرساقی دورور

بیت پیشین از صفحه (بیست و سه) غزل (پنجاه و یک) چاپ کابل بود که در آن نزاکت های شاعرا نه وصنعت های شعری بکار رفته . بدینگو نه که شاعر کلمه (ایا غ) یا (ایاق) را به دو معنی آن که (پیمانه، پیاله شرا بنو شی) و (پای) است بکار برده و می گوید :

ا زباده نو شی دست نمی گیر م چون پای او در میان است) و یا به معنی دیگر (چون پیاله در گرد شراست) و پیمانه را از دست نمی گذار م چون ساقی جلو ه گربا من است و یا به معنی دو م (پای ساقی را رها نمی کنم که اوسا قی جلو ه گر است) این نزاکت شعری که یک جمله دو معنی و مفهوم را افاده کند ، در شعر های بابر بسیار دیده شده و لی بنگریم که این بیت د ریکی از چاپ های پیشین چگون ه تغییر معنی داده است :

باش کو تار مین باده دین چون یار ایایی اور تادا

درین جا لفظ (کوتار مین) نه از نظر دستوری کلمه درستی است و نه کدام معنی و مفهوم می دارد و ضمناً تغییر فعل (یار) به معنی (بودن و هست) به کلمه (یار) ارتباط نحوی جمله را بر هم می زند، زیرا فعل در جمله از بین میرود و مبتدای جمله بدون خبر می ماند که اینگو نه

یکصلو هژدم

گسسته گی نحوی در شعر های بابر هیچگاه دیده نشده است .
مثالی دیگر می آوریم از بیت پنجم غزل شصت و یکم صفحه
بیست و چار چاپ کابل :

سیندا بابر یوق گنه یار نینگ عتابی کم ایماس
جرم سیز دایم عتاب ایلاز، عجب دلدار دور
درین جا شاعر مصرع اول را به حیث مبتدا و مصرع دوم را به حیث
خبر و یا بهتر بگوییم جمله اول را به حیث ادعا و جمله دوم را به حیث
اثبات آن آورد ه است. ترجمه این بیت چنین است :
(بابر در تو گناهی نیست، عتاب یار بسیار است . او بدون هیچ
جرمی عتاب می ورزد عجب دلدار ریست !)
مصرع اول این بیت در چاپ های پیشین چنین تغییر شکل و معنی
یافته است :

سیندا بابر یوق گینه ، یار نینگ عتابی کم ایماس
که لفظ (گینه) به جای (گنه) درین جا هیچ مفهوم می را نمی رساند .
به این بیت دیگر توجه کنید از غزل چهارم صفحه سی و نه
چاپ کابل :

ناتوان جانیم غه عشقی قایغو نی کیلتور گودیک
عیش و عشر تنی گونگول دین قایغو زایل قیلغو دیک .
ترجمه :

(چنان مینماید که عشق او در جسم ناتوان و حیران و حسرت ها
خواهد آورد و این حرمان، عیش و عشرت هارا از خاطر مزایل خواهد
کرد .) مصرع دوم این بیت در چاپ های گذشته به این شکل آمده
که هیچ معنی ندارد:

عیش و عشر تنی گونگول دین قایغو رو رایل قیلغو دیک
- یکصد و نهم -

مثال دیگر از غزل (یکصد و سه) صفحه چهل و شش چاپ کابل :
بار غای ابردیم باش ایلاکوی گانیلای بابرا
هر قاچان بارسام ایشیکیکاکیلور عاری آنینک
ترجمه :

(من می خواستم با سر به کوی یاروم، ولی چه کنم که او از آمدنم
بر درش عار و ننگ دارد) این بیت را با تغییر واژه «باش» به معنی
«سر» به واژه (یاش) به معنی (اشک) چنین تغییر داده اند :
بار غای ابردیم یاش ایلاکوی گانیلای بابرا

یعنی (من می خواستم با اشک به کوی یاروم ...) که همیشه
مشتاقان به کوی یار به جای پا با سر می روند نه با اشک! و با بر
نیز چقدر اشتیاق خود را خوب افاده کرده و مجبوریت خویش را
چه اندازه خوب توصیف نموده و گفته است که :

«اگر یار از دیدنم عار نداشت، با سر به کوی یار می دویدم» و لی
چاپ های قبلی این اشتیاق و اجبار را با تغییر کلمه (باش) به (یاش) یعنی
(سر) به (اشک) از بین برده و بیت را از لطف و ملاحظت آن جدا کرده
اند.

يك مثال دیگر از غزل (شصت و نه) صفحه چهل و هشت چاپ
کابل :

نی فکری کیم سینینگ فکر ینگ ایماس اول فکر ایرور باطل
نی عمری کیم اوتار سین سیز، ایرور اول عمر بی حاصل
ترجمه :

(هر فکری که درباره تونبا شده، اندیشه باطل و آن عمری که بی تو
سپری گردد، عمر بی حاصل است) این بیت در یکی از چاپ
های پیشین بدین شکل چاپ گردیده است:

یکصلو بیست

نی عمری کیم او تار سمین تیرایرور اول عمر بی حاصل
مصرع اول درست چاپ شده و مصرع دوم به این شکل تغییر
یافته است :

(آن عمری که تو تیز!) بگذری بی حاصل است.)

بیت پنجم همین غزل را می خوانیم :

کیچور دوتک آی و ییلنی مست و بیخود لوق بیله بابر
نیچه غفلت بیله عمر او تکار ورسین نیچه کون آیل !
ترجمه :

(ماه ها و سال ها را با هستی و بی خبری گذشتا ندی ، ای بابر
تاچه وقت عمر خود را با غفلت می گذرانی چند روزی هم هو شیار و
بیدار باش !)

این بیت که مفهوم بزرگساختگی دارد و مردم را به بیداری
و هوشیاری دعوت می کند و از عمر بیخودانه و غفلت باز میدارد در
چاپ های پیشین چنین تغییری شکل و معنی داده است :

نیچه غفلت بیله عمر او تکار ورسین نیچه کون ، آی ، ییل ؟
درین جا هدف بابر برای بیدارباش دادن به مردم و ترغیب آنان،
برای استغاده نیکو از زندگی تغییر خورده و به شکل سوالیه درآمده
است :

(تاچند عمر خود را با غفلت می گذرانی ؟ چندروز ؟ چنده ماه ؟ چند
سال ؟)

به این بیت از غزل (سی و یک) صفحه (نود) چاپ کابل توجه کنید.
رند لار آلیدا حیوان سویی نی کوپ اوکا سین
ای خضر بار موا یکین اول سومی گلگونه ؟

- یکصد و بیست و یک -

ترجمه :

(ای خضر! نزد رندان تعریف آب حیوان می کنی . آیا آن آب به سان می گلگون گوارا خواهد بود؟) این جا کلمه (رند) به معنی بادیه نوش بکار رفته که در اشعار حافظ و دیگر شاعران دری و اوزبکی بسیار استعمال گردیده است . ببینیم که این کلمه معمول در چاپ های قبلی چگونه تغییر یافته :

زنده لار آلیدا حیوان سو ینی کوپ او کاسین

ترجمه :

(نزد زنده ها از آب حیوان بسیار تعریف و توصیف می کنی) که تبدیل کلمه (رند) به (زنده) در جای که صحبت هم از می گلگون باشد ، بسیار بیجا و بیمورد خواهد بود .

آخرین مثال از بخش غزل ها . این بیت را از غزل (نودونه) صفحه (یکصد و سیزده) چاپ کابل انتخاب کرده ایم .

سا چینگ بیلینگ چه و بیلینگ داغی سا چینگ کیبی باریک
لطا فت ایچره یوق فرقی بویکی نینگ سر مویی

ترجمه :

(گیسوانت به سان کمرت و کمرت به سان گیسوانت باریک است و این دو در لطافت به اندازه یک سر مو تفاوت ندارند) ببینیم که این بیت دل انگیز و پر لطف در چاپ های دیگر چگونه تغییر یافته و از ملاحظت و لطف شعری آن کاسته شده است :

سا چینگ بیلینگ چه و بیلینگ داغی سا چینگ کیبی یارینگ

ترجمه :

(گیسوانت به سان کمرت و کمرت به اندازه گیسوانت یارت) کلمه (باریک) که برای توصیف گیسو و کمر گاه معشوقه زیبا

یکصو بیست و دو-

بکار رفته در چاپ های پیشین کا ملا حذف شده و به عوض آن واژه (یارینگ) یعنی (یارتو) استعمال شده است .

و حال بیا ییم به بخش رباعیات و ببینیم که چه اشتباهات لفظی و معنوی در چاپ های پیشین دیوان بابر رخ داده است . رباعی دوم از صفحه (یکصد و بیست و هفت) چاپ کابل را می خوانیم :

هجران قفسی داجان قوشی دم قیلادور

غربت بو عزیز عمر نی کم قیلادور

ترجمه :

(مرغ روح در قفس هجران می رمد و غربت عمر عزیز را کو تاه می سازد)

مصرع اول این رباعی در یکی از چاپ ها چنین شده است :

هجران قفسی داجان قوشی دم قیلادور

یعنی (مرغ روح در قفس هجران دم می کند ؟!)

یک رباعی دیگر از صفحه (یکصد و سی و دو) :

دیوانیمه نی ربط و نه تر تیب دورور

نی جدو ل و نی لوح و نی تذهیب دورور

گر سنکا ییبار دیم آنی عیب ایلاما کیم

دیوانینگ نی تیلار گا تقریب دورور

ترجمه :

(در دیوان من نه ربط و تر تیبی وجود دارد و نه جدو ل و لوح و تذهیبی در آن دیده میشود . اگر آن را سوی تو فرستم عیبش مکن که این فرستادن دیوان من به سوی تو ، تقریب و مناسبتی است برای خواستن دیوان تو .) مصرع چهارم این رباعی را در یکی از چاپ

- یکصد و بیست و سه -

های گذشته چنین می خوانیم :

دیوانینگ نی تیلا رگا تقر یردورور

ماندناستیم دیوان چگو نه (تقریر) شده میتواند؟ بازواژه (تقریر) باواژه های (ترتیب) و (تذیب) هم قافیه نیست و بابر هیچگاه از قافیه این چنین عدول نکرده است. با اندکی دقت می شد که واژه (تقریب) را به جای (تقریر) بکار برد و از بروز چنین يك اشتباه دستوری، معنایی و قافیه یی جلوگیری کرد.

دو مصرع اخیر يك رباعی از صفحه (یکصد و پنجاه و سه) چاپ کابل چنین است :

آغز ینگه او پار سوزین بیسی آلماس مین
بارغان کیشی دین آغیز سوزین سوز غای سین
ترجمه :

سخن بوسه از دهان ترا، نوشته نمیتوانم و تو به هر کس که می رسی
سخن دهانم را می پرسی (مصرع سوم این رباعی در یکی از چاپ های قبلی با سه اشتباه چاپ گردیده است. بدینگونه :

(آغزینگه اویار سوزین بیسی آلماس سین) که معنی آنرا دریافتیم.
رباعی چهارم از صفحه (یکصد و هفتاد) را این جا یاد داشت می کنیم
واشتباه چاپ های پیشین را نشان میدهم. مصرع اول و دوم رباعی چنین است :

مینینگ تیلاکیم بودور که تازنده بولای
هر قا ندا ایسا نگ بنده دا غی انده بولای
ترجمه :

(آرزوی من اینست که تا زنده ام در کنار تو باشم) و یا (آنجا یی باشم که تو در آنجایی) مصرع اول این رباعی در یکی از چاپ های
- یکصد و بیست و چهار -

گذشته چنین تغییر یافته است :

مینینگ تیل کیم بودور نوازنده بولای

ترجمه : (آرزوی من اینست که نوازنده شوم) که از نظر معنی بسیار
فرود و از نظر شکل بدون حرف ربط (که) بی ارتباط و گسسته می
باشد و مصرع دوم به این شکل چاپ گردیده است :
هر قا ندا ایسا نگ مین داغی انده بولای

این مصرع از نظر معنی تفاوت چندانی ندارد ولی از نظر وزن کاملاً
سمکته و شکسته است و بابر آن شاعری که کتابی در اوزان و بحور
عروض می نویسد ، چگونه می تواند این چنین از وزن خارج گردد؟
آنهم از وزن رباعی که بیشتر از هر فورم شعری مورد توجه او بوده
و بیشترینه شعرها و گفتنی ها یسرا در همین قالب و وزن شعری
سروده است ؟

آخرین مثال از بخش رباعیات :

گر صدق بیله بیر او که عاشق بولغای

معشوق وصالی انگا لایق بولغای

بیر آلیدا تا بقوسی مرادین بی شک

هر کیم که اگر مرید صادق بولغای

ترجمه :

(اگر کسی صادقانه عشق بورزد لیاقت وصال معشوق را خواهد
داشت و به همینگو نه اگر کسی به پیری صادقانه ارادت می یابد ،
بدون شک به مراد خود خواهد رسید.) در یکی از چاپ های
گذشته دو اشتباه رخ داده . یکی در مصرع اول و دیگری در مصرع
سوم . بدینگو نه :

گر صدق بیله بیر او زگه عاشق بولغای

یکه سئو بیست و پنج-

یعنی (از روی صدق اگر یک بیگانه عاشق شود) و مصرع سوم
چنین چاپ شد هاست :

پیر آلیدا تا بقو سی مرادین بی تنگ

یعنی (بدون تنگی در نزد پیر مراد می یابد) که البته هیچ معنی ندارد .
مثال هایی می آوریم از مشنوی های بابر که میتوان آنرا از دلنشین
ترین و شیوا ترین شعر ها و سرود هایش خواند . بیت هفتم صفحه
(یکصد و نود و دو) چاپ کابل چنین است :

کم ایماس ایردی یار عالم دا

هر طرف یار بار عالم دا

ترجمه :

(در عالم یار کم نیست و هر طرف که بروی یاری پیدا می کنی) که
در یکی از چاپ های گذشته لفظ (کم) به (کیم) یعنی «چه کس» تبدیل
شده و معنی مصرع اول را اندکی فرود تر نموده است .

بیت (ششم) از مشنوی صفحه (۱۹۳) چنین چاپ شده است :

بو لما دی ای نگار ناز ینگ کم

نی قیلای ایل دین احتزاز ینگ کم

ترجمه :

(ای نگار چه کنم که هم نازت کم نشد و هم از هم نشینی و آمیزش
با مردم دست نکشیدی) که در چاپ های پیشین چنین نشر گردیده :

بو لما دی ای نگار ناز ینگ کیم

نی قیلای ایل دین احتراز ینگ کیم

لفظ (کیم) درین جا هیچ معنی و مفهومی را ارا نه نمی کند .

به این مصرع توجه کنید که از صفحه (۱۹۷) انتخاب کرده ایم:

- یکصد و بیست و شش -

بو نه استغنا دورور ای جانکم

ترجمه :

(ای جانکم ! این چه استغنا ست که تو داری ؟) کلمه (جانکم) که برای محبت و شفقت استعمال شده در یکی از چاپ های گذشته اشتباها به کلمه (جاناکم) تغییر یافته و آن مصرع زیبا این چنین تغییر یافته است :

بو نه استغنا دورور ای جاناکم

درین چاپ آن شفقت و مهر جای خود را عوض کرده و به امر و فرمان تبدیل گردیده و معنی جمله چنین شده است :

(این چه استغنا ست ای جان، کم کن !)

از زیبا ترین و دل انگیز ترین مثنوی های بابر يك بیت آن چنان تغییر یافته که حیرت آوراست. بیت اول صفحه (دو صد و ده) را - می خوانیم :

مین دیماس مین که دودا غینی او پای

گر ایلک بیرسه ایاغینی او پای

ترجمه :

(من نمی گویم که لبها نشو رابو سم، ولی اگر دستم برسد پایهای او را خواهم بوسید.) این آرزوی بیر یا ی عاشقانه بابر در یکی دو چاپ گذشته این چنین تغییر کرده است :

گر ایننگ بیرسه ایا غینی او پای

ترجمه :

(اگر از او بدهد پایش را خواهم بوسید.)

بیت اول صفحه (دو صد و یازده) چاپ کابل چنین است :

- یکصد و بیست و هفت -

خاطریم ساقلار ایسا ننگ کیل قوبغیل

بوسوزم نی ایشیت ای ییل، قوبغیل

ترجمه :

(ای نسیم ! اگر خاطر م را می خواهی این سخنم را بشنو و برای
نگارم بپر) که در یکی از چاپ های قبلی کلمه (ییل) به معنی (نسیم ،
شمال ، باد) به لفظ (تیل) یعنی (زبان) تبدیل شده بدینگونه :

بو سوزو م نی ایشیت ای تیل قوبغیل

ترجمه :

(این سخنم را بشنو ای زبان عجله کن و برو)

صورت درست بیت ششم صفحه (دو صد و دوازده) چنین است :

نی انیتک ایشینی قیلما ققه ایلک

نی انینگ کنهینی بیلما ککاپیلک

ترجمه :

(نه دستی که کار او را بتواند انجام دهد و نه اندیشه یی است که
بتواند به کنه هستی او راه جوید) در یکی از چاپ های گذشته لفظ
(کنه) به لفظ (گناه) تغییر خورد و جمله نه تنها از نظر معنی کاملاً
دگرگون شده ، بلکه از نظر وزن نیز گسسته گشته است .

اشتباهات دیگری ازین دست در قطعات ، تویوق ها و دیگر
سروده های بابر که قبلاً چاپ گردیده بسیار است که آن ها را
در پاورقی هر صفحه نشان دادیم و از جمله همه آن ها فقط چند
تایی را درین بحث مختصر یاد کردیم تا خواننده محترم بداند که
چاپ کنونی دیوان اشعار بابر چقدر ضروری بوده است تا اشتباهات
و لغزش ها از شعر شسته ، روان و پر مفهوم بابر شسته گردد و شعر
اوچنان که سیمای اصلی اوست ، به مشتاقان شعر و ادبیات اوزبکی

یکصلو بیست و هشت

شما سمانده شود .

به امید اینکه دانشو را ن و محققان محترم در تر تیب و تدوین آثار شاعران کلاسیک از امانت‌داری بیشتر کار بگیرند ، بحث خود را درین جا به پایان می بریم و برای عمه شاعران ، ادبیا ن و نویسندگان رسالتمند و بیدار اوزبیک زبان‌جا معله خویش توفیق بیشتر آرزو می کنیم تا با ایجاد یا ت بالنده وار زشمند خویش ، در شکوفایی و باروری این درخت تناور شعر و ادب اوزبیک سهمی شایسته بگیرند .

همچنان از دانشمندان گرانمایه تمنای این داریم که اگر نارسایی و کاستی هایی در کار تهیه ، تدوین و چاپ این دیوان ببینند ، با لطف بی پایان خویش ما را آگهی دهند تا در چاپ های بعدی آنرا رهنمای کار خود سازیم .

معاون محقق
شفیقه یارقین

ترنیم غزل های با بر در چاپ های سیختملف دیوان

چاپ استانبول	چاپ لنین گراد	چاپ کابل
۸	۹	۱
۱۶	۱۸	۲
۳۸	۵۰	۳
۶۳	۶۶	۴
۳۶	۴۰	۵
۵۰	۸۶	۶
۹۶	۱۰۰	۷
۷۰	۷۳	۸
۹۸	۱۰۲	۹
۵	۶	۱۰
۱۴	۱۵	۱۱
۱۵	۱۷	۱۲
۱۷	۱۹	۱۳

- یکصد و سی -

چاپ کابل	چاپ لنینگراد	چاپ استانبول
۱۴	۲۳	۲۰
۱۵	۲۶	۳۹
۱۶	۲۹	۲۵
۱۷	۳۰	۲۷
۱۸	۳۳	۳۰
۱۹	۳۴	۳۱
۲۰	۳۲	۳۸
۲۱	۳۶	۴۴
۲۲	۴۷	۴۵
۲۳	۵۱	۸۰
۲۴	۶۱	۵۷
۲۵	۶۲	۵۸
۲۶	۶۷	۶۴
۲۷	۷۹	۷۶
۲۸	۸۲	۷۹
۲۹	۹۱	۸۴
۳۰	۱۱۹	۱۱۵
۳۱	۲۴	۲۱
۳۲	۳۸	۳۵
۳۳	۴۸	۴۶

چاپ کابل	چاپ لنهنگر اد	چاپ استانبول
۳۴	۸۸	۵۲
۳۵	۹۵	۹۱
۳۶	۲۱	۱۸
۳۷	۲۰	۲۶
۳۸	۳	۲
۳۹	۱۴	۱۳
۴۰	۵۷	X
۴۱	۷۵	۷۲
۴۲	۵	۴
۴۳	۳۶	X
۴۴	۶۰	۵۴
۴۵	۷۲	۶۹
۴۶	۱۰۳	۹۹
۴۷	۳۹	۳۴
۴۸	۶۹	۶۶
۴۹	۱	۱
۵۰	۱۰	۹
۵۱	۲۷	۲۳
۵۲	۴۳	X

چاپ استانبول

چاپ لنینگراد

چاپ کابل

۸۲	۵۳	۵۳
۵۱	۸۷	۵۴
۱۰۲	۱۰۶	۵۵
×	۲	۵۶
۱۱	۱۲	۵۷
۱۹	۲۲	۵۸
۲۹	۳۲	۵۹
۳۲	۳۵	۶۰
۸۱	۵۲	۶۱
۸۶	۵۶	۶۲
۶۵	۶۸	۶۳
۷۳	۷۶	۶۴
۷۴	۷۷	۶۵
۷۸	۸۱	۶۶
۷۷	۸۰	۶۷
۸۸	۸۹	۶۸
۴۰	۹۰	۶۹
۸۷	۹۲	۷۰
۹۰	۹۴	۷۱

چاپ استانبول

چاپ لنینگراد

چاپ کابل

۹۲	۹۶	۷۲
۹۳	۹۷	۷۳
۱۰۵	۱۰۹	۷۴
۱۰۷	۱۱۱	۷۵
۱۰۸	۱۱۲	۷۶
۱۱۰	۱۱۳	۷۷
۱۱۱	۱۱۵	۷۸
۱۱۲	۱۱۶	۷۹
۱۱۳	۱۱۸	۸۰
۳۳	۳۷	۸۱
۴۳	۴۵	۸۲
۶۲	۶۴	۸۳
۳	۴	۸۴
۶	۷	۸۵
۱۰	۱۱	۸۶
۱۲	۱۳	۸۷
۲۲	۲۵	۸۸
۲۴	۲۸	۸۹
۲۸	۳۱	۹۰

چاپ استانبول

چاپ نئينگراد

چاپ کابل

۴۲

۴۴

۹۱

۸۳

۵۴

۹۲

۷۱

۷۴

۹۳

۷۵

۷۸

۹۴

۸۹

۹۳

۹۵

۹۴

۹۸

۹۶

۹۷

۱۰۱

۹۷

۱۰۴

۱۰۸

۹۸

۱۰۹

۱۱۳

۹۹

۷

۸

۱۰۰

۳۷

۴۱

۱۰۱

۴۷

۴۹

۱۰۲

۸۵

۵۵

۱۰۳

۵۳

۵۸

۱۰۴

۵۶

۵۹

۱۰۵

۶۰

۶۳

۱۰۶

۶۱

۶۵

۱۰۷

۶۷

۷۰

۱۰۸

۶۸

۷۱

۱۰۹

چاپ استانبول	چاپ لنینگراد	چاپ کابل
۵۵	۸۳	۱۱۰
۵۹	۸۴	۱۱۱
۴۹	۸۵	۱۱۲
۹۵	۹۹	۱۱۳
۱۰۰	۱۰۴	۱۱۴
۱۰۱	۱۰۵	۱۱۶
۱۰۳	۱۰۷	۱۱۷
۱۰۶	۱۱۰	۱۱۸
۱۱۳	۱۱۷	۱۱۹
۱۱۵	×	۱۲۰
×	۱۶	۱۲۱

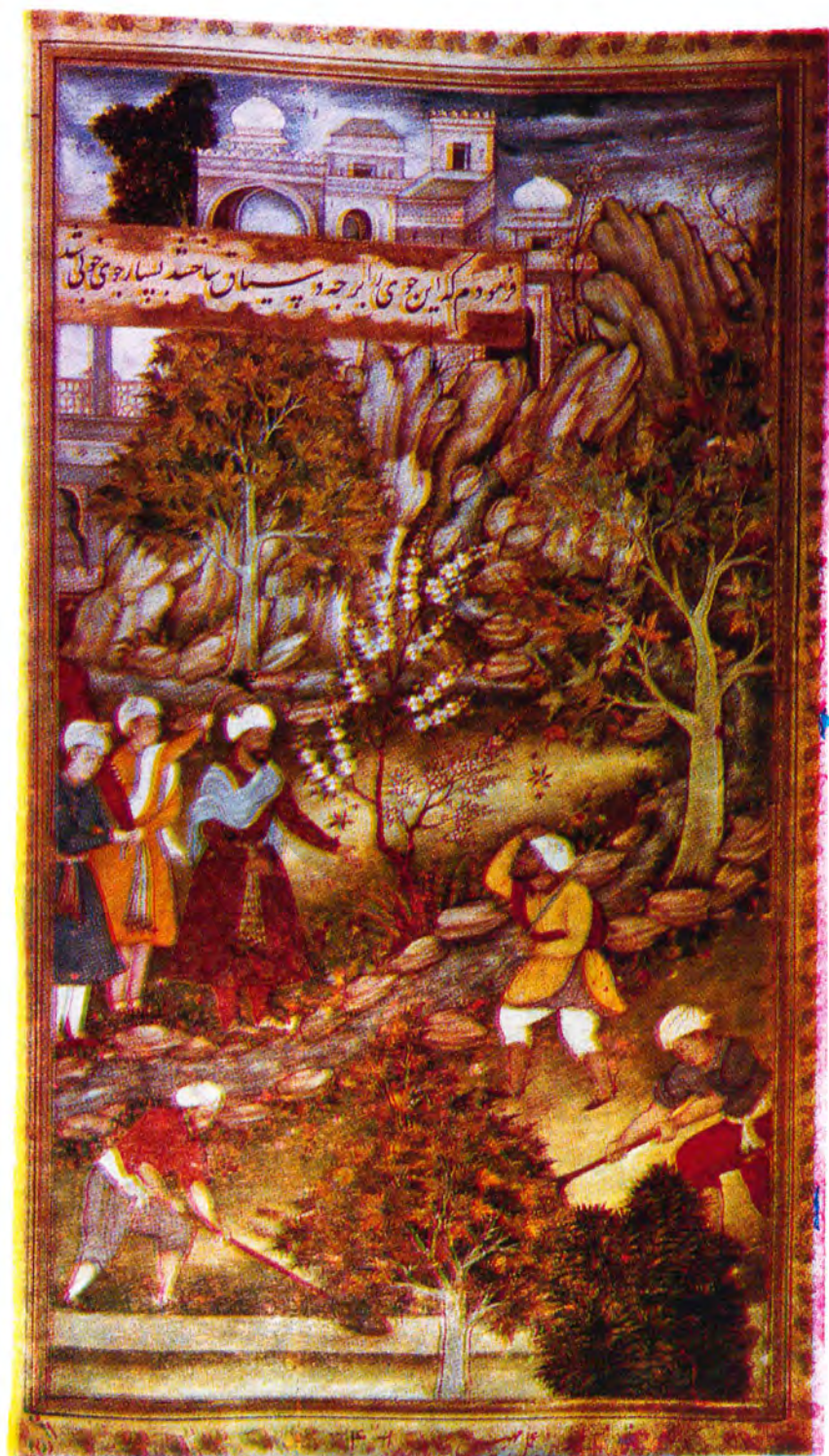
ظہیر الدین محمد بابا

دیوانی نینگ

متنی

غزل لار

۱۲۸



خواجه سمیاران چشمه سمیدن اریق چقا ریش او چون بابر از همکار
لری بیلن ایشله ماقده .

نی کورا یطو بی نی قدخو ش خرا مینگ بار ید ا
 نی قیلا ی سنبلنی خطمشک فا مینگ بار ید ا
 کیم خضر سو بین آغیز لانغا ی لبینگ نینگ قا شید ا
 کیم مسیح الفا ظی دین دیکای کلا مینگ بارید ا
 عا شقینگی دو لت و صلینگ بیلہ قیل محترم
 حسن اهلی ایچرا مو نچہ احترا مینگ بار ید ا
 بیز دین آبرو دایم ایل پیر له ایچا ر سین باد ه نی
 بیز نی هم گا هی سا غین شر ب مدا مینگ بار ید ا
 ای کو نگو ل گر غیر سوزی ز هر قاتل دور نی غم
 لب لار یدین شر بست یحیی العظا مینگ بار ید ا
 ترک نا موس ایلا با نبدنام بو لغیل عشق ارا
 کیم سینی عا شق دیگای نا موس و نا مینگ بار ید ا
 بابر او ل گل کو یید ابلبل کیمی نا پتینگ مقام
 بیر نوا یی را ست قیل مو ندا ق مقامینگ بارید ا

کیلتور سه یو ز بلا نی او شال (۱) ییو فا منگا
 کیلسون اگر یو زومنی ايو وړ سا م بلا منگا
 نیتکا ی مین (۲) او لر فیق بیله کیم قیلور بسی
 مهر وو فار قیب غه جو ر و جفا منگا
 بیگا نه بو لسه عقل مین تیلبه دین نی تا نگ
 چون بو لدی او لیری صفتیم آشنا منگا
 آهویا شیمدین آر تادورور (۳) ضعف ای طیب
 بیلدیم یارا شماس ایملدی بو آب و هوا منگا
 دردیم کورو ب معا لجه ده ضایع ایتمه عمر
 کیم جاندا درد عشق دورور بی (۴) دوا منگا
 تیار کیمنی ایستار وکو نگلیکا (۵) کیم یا قار
 تشو یش بیجهت تورور (۶) آخر سنگا منگا
 بابر بو لو ب تور ورا یکی کوژوم یو لیداتور
 کیلسه نی بو لدی قاشیمه بیر بیر منگا منگا

(۱) س، ت، م: اوشول . (۲) م، ت: ییتکا ی مین (۳)

(۴) ت: آر تا دور . (۵) ک: نی .

(۶) ت، م: کو نگلینه (۷) س، توپ، ت، م: دور ور .

چون فلک قو یماس مینی (۱) بیر لحظه و صل ایا می دا
 تانگ یو ق ای بی مهر اگراولسا م فرا قینگ شامی دا
 ای کونگول یوزین کورو بزلف پریشانین سا غین
 شام هجر اندین تو هـم ایله و صل ایا میدا
 زلفی دا کیم مسکن ایتینگ کور ز نخدا ن چا هینسی
 واقف او لفیل کیم ایرو رسمین اژدها نینگ کا میدا
 غنچه دیک آغزینگ غمی کونگولومدا مگر یو ق پس نیدور ؟
 چاک کو نگلوم هیأ تی گل غنچه سمی اندا میدا
 یار نینگ پیغا می بیتگا ج تاپتی جان فرسو ده تن (۲)
 عیسی اعتدالی مگر مضمردو ر ور پیغا میدا
 بابر او ل گل زلفی آستیندا (۳) ایما ستور (۴) خال لار
 جان قوشین صید ایلا ر اوچون دانه لادور دا میدا

(۱) ت، م: چون مینی قو یماس فلک.

(۲) ت، م: یار نینگ پیغا می دین تاپتی تن فرسو ده جان .

(۳) ت: آستیندا .

(۴) ت، م: ایما ستور .

يا غليغينك (١) كيم جان بيله مين خسته دور مين زا رانگا
 خسته جا نلار رشته سيد ين دور مگر هر (٢) تار انگا
 ايو رو لو ر با شينگ غه وگا هي يوزو نكا يو ز قو يا ر
 بو جهت تين (٣) آت ايميش گليچ و گه گلزا ر انگا
 بير چمن دور صحنى كيم بولغا ي بنفشه سر به سر
 تيگرا سي گلزا ر دور كيم بولما غا ي بير خار انگا
 يا غليغينك تا كيم يو ز و كوزونسا تيگميش بار دورور
 يوز مينينگد يك زار و يو زمينك مين كيبى بيمار انگا
 اى كو نكول يوز پار ه قيلسه يا ر تيغى غم ييمسه
 لطف ايتيب گر با غلا را ولسه يا غليغيني يا را نكا
 كو نكلوم ايستاريا غليغينك نى بلكه آندين بير نسيم
 ييتسه با بر غه ايرور جان بير له منت دار انگا

(١) ت: يا لغينك .

(٢) م، ك: بير

(٣) ت، م: دين .

اول پر ی نینگ تیغی دین قور قو تما مینی ای ر قیب
 عشقیدا با شیمغه مینینگ هر نی کیسه یا نصیب
 ایور و لوب باشینگغه ای آی قیلیمشام ترک و طن
 رحم قیلغیل منکا کیم سرشته دور مین هم غریب
 تیلبه بو لما غلیغ دین او زگا چا ره یو قتور منکا
 اول پر ی رو نا گها ن ا رچقسه اویدین یا سا نیب
 جاندا بیر کیتگان او قینچیکها ک منکا ر نجی دور ور
 قو یغیل اول او قنی، چیکای دېب رنج چیکمه ای طبیب
 بابر ا هر گز قو لاق شعرینگغه اول گل سا لما دی
 گلکانی پر وای (۱) یو زفر یاد کیسه عند لیب

(۱) س، ت، م: نی پروا که .

غافل او لمة ای سا قی گل چا غین غنیمت تو ت
 وقت عیشس ایرور با قی آل چا غیر گیتور با ت تو ت
 بو نصیحتیم انگلا نی بیاور کیشی یا نگلا
 نی بو لو ر ایکن تانگلا سین بو کو ن غنیمت تو ت
 غافل او لمة دو لت ته و ز نی سا لمة محنت ته
 تینگری (۱) ایرور البته دولت ایستا همت تو ت
 خوشتور ور و صال یار، اندا بولماساد یا ر
 بولسه و صل بی اغیار (۲) دولت وسعت تو ت
 غم چیر یکی بیحد د و رچاره سی بو دو ر بابر
 باد ه نی کو مک (۳) کیلتور جام نی حمایت تو ت

(۱) م: تگری (۴)

(۲) ت، م: بولسه و صل اعتبار (۴)

(۳) ت: قویو قی (۴) م: کویک (۴)

(۷۳)

ای یوزی نسرین (۱)، قا متی شمشاد
نیچه قیلور سین جانیمه بیداد
سین کیبی پرکار، شیوه سی بسیار
بیلما دی ای یار، هیچ کیشی یا د
جوردانا در، ظلم دا ما هر
عشو ه دا قادر، غمزه دا استاد
یار غمی دین، هجر المی دین
صبر کمی دین، ناله و فریاد
بابر بیدل، ای بت قا تل
جور ونگامیل، ظلمو نگا معتاد

(۱) م : نرین .

(۱۰۲)

شاه سلطان او یس بن محمود
ماه سلطان او یس بن محمود
قد و آغزینکدین آبرو تار تار مین
آد سلطان او یس بن محمود
مین ییاد ایلا بز م عشقینکد
گاه سلطان او یس بن محمود
خوشتورور هر هیم اکرسمین سیم
راه سلطان او یس بن محمود
پاد شه دو ر اگر چه بابر لیک
شاه سلطان او یس بن محمود

(۶)

بلای عشق که هر دم منکا (۱) جفا یی دو ر
بو عشق دین کیچه آتما ن عجب بلایی دور
خطی لبی غه تو تا ش بواسه ای کونگول نی عجب
که خضر چشمه حیوان غه ر هنما یی دور
یارار بوخته کو نگول درد یغه او قین یاراسی
مگر که هر یا راسی یار نینگ ، دوا یی د ور
بها ر فصلی دو ر ومی هواسی با شیمد ا
ایاق توت منکا ساقی که خوش هوا یی د ور
اول آی رقیب غه بواسی رفیق و بابر نینگ
رفیق و همد می هجریده (۲) آه و وایی دور

(۱) اصل : سنگا (۴)

(۲) م: هجر یندا

یانگی آی یار یوزی بیر له کوروب ایل شاد و خرم لار (۱)
 مینکا یوز و قا شینگ دین آبرو بیرا م آبی دا غملار
 مینینگ بو تار مو ینگلیغ تئیم غه تاب لار سا لیدی
 اول آی نینگ یوزیدا سئیل کیسی زلفی دا غی (۲) خملار
 هوا غه دود آهین تو ترا تو ر (۳) عشق اهلی غیرت تین (۴)
 صبا تضر یکیدین (۵) هر گه پریشا ن بو لسه پر چم لار
 آچیلادی زلفی و خوی لار نهو دا ر اولدی یوزیدا (۶)
 گل او ز را چون بولور پیدا کیچه آچیلسه شبنم لار
 مین و کنج غم (۷) و آه وفغان واششک خون آلود
 نی خوشتور نمو شه خالی می صافی و همد م لار
 کونگو لئی عشق بو ز دی نی آسینگ پند و نصیحت تین (۸)
 مینینگ مجروح کونکلو مکا (۹) یارا شما س اوشبو مرهملار
 یوزی نو روزی و صلی عیدینی (۱۰) بابر غنیمت تو ت
 که مو ندین یششی بو لما س بو لسه یوز نوروز و بیر م لار

- (۱) اصل، م: شاد بیرم لار (۲) ت: داکى .
 (۳) ت: بو تراتور (۴) ت، م: دین
 (۵) م: تحریک دین . (۶) ت، م: یوزیندا
 (۷) س، ت، م: مین و غم کنجی و (۸) ت، م: دین
 (۹) ت: کونکلو مفا (۱۰) ت: وصل عیدین ، م: عیدینی .

(۱۷)

آچیلیب ایکی ساچی یو زیگه یا ییلمیش (۱) لار
یاروق جهانی کو زو مگا قرانغو قیلمیش لار
چاغیر باغیر قانسی دور بار چه عشق اهللی غه
زهی آلاز که بو می دیند می آیلیمیش لار
نی قیلسم ایلامه ای یسار عیب کیم میند
جنون وعشق و ییگیت لیک باری قان تیلیمیش لار
صلاح قه (۲) خرد اهللی مینسی یاووق دیر لار
کورونگ که اوشبو چیچانلاریرا قانگیلمیش لار (۳)
نی سمود عشق نی ایلدین یسار شورماق ای با بر
چو حالتینگ نی باری عا لم اهللی بیلیمیش لار

(۱) ت: یا بیلیمیش

(۲) م: غه .

(۳) بوبیت تاشکند نشریده یوق.

خطی بنفشه خدی لاله زلفی ریحان دور
 بهار حسن دایو زی عجب گلستان دور
 ایکی (۱) مینگی آی و داغی یوزی (۲) سوزی گل و مل
 قدی روان و تنی جان و ایر نی مر جان دور
 قاشیدا چین و کوز ید اکین و انگین لبیدا
 سوزیدا زهر و لیکن تملیداد رمان دور
 قاشینگه کوپ باردا آلمان نیتای ارالیق دای
 یاشیم تیشینگ در یدین آبرو بحر عمان دور
 اوتو منی تیز ایتا سین هرر فاشه سیکرتیب آت
 سمند ناز عنائینی بیر بیر یان دور
 نی نوعو صف قیلای صور نینگ لطافتی نی
 که حسنو نگا سنینگ ایدو ح عقل (۳) حیران دور
 جفا و جور اگر قیلسه بابر ایتا یین (۴)
 نی اختیار منکا هر نی قیلسه سلطان دور

(۱) ت: اینگی .

(۲) ت: یوزو

(۳) ت: روح و عقل .

(۴) ت: نیتاسمین .

(۲۳)

ضعف دین گو یا منینگ بو زار جسمیم نال د و ر
 کیم آ نینگ شر عین دیا کته خامه تیلی لال د و ر
 ضعف لیق جسمیم بیله بو ناتوان گو نگلوم آ ر ا
 درد یار ایر کانگا او شیبو ایگمه قلییم دال د و ر
 مین دما دم قان یو تار مین هجر ایا غیدین نیتای
 اوز گالار نینگ جام و صلی هر چه ما لاما ل دور
 زلفی غه وابسته مین و صلیغه یو قشور (۱) دستر سس
 ای خوش اول آزا ده کیم ی قیل و فار غبال د و ر
 اول پری دین مین نیچوک جان ایلتا مین (۲) کیم بابرا
 و صلی مشکل ، هجر ی مهلک، غمز ه سی قتال د و ر

(۱) ت، م: یو قدور .

(۲) ت ایلتا بی (؟) ، م: ایلتا بین.

کول و سیمه دا اول آی قاشی گو یا خیال دور
 یا آی با شیدا کو کته کور و نگان هلال دور
 نی نوع او خشا سون یوزیکا آفتاب کیم
 آتینگ زوالی با ردور و بوسی زوال دور
 آغزی وایکی زلف و قدی بو لماسه منگا
 ریجان و سرو و غنچه کورا دین مالل دور
 عشاق آهی ییلیدین آسیب تا پماسون (۱)
 قدینگ که حسن با غی دا نازک نهال دور
 کونگلو مکا درد کیلگا لی خیم بولدی قاتیم
 قدیم مگر که درد یانیدا غی (۲) دال دور
 گرچه و فامهر نی بیلماس منینگ آیم
 لیکن جفا و جور ده صا حب کمال دور
 هر نیچه بی عنایت ایسه یار بابرا
 سین قویمه خد منینگ نی و آنی او یا لسلور (۳)

(۱) توپ، س، ت، م: تیگماسون.

(۲) ت، م: یاقیدا غی.

(۳) ت، م: او بالدور (۴)

(۲۹)

کو نگلو منی چو او لپـری آلیب تور
دیوا نه بو لور غهـنی قا لیب تور
بید ل ایکا نیم نی ایهـدی بیلگای
چون بیر کیشی کونگلینی آ لیب تور
کو نگلو منی آ لیب تغا فلیـن کور
بیلما س گما او زینی (۱) نی سا لیب تور
زلفو نک چیر یکی نی بیـغ که جمعی
بو فتنه دین آ سر وقو ز غا لیب تور
بابر نیچه کون کونگو لنی خوش توت
بو عالم ایشیـی چو منقلب تور

(۱) ت: اوزین .

وصلین اول آی منگامجال قیلور
 هجریدین مینسی خسته حال قیلور
 بیلمایین حال تیمنی اول (۱) بی مهر
 اوزگالار دیک مینسی خیال قیلور
 آل یوزی کوژیاشیمنی قان قیلدی
 کورگاج اوق دیبایدیم که آل قیلور
 سر فراز ایتسهده هر شاد اولما
 کاخرالامر پایمال قیلور
 مین کیم و زهد وتو به کیم زاهد
 نیچه اندیشه محال قیلور
 تو به ایشین بویورمه با بر غه
 کیم بو ایش نی اوشال اوسال قیلور

میندین او ز گاه خستنه لعلی دین در مان بیرو ر
 مین بیرو ر مین جان و اول عمر او ز گالار گاه جان بیرو ر
 عا شقی مین او ل قیلو رایشا ر غه محبوب اوق
 در دمنده مین و لی ا و ل (۱) او ز گاه در مان بیرو ر
 او قیدا پیکان ایماس بیرو قطر محیوا ن سو یی دو ر
 بیتکا چ او ق جانسمیز تمیم عا جان او شال پیکان بیرو ر
 قان یا شیمنی هجر یددا شعریم نی و صفیدا (۲) کورو نک
 کیم بو ینکلخ در و گو هر قا یسی بحرو کان بیرو ر
 بو لغا لی قد ی غه ما یل وصلی دین محرو م مین
 بابرا او ل حسن نخلی بر مگر حر مان بیرو ر

(۱) ت: اوز (۴)

(۲) ت، م: و صفیدا .

قرا ز لڼو ننگ فرا قیلا پریشان روزگاریم بار
یوز وننگ نینگ (۱) اشیافیدا نی صبرو نی قراریم بار
لیمنگ با غریمنی قان قیلدی کوژو مدین قان روان قیلدی
نیکا حالیم یما ن قیلدی مین آندین بیر سو را ریم بار
چراندین منکا غم بو لسمه اولو س دین گر الم بو لسمه
نی غم یوز مونچه هم بو لسمه نینگ دیک غمگما ریم بار
اگر مصلح مین ار مفسد و گر عاشق مین ار عا بد
نی ایشیمنگ بار سنینگ زاهد مینینگ که اختیاریم بار
فغانیم آشتی بلبل دین غمی یوق ذره بو قول دیــــن
بسمی (۲) بابر اوشال گلدین کو لدا خار خاریم بار

(۱) م: نونگ

(۲) ت: وسی

گل جما لین یا پقان او لگل نینگ ایکي ريجا نیسو ر
 غمچه سرین آ چقان او لایکي لب خندا نی دو ر
 او ل مسلسل ایکي زلفی گلیو زی نینگ دو ریدا (۱)
 گل اوزه آغنا ر مگر او لایکي نینگ دو را نی دور
 اوقی زخمی نی کورو ب هریا ن تنیم دا ایل دیگای
 کیم بو کوه درد نینگ او لالسه نعمانی نی دو ر
 سیل ایماستور (۲) بیر یو زین تو تقان کوزوم نینگ یاشی دور
 رعد ایماستور (۳) کو لکچیر عاشقان کونگول افغانی دور
 لاجرم بولغای پریشان وهوا یی مین کیبی
 ذره ینگلیغ کیم که بیرخور شید سر گر دانی دو ر
 او ل پری عشقیدا بابر کونکلو م اندا ق تیلبه دو ر
 کیم ساچی زنجیری دو رچا ه ذقن ز ندانی دو ر

(۱) س، ت، م: او ستیدا .

(۲) م: ایماس دور

(۳) ت، م: دور .

مینینگ کو نگلوم که گل نینگ غنچه سید یک ته به ته قاندور
 اگر یوز مینگ بهار او لسه آچیلما غی نی امکان دور
 اگر اول قاشی یا سیز با غ گشتین آرزو قیلسام
 کوز و مگا او ق دور و سر و و کونگو لگا غنچه پیکان دور
 بهار و با غ سیرین نی قیلا ی کیم دلستا نیم (۱) نینگ
 یوزی گل ، زلفی سمنبل، قاهتی سرو خرا مان دور
 وصالی لذتی دین روح (۲) تا پماغلیغ (۳) ایرور دشوار
 فراقی شد تیدا (۴) یو قسه جان بیر ما کلیک آسان دور
 باشیدین ایرورو کو رارما نی بیر له او لدوم ای بابر
 مینینگ نعشیم نی باری اول پری کو ییدین ایلا ندور

(۱) م: داستانیم (۹)

(۲) ت: ذوق .

(۳) م: تابما غلیق.

(۴) ت، م: شد تیندا .

(۴۷)

اگر چه سین سیزین صبر ایلاماځ ای یار مشکل دور
سینینگ بیر له چیقیشما غلیق (۱) دا غی بسیار مشکل دور
مزا جینگ نازک و سین تندو (۲) مین بیر بی ادب تیلبه
سنگا حالیم نی قیلماق ای پری اظهار مشکل دور
نی آسیغ ناله و فریاد خوا بآلود بختیم دین
بو اونلار بیر له چون قیلماق آنی بیدار مشکل دور
منگا آسان دورور بولسه اگریوز مینگ تو مان دشمن
ولی بولماق جهاندا ای کونگول بی یار مشکل دور
وصالین کیم تیلار سین نازینی خوش تار تغیل (۳) بابر
که عالم باغیدا تاپماق گل بی خار مشکل دور

(۱) م: چیقیشما غلیق .

(۲) «ت»، «م» ده وایوق .

(۳) ت، م: تار تغیل .

ایچکو چه جام اجل کونگلو مداو ل ساقی دور ور
 تو لغو چه پیمانه م اول ساقی بیلله باقی دور ور
 باش کو تار مان (۱) با ده دین چو ن بار (۲) ایا غی اورتا دا
 قویما ن ایلکیمدین ایا ق چو ن جلو ه گرسا قی دورور
 ایکه قديم عیب قیلمه قا شی یالار عشقیدا
 یانگی آیدیک خم بو لور گر خو دفلک طا قی دورور
 اول هلا لینک بیر له خور شیدینک صفا تین یاز غالی
 مختصر دور فی المثل گر چر خ اورتا قی دورور
 عشق ایلامی دین کونگو لنی توتما غینک نی سود کیم (۳)
 درد نفی دور نیچو ک کیم زهرتر یا قی دورور (۴)
 ترک لار خطی نصیبینک بو لماسه بابر نی تانک
 بابر ی خطی ایما ستور (۴) خطسیفنا قی دورور

(۱) م: کو تار مین (۹)

(۲) م: یار .

(۳) م: سو دیکم.

(۴) بو بیت «ت» ده یوق

(۵) ت، م: ایما سدرور .

(۶۱)

یاردین آزار کونگلوب ایچر هبی حد بار دور
ای خوش اول کونگول آنکا نی بارو نی آزار دور
یو قتور و ر مگر یار (۱) یو قتور طاقت و صبر و شکیب
یار اگر باردور جفا و جور و محنت یار دور
نیچه کور سا تسام و فاو مهر، ایتار جور و جفا
نیچه کیم مین زار مین میندین اول آی بیژا ر دور
کوزی هجریدا، یوزی یا دیدا، سوزی شو قیدا
خاطریم افکار و جسمیم زار و کوزخو نبار دور
سیندا بابر یوق گنه (۲) یا رنینگ عتا بی کم ایماس
جرم سیز دایم عتاب ایلا، عجب دلدار دور

(۱) «ت» ده «یار» یوق

(۲) ت: گینه (۹)

(۶۲)

یوز یدا او ل لب خندا ن کورو نور
سو تکا کو پ با قسه بلی قا ن کورو نور
خط مشکین هو دور ور گل یوزیندا
یاسمن او ستیادا ریجا ن کورو نور
کورما گا ی خاطر ینی جمیع اوز گا
کیم گا اول زلف پریشا ن کورو نور
عشق نی ایل نی خیال ایلا ب تور (۱)
اسرو مشکل دور ور آسا ن کورو نور
سرو بو یلو ق صمیمتک ای بابر
راست آیتا ی سوز ی یاغا ن کورو نور

(۱) م: دور .

(٦٧)

بهار ایا می دور داغی ییگیست لیک نینگ اوانی دور
 کیمور ساقی شرا ب ناب کیم عسمرت زهانی دور
 گهی صحرای عذار ی لا لاله شکلیدین ایرور گلگون
 گهی صحن چمن گل چهره سمیدین ارغوانی دور
 ینه (١) صحن چمن بو لاله می نقش رنگ (٢) گل لاردین
 مگر کیم صحن نینگ نقاشی غه رنگ امتحان دور
 یوزونک ای سرو جا نیسم گلشنی نینگ تاز ه گلزار ی
 قدینک ای گل حیانتیم با غمی نینگ سرو روانی دور
 نی ییر دا بو لسا نک ای گل اندا دور چون جانی بابر نینگ
 غریبینک غه تر حم ایلا میل کیم اندا جانی دور

(١) ت: بنا (٩)

(٢) م: رنگه .

تا اوزو لدی کونکلو م اول آی قیدین افسرد ه دور
 کیم اوزولگان (۱) غنچه گل نینگک شاخی دین پڑ مرده دور
 کو کسوم ایچر ه ته بنه قا ن نی باغیر قیلما نک خیا ل
 کیم آنینگک عشقین یو لید ه بیر ته ایتکان (۲) گرده دور
 حسن کور ماس کوز لاریم، کونکلو م داغی عشق ایستا ماس
 گو ییا کیم کوز لاریم دور کور و کونکلو م مرده دور
 تن حجا بین رفع قیل گریار وصالین ایستا سا نک
 ای کو نکو ل بیل کیم ارادا حایل اوشبو پرده دور
 بار موایرکین عشق ایلیندا بلکه عالم اهلیدا
 مونچه چا غلیغ حسرت واندو ه کیم بابر ده دور

(۱) اوز و لگای (۹)

(۲) اصل : کیم اول آی نینگک عشقی یو لید ه ته ایتکان .

سماچی و قاشی و کو زیارین (۱) بانسته هوا دور
 نی با شسته (۲) هوا هریمیر یسی بانسته بالادور
 قاش (۳) یا سی بمله اول قر اکور غوزه او قینی
 عشا ق دین اوز گا سا ریغه (۴) آتسه خطا دور
 گرچین دیسا نکیز کوز ی آئینک آمو ی چین دور
 خلینی خطا قیاما سا نکیز مشک ختا دور
 ایورو لسا م آئینک با شیفسه تاپشور سام آنگا جان
 جانیمدا هوس اولد و رو بانسته (۵) بو هوا دور
 عشق ایتر ه یا شور غان یو راکیم * قانی نی وه کیم
 یوسیل سر شکیم بار یغا لمفه ییا دور (۶)
 بایر دیسه آیینی نی تا نگه جور و جفا لیک
 کیم حسن ایلای آیینی بلی جو روحفا دور

- (۱) ت، س، م: سما چی و کوز ی و قاشیدین .
 (۲) س، ت، م: باش دا . (۱) ت: قاشی .
 (۳) س، ت، م: سا ریگا . (۵) س، ت، م: باش دا .
 * اصلدا ه و «م» ده : یورو کم (۹) (۶) بو بیت «ت» ده یو ق .

(۹۱)

چوداد بیر دی منگا شاه یوز امید (۱) وفا دور
نی سو د رشک حسود ا که دادداد خدا دور
نی تانگ قاتیندا اگر بو لسته گل ودر تاش و توفراق
که مدن گرم وجود و بحر لطف و سخا دور
اگر چه دهرا می دین تو کولنی سمیل سمر شکیم
ولیک شه کر میدین امید یسم سرو تو لادور
یز ید ایلگا نی مقدار غاز یلا رقانید؛ کیم
اول ایل دور اسرو یو را کسیز بر خیل اسرو بها دور
عداوت آدی محبت نشا نی قاتغو چه بابر
عدو خیل یز ید و محب آل عبادور

(۱) ت.م: بو امید .

(۱۱۹)

غربت ته اول آی هجر ی مینی بیر قیلیب تور
هجرا ن بیله غربت منگا تائیر قیلیب تور
مقدور بارینچه (۱) قیلو را م سعی و حمالینک
تائینگری نی بیلما ن که نی تقدیر قیلیب تور
تقدیر دور او ل یان و بو یان سالفو چی یو قسه
کیمگا هوس سنبل و تطییر قیلیب تور
بو هند بیر ی حاصلی دین کوپ کونکو ل آلدیم
نی سود که بویر مینی دلگیر قیلیب تور
سیندین بو قدر قالد ی یر ا ق اولما دی بابر
معذور توت ای یار که تقصیر قیلیب تور

(۱) ت، م: باریچه .

سمين ديك (۱) منگاير يار جفاكار تا پيلما س
 مينديك (۲) سнга بير زار و فاذا تاپيلماس
 بو شكل و شمايل بيله خود خوروپرى سمين
 كيم جنس بشمر ايچر ابو مقدار تاپيلماس
 اغيار كوز آليده و اول يارعا ن يوق
 غم خا رى كونگول ايچر ه و غم خوار تا پيلماس
 اى گل ميني زار ائتمه كه حسنه نك چمنى دا
 كوزنى يو موب آ چقو نچه بو گلزار تاپيلماس
 بابر سمينى چو ن يار ديد ي يار ليغ ايتگيل
 عالم داكيشى گايو ق ايسه يار تاپيلماس

(۱) اصل: مين دين .

(۲) اصل: سيندين .

قوی ای عاقل نصیحت سوز لا رین کیم دلپسند ایرماس
مینینگ دیوا نه کونکلو مگان نصیحت سود مند ایرماس

نیچه دیوانه کو نکلو منی قیلورسین نفی ای عاقل
اگر چه تیلبه دور باری سنینگ دیک خود پسند ایرماس

قیلور سین تلخ عیشیم کا مینی بیسود ه سوزلا ردین
سراسر سوزلا رینگ ز هر ی دور ای نا صبح که پند ایرماس

بو لوب مین بیر پر ی نینگ—شعبیرین سما چی غه وابسته
مین تیلبه گا ایمدی حا جت زنجیر و بند ایرماس

جهاندا کو پ گدا گر چه لو ندا طوار ار لیق بار دور
ولیکن بابرا هر گز سنینگ دیک شه لوند ایرماس

اول آی نینگ اتفاقی نفاقی غه (۱) آرز یماس
ایام و صلی شام فراقی غه آرز یماس
بودهر ایچره بستر را حست تیلارنی قوی
اول فرش چون بو کهنه رواقی غه آرز یماس
عیشی که او تتی اوز ما آنی ذکر ایلاما
هر نیمه که ایتتی (۲) سورا قی غه آرز یماس
قیلماق امید و بیم ایله خد مت شه آلیده
دربانی نینگ سوکو نچ و تیاقی غه (۳) آرز یماس
بابر و صال نی نی تیلار سین چو هجر بار
بیر لحظه عیش، محنت باقی غه آرز یماس

(۱) س، ت، م: اول یار نینگ اتفاقی نفاقی غه .

(۲) م: یتتی .

(۳) م: و تیاقی غا .

آلدی کونگولوم نی سا غیندیم کیم منگا دلدار ایمیش
 بیلما دیم بو نوغ میندین اولیری بیزا ر ایمیش
 عاشق اولغا ج کور دوم اول شمشاد قد دین یوز بلا
 الله الله عشق ارا مونداق بلالار بار ایمیش
 التفات ایتماس لیگین بازی خیال یلار ایدیم
 ایدمی بیلدیم کیم آنکا میندین بو ینکلیغ عار ایمیش
 اول پری عشقیدا یوقا اولماکدین اوز گاجا ره یی
 چون اوزی قاتل سوزی مهلک کوزی خونخوار ایمیش
 حسن اهلی ای کونگول عالم ارا عشق اهلی نینک
 کونکلینی سا خلار ایمیش هر کیم گاکیم دلدار ایمیش
 اول وفا سیز یار دین چیکما کنی یعنی مونچه غم
 حسن اهلی چونکه بابر دنیا دابسیار ایمیش

نیچه دورا ن غصه سی بو لغا ی مینینگ جانیم غه خاص
 کاشکی اولسا م داغی بو غصه دین بو لسا م خلاص
 آه وواویلا سرود وم دردو غم هم صحبتیم
 باده اشکیم قانی کیم کور دی مونینگ دیک (۱) بز م خاص
 گر شکستیم بو لسه سست (۲) اغیار دین طعن ایتمانگیز
 کیم شکستی غه سبب الما س نینگ بار دور رصا ص
 عاشق اولغا ج بیخود و دیوا نه بو لدوم بیلما دیم
 کیم پری ر خساره لار عشقی غه بو ایر میش خواس
 خوبلا رنی کوز کورو ب قان قیلدی بابر باغری نی
 ایملدی کوز دین قان تو کار مین کیم بو دور انکا قصاص

(۱) م: مونینگ دین .

(۲) س، ت، م: پست .

کیم کورو بتور (۱) ای کونگول اهل جهان دین یخشلیغ
کیم که آندین یخشی یوق کو ژتو تمه آندین یخشلیغ

گرز ماننی (۲) نفی قیلسام عیب قیلمه ای رفیق
کور مادیم هر گز نیتاین بوزمان دین یخشلیغ

دلر بالار دین یما نلیغ کیلدی مخزون کونگولمه
کیلما دی جا نیمغه هیچ آرا م جان دین یخشلیغ

ای کونگول چون یخشی دین کوردونک یمانلیغ (۳) آسرو کوب
ایمدی کوز تو تماق نی یعنی هریمان دین یخشلیغ

باری ایلگا یخشلیغ قیلغیل که موندین یخشی یوق
کیم دیگای لار دهر ارا قالدی فلان دین یخشلیغ

یخشلیغ اهل جهان دین (۴) ایستامه بابر کیبی
کیم کور و بتور (۵) ای کونگول اهل جهان دین یخشلیغ

(۱) ت،م: کیم کورو بتور. (۲) ت،م: بوزماننی.

(۳) ت،م: یمانلیق. (۴) ت،م: جهانده.

(۵) ت،م: کورو بتور.

سور مه حالیمنی که بو لد و م بور ناغیدین زار راق
 جسم جاندین زار و جانیم جسم دین افکا ر راق
 بند ه تقریر ایلا ی آلمـانـ بند بندیم درد ینی
 یوز تیمور بند اولسه آندیـنـ بو ایرور دشوار راق
 مست و بیخود لوق بیله عمر و تگنی اوتکار دینگ دریغ
 ای کو نگو ل موندین باری بو ل بیر نیمه هشیما ر راق
 غفلت اویقو سیدین او یغان گرتیلار بو لسانک مراد
 کیم بیتا ر مقصد غه هر کیم بولسه اول بیدار راق
 اولکالی ییتیم مینینگ جانیم غمین یی (۱) ای رفیق
 دهرارا چو ن یو ق کیشـیـ سمندین منکا غمخور (۲) راق
 کیلما س او خشا ر زحمتینگ اصلاح غه بابر مگر
 هر دواکیم قیلد یلار بو لدو نک تقی (۳) بیمار راق

(۱) ت، م: جانیم غمیدین .

(۲) م: غمخور .

(۳) س، ت، م: داغی .

(۳)

يار يوزو منى كورو ب درد و غمىم بيلسه كيرا ك
يوز كورو ب درد و غمىم چاره سىمنى قىلسه كيرا ك
اى صبا جان و كونگو لنى اوزى نىنگ چو ن قىلد
كونگلى بير له ديكا سمين جانى اوزو ن كىلسه كيرا ك
وصلينى نى قىلا بين غير دين آير يلما دى هيچ
يارو صلى منكا (۱) اغيار دين آير يلسه كيرا ك
وصلى نىنگ قدر ينى چو ن بيلما دى بو تىلبه كونگو ل
هجرى نىنگ تىغى آنىنگ يورا گىنى تىلسه كيرا ك
شكر بابر نى بيلور مين ديكا ناير مېشم اول آى
لاجرم بنده لارين شاه لارى بيلسه كيرا ك

(۱) ت: منكاو

بیر پر ی مین تیلبه نی حسنیه مایل قیلغو دیک
کوزوم ایچرا بیر تو تو ب کونگلو مدا منزل قیلغو دیک

کونگلو م و کوزو م یوز یگاواله وحیرا ن بو لوب (۱)
جانیمه یوز مینک غم و محنت نی حاصل قیلغو دیک

ناتوا ن جانیم غه (۲) عشقی قایغونی کیلتور گو دیک
عیش و عشرت نی کونگو لدین قایغو زایل (۳) قیلغو دیک

قیلما دی فرهاد و مجنون اوزنی رسوا مین کیبی
کیم بو نوع ایش ایش ایماستور (۴) هیچ عاقل قیلغو دیک

اول پر ی عشقیدا بابر جا ن بیریب ای اهل عشق
عشق اطوار ینی عشق اهلیغه مشکل قیلغو دیک

(۱) س، ت، م: کونگلو میز گاجور بیحد قیلدی اولنا مهربان .

(۲) س، ت، م: ناتوان کونگلو مگا .

(۳) ت، م: قایغور ور ایل (۴)

(۴) ت، م: ایماس دور .

چىكىسە قو ياش فلک کا سين آتقە چىققا نىنگ دىك
 بولغاى مو اول سىنىنگد يك اول بىرى تو سىنىنگ دىك
 كوكسوم نى چو ن كە ياردىنگ، گىر گىل كونگو لك كىم بار
 اول يارە ايشىكىنگ دىك ، كوز آندە روز نىنگ دىك
 گرسىم برگ گل نى قىلسەلباس اوزىگا
 بولغاى مو اى گلندام كو نگلا كىبلە تىنىنگ دىك
 اول يار حىمر تىندە بسىيا ريخشى دور غير
 مین هم يمان ايمان ، ليك، ريخشى ايمان آنىنگ دىك
 دعوى عشق ايتىب غير بابر نى عىب قىلمە
 كىم مین ايدىم سىنىنگد يك ، سين بولغا سين مىنىنگ دىك

(۷۵)

اوزنى كونگول عيش ايله تونماق كيراك
بىزنى اوزو تقا ننى اوزو تماق كيراك
عيش و طرب گلبنى غا سـوبـيرىب
غصه نها لىنى قور و تماق كيراك (۱)
تير ە دورور ز ەد دى دىن كونگول
عشق اوتى بىر لە يارو تماق كيراك
هر نيمه گا غم يىما غم (۲) كو پ تورور
عيش بيله اوزنى آوو تماق كيراك
قويمه مشقت ارا بابر كونگول
اوزنى فرا غت بيله تو تماق كيراك

(۱) بو بيت «ك» دە يوق .

(۲) اصل : يىما غيم (۳)

(۵)

کونگو لگا بو لدی عجا یب بلاقرا سا چینگ
شکسته کونگلو مه ایر میسر قرا بلا سا چینگ
باشیمغه چیتی تو تون ر شک دین قرا ساچ دین
ایاقه تو شکا لی ای سرو نا زنا سا چینگ (۱)
میسر اولدی جنو ن ملکی ای جنون اهلی
نثار اشک نی ایهدی بو کون منکاسا چینگ
سا چینگ شکستیدا بار دو شکسته کونگول لار
کونگول لار آچیلور آچیلسه اول قرا سا چینگ
آچیلدی کونکلی چو آچتینگ سا چینگ نی بابر نینگ
نی عیب اگر دیسه دلبنودلکشا سا چینگ

(۱) بو بیت «ت» و «م» ده یوق .

(۳۶)

اولتو رور گر چه مینی گفتا رینگ
تیر گوز ور اول لب شکر با رینگ
کو یدو رور حسر تیدا مینی نیتای
آشمن گل دیک ایکی ر خسا رینگ
ای کو نگو ل یا خشی ایکی دنیا دین
بیر نظر قیلسمه سنگا دلدا رینگ
خوار کور ما غمین او ل آ ی نینگ کیم
بو دو رور فر قتی دا غمخو ا رینگ
قیلد ی تا گل یوز ی دا ظا هر خط
بابرا بو لد ی خط بیزا رینگ

خرد و صبر (۱) کیلیب البته
عشقیدین ایما ی مینی قو تقا رینگ

(۱) م: خرد صبر .

آليدا گو يين کو رونگ ايلکيداچو گا نين کو رونگ
 يوز يدا ز لفي بيله گو ی زنخدانين کورونگ
 سيکرا تيب (١) بيله ورگا نيده توسني غه کوز ساليگ
 يايقا ليب يول يو روسه سر وخرامانين کورونگ
 اول پري ميدان ارا جو لاند ه يوز مينگ نازايه
 آر قا سينده يوز مينينگ ديكزار و حيرا نين کورونگ
 عشقيدا جانني ملامت او قيغه ييلما نک هد ف
 قاشي نينگ يا سيني کوزلانگ تير مژ گانين کورونگ
 دير که بابر التفات ايلای سنکاييتکا ن زمان
 منکا ييتگا ج قاشيدا يوز چين ويلغا نين کو رونگ

(۷۲)

قایسی بیر آزار ین آیتای جانیمه اغبار نینگ
قایسی بیر آغر یتقا نین کو نکلومنی دی دلدار نینگ

قایسی بیر بیر ه لیغینی طالع همراه نینگ
قایسی بیر کچرو لیغینی چرخ کچر فتار نینگ

قایسی حسرت بیر لهار ما نین وفا سمیز و صل نینگ
قایسی محنت بیر له ر نچین فرقت خونخوار نینگ

غر بت ایچره ای کونگو ل ایلدین وفا ایستار نی قوی
چون و فاسین کور ما دینگ هرگز دیار و یار نینگ

بابر اول گل جور ایتار اغبار دین نی یخشمیلیغ (۱)

گل نینگ آزاری بوبو لسه وهنی بو لغای خار نینگ

(۱) ت، س، م: یخشی لیق.

کیم که بو لغا ی سمن کیبی عالم دادلار ی آنینگ
هر قایا ن عزم ایلا سا بو لغا ی خدایار ی آنینگ
کو یی دین مین عزم (۱) ایتارمین قالغو دیک تور خاطریم
خاطریم نی سا خلا سا تینگری (۲) نگهدار ی آنینگ
کیلدیم ایر سا کیلما دی هر گز آنینگ کونکلی گار حم
بار دیم اما بار مادی کونگولومدین آزار ی آنینگ
اول قو یاش تین (۳) نی آسیغ چیگما د جفا و جور کیم
میلی یو قنور ذره مهرو وفاسار ی آنینگ
بار غا ی ایردیم باش (۴) ایلا کو بی گانیلای بابر
هر قاچان بارسا م ایشیککیگا کیلور عار ی آنینگ

(۱) ت: عرض (۴)

(۲) م: تگری (۴)

(۳) س: ت: دین

(۴) ت: م: یاش (۱۴)

(۳۹)

تيلبه ڪو نڪلو م ڪيم سينيٽڪ چنڪينڪ دادور ياد ايل ايل گيل
بهر نوازش بهر له ڪونڪلو مني مينينڪ شاد ايل ايل گيل
عشرت ايچره (۱) هر قچا ن ڪيم چنڪ آلسا نڪ ايلڪينڪا
فر قتينڪ دا قالغا ن ايڪري قائيم ياد ايل ايل گيل
ساز ايلاب بهر نشاط انڪيز چنڪ اي دلر با
بي نوا ڪو نڪلو مني غم چنڪيدن آزاد ايل ايل گيل
مجلس ايچره چنڪ بهر له تار تيب آواز اي پري (۲)
صبرو هو شيم جزو و اورا قيني برباد ايل ايل گيل
چنڪ دا بهر ڪوڪ چالور يارينڪ چو يو قنور بابرا
بهر گا باش چا لما ق بيله اوزونڪمي معتاد ايل ايل گيل

(۱) س، ت، م: عشر تينگدا

(۲) بو بيت «ت» ده يوق .

نی فکر ی کیم سینینگت فکرینگت ایماس اول فکر ایرور باطل
نی عمر ی کیم او تا ر سیز (١) ایرور اول عمر بی حاصل

تعالی الله نی کوز و قاش دورور کیم هر قاچا ن کورسام
مهی کونگلو م بو لور بیخود، مهی عقلم بو لور زایل (٢)

جفا و جور طور یدین ایرور سین آسمرو کوپ واقف
وفا و مهر رسمیدین بولور سین آسمرو کوپ غافل

قو یاش ینکلیغ یوزو نکا مین دورور مین واله و حیرا ن
یانگی آی دیک (٣) قا شینگه مین دورور مین عاشق و مایل

کیچور دونگت آی و ییلنی مسمت و بیخود لوق بیله بابر
نیچه غفلت بیله عمر او تکارور سین نیچه کون آیل (٤)

(١) ت: سین تیز (٩)

(٢) بوبیت اصل ده یوق .

(٣) س ، ت ، م: آی تیک

(٤) ت: آی ، ییل (٩)

(۱)

جانيم دين اوز گايا روقا دا رتاپماديم
كونگلوم دين اوز گا محرم اسرار تاپما ديم
جانيم ديك اوز گا جانني دل افكار (۱) كور ماديم
كونگلوم كيبي كونكو لني گرفتار تاپما ديم
اوسروك كوز يگا تا كه كونگول بو لدی مبتلا
هرگز بو تيله ني ينه هشير تاپما ديم
ناچار فرقتي بيله خو ايتميشام ، نيتاي
چون و صليغه اوز و مني سزاوار تاپما ديم
باري باراي ايشيكيگا بونو بتاي كونگول
نيچه كه باريب ايشيكيگا بار تاپماديم
بابر اوزو نكني اور گا تا كو ريار سيز كه مين
ايستاب (۲) جهان ني مو نچه قليب يار تاپما ديم

(۱) م: اوز گا جان افكار .

(۲) م: ايتاب .

سینینگ عشقینگ دا ای نامهربان بی خانما ن (۱) بو لدوم
 دیمان بی خانمان (۱) آوار ه ایکی جهان بو لدوم

لبینگ گر بیر ماسه بو سسی نیچوک (۲) جان ایلتا آغا ی مین
 بویو لدا کیم علم صحرا سیغه ایله ی روا ن بو لدوم

سورو ب اول آی لبی دین آغزی نینگ رمزینی انگلادیم
 بیر آغیز سوز بیله کورو نک که مونچه خرد ه دا ن بو لدوم

نیچه کیم قاشی یالار عشقید اتوز لو ک نی کور سا تیم
 ولی آخر ملامت اوق لاریغه اوق نشان بو لدوم

کولار ایر دیم برون (۳) فرهاد مسکین داستا نیغه
 بو شیرین دور که آتینگ بیر لاق هم داستا ن بولدوم

وصالینگ دولتی غه ییتما سا م بابر کیبی نی تانک
 که هجرینگ محتیدا اسرو زارون اتوان بولدوم

(۱) م: بی خان و مان .

(۲) همه نسخه لرده : نیچون (۴)

«م» ده : نیچو ک .

(۳) م: برون (۴)

خزا ن یفرا غی ینگلیغ گل یوزونک هجریدا سار غاردیم
 کوروب رحم ایلا گیل ای لا لهرخ بو چهره زردیم
 سمین ایکل قو یما دینک سرکش لیکینک نی سرو دیک هرگز
 ایا غینک غه تو شو ب بر گت خزان دیک مونچه یالباردیم

لطافت گلشنی داکل کیبی سمین سمیز و خر م قال
 مین ار چه دهر باغیدین خزا ن یفرا غی دیک باردیم
 خزا ن دیک قان یاشیم ساریغ یوزو مدین (۱) ایل تنفر دا
 بهر (۲) رنگی بحمدالله اولو س دین اوزنی قو تقاردیم
 نی طالع دور منکا کیم اختر بختیم تاییلما دی (۳)
 فلک اورا قینی هر نیچه کی—م دفتر دیک (۴) آختار دیم
 اولوس نینک طعن و تعریفی منکا بابر برابر دور
 بو عالمدا اوز و منی چون یمان یمنی دین اوتکا ردیم

(۱) م: یوزیدین

(۲) ت: بهار (۴)

(۳) ت: تاییلمایدی

(۴) ت: دفتر دین

(۴۳)

غير تا شي زخميدین دردیم نی اظهار ایتما دیم
ایچتا کی پنہا ن غمیم تاش تین (۱) نمو دار ایتما دیم
قاندین ایلکا یایدی طفل اشک سریم نی مینینگ
چونکه مین او ل یاش نی هرگز صاحب اسرار ایتما دیم
یوزی خور شیدی تیشی دریدین ابرو جسم دا
قالما دی بیر ذره بیر کیم تیش دین افکار ایتما دیم
کیلما دی کونکلو مگا عشقی نینگ سرور و دولتی
تا اوزو م نی (۲) محنت و غم غه سزاوار ایتما دیم
طالعیم دین نی آسیغ بابر فغان و ناله کیم (۳)
اویقو لوق بختیم نی بو او نیرله بیدار ایتما دیم

(۱) توپ ، س ، ت ، م : تاش دین .

(۲) توپ ، س ، ت ، م : تا کونگول نی .

(۳) م : که .

ایاغین اوپسام یتیشکای عرش ساقی (۱) غه باشیم
 دست بیرگای دولتیم گرتو تسمه ایلکیم مہو شیم
 قویما غو مدو ر ایتا کینگت کیتسام ایلک دین هر نیچه
 بار ماغو مدو ر آستا نینگدین اگر بارسه باشیم
 اوتی ایل بو لما قدین ا و ل یاش ، مین قاریغوم عشقیدا
 اولک انیم یخشی بو نو عاراوتسمه ایلکدین یاشیم
 دوستلار کو نکلو مدا کین قهریم تہ شی غه یاز غا سیز
 تاکه بیردیک بو لغای او ل آی عشقیدا ایچ و تاشیم (۲)
 یار ایتی قیچقیر مه گر با بردیسه حالین سنگا
 نیلا یین بو غر بت ایچراسیندین اوز گایو ق کیشیم

(۱) ت: طاقی .

(۲) س، ت، م: ایچیم تاشیم .

نى خوش بولغاى كەيىر كوناويقولوق بختىمنى اويغا تىسام (۱)
 كىچە لار تار مويى دىك بىلىگىچىرماشىپ ياتىسام
 گەبى گەلدىك يوزىنى اول شىكرىموزلوك ئىنىك (۲) ايسلا سام
 گەبى شىكرى كىبى اول يوزى گل ئىنىك لىلى دىن تاتىسام
 قانى شىرىن بىلە لىلى كەسىندىن ناز اورىما نىمە
 قانى فرهاد و مېنۇن كىم آلارغەءشق اورىما تىسام
 ياروق كوندوز قرانغو كىچە داانچىم كىبى بولغاى
 چىكىپ گىر آه دودىنى كونگول او ئىنى تو تراتىسام (۳)
 كوزوم روشن لىغىدا بولغاى اى بابىر بىمى كم لىغ (۴)
 اكر قاشى بىلە يوزىن هلال وكونىما او خىشا تىسام

(۱) م: اويقا تىسام .

(۲) ت،م: شىكرى سوزلوك نى .

(۳) ت: بوترا تىسام (۹)

(۴) توپ : كم لىك ، س،م، ت: كم لىق .

هچرا را عشرت ایاغین بار مونوش ایلار چاغیم
 سمین سیزین یورو ب ایاق ایچکو نجه سینسون آیا غیم
 عشق بیمار ی مین وسین حسنونکا مغرور و مست
 مین نیچو ک (۱) بار مای اوز و مین کیم د می یو قتور ساغیم
 داغلار قو ید و م درم لار کیمی کوکسوم (۲) نی یاریب
 نی آسینگ کیم یار غه تو شماس قبول اول یار ماغیم
 دست بیر ماس وصل و کیلماس یارو رحم ایتماسنی سود ؟
 بار ماغیم بو غزو مغه ایلتیب بار ماغیم (۳) یالبار ماغیم
 ایستارا م ای عشق میندین قالماغای نام و نشان
 تو فراق ایت جسمیم نی داغی ییلمکا بیر گیل تو فراغیم
 کوژ لاریمدین بار غا لی یا شیمیم بو لدی نزار
 ییلمما دیم اول یاش ایکاند و ر بابرا مینینگ یاغیم (۴)

(۱) م: ک : نیچون .

(۲) م: کوکسم

(۳) م: یار ماغیم .

(۴) م: بابرا مینک یاغیم و بو غزل «ت» ده یوق .

غربت و هجرانغه قالدیم آه او لجان ایلکیدین
 جانغه ییتیم ایملی غربت بیرله هجرا ن ایلکیدین
 کورسا تور گه تیغ و گه او ق حالتیمنی بیلمایین
 نی بلا لار کورا دور مین یارنادان ایلکیدین
 ایل فغانیمدین بجا ن و مین بوجاندین ، ای اجل
 قیل خلاص ایلنی و مینی جان و افغان ایلکیدین
 بابر اول آی هجرید ه ایشینگت بسی دشوار ایدی
 شکر کیم قو تقار دی اولو م ، سینی آسان ایلکیدین

ینه کوز اویدا ماوا قیلیب‌سین
 کونگول کاشا نه سیدا جاقیلیب‌سین
 ینه سو دای زلفو نک دین نگارا
 مینی آشفته و شیدا قیلیب‌سین
 غمینک یوق جان اگر بیر سا م‌غمینک دا
 اوزو نکئی مونچه بی پرواقیلیب‌سین
 قا شینگدین میئی او قد ی‌ک‌تاشلار او چو ن
 یانگی آ ی دیک قا شینگئی یاقیلیب‌سین
 کوزو مدین یاشو نو ب ای بحر‌الطاف
 کوزو مینگ یاشینی در ی‌اقیلیب‌سین
 ساغینما س جنت‌الماوا نی بابر
 آتینگ کو نگلیدا تا ما واقیلیب‌سین

نی و فا عمر و مد ه اول جا ن و جهانندین کور گا مین
 کیم و فا جانندین کورو بتور (۱) کیم مین آندین کور گا مین
 کوز یو لیدین (۲) اول پری حسنین نظر ایلار ایدیم
 قان یاشیم اول یو لنی تو تنسی ایله ی قانندین (۳) کور گا مین
 یارب اول کون شو م طالحدین منکا بو لغا یموکیم
 جانیله آرا م اول آرا م جانندین کور گا مین
 کوز کور ار لیکن سالور مینی بلاغه بو کو نکول
 بوبلا نی نیچه چشم خون فشانندین کور گا مین
 برطرف قیلغیل و فا ایستار نی ایله یین بابرا
 اول غلط دور کیم وفا اهل جهانندین کور گا مین

(۱) س، ت، م: کورو ب دور .

(۲) ت: کوز یو لیده .

(۳) اصل: قایدین .

(۳۲)

تکلف هر نیچه صور تله (۱) بولسا آندین آر توق سمن
 سمینی جان دیر لا را مایی تکلف جان دین آرتوق سمن
 پری نینگ حسن ایچره گر چه آتی بی نهایت تور (۲)
 سمینی دیوا نه قاشیمدا (۳) ولیکن آندین آر توق سمن
 پری بو حسن بیر له کور سه یوزو نکئی بو لور تیلبه
 سمینی تعریف ایتار لیکن صفت قیلغا ندین آر توق سمن
 قلم رنجیمه قیل کو نگلو ماوچون ای یار نینگ اوقی
 هینیمک بو ناتو ان کو نگلومنا چون در ماندین آرتوق سمن
 اقامت چو نکه قیلدینگ بابر اول حور کو پیدا
 مقامینگ رو ضه دین اولی، اوز ونگ رضواندین آرتوق سمن

(۱) م: صورت ته .

(۲) س، ت، م: دور .

(۳) ت، م: قاشیمدا .

بو ینگلیغ بیلسم ایر دی هجر نینگ مهلك قرا شامین
 بیروور موا یردیم اولگو نچه ایلک دین و صل ایا مین
 جهاندا عیش و عشر تدین کونکول آرا م تاپقا یمو
 کیشی تاکور ماگو نچه یانیده مېوش دلا را مین
 کونگو لدا حسرتی اول آیینک آغزی نینگ چو بیحد دور
 کونکول گویا که مو ندین دور توتو بتو ر غنچه اندا مین
 مسیح انفا سی ینگلیغ جان بیروور فرسو ده جسمیم غه
 صبا کیلتو ر سه نا که هجرا را اول یار پیغا مین
 موافق یارلار بیر له بود م نی خوش کیچور بابر
 نی او چو ن کیم کیلور د مغه بولا آلماس کیشی ضامن

سوزلاب اول لعل شکر خا نی شکر ریز ایتا سین
 آجیب او ل زلف سمن سا نی دلاو یز ایتا سین
 مه قا شینگ سکر یتیب و ماکوزو نک اوینا تیان (۱)
 نی بلا فته مینینگ جا نیمه (۲) انگیز ایتا سین
 سو کیبی تیغینگ چیکیب (۳) تند سمند ینگنی مینیب
 ییلد و روب هر ساری غه مینینگ اوتوم تیز ایتا سین
 کوز لارینگ هجریدا (۴) بیمارمین و باقما ی سین (۵)
 مینی آغریق قه مگر یاققا لی (۶) پر هیز ایتا سین
 هجر شامی المی دین (۷) قوتولا آلهما ی سین (۸)
 بابرا هر نیچه کیم اوز نی سحرخیز ایتا سین

-
- (۱) ت.م: گاهی کوزونک نی اوینا تیب .
 (۲) ت.م: نی بلا لار کی—مینینگ جانیم غه
 (۳) توپ: سو کیبی تیغ چیکیب .
 (۴) م: هجر یندا
 (۵) ت.م: مین بیمار و باقما ی سین منگا .
 (۶) ت.م: باقما لی . (۷) ت.م: محنتی دین .
 (۸) ت.م: آلهما ی چو سین «۹»

خور شید یوز ونگ بیر له بوکون ای مه تابان
 دعوا گر ایتا ر بو لغو سی کو ن سو نگرا پشیما ن
 سین گل کیبی تا غمزه دا سین حسنو نکا مغرور
 بلبل کیبی مین غمزه ه مین حسنو نکا حیرا ن
 گل یوز ونگ ایروور لاله ، و لی لاله خود روی
 تار آغز ینگ ایروور غنچه و لی غنچه خندا ن
 گا هی قو لا غینگ تو لغا دی گه یوزو نکا کیلد ی
 زلفونکنی بییشمتو ر که بسی بولد ی پریشان
 چون بولد ی سا چی تاریغه جان رشته سی پیو ند
 بابر کو نکو ل اوز ماك سا چی دین ایمل ی نی امکا ن

قدو خطینگ بيله كوز ويوزونك (۱) ای سرو سیمین تن
بیر ی سروو بیر ی ریحا ن بیر ی نرگس بیر ی گلشن

حدیث و لعل و رفتار و جمالینگ دین ابرور هر دم
تیلیم گو یا سوزو م رنگین کونگول خر م کوزو م رو شن

مین مد هوش مسکین نیلای او ل شوخ بلا بیر له
مین آسرو بید لوبی خود اول آسرو و پردل و پر فن

فلاک جور و جفا سیدین اول آی درد و بلا سیدین
چیکار مین ناله و افغان قیلو زمین گریه و شیون

بلای عشق ویلغو ز لوق دا غی هجرا ن و غربت ته (۲)
آتیم مجنون کیشیم محنت ایشیم زار ی بیریم گلخن

او قونک بیر له خیالینگ در دینگ و مهرینگ غه بابر دیک
تنیم منزل کوزو م مسکن کو کرس (۳) ماوا ، کونگول مخزن

(۱) س: ت: قد و خطینگ بيله یوزونک

(۲) ت: م، س: غربتدا .

(۳) ت: کوکس.

عشق ایللی نینگ آهی دین او ل سرو قد خم بو لما سو ن
 غم ییلیدین او ل معنبر (۱) زلف در هم بو لما سو ن
 کوپ جفا وجور کور دوک (۲) ی قو یاش هجر ینگ کو نی
 با شیمیز دین سایه سرو قدینک کم بو لما سو ن
 دهر دو ن دین تیکما سو ن آزارناز ک جسمینگا
 دهر ا هلیدین مبار ک کونگلونکا غم بو لما سو ن
 عالم اهلی بیر له عالم دین منکاسین سین عرض
 ذات پا کینگ بو لماسه عالم دا آدم بو لما سو ن
 گر هوا داریم ایرو رسین ای صبا عرض ایلاکیم :
 اول یوز ی گل سرو هر خس بیر له همد م بو لما سو ن
 گر چه عاشق لاز می عالم دا رسوا لیق دو رور
 عشق ارا بابر کیبی رسوا ی عالم بو لما سو ن

(۱) م: مغبر (۴)

(۲) تو پ، س، م، ت: کور دوم .

(۷۷)

تو شومدا چو ن قو یا ش دیکءار ضمینکئی کور دوم اوترو دین
تیار مین تاقیا مت آچمغای مین کوزنی اویقو دین
سینینگ و صلینگ دین آیر وتو شکا لی بارغان سایی آرتار
تحسر آرقا دین ، محنت یانیمدین هجر او ترو دین
کونگو لدین قطع امید ایلا دیم اول وقت کیم بیلدیم
کیمیلدی رشتۀ جاندین آسیلدی تار گیمو دین
تیا آلمان ییغینی کور گاج اولیا شمنی ولی اول هم
کوزوم یا شمنی کور گاج اسرای آلماس اوزنی کو لکسو دیسن
کوزوم یا شی که ییمرو لدی (۱) شکیب و صبر او یی آندین
زیانلار سنکا ای بابر بوینگلیغ بیلما دیم سو دین

(۱) م: یو مرولدی .

قو يا شيم هر سا ريغه عز م قيلسه ذره قالما ن
 نى اوچون کيم اگر آير يلسا م آندين کون کور ا آلمان
 آينگ ديك بو لميشا م حير ا ن قو ياش ینگليغ يوزو نکا کيم
 قو ياش ديك نيزه لار تیکسه کوزو مکا کوز آلا آلمان
 اگر چه يار عشقى ناتوان کونگلو مکا (۱) اوت سالدی
 ولى مين ناتوان اول يا رعشقيدا کونگول سالما ن
 عبادت و قتی بولسه هر نيچه محراب اوترو مدا
 قاشين نقشين تصور قيلما غونچه بير گا (۲) باش چالما ن (۳)
 عراق و فارس گر ييتسه سنيگ بو شعر ینگ ای بابر
 آنى حفظ ايتگو سی حافظ مسلم تو تقو سی سلما ن

(۱) ت: کونگلو م غه.

(۲) م: بير گا (۴)

(۳) ک: سالما ن (۴)

مینینگ کو نگلو منی هر دم آغریتیپ پروا ی (۱) قیلما یسین
 سین ای بی درد نیلای کیم کونکول درد ینی بیلما یسین
 نی بیلگا ی سین مینینگ درد و غمیم هر ساعت و هر دم
 که حسن او سرو کلو گی دین آوییل ای آی بیلما یسین
 وفا مکتو بی بیر له غمزه او قین هیچ یاز ما یسین
 جفا رسمی و جور آیینی هرگز یانگیلما یسین
 قاتیلما ، عشق ایلی حالی—چو بیلما س سین منگای شیخ
 نی بیلگا ی سین که هرگز بوجماعت قه (۲) قاتیلما یسین
 بو لو بتور عشقینگ ایچر ه گرچه خس دیک جسمی بابر نینگ
 ولی نه فایده کیم خسچه چاغلیغ کوز گا ایلما یسین

(۱) ت: پروا یی .

(۲) س، ت، م: جماعت غه .

جھالینک و صفی نی ای آی نیچه ایلدین ایشیتکا یمین
 نی کون بو لغا ی و صا لینکغه میئی دلخسته یتکا یمین
 تر حم یوز یدین یوز و نکسی کور ما ککا بویور غا ی سین
 خوش او لکیم عار ضینگنی کورگا مین سوزو نک ایشیتکا یمین
 ایتینک دور مین سا چینگ زنجیر ینی بو ینو مغه محکم قیل
 که وادی فرا قینک ایچر هقور قار مین که ایتکا یمین (۱)
 تر حم قیلما سانک یا باقما ی استغنا بیله او تسا نک
 تضرع قیلما مین یا ییغلا غایمین اوز گا نیتکا یمین
 میسر بو لهاسه با شیمنی قو یهاغلیغ (۲) ایاغی غه
 باشیمنی آلیب ای بابر ایسا قیستکانچه کیتکا یمین

(۱) م: یتکا یمین .

(۲) م: قو یما قلیق

بو کیچہ کلبه م غه کیلدی اولقو یا شیم یا شورون
قرن لار ده کیلما دی هرگز مونیگد یك (۱) کیچ قورو ن

آغزی ديك تار فرصت و صلی ولی هجری تو نی (۲)
اول معتبر سا چی ینگلیغ هم قرا نغو هم اوزون

تا خیال عار ضینک توشتی (۳) کونکو لگا ای قو یاش
بولدی کونکوم بیر یا ناراوت و سو نکا کلاریم اوتون

بولدی کونکوم ده گر حسرت آئینک تار آغز یدین
بار مکر جسمیم مینینک تار و کونگول آنده تو گون

آغالی جانیم نی (۴) هجرا نغه حواله قیلدی یار
قویمه هجرا نغه اجل جانیم نی آل تیگر ی اوچون

سرو ديك (۵) قدی فراقید افغانیم دور بلند
گل کیمی ر خساری هجری یدایاشیم دور لاله گون

عشق ایلا دیوانه لیغ دابولمیشام صاحب کمال
عشق اهلی ایمدی بابر نی دیگای سیز ذو فنون

(۱) م: مونیگدین .

(۲) ت، س، م: وهم هجری یولی .

(۳) م: توشدی .

(۴) ت: جانینی .

(۵) م: سرو دین (۶)

(۹۲)

شاخ گل و نسترن یاد بیرو ربوایی دین
عطر نی مشک ختن کسب قیلو رمویی دین
گل یوز یدین منفعل ، سرو قدیدین خجل
رنګ آلور متصل لاله گل رو یی دین
جانغه قیلور یوز ستم گو نگلومه یوز آنچه هم
کوز آقیز و (۱) جو ی غم شوخ بلا جو یی دین
رو ضه غه گر ییتگا مین آنسیزانی نیتکا مین
ممکن ایماس کیتگا مین اولقراکوز گو یی دین (۲)
گر چه قیلور یوز کر م و صلی ایتار محترم
لیک بسی قور قارام بابرآنینګ خوییدین (۳)

(۱) م: آقیرر .

(۲) بوییت «ا» و «م» ده یوق .

(۳) بوغزل «ت» ده یوق .

قایا نغه بارسا ننگ ایتینگ (۱) مین اوز و منی یتکو رایین
 یتیشما سا م سنگا با قیب دعاقلیب هورا یین (۲)
 یوزوم بوسا غا نگا سور سا م نی یخشی عیش دورور
 عنایت ایت ایشیکینگدا (۳) بو عیش نی سو رایین
 فرا قینگ ایچر ه یغیدین — نیچوک (۴) ییغا ی اوزنی
 یا شمیم باش اور دی جهانغه نی نوع یاشو رایین
 نیچه تغافل ایتیپ منگا باقمایین (۵) یورور اول
 نیچه تضرع ایتیپ مین انگا باقیب تو رایین
 قو یاش قه (۶) ذر ه نظر سالماغا ی سیو و نماک دین
 قو تو لسه غم تو نی دین کورسه یانه بابر آیین

- (۱) م: اتیک (۹)
 (۲) س، ت، م: تور ایین .
 (۳) م: ایشیکینگدا
 (۴) م: نیچو ن .
 (۵) م: باقما دین .
 (۶) س، ت، م: غه .

نیچه حسن اهلیدین محزو ن کونکول آزار تاپقا یسین
 نیچه گلچهره لار دین باغرینگ ایچرا خار تاپقا یسین
 نیچه عشق و فراق ورحم سیزاغیار ایلکیدین
 اوز و نکنی خوار و جانی زار و کوز خو نبار تاپقا یسین
 نیچه مقدور بار نیچه (۱) آنینگ رایی چه بار غا یسین
 نیچه بار غا نسا یی (۲) اوز و نکنی بی مقدا ر تاپقا یسین
 تنیم غه نیچه کیم نظار هقیلسانک داغ کورگای سین
 کونکلا هر نیچه کیم ایستاسانک آزار تاپقا یسین
 بو مهوش لارغه کونکلو نک بیرماگیل کیم (۳) اسرای آلماسلار
 کونکولنی اسراگیل بولغای که بیر دلدار تاپقا یسین

(۱) م: بار نیچه (۹)

(۲) م: ت: نیچه بار غا نچاسین (۹)

(۳) م: کم .

(۹۷)

خطینگ بيله يو زو نك و كاكلو نك سينینگ اى جان
بیرى بنفشه ، بیرى یاسمن ، بیرى ریحان
تکلم ایلازیده تیلی و تیشیمی و لیبی
بیرى عقیق و بیرى اینجو و بیرى مرجان
کونگو لنى زار و مینی خوار وتننى تارا يتگان
بیرى جفا و بیرى غربت و بیرى هجران
تن و کونگو ل بيله کوزو صل و نازو حسنى او چو ن
بیرى خراب و بیرى واله و بیرى حیران
تمام عمریدا بابر غه او چ سوزآیتیب تور (۱)
بیرى سو کو نچ و بیرى قاتیق و بیرى یلغان

(۱) ت: دور .

(۱۰۹)

نیچه لعلینګد یك مینینګ باعزیم تو لا قا ن قیلغا سین
خاطر یمنی نیچه زلفو نگد یك (۱) پریشا ن قیلغا سین
نیچه یتکور گا ی سین ایـل باشینی کو ککا مهر ایلا
نیچه مینی جور د ن بیر بیر له یکسا ن قیلغا سین
کونکلو مه دشنا م و طعنینګ اوّلچه مقدو ر اینګا سین
جانیمه بیداد و ظلمو نگ اوّلچه! مکا ن قیلغا سین
منګا بار ماق مشکل و کیلما لسنګا آسا ن دور ور
اوشبو مشکل نی منګا یارب سین آسان قیلغا سین
دیماگا ی احسنت لفظین بابر اول یارینګ سینینګ
نیچه کیم حسا ن کیبی اوزنی سخندا ن قیلغا سین

(۱) م: زلفو ندین (۴)

کيلدی اول و قت که یا شیم نی آلیب کیتگا ی مین
 عالم ایچرا ایاغیم یتگا نیچه یتگا ی مین
 ایستارا م اوز نی عزیز ایلگا کورو نماس لیک تین
 نیچه اوزو م نی اولوس کوز یدا خوارا یتگا ی مین
 خلق یوز جو رایلا ایش لار بویورور کاش ایل نینگ
 نی یوز ین کور گامین و نی سوز ین ایشیتگا ی مین
 هر ساری بارسه بو دیوا نه کونکول عیب ایتما
 ایلا دیوانه ایماس کیم آنی بیر کیتگا ی مین
 دیمه بابر که (۱) نیتا رسین باش آلیب کیتماک نی
 تینگری (۲) نینگ خواستی مونداق ایسه مین نیتگای مین

(۱) ت: بابر گه .

(۲) م: تیکری (۹)

بو غمدا مین که ایشیم فکرینی نی نوع ایتا یین
نی بیر دا ساکن اولای نی قیلای قایا ن کیتا یین

نی دیر دین ایشیکیم آ چیلور ، نی مسجد تین
نیچه ایشیک دین ایشیک کاغداکیبی ییتا یین

جهان ایللی بیله گفت و شنو دقلماس مین
نیچه سوز و منی دیین نیچه قاتیق ایشیتا یین

(۱)

اوزو منی کو چ بیله بو دنگ ایلگا نی قاتا یین ؟

دیمه نی بو لد ی ایشینگ فکر قیلغیل ای بابیر
نی بولسه اول بو لور ایر کین، ایشیم نی فکر ایتا یین

(۱) بو بیت «س» و «ت»، «ك» و «م» ده یوق. بیرینچی مصرای
دكتور واحد ی نینگ یاد داشت لری د ن مقوا قیلیش و قتیده تلف
بولگن .

غیر غه نیچه و فا قیلغا ی سین
 جانیمه نیچه جفا قیلغا ی سین
 بی خطا ایلگا آتیپ (۱) غمز هاوقین
 بیز گا ییتکا ندا خطا قیلغای سین
 کور ماگا ی سین الم و درد یوزین
 دردیمه ای که دوا قیلغا ی سین
 تیلارا م سرو روا نینگک روشین
 تیلا کیم کا ش روا قیلغای سین
 بابر اول عمر سینی سو ککا ناوچو ن
 عمر بارینچه (۲) دعا قیلغا ی سین

(۱) م: ایتیپ .

(۲) س، ت، م: باریچه .

سیندین نفسی (۱) مراد تاپمان
عشقینگدا کو نگو لنی شاد تاپمان

عشق اهلیمه التفات کور مان
حسن اهلیدا اعتقاد تاپمان

قیلسام سینگا هر نیچه تظلم
فریاد و فغان که داد تاپمان

فریاد که دیر گما عشق رازین
بیر کیشی نی اعتماد تاپمان

قا شینگ غمی شر حینی یازارغه
کوز قاره سیدیک (۲) مراد تاپمان

مین بنده جزا نقیاد بیلمان
سین شاه دا جز عناد تاپمان

(۱) م : نفس .

(۲) ت، م : قاره سیدین .

خوش اول که یا تا مبارک یوزونکنی کور گایمین
یوزوم بیلله قد مینک گرد ینسی سوپور گایمین
دیمه که جور کیلور (۱) سنگیار کور ماک تین (۲)
میننی نی قور قو تاسین هر نی کیلسه کور گایمین
گهی جفا و گهی جور ایتیپ یوزاور ولا سین (۳)
مین اول ایمان که بولار بیرلایوزاویور گایمین
نیچه فراق خمار ی ادا عذاب چیکای
قاجان وصال میی دین دمی او سمور گایمین (۴)
فراق اوتیدا آوو نسام چا غیر بیلله نی عجب
مکر بو سو بیلله اول شعله نی اوچور گایمین
دیمیش مینی که ایتیم حیر کلپنده (۵) کور مو م دور
نیچه بو وعد ه بیلله بابرایوگور گایمین (۶)

(۱) ت: کیلور .

(۲) م، ت: کور ماس تین .

(۳) ت: ایوراسین .

(۴) ت: ایسور گای مین، م: اولور گایمین (۴)

(۵) اصل ده «حیر کلسنده» (۴) شکلیده یازیلگن .

(۶) بو بیت «ت» و «م» ده یوق.

(۱۱۸)

کیل که سین سیز تا بکی مقتول هچرا ن بو لغا مین
 چاره قیل کیم سینینگ آلینگدا افریا ن (۱) بو لغا مین
 ای خوشا و ل کیم تورغا سین کیلیپ (۲) کوزوم اوترو سیدا
 مین تیکیب ایکی کوزو م یو زونگا حیرا ن بو لغا مین
 نیچه سین سیز درد و غم بولغای مینینگ کونکلو مدا جمع
 نیچه زلفو نک اشتیا قید یسن پریشا ن بو لغا مین
 کویو نک ایچره گر سقر بولسه مقر جنت چه بار
 جنت اولسه گر مکان (۳) سین سیز نی امکان بو لغا مین

(۱) س، ت، م: چاره قیل کیم آلینگدا خوار و قربان .

(۲) ک، م: کیلوب .

(۳) م، ت: کیر مکان (!؟)

(۳۷)

بيک نا مه کوزو مگا او چرا باوترو
مینی دیوا نه قیلد ینگ ای پر یرو
جها ندا هر کیشی گا بار مرادی
مینینگ یو قنور مراد یم سیندین آبرو
مگر او یقو دایوز ونگ کورگای ایردیم
ولی هجر ینگدا کوز دین او حتی اویقو
ایکی سا چینک بیله یوز و نگقو یا شین
کیچه لار یاد ایتار مین تانگفه دیگرو
ترحم ایلاکیم بیچاره بابر
سینینگ عشقینگ دا بو لد یزار اسرو

چرخ نینگ مین کور ما گان جوروجفا سی قالد یمو
 خسته کو نگلو م چیکما گان دردوبلا سی قالد یمو
 مینی خوار ایتتی و قیلدی مدعی نی (۱) پرورش
 دهر دو ن پرور نینگ (۲) اوز گامد عا سی قا لديمو
 مینی اولتور دی جفا و جو ربیر له اول قو یا ش
 ایهدی تیر گوز ما ک او چو ن مهر و وفا سی قا لديمو
 عاشق او لغا ج کور دو م اولوم نی اوز و مگای رفیق
 اوز ما کونگلو م نینگ بو عالمده هر اسی قالدیمو
 ای کو نگول گر بابر اول عالم نی ایستار ، قیلما عیب
 تینگری اوچون دی بو عالم نینگ صفا سی قا لديمو

(۱) ت،م: مدعی غه .

(۲) ت،م: دو ن پرور نی .

(٦٤)

تا (١) آغا لی کو نکلو منی او لیوز بیله اول گیسو
 کو ند وز منگا نی آرا م کیچه منگا نی اویقو
 هریانغه که عزم ایتسا میانیمدا بارور محنت
 هرسا ری که یوز لا نسام اوترومغه کیلور قایغو
 یوز جور و ستم کور گان مینگ محنت و غم کور گان
 آسا یشس کم کور گان میند یکینه بیر با رمو؟
 اول یوز ی قو یاش هجر ی بوسعب بلا دردی
 کونکلو مگا او رو بتور (٢) اوت حالیمنی قیلیب (٣) تور سو
 هر نیچه که مهلك دور دردینگنی دیمه ایل گا
 کیم ییغلا ما غینگنک بابر بو ایلگادور ور کو لگو

(١) «ت» ده «تا» یو ق.

(٢) س،ت،م: اورو ب دور .

(٣) س،ت،م: قیلیب دور .

(۴)

سا چی نینگ سودا سی توشتی باشیمه با شتین ینه
تیره بو لدی روز گاریم او ل قراقا شتین ینه
مین خود اول طفل پری وش غه کونگول بیر دیم و لی
خان و مانیم ناگهان بوزو لماغای با شتین ینه
یوز یما نلیغ کوروب آندین تیلبه بولدونگ ای کو نگول
یخشیلیغ نی کو ز تو تا ر سین اول پر یو شدین ینه
تا ش او رار اطفال مینی، اویدا فارغ او ل پری
تیلبه لار دیک قیچقیر و رمین هرزما ن تا شتین ینه
آیا غیم بیتکا نچه بابر دیک کیتار ایر دیم نیتای
سا چی نینگ سودا سی توشتی باشیمه با شتین (۱) ینه

(۱) «س»، «ت» و «م» ده همه قافیه لر « دین » بیلن کیلگن .

(۷)

کوز و مدا متصل او ل ایکه قاش کیرا ک بو لسه
قا شیمدا کوز یا رو غی اول قو باش کیرا ک بو لسه
سجو د و قتی دا محرا ب بولماسون هر گز
که باش قو یار دا اوشا ل ایکه قاش کیرا ک بو لسه
حبیب عشقیدا باش دین کیچ ای کونکو ل یوق ایسه
بو یو لغه قو یمه ایاق سنگا باش کیرا ک بو لسه
قویو ب ایا غیغه (۱) باش سورسه لعلیدین هر کیم
باشیغه تو فرا ق و آغز یغه تاش کیرا ک بو لسه
سینینگ بیله باری ایل ناخوش اولسه ای بابر
نی بو لغو سی سینگا اول یارخوش کیرا ک بو لسه

(۱) ت: ایاغیگه .

(۱۱)

کیم کو رار خور شید نی او ل ماه سیمما بو لماسه
کیم سو رار شکر نی اول لعل شکر خابو لماسه
گل تیکان دور کوزلاریمگا اول یوزی گلدین یراق
سرو اوق تور (۱) باغریمه او لسرو بالا بو لماسه
جنت الما وا نی ای زاهد نیتا ی مین زار کیم
ایستا را م کو یی دین اوز گامنگا ما و ابو لماسه
تیمما غیل دیوا نه کونگلو منی که رسوا بو لما دیب
عاشق اولغا یمو اید ی اول تیل به رسوا بو لما سه (۲)
گر با شینگ نی کیسه لا رعشقیدا ای بابر سینیگ
یار دین کو نگلو نگ کیراک کیم اوز گما قطعاً بو لماسه

(۱) ت، س، م: دور

(۲) بو بیت «ت» ده یوق .

(۱۳)

جانیمه او ت سالد ی اول رخساره زیبا ینه
 کونگلو مه او ل زلف بو لد ی مایه سو دا ینه
 کورسا تیب ر خسار و زلفین اول پری پیکر منگا
 جان و کونگلو منی قلیب تور (۱) واله و شیدا ینه
 یار کو بی داکى (۲) تام سین سین منگا پشت و پناه
 سایه لطفو نگی سال چو ن سنگا کیلیدیم یاینه (۳)
 شاد لیغنی (۴) و فراغت نی قویوب عاشق بو لوب
 محنت و غم نی قلیب مین اوزومه پیدا ینه
 یار غه قول مین دیگا ج بابر نی رسوا ایلادی
 تینگری میندیک بنده سینى قیلما سو ن رسوا ینه (۵)

(۱) م: دور .

(۲) س، م: کو ییندا کی .

(۳) تو پ: تا ینه .

(۴) م: شادلیق نی .

(۵) بو غزل «ت» ده یوق .

(۲۵)

اولو م اویقو سیغه باریب جهان دین بو لئو م آسود ه
مینى ایستا سا نگیز ای دو ست لار کور گای سیز اویقو ده

نی کیم تقدیر بو لسه اول بولور تحقیق بیلگای سیز
ایرور جنگ و جدل رنجور یاضت بار چه بیهوده

اوز ون گنی شاد تو تغیل (۱) غم بیمه دنیا اوچون ز نهار
که بیر دم غم بیمه ککا آرز یماس دنیا ی فرسو ده

زمانه اهلی ایچره ای کونگو ل آیتا یی لقای مو ؟
سینینگ دیک درد پیماو مینینگ دیک درد پیمود ه

اولوس دین تینما دیم عمرو مدهرگز لحظه بابر
مگر اولسا م بو عالم اهلی دین بولغا یمین آسود ه

(۱) ت، م: تو تغیل .

(۲۸)

خطینگ اراعدادر ینگ سبز ه ایچیند الاله
اول چشم پر خمار ینگ لاله داغی غزاله
بار چه پری لاری جان گر دینکده زار و حیران
گویا ایروور نمایان آی تیگراسیدان (۱) هاله
مهر و فانی ای یار (۲) کو پ کوردی سیندین اغیار (۳)
جور و جفانی بسیار قیلد ینگ منکا حواله
هجر ینگدا ای پری روکوزومدین اوچتی او یقو
هرکیچه تانگ غه دیگروایشیمدورآه وناله
یوز صفحه سیندا خطلار یا شردین که هرطرف بار
عشقینگ دا بابر ایلار بونوع یوزرساله

(۱) س، ت، م: تیگراسیندا

(۲) ت، م: اغیار

(۳) ت، م: ای یار

(۳۱)

هجر و لتور دی مینی انگلا سام ایر دی مونچه
 دوستلار یار دین آیر یلما سر ایدیم اولگو نچه
 زاهدا دوزخ اوتی دین (۱) مینی نی قور قا تا سین
 هجر اوتی قاشیدا کور ماس مین آنی اوچقونچه
 اول قویاش مهرینی بیر ذره منگا کور گوز ماس
 کوکب اشک تو کوکب بو لسا م اگر گردو نچه
 حسن داآر توق اگر بو لسا یوزی لیلی دین
 مین داغی (۲) بار مین آنینک عشقیدا یوز مجنو نچه
 رندلار (۳) آلیدا حیوان سوی نی کوپ اوکاسین
 ای خضر بار مو (۴) ایکی ن او ل سو می گلگو نچه
 بابرا شعر ینگا گر سالسا قولاق اول شا هینک
 بو لغو سی دور سوز و نگا قدردر مکنو نچه

(۲) س، ت، م: تقی

(۴) ت: بار می

(۱) م: اوتیندین .

(۳) ت، م: زنده لار (۹)

قا شى و قدى و آغزىن او ل ماه
 كورسا تما سا منكا نيلا بين آه
 تو تنوم سا چىنى ، يو زين كوراي ديب
 تون اوزو ن ومين غريب گمراه
 قدى بيله ايكي زلف و آغزى
 جانيغه بلا بولوبتور الله
 خواه ايستا كونكولنى خواه قاوله
 چون سين سين بو كو نگو لگادلخواه
 ايل بيلما سه حالتيم بيلو ريار
 حاليم دين ابرور خدای آگاه
 كابل سارى گر عزيمت ايتسانك
 قربان قيلاي اوز ني سنكا اى شاد (١)
 بابر ينه اوتلوق آه چيكتينك
 كويد ور ماسو ن ايل ني آه ناگاه (٢)

(١) بو بيت كوپرو لو نشر يد . يوق . «م» دن آليندى .

(٢) بوغزل «ت» ده يوق .

خطینک پروانه کیلتور گا ج تیریلدی اوشبو دیوانه
آنی تیر کوز ما ک اوچون گویا کیلتوردی پروانه

قو یاش دیک (۱) یوزونک و دردیک تیشینک نینک هجرید ه ای
جان (۲)

کوزوم نینک یا شی دور یو زقطره و هرقطره دردانه

قدینک کورسا تما دینک بیستار سا چینکدین ساری پنہان (۳)
عنا یت تو غری گریو قتوننی بولدی بولسمه تولغانه

آنینک اوسروک کوز یدین باردی چون دینیم اوی (۴) برباد
مین و ای دوستلار مو ندین ناری می بیر له میخانه

جمالینک شمععی هجرانیدا بابر (۵) اور تانیب باردی
قاجان باشینکدین ایورو لکای (۶) کیلیب پروانه دیک یانه

(۱) م: تیک.

(۲) توپ، س، ت، م: ای آی .

(۳) توپ، س، ت، م: یمتار پنہان

(۴) س، ت، م: ایوی .

(۵) س، ت، م: هجریندا چو بابر

(۶) توپ: ایورو لکای .

(۷۴)

بو لما ديم عمر ومدا بيرد م خاطر خرم بيله
گر ايليك تين (۱) كيلسه بير دمنی كيچور مانگ غم بيله
نيچه بولغا ی يار هجرانی و دوران محنتی
نقد عمرو م آه کيم اوتتی (۲) غم و ماتم بيله
ظاهر اولغا ی هر نفس بيرتون، سـ اچینگ نینگ هجریدا
او تلوق آهيم دود ینگليخ چيقسه پيچ وخم بيله
ای کونگول تاکيم کورو ب مين اول پری دين التفات
اختلاط ايتماک منگا ياقماس بني آدم بيله
قطع ايتيب بابر بار ی دين چو ن سئنگا كيلتور دی يوز
ياک ايماس يك رو ی بو لسـ جمله عالم بيله

(۱) س، ت، توپ: دين .

(۲) ت: اوتدی .

(۷۸)

نیچه رسوا بولغا مین عشق ایچره شیدالغ بيله
هیچ کیشی کور ما ید و رور عاشق بورسوا لیغ بيله
هرنیچه کیم تو تتوم اوز نی پارسالیغ طوریدا
بولوم آخر شهره آفاق شیدالغ بيله
مین که هجرا نینگ داقان یوتماق بيله معتادمین
منگا یوقتور هیچ نسبت عیش و (۱) صرپا لیغ بيله
شیخ شعریم منع ایتار ییتما ی بلاغت (۲) لطفی غه
نیلاگای یار ب کیشی بوپیر نابالغ بيله
بابر بیدل نی عشقی تیلبارا تسه نی عجب
چونکه هرگز راست کیلما سر عشق دانالیغ بيله

(۱) «ت» ده «و» یوق.

(۲) م: بلاغات (؟)

(۹۳)

قاچان بو لغای مشرف بولغا مین جانا جمالینگ غه
 قوتولغا ی مین فرا قینگد یسن یتیشکا یهین وصالینگ غه
 کوز آچقیل (۱) باققا لی کیم بولمیشام بیمار (۲) اول کوزدین
 لب آچقیل سور غا لی کیم تشنه بولمیش مین زلالینگ غه
 اول آی نینگ یوزی بیر لـه توش بولوب دعوی حسن ایتتینگ (۳)
 یقین بولدی بو کون کیم ای قویاش یتتینگ زوالینگ غه
 کبوتر ایلتا سین خطیم نی بولغای گر قبول ایتسانک
 کونکولنی باغلا سام اول نا مه ینکلیغ پر وبالینگ غه
 بیلینگ دین کیم خیا لی دو دیراق دور مین مینی یادایت
 امید یم بارکه بابردین یتیشکا یهین خیالینگ غه

(۱) س، ت: آچقیل .

(۲) س، ت، م: بیچاره .

(۳) ت: ایتسانک ، م : ایتسهک .

ساقی ایرور عشرت چا غسی افسر ده بولما دی بيله
اوت تيك چاغیر کیلتور دا غسی صحبت تو تاشور (۱) می بيله

کیلتور شراب ناب نی آما ده قیل اسباب نی
خوش توت (۲) شب مهتاب نی چون باردور اول آی (ای) بيله

دورا ن غمین برباد قیل عشرت اوین آباد قیل
جان و کونگو لنی شاد قیل آواز چنگ و نی بيله

مجلس دا باردور سربسر می نشئه سیدین شور و شر (۳)
بارینی مست و بی خبر قیل جام پی در پی بيله

همرد یاری قانی کیم بیر (۴) غمکساری قانی کیم
ابر بهاری قانی کیم بابر کیمی بیغلائی بيله

(۱) ت : تو نا شتور «!؟» م : تونا تور.

(۲) م : طوت.

(۳) ت : شور و شرع «!؟»

(۴) م : بر.

اول که ییل لار آیلار اوتکا رگای غم و ماتم بيله
 شاد و خرم بو لماغا ی نوروز ایلا بیرام بيله
 اول که دوران نیئک ایاغیدین دما دم قان یوتار
 نشئه تا پماس گر ایچار هر دور جام جم بيله
 دیمه ای همد دیارو یار سوژین کیم مینینگ
 !فتیم یوق عالم اهلی بیرله ، بل عالم بيله
 سیندین آیرو نیلا گایمین عیدایله نوروزنی
 آی وییل خوش تور سینینگ بیرله اگر بو لسام بيله
 نار تیپ افغان آه اورو ب هجراندا بابر ییغلا سانک
 نوحه توزما ی بزم غم اهلی بوژیرو بم بيله

(۱۰۸)

غربت قه (۱) سالد ی چر خمینی یوز جفا بيله
یاد ايله مین غریب نی گاه هی دعا بيله
بیحد و فاو مهر سنگا کور ساتیب ایدیم
سین هم سا غینغا سین مینی مهر و وفا بيله
چون قیلدی مینی اول بت چین زارو مبتلا
ایشیم مینینگک (۲) قالب تورورایمدی خدا بيله
کور مان فرح نی (۳) بیردم اگر اندین آیرو مین
بیلمان الم نی بار مین آئینگک بیر له تابيله
اول سرو غه کرم قیلیبان ییتکوری صبا
بابر نیاز ینی بیر او پو بخو بادا بيله

(۱) م: غه

(۲) م: یشم مینیک .

(۳) م: فرخ نی

(۱۱۳)

خوش اول کیم یاردین قطع ایلابان ترک دیار ایتسه
جهان کیز ماڭ بيله بی قید لیغ نی اختیار ایتسه
آنینگ دیک (۱) بو لسه کیم اصلا تفاوت بو لماسه پیدا
اگر بو دهر دو ن خوار ایلاساگر اعتبار ایتسه
جفا دور جانغه بو لما غلیغ مقید عالم اهلی غه
خوش اول آزاد ه کیم ایل نینگ ارا سیدین کنار ایتسه
کیشی نینگ جانی غه دشمن بلادور با شیغه بو ایل
اگر با شین طفیل ایلاب و گرجانین نثار ایتسه
دیارو یار دین بابر جفا و جور کوپ کور دی
خوش اول لکیم یار دین قطع ایلابان ترک دیار ایتسه

(۱) م: آنینگ دین .

(۸)

اول که منکا یاردلنوا ز کو روندی
جورنی کور سا تتی کوب و آز کوروندی
بولدی باشیم پست ، پای بسوسید آخر
گرچه بورون آسرو سرافرا ز (۱) کوروندی
سینینگ اوچو ن اول که باش (۲) اوینا مادی هیچ
سنگا عجایب که عشق با ز کوروندی
عشق باریدا صلاح وتو به و تقوی
بارچه سی تحقیق بیل مجا ز کوروندی
دشمن جان اولدی نی قیلا ی سمنکا بابر
اول که منکا یار دلنوا ز کوروندی

(۱) م: سرافراز

(۲) م: باشیم

(٤١)

نی چمن داسرو بار اولقا مترعنا کیبی
نی گلستان ایچرا گل بار او لرخ زیا کیبی
نی جفا طوریدا بار دنیا ده اول بی مهر دیک
نی وفا بابیدا بار عالم دا مین شیدا کیبی
دانه خالی مسیح آسا بی نینک اوستیدا
ناتوا ن جانیمغه بو لسی مایه سودا کیبی
ایلاسم کوی دا ماوا، نیلا یین جنت نی کیم
بار منکا اول حور کوی جنت الماوا کیبی
بزم اراای دوست لارنی می که قان ایچماک دور ور
ساقی گر بو لباسه اول شوخ بزم آرا کیبی
مینسه ابرش اول قو یاش، کویما ی نیتا ی کیم بابرا
مینی کوی دور ماکا ییللو رمرکب، اوت دور راکبی (١)

(١) بوبیت «ت» ده یوق .

(۴۹)

قدی شاخ گلدیک نگاریم قانی ؟
لبی غنچه دیک گلذاریم قانی ؟
نی تانگک یوز نگار اولسه قانی یاش بیله
که اول یوزی گل یاش نگاریم قانی ؟
قرا کیچه لاردا کوزوم یارو تور
اوشال شمع شبهای تاریم قانی ؟
یاریم کیچه لارکیلور ایر دی بورون (۱)
بوتون کیلمادی آه یاریم قانی ؟
دیمانگ ترک عشقی نی قیل اختیار
بو ایشدا مینینگ اختیاریم قانی ؟
قرا قینگ دا (۲) کونگلو منی قان ایلا سانگ
سنگا بولغای اول بی قراریم قانی ؟

(۱) م: برون .

(۲) توپ، س، ت، م: فراقی ده .

شام هجرانين منگا اول بيو فاكورسا تماڭاي
 هجر شا مي اسرو مېڼك تور(۱) خداكورساتماڭاي
 وعده ايلاب و صل كورساتڭاي نيچه جانيمغه هجر
 نيچه كو نكلو مگا جفا قيلغا ي وفا كورسا تماڭاي
 اول قراكوڭ هجريدا تون ديك قراردي كوندوزوم
 يارب انداق كون ني اول كوزي قراكورساتماڭاي
 آچماڭاي كوزيني تاسو كما ككا آغزين آچماڭاي
 يوزيني كورساتماڭاي تايو زجفا كورساتماڭاي
 عشق ايسنتار بو لسه مجنون ايلاماي پيروليغيم
 يولني ني بيلگاي كيشي تارهنما كورساتماڭاي
 اوچقو ديك (۲) دورجان قوشى هجراندا بابر آهي دين
 كيل پري تعجيل ايلا جانيم هواكورساتماڭاي

(۱) س، ت، م: دور

(۲) س، ت، م: تيك

یوز کورساتیب اولتور و رسین ای آی
یوق سین کیبی خود نماو خودرای

قدینگک الف و قا شینگک ایروریا

دیسام نی عجب اگر سینی آی

هم لاله یوزونگک قاشیدا بی رنگک

هم سرو قدینگک باریدا بی پای

اوقونگک یوراکیمدا جا قیلیب تور (۱)

تارتیب ینه اوقنی قیلمه بی جای

سیندین منگا یوز هزار حسرت

سیندین منگا (۲) بار مو هیچ پروای ؟

اول یار اگر یاشور سه یوز آه

اغیار غه گر کورونسه یوزوای

کولماس منگا صبح وصل بابر

هر نیچه که شام هجر (۳) ییغلای

(۱) ت، توپ، س، م: دور .

(۲) اصل، م: میندین سنگا (؟)

(۳) توپ، س، ت، م: هر نیچه که هجر شامی

غنچه ديك كونگولوم مينينگـ گلزار ميلي قيلماغاي
 غم بيله بوتكان كونگول گلگشت ايللاچيلماغاي
 رنگه رنگه گل لار ينگنى باغبان عرض ايتما كيم
 ته بته قانليغ (۱) كونگول گل آرزو سمين قيلماغاي
 يوقتور اول كيم گل يوزونگدين آيرو باقسام گل ساري
 غنچه ينگليغ كونگولومه يوز خارغم (۲) سانچيلماغاي
 عارض و قدينگنى تعريف ايتسالار يوزييل هنوز
 اي يوزي گل، سرو قد، يوز دين بيري آيتيلماغاي
 سيندين آير يلديم ايسه بولدي نصيبيم خارغم
 سيندين اي گل ايمدي بابرير زمان آيريلماغاي

(۱) م: قانليق.

(۲) ت: هم .

(۶۳)

گه‌بی ساغین نی بولدی زارلار نی
اونو تماغیل بورو نغی (۱) یارلارنی
سینی کورمای ییرا قدین زار بولدوم (۲)
بیرا یاد ایت بیر اقدین زارلارنی
یوزونگدین آیرو مین خوار ای عزیزیم
کیشی گلدین آیر ماس خا رلارنی
کوزونک بیماری مین میندین یوموب کوز
ینه آغریتماغیل بیمارلارنی
سنگا بیر یول بیتار فکر یدادو رمین
اونوتما بیر یولی افکار لارنی
سنگا کونگلو منی آلد و ردیم جهاندا
کوروب مین گر چه کوپ دلدا رلارنی
سهی قدلارغه بابر عاشق اولسانک
بورونراق کوزلا گای سین دارلارنی

(۱) ت، م: بورونقی

(۲) م: بولدیم .

(۶۵)

يافاشينىڭ يىڭلىغى اېگىلىكان جىسىم زارىمنى مودى
ياسا چىنىڭ دىك تىرە بو لغا ن روزگاريمنى مودى
كوندوزاولسا تونكا چە ايتايىموبى پايان غەيم
كىچە بولسە تا نىڭغە چە (۱) بوخال زارىمنى مودى
هجر قاتل بىرلە كونگلو م حالىتىن مو شرح ايتاي
دردمېلك ايچرە جان بى قرارىمىنى مودى
تېلبە ومدھوش وبىخود دىمە كىم قىلدى سىنى
لعلى مىكون سموزى مل كوزى خمار يمنى مودى
بابر اول آى نىنىڭ قوياش دىك عارضى هجرانيدا
تانىڭغە ديگر وەر كىچەيو لدوزساناريمنى مودى

(۱) س، ت، م: تانگە دىگرو .

(۷۰)

زهد کيتتى ايسه کرم قيلدى
عشق قيلدى و محترم قيلدى

اول الف بويلوق آي نينگ عشقى
مينى عالم اراعلم قيلدى

کوزى وزلف و آغزى فرقنى دا
فلک آخر مینى عدم قيلدى

کونگلوم اور تاندی هر دم آهيم دين
مگر اول ييل بو اوت نى دم قيلدى

قاشى يالار جفا سيدين بو چرخ
مينينگ آتيم غه اوق رقم قيلدى

چنگ غم دين قوتو لمادى بابر
نيچه کيم ناله زير و بزم قيلدى

(۷۱)

کورماڭای ایردیم جمال عالم آرا کاشکی
بولماڭای ایردیم باری عالم غه رسوا کاشکی
عشق باغی نینگ نهالی غم ، بری حرمان ایمیش
قیلماڭای ایردیم بو گلشن نی تماشا کاشکی
قیلماڭای ایردی کو نگو ل عشقین هوس بل تیلکا هم
کیچمگا ی ایردی آنینگ دیک لفظ اصلا کاشکی
قاشی یالار کو پیدا عمر شر یف ایتکونچه صرف
قیلغا ی ایردیم مسجد و محراب اراجا کاشکی
اختیار ایت اوز گا ایشس بابرکه حاصل بولماڭای
عشقو وصل وعیش ایلا عشرت تین (۱) الا کاشکی

(۱) ت، م، دین

(۸۳)

یازبولدی و بولدی ینه جنت کیمی یازی
خوش اول کیشی کیم عیش ایله اوتکای قیش و یازی

دوتاره اونى عیش و فراغت نی بیرور یاد
مطرب قه (۱) قولاق توت که نی دیر نفه داسازی

چون قبله ابرور یار قیلای قاشیلاسمجده
ناصر سوزینی نیلای ، ایما س سوزی نمازی

بوتیلنه ومدهوش دل وجانغه نی خوش تور (۲)
که قهر و عتابی بیلله عشمه و نازی

توت مقتنم اول یارنی بابر که جهاندا
محمود کیم ایردی ، نی کیشی ایردی یازی ؟

(۱) م: غا.

(۲) ت، م: دور.

دیمانگ اوقینی تنیم غه بلای جان کیلدی
 حیات سمیز بدنیم غه اوقی روان کیلدی
 حیات سو یینی قوی کیم لیدین آلدیم کام
 بارای خضر که منگا عمر جاودان کیلدی

سپهر گو یینی کوک ایورو لو رکیلیب هرکون
 نی بیر (۱) دوروربو که رفعت تین (۲) آسمان کیلدی
 خوش اول که بیر کیشی کوزوم یولیدا ایر کاندای
 سیوینچی دیب یوگوروب بیتسه کیم فلان کیلدی
 فراق ارا اولایمدا بیتیشتی (۳) اول جانان
 خداغه شکر قیلا کیم اولار زمان کیلدی

عدم یولیفه کونگول کیردی عشق داغی بیله
 بویولدین اوتما دی هر کیم که بی نشان کیلدی
 فراغت ایستار ایسانگ بول جریده ای بابر
 که جان وتن غه غم وغصه خان ومان کیلدی

(۱) ت، م: بیر (۴)

(۲) س، ت، م: دین

(۳) م: بیتیشتی

باش داگر یوقتور جلالت گوهری دین افسری
 یانیمه بس دور مذلت توفراغیدین بستری
 کیر گالی کوکسوم ارا کونگلولوم، ایشیم کویماک دورور
 مین نیچوک کویمای که کو کسوم ایچره باردور اخگری
 صبر وهوش وعقل و دینیم نی آلیب تور (۱) نیلایین
 سروقدی گلر خی ریحان خطی نسرین بری
 کیریکی دیک (۲) خنجرین ایل کوکسیگا کورگان زمان
 کوزومه هرکیر پیکین یارب که قیلغیل خنجری
 ابر شینی ییلد وروب یتکا ج ییقیلدیم دو ستلار
 آکیم عمروم (۳) در خننسی ییقیتی صر صری
 گنج حسنی داکورونگ زلفی بیله گلکونه سین
 گویا اوت سالدی هریان گنج اوزره اژدری
 هجرشا می دین مینینگ قان یوتماغیم نی یادایتینگ
 چیکسا نگیز اول نازنین بیر له صبو حی ساغری
 هر نیچوک تور (۴) عمر نی بابر خوش اوتکار ماک کیراک
 کیم بو بیش کون عمر غمگین بولغالی قیلماس گری

(۱) س، ت، م: دور . (۲) ت، م: کیریکی دین .

(۳) م: عمروم (۴) ت، م: دور

(۹۹)

بحمدالله که اول گل داوفا دین بارایمیش بویی
 جفاتر کین قیلور ایر میس ینه ترک جفا جو یی
 قدم رنجه قیلیب باشیمغه کیلگایمو دیبان (۱) اول آی
 توتوب مین پای دیوار ی قیلیب مسکن سرکو یی
 ساچینگ بیلینگ چه ویلینگ داغی ساچینگ (۲) کیبی باریک (۳)
 لطافت ایچره یوق فر قی بوا یکی نینگ سر مویی
 میسر بو لسه بیلگیل کیم باری عالم دین آرتوق دور
 کبابی و می نابی و مهنابی و مه رویی
 ایشیتیم التفات ایلاب دیمیش سین کیم دور وربابر
 فقیری ، نامرادی ، بی سروپایی ، دعا گویی !

(۱) م، ک: دیب .

(۲) ت، م: ساچی .

(۳) ت، م: یارینگ (!؟)

توناکون بیرله بو تون (۱) مجلسی اسرو خوش ایدی
 مجلس اهلی باری دلخواه و باری دلکش ایدی
 باری نینگ سوزی ایدی خوب و لطیف و رنگین
 نی پریشان و نی بی معنی و نی چرماش ایدی
 یخشی می یوق ایدی و نشئه می یخشی ایدی
 ناخوش ایل یوق ایدی و اسرو هوای خوش ایدی
 باری احباب ایدی حاضر باری اسباب ایدی جمع
 سازو خواننده بیله نقل و می بی غش ایدی
 گاه پر خنده ایدی ایل بسی سرخوش لوق تین
 مست لیغ دین ینه گاه ایل کوزی تولایاش ایدی
 بارچه تعظیم قیلیب بیر بیر ی نی مستانه
 گاه باش ته ایاق ایردی گه (۲) ایاق ته باش ایدی
 تون یار یمیغه چه (۳) بونو ع ایدی و آندین سونک
 مجلس اهلی نینگ ایشی هرساری غه تارقاش ایدی

(۱) ت، م: تو نوکون بیر لـه برتون .

(۲) ت: گاه .

(۳) ت: یاریم لیغی چه (۲) م: یارم لیغی چه (۲)

مین ایلک تین (۴) پاریب ایردیم تونوب ایلگیمنی بیر او
مین اویغا تتی (۵) کوژ آچیتیم ایسه اول مهوش ایدی
تارتیب ایلگیمنی قوچوب بو یینی نی (۶) آغز یینی اویوب
تانگه چه اوینا ماق ایش ایردی نی خوش اویناش ایدی

بابر ارهرزه دیدی مجلس ایلای عیب ایتمانگ
کرم ایلانگ آنی معذور تو تونگ (۷) سرخوش ایدی .

(۴) ت، م: دین .

(۵) ت، م: اویغاتدی .

(۶) م: بوینونی

(۷) م: طوتونگ .

(۱۰۵)

ياز فصلی یارو صلی دوست لارنینک صحبتی
شعر بحثی عشق دردی باده نینک کیفیتی
ياز فصلیدا چاغیر ایچما ک نینک اوز گماحالی بار
کیم گابو نشئه میسر بولسا بار دور دولتی
عشق دردینی چیکیب هر کیم که تاپسه وصل یار
اول زمان بو لغای اونوت یوزیملغی هجران شدتی
دوست لارنینک صحبتی دا نی خوش اولغای بحث شعر
تا بیلینگی هر کیشی نینک طبیعی (۱) بیرله حالتی
گربو اوچ ایشنی موافق تاپسانک اول اوچ وقت ایله
موندین آرتوق بو لماغای بابرجهان نینک عشرتی

(۱) م: طبع.

(۱۰۷)

اول عهد ایله پیمان قانی ای یارنی بولدی ؟
اول لطف ایله احسان قانی ای یارنی بولدی ؟

کیتیم مین حیران ایشیکینگ دین (۱) دیمادینگ هیچ
اول تلبه (۲) حیران قانی ای یارنی بولدی ؟

یوز کورسا تیبا ایل ایچید لطف اینار ایردینگ
اول لطف نمایان قانی ای یارنی بولدی ؟ (۳)

سینینگ ساری باری کوئو لایستاب تاپا آلمان
سینینگ ساری بارغان قانی ای یارنی بولدی ؟ (۵)

جانیم غه دوا سوزینگ (۴) ایدی سوزلامدینگ آه
جان دردیغه درمان قانی ای یارنی بولدی ؟

مونداق موایدی عهد که بابر نی اونو تتونگ
اول عهد ایلاپیمان قانی ای یارنی بولدی ؟

(۱) م: ایشیک دین . (۲) م: تلبه .

(۳) و (۵) بوبیت «م» و «ت» ده یوق . (۴) م: سوزونگ .

(۱۱۰)

شکر لله عیش یوزلا ندی ومحنّت قالمادی
ییتتی ایام وصالو (۱) شام فرقت قالمادی
یوزلانیب امن و فراغت غصه و غم بولدی رفع (۲)
عیش و عشرت کیلدی ورنچ و مشقت قالمادی
محنت هجران که آندین چا کچاڭ ایردی کونگول
بولدی راحت قه مبدل اول جراحت قالمادی
مرتفع بولغاندا هجران کیل توقف قیلماکیم
انتظار ینگ نی چیکا رما اوزما طاقت قالمادی
وصلینگا ییتکو ردی دوران عاقبت بابرنی شکر
ایمادی دوران دین منگا اصلاشکایت قالمادی

(۱) م: وصاله .

(۲) ت، م: دفع

(۱۱۷)

ینه بیر کوز غمی دین خسته کورارمین اوزنی
ینه بیر زلف غه وابسته کورا رمین اوزنی
لبی نینگک حسرتی ده زار تاپار مین جان نی
کوزی نینگک فرقتی دا خسته کورارمین اوزنی
کوزیدین اول قاشی یاگر چه مینی سالدی یراق
لیک اول آی قاشیدا (۱) پیوسته کورارمین اوزنی
زلفی زنجیری غه تابو لدی کونگول وابسته
شکر بابر کیبی وارسته کورا رمین اوزنی

(۱) ت، م: قاتیدا

حبيب بولسه ايدى يار قيب اولسه ايدى
 رقيب اولسه ايدى يا حبيب بولسه ايدى
 كونگول گامحت وغم هر نى بولسه بولسه ايدى
 كه بارچه قاتيليب غير دين قوتولسه ايدى
 فراق شهريدا بولغونچه كا ش كويونگ دا
 (۱)

(۱) بوتو گه تيلجه گن غزل «ده يوق . بو مصراع دكتور واحدی
 نینگك ياد داشتى دن صحاف آرقه كيسيپ تشلنگن.

این را میگویند اطراف این چشمه را من پشک کاری فرمودم
کردم چشمه را کج و پارس و دود و دود فرمودم من پشک



بابر خواجه سیاران چشمه سمینی مرمت قیلش وقتیده

مصنوع شعر

(۱۶)

تیشمینک در لبینک مر جان، خدینک گل ، خطینک ریحان
یوزونک خور ، سا چینک عنبر، سوزونک مل، مینگینک مینان
مینان مینگینک ، سوزو نک مل، عنبر سا چینک یوزونک خور
ریحان خطینک ، خد ینک گل، مر جان لبینک ، تیشمینک در

تفاخر کوزوم م گو نگلو م قیلورلار مگر باردور
 کوزونگا کونگول واله ، یوزونگا کوزوم حیران
 حیران کوزوم یوزینکا ، واله کونگول کوزونگا
 باردور مگر قیلورلار، کونگلو م کوزوم تفاخر
 تفکر نیچه قیلما م تاپیلما سس سیمینک مثلینگ
 پری دیک سیمینی کور دوم، ایماس سیمین مگر انسان ؟
 انسان مگر ایماس سیمین کور دوم سیمینی پری دیک
 مثلینگ سیمینک تاپیلما سس قیلما نیچه تفکر
 بلا دور منکا هجر ینگ دوا دور منکا و صلینگ
 عتابینگ منکا آفت ، حدیشینگ منکا درمان
 درمان منکا حدیشینگ ، آفت منکا عتابینگ
 و صلینگ منکا دوا دور، هجر ینگ منکا بلادور
 بابر چو (۱) سمنکا قول دور، نظر قیل انکا زنهار
 تاپیلما سس ینه بیر قول، آنینک دیک سمنکا ای جان
 ای جان سمنکا آنینک دیک بیر قول ینه تاپیلما سس
 زنهار انکا نظر قیل ، قول دور سمنکا چو بابر (۲)

(۱) م: چو بابر .

(۲) بو شعر «ت» ده یوق .

ر باعی لار

وله

جانا بیتیکینگت که بو لدی مرقوم منگا
محنت پیله غم نی قیلدی معدو م منگا
کور گاج آنی گر چه شاد بیجا بولدوم
مضمو نی ولی بو لئا دی معلو م منگا

وله

نی عسرت و عیش اوچون می ناب منگا
نی طاعت اوچون گو شمه خراب منگا
نی فسق قیلور غه بار دورا سباب منگا
نی زاهد اولور غه طاقت و تاب منگا

وله

تابولغا لی دلدار اوشال آ ی منگا
حالیم نی بیلیم قیلما دی پروا ی منگا
مین اسرو خراب و یار کو پ مستغنی
ای وای منگا، وای منگا، وای منگا

وله

خوش ازل که کوزوم تو شمسه سیمینک کوزونکا
بی واسطه حالیم نی دیسما ماوزونکا
بیر مای سموزو مه جواب اچمغ لانه سین
قیلد ینک مینی محتاج چو چو لک سموزونکا

• • •

اسروکوپ ایش جرات و همت سیمزگا
روزی قیلغا ی خدای نصر ت سیمزگا
مردانه لیغینکیز نی باری ایـل بیلدی
رحمت سیمزگا، هزار رحمت سیمزگا

• • •

تاقیلدی مینی فراق ارا یسا حبيب
مهرچور کونکول نی ایلا دی شاد حبيب
گروصل میسر اولما سا، نیتا ی ای بابر
فریاد حبيب و آه و فریاد حبيب !

وله

ای قاتمی سرو ولب لاری آ ب حیات
بو دور تیلاکیم که یتکا مین وصلیمکا بات
هجر ینک دا منکا نی صبر قالدی نی ثبات
یاکیل بو ساریغه یا مینی او زونکافات

بو قاضي فاسق كه ييمار ديم سمنكا بات
 سمين داغي اوز اتقيل بات و هم بدرقه قات
 گر خاطر ينك ايسنا سا ييما رگيل سوغات :
 معجون و شراب و آب نارنج و نبات.

* * *

كيلدى ر مضان و مين تقى با ده پيرست
 عينا اولدى و ذكر مى قيلور مين پيوست
 نى روزه و نى نمازييل لار، آي لار
 تون ، كون مى و معجون بيله ديوانه و مست
 وله

بولدوم مين آشفته حيران مردود
 قيلغيل مدد ي كه بو لى امكان نابود
 دنيا بيله عقبى دار جو عـ و م سمنكا دور
 اى ايكي جها ن نينك شهسى سلطان محمود
 وله

مطرب كه اوئينى هر كيشى گوش قيلور
 جان بمرله كو نگو لنى زارو مدهوش قيلور
 مقصود نى دور كه ايلنى يا دايكا ندا
 اول دايره داييز نى فرا موش قيلور

وله

دشمن نی که بود هر زبر دست قیلور
نخوت میی دین بیر نیچه کو ن مست قیلور
غمیما که ییتکو رسمه باشینی کو ککا
آخر ینه بیرکیبی آنی پسمست قیلور

وله

کوزونک بار ی ایل کو نگلیسی (۱) مست ایتکو سیدور
غزه نک باری مست لار نسی پست ایتکو سیدور
کوپ زاهد و پارسانی باب—رینکلیغ
لعلینک هو سی باده پرسمست ایتکو سی دور

وله

ایشملار باری کونگو ل داکی دیک بولغو سیدور
انعام وو وظیفه باری بویرو لغوسیدور
اول غله و مهمل که دیب ایردینک بیلیم
مهمل غه بو یو غله دین او ی تولغو سیدور

وله

هرکیم که وفا قیلسه و فاتا بقوسی دور
هرکیم که جفا قیلسه جفاتا بقوسی دور
یغشی کیشی کور ما گای یمانلیق (۲) هرگز
هر کیم که یمان بو لسه جزا تا بقوسیدور

(۲) سن، ت: یمانلیغ.

(۱) سن، ت: باری ساغلا رنی

وله

بوتیلبه کونگو ل که عشق اینک سو دی دور
احباب نینک اختلا طی مقصو دی دور
هجران چیکیب احباب نی هرکیم که کورار
خوش دولتی و طالع مسمو دی دور

وله

هجران قفسی داجان قوشی رم (۱) قیلادور
غربت بو عزیز عمرنی کم قیلادور
نی نوع بیتای فراق و غربت شرحین
کیم کوز یاشی نا مه نینگ یوزین (۲) نم قیلادور

وله

جسمیم دا ایسمیمه کوندا محکم بولادور
کوزدین او چا دور اویقو چو آقشام بولادور
هر ایکلا سی غمیم بیله صبریم دیک
بارغان سایی (۳) بو آر تا دو راول کم بولادور

وله

یارب مین دانی یخشی طالع باز دور
کیم بخت مطیع و یار تابع باردور
معذور توت اروصلینگا (۴) کیچراک (۵) یتسام
نی چاره قیلای آز غینه مانع باردور

(۴) س، ت : وصلینگه.

(۱) ت: دم (۱۹)

(۵) : کیچراق .

(۲) توپ: یوزی .

(۳) ت: ساری .

وله

خاطر نی بهار فصلی دا گشت آلا دور
کوز نورینی رنگ لاله و دشت آلا دور
خوش اول که تالار دایورو بسمیرا یسمه
بوقصل داکیم لطیف و دلکش تالادور

وله

ای کیم قو یاش اول یوزونک، ملال اول قاش تور
بولاد دورور (۱) کونکلو نک و باغینک تاش دور
نا مم غه اگر یخشی جوا بینک یوق تور
سمو کماک بیله یاد ایلا سا نک هم خوش تور

وله

هجری را آرام و قراریم یوق تور
وصلیغه بیتار گا (۲) اختیاریم یوق تور
کیمگا آچا بین راز که یوق محر مرار
غم کیمکاد بین که غمگسار یم یوق تور

وله

اولکیم انکا علم (۳) ایچره غالب یوق تور
دیرلار که (۴) بیری کیلو ر غه راعب یوق تور
دیدیم که بوسوز راست ایماستور (۵) نیکاکیم
طالب نی تیلار انداکه طالب یوق تور

(۴) ت: دیدیم که (۵)

(۱) ت: دور

(۵) س: دور

(۲) ت: بیتارغا

(۳) ت: عالم

وله

توز آه ظهیر دین محمد بابر
یوز آه ظهیر دین محمد بابر
سر رشته عیش دین کونکولنی زنهار
اوز آه ظهیر دین محمد بابر

واله

قایغو نکئی چیکا چیکا قا ریب تور (۱) بابر
رحم ایله که اوز یدین باریب تور (۱) بابر
نارتج بیمار دی سنکا کیم بیلکای سمن
یعنی که بونوع سار غا ریب تور (۱) بابر

وله

بابر نیچه بو دهر مینی زا رایلار
صبریم نی کم وغمیم نی بسمیارایلار
تا دهر دورور بو دور انینگس رسمی کیم
آیریب کیشی نی عزیز یدین خوارایلار

وله

قیش بولدی و بولدی بار چه تام و تاش قار
جهمیتی بار کیشی گابار دو رخوش قار
بو قیش دایمان یول ویریشا ن حالیم
یارب مینی یخشی لیغ (۲) ساری باشقار

(۱) س، ت : دور

(۲) س، ت : لیق

از باب حمدا سموژ یگا بوتوننگ (۱) او خشار
 بیگانه لیغ (۲) اطوار یشی توتوننگ او خشار
 بیر داغی ساغینما دینگ بو فرصت ته (۳) مینی
 مین خسته نی ای یار اوئو توننگ اوخشار

وله

وصلی یگا (۴) کونگول قیاس سیمز طالب تور
 هجرینگ ارا اختیار سیمز قالیب تور
 مشتاق لیشیم شمر حینی دی آلماس مین (۵)
 دیدار ینگا اشتیاق کوپ غالب تور

ای باد صبا، ایله خراسا نغسه گذر
 میندین دیگیل اول یار پریشا ن شه خبر
 نیچه سفر اوژ کونکلو نگ اوچون قیلغای سین
 ایمای بیژ ینگ اوچون ایلا بویانغه سفر

کوبدین بیر ی کیم یارو دیاریم یوقتور
 بیر لحظه و بیر نفس قراریم یوقتور
 کیلدیم بوسار ی اوژ اختیار یم بیرله
 لیکن باروریمدا اختیار یم یوقتور

(۱) س: یو تئو نگ. (۴) س، ت: وصلینگه.

(۲) س: لیق. (۵) ت: دییه آلماس مین.

(۳) س: فرصت ده.

قیش گر چه زما ن منقل و آتش تور
 لیکن بو شتا هند ته گـ و پـ دلکش تور
 هنگام نشاط و بادۀ بی غش تور
 می بولماسه معجون داغی بو لسه خوش تور (۱)

وله

احباب که بز میادا گلستا ن خس (۲) تور (۳)
 یوق لیک آلاز بز میادا بیز گادستور
 گرسیز دا (۴) حضور بیر لسه جمعیت بار
 یوز شکر (۵) بو جمع بی حضو رایرماس (۶) تور

یوز شکر دی ، بابر که ، کریم غفار
 بیردی سنگا سئند و هندو ملک بسمیار
 ایسیق لیقی غه گر سنگا بو قتور طاقت
 ساووق یوز ینی کورای دیسانک غزنی بار

کونگلو ما او ت وایگی کوزوم داسو دور
 مین خسته غه رحم قیل که حالیم بودور
 غم کوندوزی و فراق شا می یکنلیغ
 تون کون (۷) منکا نی قرار ونی اویقو دور *

(۱) بو رباعی «ت» ده یوق.

(۲) بابر نا مه : حسن تور

(۳) ت، س: دور .

(۴) ت: سردا بابر نا مه : اول دا.

(۵) ت: بی شکر (۴)

(۶) بابر نا مه: ایماس .

(۷) : تون و کون .

بویاغلیغ کیم باغ جهان (۱) چاغلیق دور
 جان رشته سسی هر رشته سسی غه باغلیق دور
 تن تازی یوزوم آلتو نی دیک تورسمین سیمز
 کوراول ایکی دین نمونه بو یاغلیق دور

* * *

جسمیم دا ایسمیتمه تابدین آتش دور
 جانیمغه بلاو غصه بی بر کش (۲) دور
 کوپ درد ایله غمدین منگانا خوش لوق ایدی
 سمین سور غالی ، ای حبیب کونکولوم خوش دور

* * *

دیوانیمه نی ربط و نه تر تیب دور (ور)
 نی جدول ونی لوح ونی تذ هیب دور (ور)
 گر (۳) سنگا ییماردیم آنی، عیب ایلاما کیم:
 دیوا نیمگک نی تیلار گا تقریب (۴) دور (ور)

وله

ای قورغان ایلی قالد یمو د رمانلارینکیز
 چیقما ی ، نید ورور (۵) بوچمل قیلغا نلارینکیز
 جان دیک کیشی لار آچ لیغیدین چون چیقما دور
 سیمز چیقما سانکیز چیقما کیراک جان لارینکیز

(۱) «باغ جهان آرا» گه اشارت قیلینکن .

(۲) ت: بی بارکش (۴)

(۳) ت: که .

(۴) ت: تقدیر (۴)

(۵) ت: میدر روز.

وله

احباب ییغیما ق نی فرا غت توئونگیز
جهیتینگیز بارینی دو لتتوئونگیز
چون گردش چرخ بو دورو رنیمگری اوچون
بیربیر نی نیچه کونی غنیمت توئونگیز

وله

هجرینک غمیدین عا قیت اولگوم قراکوز
یوزغصه واندوه ایلا بارگو م قراکوز
وصالینک بیلله قیلما دینک علاجین بابر
مشکل که فرا قینک دائیریلکو م قراکوز

* * *

اظہار لطافت و ظرافت قیلاسیز
هر نکته دایوز تومار کنا بت قیلاسیز
گر هند ایشمی تیسکا ری ایرماس نی اوچون
ایسمیخ بیر دین ساوو غ ظرافت قیلاسیز

* * *

آزار ایله نیچه گفتگو قیلغای سیمز ؟
آزرده بولور نی جستمجو قیلغای سیمز
مونچه که کونکول لار گاییمیشتی آزار
می بیرله مگر که شمسیت و شوقیلغای سیمز

وله

حمام که تا مسکن جانا نه ایمیش
اندایی لار حسنی غه دیوا نه ایمیش
اول خودپری دور بارچه ملازم لاری هم
القصة (که) حمام پری خانسه ایمیش
وله

حسن اهلیمه زار و مبتلاکو زایریمیش
جانیم بیله کونگلو مگا بلا کو زایریمیش
فهم ایلادیم ایملی بابر ا عشق ایچره
کوزو منی قرارتقان قرا کوزایریمیش

• • •

هر حظ که خلاق اندین ایریلهاس ایمیش
اول حظ مزه سی و قدر ینیی بیلهاس ایمیش
معجون و بسیط و بوزه و لوتیکی (۱)
بیر جرعه چاغیر درد ی ایشمین قیلهاس ایمیش

• • •

بو خسته کو نگول ایرور وصالینگ بیله خوش
جانیم هم ایرور سمنینگ — جمالینگ بیله خوش
هجران غمی گرچه اسرونا خوشتر، لیک
فکرینگ بیله شادمین، خیالینگ بیله خوش

(۱) ت: پوست یکی (۲)

چون باردی خدا ی رحمتی غه اول یاش
 نی فایده تو کهک غم هجرا نیده یاش
 اول یاش غم هجرا نیده کوپ یاش تو کتونک
 بیر راشمینک اوچون خدای بیرسون یوز یاش

ای کیم باری شعر اهل یغه سیمسن خان ینگلیخ
 شعرینک باری شعر لار گساس سلطان ینگلیخ
 مضهوتی انینگ خطی سوا دی ایچرا
 ظلمت ارا سید آب حیوان ینگلیخ
 وله

نی یارو فاقیلغو سی آخر نی خریف
 نی صیف و شتا قالغو سی باقی نی خریف
 یوز حیف که ضایع او تا دور عمر عزیز
 افسوس که باطل بارا دور عمر شریف
 وله

الفت توتای اربار ایسه تالیف شریف
 انصاف بیرای گر اولسه تصنیف شریف
 معروف دورور ایل ایچره تعریف شریف
 بولقای شر فیم کیتور سه تشریف شریف

وله

اندین بیری کیم قصدیم او چون توردی فراق
یوز درد واهم نی مشکاییتکور دی فراق
میمنی ایشیکینگدین ، نیتا یمن سور دی فراق
قیل چاره ، یوق ایرسه میمنی اولتوردی فراق

• • •

می ترکیمنی قیلغا لی ایرور مین غم لبق
بارتیره کو نکو لگا هر زمان درهم لبق
غم بیرله فسمرده لبق هلاک ایتتی میمنی
می بیرله ایمیش شاد لیغو خر م لبق

• • •

آلوده یوز تو مان معاصی بولماق
یوزرنج وتو مان عذاب خا صمی بولماق:
کوپ یخشی ایکین اهل خردنیمک قاشمدا
کیم آغر یتیمان آتانی عا صمی بولماق

وله

کیم بار (۱) انکا علم طالب علم کیراک
اورگا نکالی علم طالب علم کیراک
مین طالب علم و طالب علمی یوق
مین بار مین علم طالبی ، علم کیراک

(۱) ت: یار .

ولہ

یوزونک بیلہ لب لارینک ایرورگل-مل (۱) دیک
بلکیم (۲) یوزونک آلیدا ایرورگل قول دیک
بابر کیبی عشق دین دم اورمایدورایدیم
ای گل مینی عشقینک ایلا دی یئیل دیک

ولہ

بابرنی بورون محرم اسر ا رایتینک
وصلینگه بیریب یول اوزو نکایار ایتینک
آخر بار دینک داغی آنی زا رایتینک
هجران المی بیر له گر فتا رایتینک

ولہ

لطف ایتینک (۳) و کونگول (۴) بیلہ جان اورگا تینک (۵)
وصلینک بیلہ ای جان و جہان اور گا تینک (۵)
بوقاتلا یمان راق اولسه حالیم سمن سیز
عیب ایلاما ی سین کہ یمان (۶) اور گا تینک (۵)

ولہ

خطینک بیلہ کونکلا کینک کہ (۷) ارسال ایتینک
قیغو بیلہ محتیم نی پا مال ایتینک
اول خط بیلہ خاطر یمنی خرسند ایلاب
بوکونکلاک ایله کو نکو لنی خوشحال ایتینک

- (۱) ت: گل و مل . (۵) ت: اورگا تسانک .
(۲) ت: س: بلکہ . (۶) ت: ویمان .
(۳) ت: ایتسانک . (۷) : کونکلا کینگی .
(۴) توپ : کونگلو نک .

کوز شمعینی یارو تقا لی مهوش کیلدینگ
 صبر او یینی کوید ور گا لسی آتش کیلدینگ
 قیلدینگ مینی کیلکا نینگ بمله منت دار
 رحمت سنگا ، یخشمی قیلدینگ وخوش کیله ینگ !

سین سیمز نیچه غم بیرله ماللی کوزا لینگ
 هجرینگ نیچه بو لغو سسی ، وصالی کورالینگ
 هجر ینگدا نیچه خیال ایله اوتکارا لینگ
 لطف ایله و کیلکیل که جمالی کورالینگ

ای کیم یاسابان یوزو نگی خو رشید ایتینگ
 فرقت المی نی جان که جا وید ایتینگ
 مین سینی دیدیم، سین اوزگانی قیلدینگ یاد
 نومید اولغیل، چون مینی نومید ایتینگ

بات لارنی کیراک که آشنا کسم قیلسانک
 هرکیم که و فا قیلسمه جفا کسم قیلسانک
 نومید بولور بار چه وفا دارلا رینگ
 گر شه نظر ینگ بیر له وفا کسم قیلسانک

هجران ارا یاد ایتیب مینی شما دایتیننگ
 مهچور کونگو لنی غمدین آزادایتیننگ
 نی لطف ایدی (۱) حورپر یزادایتیننگ
 گویا که بوزوق کعبه نی آبا دایتیننگ (۲)

* * *

هریمیر داکه گل بو لسه، تیکا ن بولسه ، نی تانگ
 هر قاندا که می دردید ن بولسه، نی تانگ
 شعریم دا اگر هزل، اگر جد ، کیچور ونگ
 یخشمی باریدا اگر یمان بو لسه نی تانگ

وله

یا قهر و غضب بیله مینی توفراق قیل
 یا بحر عنا یتینگدا مستغرق (۳) قیل
 یارب سنگا دور یوزوم قرا گمر (۴) آق قیل
 هر نوع سنینگ رضا نگ ایرو رانداق قیل

وله

نازاو یقو سیمین بیرا ر زما ن آیلغیل
 گل دیک کولوب ای غنچه د هن آچیلغیل
 گونگلو منی ایلیمک لاد ینگک چالیم چنگ ای یار
 چنگینگدا دورور کو نگو لنوا زش قیلغیل

(۱) س ، ت : اول.

(۲) «س» و «ت» ده همه ردیفلسر «ایتی».

(۳) ت : مستغرق

(۴) ت : خواه

هجران غمی دین نیچه شکایت قیلا لینگ
 کیل کیل (۱) که وصال دین حکایت قیلا لینگ
 تینگری حق بیز نی دیب اگرسین کیلسا نک
 کو نکلونکدا کی دیک لطف و عنایت قیلا لینگ (۲)

وله

کیل کیل (۳) که دمی اولتور و بان می ایچالینگ
 دنیاغم ورنجی دین زمانی کیچالینگ
 چون عیش و نشاط لشکری صف توزدی
 ای محنت و غصه خیلی سیزلاریجا لینگ (۴)

کوردونک، داغی کوز و نک—گا گرفتار ایتینگ (۵)
 سور دونک داغی سوز و نک—گا گرفتار ایتینگ
 بوطبع و کلامینک بیله او زباشینک اوچون
 باشدین مینی اوزو نک—گا گرفتار ایتینگ (۵)

وله

ای یار، حزین کونگولنی یاد ایلاما دینگ
 مهرینگنی کم ایلا دینگ زیا دایلاما دینگ
 یا میندا گنه بار دور، او—وتتو نک (۶) یاسین
 آیانی جهت تورور که یاد ایلاما دینگ

(۱) ت: کیلکیل.

(۲) «ت» ده همه ردیقلر: قیلا یین.

(۳) ت: کیلکیل.

(۴) ت: سیجا لینگ (۴)، اصل: هیجا لینگ (۴)

(۵) ت: ایتدینگ. (۶) : او نو تدینگ.

وله

دایم سا غنیب کونگو ل نی آل خوش قالغیل
رحمت نظرینی منکا سال، خوش قالغیل
ناخوش ایدی بو که مین یما ن بار دیم، لیک (۱)
سین لاله عذار یخشی قال خوش قالغیل

وله

ای ییل باریب احباب قه نا مین نی دیگیل
هرکیم مینی بیلسه بو پیا مین نی (۲) دیگیل
میندین دیما گیل گر (۳) اونوتولغان بو لسام
هرکیم که مینی سورسه سلامین نی دیگیل

وله

نقاش مینینگ حالیه تد بیر ایتگیل
بیر یاغلیغ اراکشیله تحریر ایتگیل
اول صفحه دا مین خیال قیلغان یانگیغ (۴)
اول یارغه مشکیم نی تقریر ایتگیل

وله

تا قیلغان لی ذکر، طبع نا مینی کونگول
ورد ایلادی طبع اهلی کلا مینی کونگول
ناهجر غم و محنتی تسکین تاپقای
ایستای دورور احباب پیا مینی کونگول

(۱) توپ: ناخوش بو ایدی که مین نهان عزم ایتیم .

(۲) ت: بو کلامین نی .

(۳) توپ: که

(۴) س: تنگیغ، توپ: یاغلیغ (۹)

وله

غوغا ده می ارتکاب قیلما قمشکل
جانغه کوچ ایله غذا بقیلما قمشکل
بولمای داغی هست، خـسـوا بقیلماق مشکل
احباب دین اجتناب قیلما قمشکل

وله

ای یار سنینک وصلینکا بیتهاک مشکل
فرخنده خادیشیمک نی ایشیتهاک مشکل
عشقیمکنی داغی برطرفایتهاک مشکل
باشمنی آلبان بیر سساری (۱) کیتهاک مشکل

وله

تا وادی هجر ینکدا قیلیب مین منزل
صورت بیله گر چه آبرو مین مین بیدل
والله که ای یار سنینک یاد ینک دین
بیر لحظه و بیر زمان ایماس مین غافل

وله

جانیمه بیتیشمنی توژو تاغ بیر له کونگول
در دینی تو گا تماس ایسیتهاغ بیر له کونگول
غربت داایاق بیر له بدن بیتهاک دیک
یوزشکر که تینچ دور قولاغ بیر له کونگول

(۱) ت: هر ساری .

يکسان کر هينگ قاشيدا (۱) مدبرومقبل
آسان سميننگ آلينگدا جميعمشکل
يالقاف وعنايت انچه قيل کيم کوتاراي
ياقهر و غضب ني طا قتيهم باريچه قيل

يوز حمد انگاکيم ، حمدين ايننگ اهل مقال
يوزييل ديسالار تو کا تما گسي امر محال
وصفیدا خرد عاجز ايروړ ناطقه لال
ني نوع صفت قيلای آني جل جلال

اعضا و جوار هينگ ني خا ضر قيلغیل
جان بيرله کونکول حاضر و ناظر قيلغیل
هر لحظه بيراند یشه و بير فکر ني قوي
اندیشه و فکر ينگ ني باريمن بيو قيلغیل
وله

کوژونکدين ايروړ نظاره قيل خسته ليغيم
قاشينگ دين ايروړ غم يلاسه پيوسته ليغيم
با شيم ني آليپ کيتکاي ايسديم يوزقاتله
بولما سه ايداي سا چينگغه دلبيسته ليغيم

(۱) ت: قاتيندا.

وله

سینینگ بیله مین که آشنالغ قیلدیم
عشقینگنی حزین جانغه بلا لیغ قیلدیم
کورمای بیلما ی مینی وفا سیزدیب سین
مین سنگانی نوع بیو فا لیغ قیلدیم

وله

کونکولوم تیلاکی وصال ایمیشتو ک (۱) بیلدیم
اول وصل داغی محال ایمیشتو ک (۱) بیلدیم
هرقاندای که بولسه مهربان دوردیرایدیم
اول داغی غلط خیال ایمیشتو ک (۱) بیلدیم

وله

زلفی غه کونکول قویوب پریشان بولدوم
کوز آلدور و بان یوز یگا (۲) حیران بولدوم
چین دی سنگا بابرا که (۳) عاشق لیغ دا (۴)
هرنی که قیلیب ایدیم پشیمان بولدوم

وله

حسنو نک صفتینی ایشیتیب زار اولدوم
کورمای سینی عشقینگنه گر فتار اولدوم
سورغیل که لینگ فرا قی بیحال ایتتی
کورگیل که کوز و نک هجریدا بیمار اولدوم

(۱) توپ: ایمیش توک .

(۲) س: بیر یوزگا .

(۳) ت: بابرا که .

(۴) ت: لیق دا .

وله

هجراندا (۱) صبا یمتی فلك كسا آھیم
گر اول ساری بارسا نكك بودورور دلخواھیم
كیم عرض دعا نیاز ایلہ قیلغا ی سین
گرسورسه مین خسته نی گار خ ماھیم

وله

ییل لار تیلاپ ایشنی قابو ساقلاپ توردوم (۲)
یوز جهاد بیلہ ایشنی مو نگا ایتکور دوم
مردانه بول ایمدی یخشی دورایشس کیلشی
تینگری گا سیننی ایلنی سنگاتاشموردوم

وله

گرو روح دم ایتسه ایردی آھنگ نغم (۳)
مجلس ته (۴) نی حزن قال—و ایردی (۵) نی غم
تابار غالی روح دم، بیر ینگ (۶) مجلس دین
مجلس ایلگا نی روح قالدی و ونی دم

اوت سالدی کونگو لگا رن—چوبی تاب لیغیم
سوقیلدی بو خسته جان نی بی آب لیغیم
بو ایکالا سی اگر چه بار مهلك وصعب
لیك اولتور ادور تانگه چ—ه بیغواب لیغیم

(۱) اصل : هجر ینگدا . (۴) ت: ده .

(۲) ت: قایو سا خلاپ توردیم . (۵) ت: ایردی و .

(۳) توپ : آھنگ نی غم (۶) ت: بیر ینگ (۱۹)

وله

ایگل نی اوچون قا شینگدا مین خوار اولدوم
یوز محنت واندوه بيله یاراولدوم
وصلینگ بيله بسیار سیووندوم (۱) اول
هجر ینگ بيله عاقبت گرفتار اولدوم

وله

یوزنا مه اشتیاق تحریر ایتیم
یوزنوع بيله و صلینگا تدبیر ایتیم
معذور توت ای قو یاش که طالع یوفیدین
وصلینگ غه یتار محل داتقصیر ایتیم

وله

یاریاغلیغی دین کو نگو لسی خرسند ایتیم
روحوم قو شینی تار ی بيله بند ایتیم
کونگلو منی نی نوع اوژا ی او شالیاغلیغ دین
جان رشته سینی تاریغه پیو ند ایتیم

۰ ۰ ۰

بی مهر دیسه ایل سینی مین بوتماس ایدیم
هرگز بو صفت نی سنگا یاووتماس ایدیم
ناحق آغریب مینی اوئو تتونگ آخر
والله که سیندین بو طمع تو تماس ایدیم

(۱) ت : سیو یندیم .

اسلام اوچون آواره یازی بولدوم
 کفار و هنود حرب سازی بولدوم
 جزم ایلا بایدیم اوزنی شهید بولماق
 الهنة لله که غازی بولدوم (۱)

• • •

هر کوندا یوزو نگی کورماک ایرور هوسیم
 هر کیچه سا چینگ خیالی دور هم نفسیم
 عیسی دمی دین روح بیرو رجسمیم غه
 سینینگ ساری دین پیام کیلتورسه نسیم

* * *

قاتینگ دااگر گناه ما هی قیلدیم
 یوزقاتلندا مت بيله آ هی قیلدیم
 قیلدیم یمان و اسرو تبا هی قیلدیم
 لطفو ننگ بيله سین کیچور، گناهی قیلدیم

• • •

احباب اونو تماسه کیراک عهد قدیم
 یتکور سه کیراک خبر گهی پیک نسیم
 بابر چو امید ایله قیلور عرض نیاز
 شاید که قبول ایلا گای طبع سلیم

(۱) هندوستان نسخه سی و بابرنامه دن آلیندی .

بو عا ئم ارا عجب االم لار کو ردوم
عا ئم ایلی دین طرفه ستم لار کوردوم
هر کیم بووقایح نی اوقور، بیلکای کیم
نی رنج و نی محنت و نی غم لار کوردوم

حمام که ارگ ایچینده پیداقیلدیم
ساغینما که سود دین تبراقیلدیم
سود او شبو ایما سمو کیم بوتدیر بیله
پاکیزه بدن لار نی تما شاقیلدیم

یوزشکر قیلای که یانا عا شق بولدوم
عالمغه بولوب فسا نه عاشق بولدوم
یخشمی سوزو نک وو صف جمالینگ ایشیتیب
کورمای سیمی غایبا نه عاشق بولدوم

حمام که قیلدیم کورو نگیز کیم، ایام
اوخشا تتی ایننگ باری ایشی منکاتهام
کوزیا شی وکونگو ل اوتی بیرله، میندین
گلچهره لار ایستنا بان یوروی دور حمام

وله

اول یوزی قویاش که بار دورآی دین افزون
حسن ایچره اول آی آلیده خو رشیدزون
تابیر کون اول آی دین نوا رُس تاپقای
کوک دایره بولدی وجلوجل آی وکون

وله

بو چهره زردیم دین اویالسانک (۱) نیتکای مین (۲)
رحمت نظریتمی منکا سا لسا نکت نیتکای مین (۳)
بیر عشوه بیله کونگو ل بیریب بابرغه
بیر بوسه بیله کونگلینی آلسانک نیتکای مین (۴)

وله

عشقینک یولیدا فراق ایلسه نیتکای مین
بیریول کورسات که وصلینگاییتکا مین
وصلینگ منکا گر میسر اولماس بولسه (۳)
باشیمنی آلیب بو غصه دین (۴) کیتکای مین (۵)

وله

وصفینگنی (۶) نیچه اولو س دین ایشیتکای مین
نی نوع قیایب و صالینگاییتکای مین
گروصل میسر او لهاسه نیتکای مین
باشیمنی آلیب قایسار یغه کیتکای مین

(۱) اصل: اویالسام (۲)

(۲) اصل ده «مین» یوق.

(۳) ت: میسر اولماسه نیتکای مین .

(۴) س: باشیمنی آلیب بیسار یغه

(۵) توپ: ایتکای مین . (۶) توپ: وصلینگنی .

وله

اول خط كه مين اندا سيني(۱) يادايتهكاي مين
كوز آقيدا كاشكي سوادايتهكاي مين
كيريپك (۲) لاردين انكا قلم راست قيليب
كوز قاره سيدين انكا مدادايتهكاي مين

وله

بير گوشه باغ اولسه و سين بولسانك و مين
مي قويساق ايگيميز قدح ايچره بير حين
اندين سونگره اياق ايليك كآلبان
سين تو تسانك و مين ايچسام(۳)، مين توتسام وسين

وله

بي قيد مين و خراب سيم ايرماس مين
هم مال ييغيشتورور لئيم ايرماس مين
كابلدا اقامت ايتتي بابر ديرسيز
انداق ديماغيز لاركه مقيم ايرماس مين

وله

مهر ينك ني دورور بورون چوبار(۴) جوركيين
بي فايده عشقينك غميني نيچه ييين
حاليم ني نيچه ديسام ديماس سين ميني يار
سين ديماسانك اي يار ميني ، مين ني ديين

(۱) ت: كه اندا سيني مين . (۳) ت: ايچسام و .

((۲) ت : كيپر يك . (۴) ت: بورون مويآ (۹)

وله

هجرينگدا نى قان قالدى كه يوتمايدورمين
كوزياشيني بير لحظه (۱) قوروتمايدورمين
ديدار ينگ نينگ حقى نى اى يوزى قوياش
تينگرى حقى بيرذر ه او نوتمايدورمين

وله

سين گل سين ومين حقير بلبل دور مين
سين شعله سين (۲) اول شعله غه مين كول (۳) دور مين
نسبت يوقتور ديب اجتناب ايلما كيم
شه مين ايلگا و لى سنكا قول دور مين

وله

خظيم نى كوروب سوز و منى چرن بيلگاي سين
كيلما كته بيز گا ييل كيبى بيلگاي سين
اخلا سينگ نى بيليب ييار ديم قاصد
رحمت سنگازنهار كه بات كيلگاي سين

وله

اول باردى كه عشرت آرزو قيلگاي سين
عشرت تيلاما كليك ته غلـ و قيلگاي سين
چون عيش و فراغ ممكن ايرماس زنهار
با برغم و محنت بيله خوقيلگاي سين

(۱) ت: هر لحظه .

(۲) ت: سين و .

(۳) ت: قول .

وله

اجباب غه (۱) هر خط که سوا دایتکای سین
بیزنی داغی اول بیتیکدا یا دایتکای سین
مقصود که قاصد ی اگر کیلسه بویان
بیرنا مه بیله کونگلو لنی شا دایتکای سین

وله

هجران داساغینیب مینی شا دایتکای سین
مین خسته نی مخلص اعتقا دایتکای سین
بوخط نی آیتک اوچون بیتیدیم (۲) موندنا
کورگاج بو خطیمنی مینی یا دایتکای سین

وله

نیچه هنگا جور متصل قیلغای سین
مهرینک یوق ونیچه منفعل قیلغای سین
جورو نگنی (۳) کوروب مهرنی (۴) کورمای کیتیم
گر کورسام وکور ماسام بحل قیلغای سین

وله

زخمینگنی (۵) گونگول تیلار انکاقیلغای سین
زخمینگنی کونگو لکا بی خطاقیلغای سین
تیل ایکی الف کو کسومه (۶) نل اورتاداکیم
کونگولوم تیلارین حقین ادا قیلغای سین

(۱) اصل: قه .

(۲) ت: بیتیدیم .

(۳) ت: جور ینگنی .

(۵) ت: رحمینگنی

(۶) ت: کو نکلومه

(۴) ت: مهرینی .

وله

خوش اول که کیلیب یانیمادا اولتورغای سمین
 یاییر نفس آلیمادا کیلیب تورغای سمین (۱)
 آغزیمگه او یار (۲) سموزین بیتنی (۳) آلماس مین (۴)
 بارغان کیشمی دین آغیز سموزین سمورغای سمین

وله

دولت بیله شاد و شاد مان بولغای سمین
 شوکت بیله مشهور جیهان بولغای سمین
 کونکلو نک داکی دیک دهر ارا کام سموروب
 بودهر بارینجه (۵) کامران بولغای سمین

وله

ای کیم عالم شمه لاری (۶) شاهی سمین سمین
 بی واسطه منظور الهی سمین سمین
 سمین بار سمین کیم گایلتای ای شاه پناه
 چون باریجه جهان ایللی پناه—ی سمین سمین

وله

زندهار که دوستلو قنی اونو تمغاسمین
 توققا نلیغ دین کونگو لنی سما و تمغاسمین
 یات لاری بیله دشمن طر فی—ن گرتو تسمانکت
 توققا نلیغ و دوستلوغ طمع توتماغاسمین

(۱) توپ: آغز یمغه قو یو بایمکنی سموردور غای سمین .

(۲) ت: او یار (۱۴)

(۳) ت: بتی (۱۴) (۵) ت: باریجه .

(۴) ت: سمین . (۶) ت: شاه لاری .

وله

ای کیم یاره لیغ جسمه‌یما مر هم سیمین سیمین
مچروح کونگولگا (۱) نیشتر (۲) هم سیمین سیمین
که شاد و گهی غمین (۳) ایسام عیب ایتمه
کیم باعث شادمان لیغ و غم سیمین سیمین

وله

جانیم دا مینینگ حیات جانیم سیمین سیمین
جسمه‌یما مینینگ روح و روانیم (۴) سیمین سیمین
بابرنی سیمین دیک اوز گایوق یار عزیز ی (۵)
القسمه که عمر جاودانیم سیمین سیمین

وله

ای کیم منکا مژده بیر دینک اول جانان دین
قیل دینک مینی آزاد غم هجرا ن دین
بو مژده نی نی نوع صفت قیلغا ی مین
کویا که خبر بیر دینک اولو ککا جان دین

وله

دوران مینی اوتکار دی سر و سامان دین
آبیر نی مینی بیر یولی (۶) خان و مان دین
که با شیمه تاج، که بلای طعنه
نی لار که باشیمغه کیلمادی دوران دین

-
- (۱) ت: کونگول غه . (۴) ت: روح روانیم .
(۲) س: ت: تیشتریم . (۵) ت: همه نسخه لرده: عزیز .
(۳) ت: توپ: غمگین . (۶) ت: آبیر دی بیر یولی مینی -

وله

سوز سورغالی لعل نكنه دانینگك تاپمان
يوز سور تگالی اول آستانینگك تاپمان
بی نام و نشان لیغ ایستما سام نی نانكك كیم
نامینگك نی ایشیتیم و نشانینگك تاپمان

احباب ییغیشیدین نیچه (۱) قالغای مین
اوزوم نی نیتیب اول اراغه سسای مین
بارسام داغی اندا میپمان کشر تیدین
معلوم ایهاس که بیر تاپا آلا ی مین

ایل صحتی نی که آرزو قیلیمش مین
نی خوش لوغ ایله بو گفت و گو قیلیمش مین
عشرت بيله عیش نی نی ایشی قیلغای مین
مین کیم غم و محنت بيله خور قیلیمش مین

تاترك مناهی و شراب ایتیمیش مین
نفسیمغه خدای اوچون عذاب ایتیمیش مین
توبه ایشیمکی هنوز آچوق (۲) ایردی
بوتوبه دابیر نیمه (۳) شتبا ب ایتیمیش مین

(۱) ت: نیچه مین .

(۲) ت: آچیق .

(۳) ت: بیر نیمه بی .

می تر کیشی قیلغا لی پر یشمان دور مین
 بیلمان قیلور ایشیمنی وحیرا ن دورمین
 ایل بارچه پشیمان بو کور و (۱) توبه قیلور
 مین تو به قیلیب مین و پشیمان دورمین

عشقینک مینی قیلدی اسر و شیمان نیتاین ؟
 عالم ایلکا ایلادی رسوا نیتاین ؟
 جانیم نی فدا قیلیب سنگا، اندین سونک
 دیرمین که سینی جان ایتای ، اما نیتاین ؟

* * *

وصلینگنی تیلاپ نیچه صبا دین بیلاین
 کیلکیل که قویو ند یک باشینگ که ایورولاین
 گرکیلما سانک ، ایستا سا نک مینی خد متینگ گا
 باشیمنی قدم قیلیب قدم غسه کیلاین

* * *

عشق ایشیمنی باشتین ینه بنیا دایتاین
 عشقینک غمی پیر له خاطر یسم شاد ایتاین
 دیب سین که اونو تمه مینی هجران ارا، وای
 سینی اونو توب نی کیشی نی یاد ایتا یین ؟

(۱) «ت» ده «و» یوق.

يارينىڭ سىيىنىڭ آلەبى «تبارك» بولسۇن
 دىشەن لار يىنكا (۱) طەمە پلارنىڭ بولسۇن
 ملكو نىڭدا فراغت بىلە خان لىك لارقىل
 ملكو نىڭ بىلە خان لىقىنىڭ مېارك بولسۇن

* * *

بى صېر مېن و بى سروسا مان دور مېن
 بىرغۇز دە دور مېن و پرىشمان دور مېن
 نى دېن نىنىڭ ايشىمىن قىلدېمۇنى دىيانىنىڭ
 يارب نىتاي اوز ايشىمىم گاجىران دور مېن

* * *

اول شىوخ كە بىلدوردى وفا دارلىغىن
 ترك ايلادى گويلا (كە) سىتەڭسارلىغىن
 لطف ايلادى يارلىق قە قىرمان بىردى
 اعدابىلە ياردور ، نىتاي يارلىغىن

* * *

سىيىنىڭ بىلە سوز مقرر انداق قىلايىن
 عالم داسىنى مەقتەر انداق قىلايىن
 تىنگىرى حقى ، بو خىلمت اگرسىمىن قىلساننىڭ
 ھىرئوع كە كۈنگلو نىڭ تىلار انداق قىلايىن

(۱) ت : لارىنە .

نسیان قیلیبان (۱) نیچه منکا کورگایسین
 وقت اولدی که هجر نا مه سمین بورگای سمین (۲)
 بودور تیلاگیم ، خطیم نی چو ن کورگای سمین
 البته اوزو نکنی منکا بیتکورگای سمین

یارب منکانیندی بو لدی شاهیم بیلمان
 کوزیاشیدین اوز گا عذرخوا هیم بیلمان
 بیر هم نظر ایتماس اعتقادیمنی بیلور
 هر لحظه عتاب ایتار گنا هیسم بیلمان

وله

کیچراک کیلا سمین بو خسته دین تویدونک مو؟
 دل صفحه سمیدین حرف و فایویدونک (۳) مو؟
 ناموس و اویت کیراک او آت سمل دورور
 یوزقوی اوچون اول ایشیککایوزقوبد ونک مو ؟

وله

غم خانه سی ساری (۴) گذران جان قیلمه
 عسرت اوینی نی (۵) کلبه احزان قیلمه
 زلفونک کیمی کونکلو منی پسریشان ایلاب
 لعینک کیمی باغر یمنی توله قان قیلمه

(۱) ت: قیلیبان (۴)

(۲) ت: نورگای سمین (۴)

(۳) توپ : یو دونک.

(۴) س، ت : میخانه ساری، توپ: خمخانه ساری

(۵) س : ایوینی

وله

هر (۱) زلف تین (۲) ای کونگو ل پریشان بولمه
هر (۳) یوز گا هم اسرو زارو حیران بولمه
مین سنکا دیهان که ترک عشق ایت، لیکن
انداق قیل کیم سونکرا پشیمان بولمه

وله

مونچه مینی زارای یوزی خورشید ایتمه
فرقت المینی منکا جاوید ایتمه
تینگری دین اگر سنینگ امیدینگ بار دور
تینگری اوچون ای آی مینی نومید ایتمه

وله

دولت قه یتیب محنت ایلین اونو تمه
بویش کون اوچون اوزو نگی اسرو تو تمه
بارغان نی کیل ایدمی یاد قیلمای ایدوست
باریش کیلیشمنگ نی لطف ایتیب او کیمو تمه

وله

هجران ارا یاد ایتیب مینی (۴) شادایله
مهچور کونگو لنی غم دین آزادایله
بوخط نی انینگ او چون بیتیدیم موند
کورگان سایی خطیم نی مینی یادایله

(۳) ت: بیر.

(۱) ت: بیر.

(۴) «ت» ده «مینی» یرق .

(۲) س: ت: دین .

وله

کوزروشن ایدی سینینگک جمالینگک بیرله
کونکول خوش ایدی سینینگک وصالینگک بیرله
بس تیره وناخوش ایتی هجرینگک بیزنی
ایمدی قیالینگک خوی خیالینگک بیرله

وله

روحوم یراتیب ایدینگک لطافت بیرله
قیلدینگک انگاتن نی همره (۱) آفت بیرله
روحوم نی چو تن او ییگه (۲) کیلتور دونک پاک
موندین باری ایلمه کثافت بیرله

وله

سین اندافراغ وعیش وعشرت بیرله
مین موندل خراب (۳) رنج و محنت بیرله
اسرار مین اوزوم بیرله سینی نقش قیلم
خرسند بولور مین او شب و صورت بیرله

وله

نیتکای کیشی بو فلک نفاق سی بیرله
ایتکای بو فلک آت (۴) و سراقی بیرله
که تیر گوز ادور وصال ایامیدین
گه اولتور ادور شام فراقی بیرله

(۱) س، ت: همراه

(۲) س، ت: ایوی گا .

(۳) ت: فراق و .

(۴) ت: آب (۴)!

وله

رفتاری وقدیغه روانیم صدقه
بیر باقیشیغه ا یکی جپا نیم صدقه
آغزی و بلیکابو دونابود ومصرف
کوزی ولییغه جسم و جانیسم صدقه

وله

بابر متوجه اولسه لنگر ساریغه
قیلماس نظری (۱) بهشت و کوثر ساریغه
سیندین تیلاکوم دورمدد ای شاه غیاث
هروقت که عزم ایلاسام هر ساریغه

وله

عزم ایله صبا بیت گل (۲) خندانیم غه
نی گل که قویاش دیک مه تابانیم غه
یبتکیل داغی اشتیاق ایله با بر دین
زنهار دیکیل سلام تو ققانیم غه

وله

کیلدیم سنکایوز امید بیرله (۳) ای ماه
لیکن باردیم (۴) یوزو نکنی کورمای، یوز آه
هم صحبت و همره نی نیتای بویولدا
دردینک منکاهم صحبت و عشقینک همراه

(۱) ت: نظر،

(۳) ت: بیله

(۲) صبا اول گل .

(۴) ت: یازدیم

نی خویش مینی خوش لارو نی بیکانه
 نی غیر رضا میندین و نی جانا نه
 هر نیچه که یخشی لیق ته قیلسام افسو ن
 خلق ایچرا یما نلیغ بیله مین افسانه
 وله

بوده رارا گر احتمالی بو لسه
 مین (۱) دیک سنگا (۲) یارلا بالی بولسه
 اول یاربسی نازک ویوق میندا ادب
 مین دین نی عجب اگر مالسی بولسه
 وله

یار اول دورکیم شعر غه میلسی بولسه
 نیتکای کیشی شعر ، غیر خیلی بولسه
 اغیار نینگ آزار ینی هر حال بیله
 چیککای مین اگر یار (۳) طفیلی بولسه
 وله

دنیا باریسی منگا مسخر بولسه
 عقبی دا داغی خدای یاور بو لسه
 بودور تیلاکیم ایکی جهاندا حق دین
 هر نی تیلا سام باری میسر بولسه

(۱) ت: سین

(۲) توپ: منگا

(۳) ت: باری (۴)

وله

با بر بيله ميراتفاقي بو لسه
يوقتور غم اگر جهان نفاقي بولسه
بودور نيلاکيم که شاه درگاهيدا (۱)
مين بنده اوچون هميشه باقي بولسه

وله

کونگلو نکا (۲) نيچه که سيمر مطلوب اولسه
احباب ني سوز ماق داغي مرغوب بولسه (۳)
گر هجر نيکت امتدادي مو ندين آرتار
قالماس منکا صبر صبر ايوب بولسه (۴)

وله

خوش اول که بهار فصلي بو دنياده
بولغاي طرب اسبابي باري آما ده
گر بو لماسه اسباب ، ايتا ليکت دنکانه
ميندين کزک و طعام سيند يين باده

وله

احباب قه (۵) قيلسانکت گذراي ييل ناگاه
اول جمع ني بو سوزوم ديسن ايتکيل آگاه
سيمز کورگان ديك ايسان سلامت تورپيز
سيمز داغي ايسان بو لغا سيمز (۶) ان شاء الله

(۱) توپ: درگا هيندا.

(۲) ت : کونگول گا

(۳) و (۴) «ت» ده تورتينچي مصراع ايکينچي و ايکينچي مصراع
تورتينچي بوليپ کيلگن .

(۵) س، ت : غه (۶) س، ت: بولغاي سيمز

جان والہ ایرور لعل شکر بارینگ غہ
 کونکلووم ہم ایرور خرا برخسارینگ غہ
 بفتار ینگ ایرور با شمدین ایاق بارچہ سی خوب
 مین بندہ بولای با شتمین ایاق بارینگ غہ

* * *

ای آی یوز ونک آلیدا قو یا ش شرمندہ
 شمیرین سوز و یخشی خلق—ونکا مین بندہ
 ہجراندہ نیچہ نا مہ ییل—سموزلا شما لینک
 یاسمین پیری کیل ، یابارا یسن مین اندہ
 ولہ

نیچہ بو فلک سالغو سی غربت قہ مینی
 هر لحظه تو کا نکو سیمز مشقت قہ مینی
 نی چارہ قیلای نیتا ی کہ تینگری گویا
 محنت نی منکا پرا تتی (۱) محنت قہ مینی
 ولہ

بی درد حبیب بیلما دی دردیم نی
 تو فرا قچہ کور مادی رخ زردیم نی
 میتدین نیچہ کونکلی داغبار ی بولغا ی
 کیتیم (۲) مونه ایمدی تاپماغای گردیم نی

(۱) ت: یار ایتتی .

(۲) ت: کیتیم .

وله

کونکلی تپلا گان مراد غسه (۱) ییتسه کیشی
یا بار چه مراد لارنی (۲) تر کایتسه کیشی
بو ایکی (ایش) (۳) میسر اولماسه عالم دا
باشیتی آلیب بیر سا ریغسه کیتسه کیشی

وله

یاد ایتماس ایمنش کیشی نی غربت ته (۴) کیشی
شاد ایتماس ایمنش کونکولسی محنت ته (۴) کیشی
کو نکولم بو غربت لیق (۵) داشاد اولما دی آه
غربت ته (۴) سیمو ونما س ایرمیش البته کیشی

وله

آواره لیغ (۶) اسرو خان وماندین یخشی
بیرگو شه منکا ایکی جهاندا یین یخشی
آواره (۷) بولور نی یخشی ایرماس دیماکیل
بولسام ائر آواره نی آندیسن یخشی

وله

هرسموزنی که دیر مین سنکا (۸) لاف اولماغوسی
بی معنی و هرزه و گزاف اولماغوسی
اول ایشته اگر مخافت ایلا رسین (۹)
تینگری حق بو سموز دا خلا ف اولما غوسی

(۱) س، توپ، ت: مرادیغه . (۶) س، ت: لیق .

(۲) ت: لارین . (۷) ت: آواره لیق (۴)

(۳) اصلده ، «توپ» ده «ایش» یوق .

(۴) س، ت: ده (۸) توپ : دیرسین منکا .

(۵) توپ : لیغ (۹) توپ : اینمشار سمین .

وله

ای یار جفا رسمی چیقار ما ق نی ایدی ؟
یا مهر گیا هینی (۱) قو نغار ماق (۲) نی ایدی ؟
بیر مهر ،ینه لطف ،ینه جور نی دور ؟
بیر بار دینگ و کیلد ینگ ینه با رماق نی ایدی ؟

وله

گر مهر بيله بو چرخ ایورولسه (۳) ایدی
جانلار دین انینگ جو فی (۴) کیراک تولسه ایدی
بابر کیسی جانغه مهر باغلار ایردیم
کر اوشبو جهاندا مهر، جان بو لسه ایدی
وله

حالیم غه کیراک حبیب ایور و لسه (۵) ایدی
عشرت قد حی حبیب دین تو لسه ایدی
خوش و قت تورور یاز (۶) ولی ناخوش مین (۷)
خو شو قت بو لور ایدیم (۸) چاغیر بو لسه ایدی
وله

جان عهدی بار ی (۹) ای نکا رییتما سمو ایدی ؟
اول عهد بيله قرار ییتما سمو ایدی ؟
ایمانی داغی و صل انتظار دین بیراسمین
مونه محل انتظار ییتما سمو ایدی ؟

(۱) توپ : گیا سینی

(۲) س:ت: قو یار ماق، اصل : قو نغار ماق.

(۳) توپ : اویرولسه (۷) ت: مین ناخوش .

(۴) توپ : خو فی . (۸) ت: ایردیم .

(۵) توپ : اویرولسه (۹) توپ ، اصل ، س:ت: بار (۴)

(۶) ت: یار .

وله

غر بیت تو غی یاسقا ن رخ زردیمنی مودی ؟
یا هجر چیتا ر غا ن آه سردیمنی مودی ؟
حالینگ نی دور ور بیلور موسمین درد یمنی
حالینگ نی سورا ی مویو قسه درد یمنی مودی ؟

وله

عشوه نک بیله غمز نکنی ونا زینگنی مودی ؟
جور ونک (۱) بیله سموز و نک وگداز ینگنی مودی ؟
سوزونک قیلیمینگ نک نو ا زشینک مو آیتای ؟
آواز واصو لو نکنی وساز ینگنی مودی ؟

وله

کوزوم او یی (۲) یوز یدین مصور بولدی
بوو جه بیله کونگول منو ر بولدی
یوزشکر که بابر کیی عا شوق لیلدا (۳)
هرنی که تیلاب ایدیم (۴) میسر بولدی

وله

خفاینگنی کورو ب کونکو لکاحیرت بولدی
شعر یشک ایشمیتیب جا نغه مسرت بولدی
بو نیچه محل (۵) تغافل ایتینگ دیما گیل
طالع یوق ایدی که مونچه غفلت بولدی

(۴) اصل : ایدی .

(۱) ت: جور ینگ .

(۵) ت : محال (۴)

(۲) س، ت: ایوی .

(۳) تو ب: لیغ دا

وله

ای پیک باریب نئا بیلہ قوللو ق دی
بیر (۱) او پ داغی قو پ (۲) ادا بیلہ قوللو ق دی
گریار مینی خسته نی سور سه زنها
مین دین یو کو نو ب دعا بیلہ قوللو ق دی

وله

نا منگ که تیر یکلیگیم نشا نی ایردی
هرسظری حیات جاو دانسی ایردی
هرلفظی دا آشکار یوز حر ف وفا
هر حر ف دا (۳) یوز مهرنہا نی ایردی

• • •

هجر ینکدا بو تو ن کونگو لدا قایغو ایردی
وصلیمتک غه یتیشما دیم جهت یو ایردی :
آهیم تو تو نی بیر له کوزو م نیمتک یاشیدین
یول با لجیق ایدی ، کیچه قر انغو ایردی

□ = □

هجر ینکدا اگر چه جائغه پیدا دایردی
سین سیز منگا یوز فغانو فریاد ایردی
فکر ینک دین ایردی و لیک خرسند لیغیم
ذکر ینک بیلہ بو خسته کونگول شاد ایردی

(۱) توپ ، اصل : بیر .

(۲) ت : خوب (۹)

(۳) س ، ت : هر حر فی دا ،

وله

خاطر غه خطور ایتتی بو سوز یانگلاخی
آیتا ی سنگا سمین قولاق سالیب انگلاخی
عمر و نکئی (۱) بو کون خوش کیچور احباب ایله کیم
تاپیلما غو سی دورا وشبو کون تانگلاخی

وله

ایشیتسه کیشی بو شور و شمیو نئی دیگای ؟
دایم بو طریق ایچکو نئی کورگا نئی دیگای ؟
دشمن سوز یگا کیر مه ایشیت دوست سوزین
ایشیتما سه سوز نی دوست ، دشمن نی دیگای ؟

وله

عشقینگدا کو نگو ل خراب دو رهین نی قیلای ؟
هجر ینگدا کوزو م برآب دورمین نی قیلای ؟
جسمیم ارا پیچ و تاب دورمین نی قیلای ؟
جانیم داکو پ اضطر ا بدورمین نی قیلای ؟

وله

شاهیم سنگا معلو م ایماستو رنی قیلای ؟
آهیم سنگا معلو م ایماستور نی قیلای ؟
مین یوز و قا شینگ دیر مین وسمین بدر و هلال
ما هیم سنگا معلو م ایماستو ر (۲) نی قیلای ؟

(۱) ت: عمرینگئی .

(۲) س: ت: ایماس دور .

وله

با شیمنی طفیل اول سر آمد قه قیلای
جانیم نی فدا اوشمال سهری قدقه قیلای
بو خسته کونگول بیلله خمید هقلنی
کوزی بیلله زلفی غه انینگ صدقه قیلای

وله

ییتسا م سنگا قوللو غو م نی چوق عرض قیلای
سمین ییتسانگ و مین دیسا م که یوق عرض قیلای
کو پتو رسوز و م و مجر م ایماس هیچ کیشی
رخصت ایسه تابو غو نگدا او ق عرض قیلای

وله

هجران ارا نیچه نامه تحریر قیلای ؟
خامه تیلی بیرله حال تقریر قیلای
خوش اولکیم سموزو م سنگا دیسامو اسطه سمیز
سمین اندا و مین هوندانی تدبیر قیلای ؟

وله

مینینگ تیلا گیم بو دور که تازنده (۱) بولای
هر قاندا ایسا نگ بنده (۲) داغی انده بولای
نی خلق ایدی یانه کونگلو م آلدینگ سموز ایله
شیرین سموز و یخشی خلقونگا بنده بولای

(۱) ت: نوازنده (؟)

(۲) ت: مین .

وله

حسنو نكنی سینینگ کیم که تعقل قیلغای
سیندین با شقه نیچو ک تحمل قیلغای ؟
بوطبع و بو اختلاط کیم سیندادورور
نی مین که باری عالم ایلین قول قیلغای

وله

اشعار یشک کیم شعر آتی تابولغای
طبع اهلی انگا واله و شیدا بولغای
هر لفظی در و بحر معا نی اندا
کیم کوردی دری که اندادریا بولغای

وله

ارباب حسد که دنیا دین دوراولغای
ایستار سیمو اریا دین کیشی مهرچور اولغای
دایم کو را یمن یو زو نک علی رغم حسود
هرکیم کو را آلماسه کوزی کوراولغای

وله

نا صبح سوزی سنگا نیچه (۱) مر دو د اولغای
یخشی و یمان قا شینگدا نابو داولغای
باری ایهدی معاش ، بیر نو عایت کیم
حق را ضی و عالم ایللی (۲) خوشنو د اولغای

(۱) س،ت: نیچه سنگا .

(۲) س،ت: تینگری ایللی ، توپ: عالم اهلی .

یوژ جهېد ايله يېتمای (۱) سنگای آی نیتای ؟
 هجر ینگ المی دا نیچه ییغلا ی نیتای ؟
 یوق سنگا و فا و ر حم و پروای نیتای ؟
 ای وای نیتای ؟ وای نیتای ؟ وای نیتای ؟
 وله

مین نیچه جفا و جور و نکا (۲) صبر ایتای
 بیر ذره و فا و مهر یوق سیندانیتمای ؟
 چون باشیم ایا غینگ غه قو یارغه یراماس
 با شیمنی آتیب ایاق (۳) یستکانچه کیتای

* * *

احباب ، فرا قینگیز بيله ایل نیتکای ؟
 سیز لار کا کیشی نی چا ره ایلاب ییتکای ؟
 جمعیتینگیز نی جمع تو تقای تینگری
 بابر نی دا غی بو جمع دا جمع ایتکای

* * *

قاصد که بیمار دینگ ایلا دی شاد مینی
 دایم بو یو سو نلو ق ایلا گیل یاد مینی
 آزاد ینگا قول بولای که خطینک کیتوروب
 هجر ینگ غمیدین ایلا دی آزاد مینی

* * *

هرکیم دیسا بور نا ، یا اگریانگلا مینی
 اوزو نکا مصاحب و محب انکلا مینی
 بو کون مینی یاد ایتیب ، اونوتما تانگلا
 زنهار که کوز توت او شبو کون (و) تانگلا مینی

(۱) اصل : س : ت : ییتما ن .

(۲) س : ت : جور ینگا .

(۳) اصل : ایاغ .

شعرينگك ايشميتور فكر ينى باهر قيلدى
 نى فكر خوش و يىخسى تصو ر قيلدى
 كوزنى ياروق ايلادى سوادى بيرله
 مضمونى بيله قولاقتى (۱) پردر قيلدى

* * *

قديمنى فراق محنتى ياقيلدى
 كونگولوم غم واندوه او تيغه ياقيلدى
 حاليم نى صباغه آيتيب ايرديم اى گل !
 بيلمان سنگا شرح قيلما دى ياقيلدى (۲)

* * *

هجرا ن غميدن ضعيف جانيم سولدى
 غربت المى بيرله ايچيم قان بولدى (۳)
 يوز شمر كه مونچه بيلغى غم بيرله الم
 راحت بيله عشرت قه مبدل اولدى

* * *

طالع يوقى جانيمغه بلا ليغ بولدى
 هرايش نى كه ايلاديم خطا ليغ بولدى
 اوڭ بير نى قوييب ، هندسار ي بوزلاندیم
 يارب ، نيتا يين ، نى يوز قرا ليغ بولدى ؟

* * *

حسنونك كه سيمينك شهره آفاق اولدى
 جان بيرله كونگول و صلينگامشتاق اولدى
 هجرينك ادا انتظار حد ديسن آشتى
 كيل ، يا ميني ايستا ، طاقتيم طاق اولدى .

(۱) ت: قولاقتين .

(۲) اوشبو ربا عى «ت» ده تويوقلر بيلن بير گه بيريلگن .

(۳) ت: تولدى .

اد را کینک و طبع و هو شو نکا بنده بولای
 آواز و اصول و جو شو نکا بنده بولای
 تقسیم قیلور دا نقش لار غه ابیات
 تعریب بیله اوقو شو نکا بند بولای

• • •

بو چهره زردیم دین اویا لسانک نیتکا ی ؟
 رحمت نظربنی منکا سالسا نک نیتکا ی ؟
 بیر عشمو ه بیله کو نکو ل بیریب با بر غه
 بیر بوسه بیله کونکو ل نی آلسانک نیتکا ی ؟

• • •

گر صدق بیله بیر او که (۱) عاشق بولغای
 معشوق و صالی انگلا ییـق بولغای
 پیر آلیدا تاپقو سی مرا دین بی شک (۲)
 هر کیم که اگر مرید صا دق بولغای

• • •

عشقیـنک نیتا ی ، اختیار سیز قیلدی مینی
 صبریم نی آلیب قرار سیز قیلدی مینی
 عالم ایلدی ایچر اعار سیز قیلدی مینی
 زهد اهلینغه اعتبار سیز قیلدی مینی

• • •

هروقت که کور گما سین منینک سوز و منی
 سوز و منی اوقو ب ساغینغاسین (۳) اوزو منی
 وصلینک بیله کونکلو منی خدای ایلاب شاد
 (۴) یارو تتی یوزونک بیله کوزو منی

(۱) ت: بیر اوز که (۱۹)

(۲) ت: بی تنک (۱۹) ت: انگلا غای سین .

(۴) ایکی - او چ کلمه یاز مه نسخه ده محو بولکن .

تو یوق لار

وله

وصل دین سوز دیر گما یو ق یارامنگا
هچرا را رحم ایلا گیل (۱) یارامنگا
اوکو نک ایتی کو پ یهان یارامنگا
مر هم لطفو نک بیله یارا منگا

وله

ایکمه قاش و یخشی پر چم دور سنکا
راست قد و زلف پر خم دور سنکا
چو ن بو ینگلیغ (۲) دور سنکا خیل و حشم
خو بلو ق (۳) ملکی مسلم د و رسنگا

وله

اول که هرکوز ی غزال چین دورور
قاشمیدا پیو سته آنینک چین دورور
چونکه کو پ یلغان آیتی او ل منگا
گردیسا م یلغانچی آنی ، چین دورور

وله

مینى بی حال ایلا گمان یارای دورور
کیم آنینک و صلی منگا یارای دورور
گروصا لی بو لهاسه کیتار بیریم
یا خراسان یا خغلا یاری (۴) دورور

(۱) ت : ایلا کیل . (۳) توپ : خوبلو غ.

(۲) س : تنکلیغ . (۴) ت : رای «۱۹»

وله

عشق اهلی عشق در دینی تانینگ
کو پ یما ن دور درد عشقی دین تانینگ
هر نیچه کوزوم آج ایر سه کوزتو یار
گر آچیلسه سیم دیک ناز کتینگ

وله

مهر کیم کو ککا قیلور آ هنگ تانگ
آلیدا بو لسه ایماس بی رنگ تانگ
خالی وایکی لبی دیک بو لماغای
هند وار کیلتور رسه شکر تنگ تنگ (۱)

• • •

بوولا یت قه مقید بو لماغیل
کیل خراسا ن جا نیغه عزم قیل
گر با روربو لسا نک ایرورمین همر هینگ
ور تو را رسین ، مین بارور مین جزم قیل

وله

کیل قیلا ی جاننی نثار ینگ آباریم
نقد جان نی بار موسیند ین آباریم
بوسه بیر سا نک گر تمام مآغز ینگ بیله
کنج آغزینگ دین آلاین ایباریم

(۱) ت: تنگ تانگ.

وله

سین کیبی بیر دله بانی بیلمانام
عاشق صادق که دیرلار بیل منم
قیل تصور کوژ یا شیمنی بیرتینکیز
اوز ما عاشق اشکی ینگلیغ بیلمانم

وله

تا چیقا ر دی خط عذار پاکی دین
گل یوزی آزد ه بو لدی پا کی دین
ایستار ایر دی ایل بور و نیوز مهر ایله
ایمندی اول یوز مهری (۱) کیمتی پاکیدین

وله

تا کونگو ل بیردیم اوشال قایسا ریغه
بار غا نینی بیلما دیم قای ساریغه
دوستلار یار غه (۲) مینی ساغیند و رونگ
سالسا نکیز ناگه قو لاق قایساریغه

• • •

شه سو پورای آستا ینگلیوز ایله
تیمک دین نیچه اورای یوزایله
ایکی یوز لوک مدعی دین نی غمیم
گر ایشیم تو شسه الار دین یوزایله

(۱) ت: مهر (۴)

(۲) ت: یارگه .

وله

نی بلا بیک تورور (۱) دو لت تاغی
کوه غم نی نی بیلور دو لت تاغی
همتی تو ت ، داغی دولت ایستامیل
ههتینگ بولسه بولور دولت تاغی

وله

جانغه سالد ی دهر غر بست نارینی
کوز یاشیم بو لد ی مغول نینگ نارینی
بوارادا مین دیکا ندیک بو لماسه
کوزلای ایسیغ کول و اند یین (۲) نارینی

وله

قیلما سه اول آی نظر منکا نی تانگ ؟
تینگری طالع چون منکا یا راتما دی (۳)
او قی یارار (۴) ایردی کونگلو م دردیغه
نیتا مین کونگلو م او چو نیار آتمادی (۵)

□ □ □

یو قنو رور ناز ینگد یین آزار ی منکا
ناز اگر قیلسانگ منکاء طلوب دور
خواه کور سات لطف وخوا هی جورقیل
هرنی واقع بو لسه سیند یین خوب دور

(۱) تورپ : دورور .

(۲) ت: اوندین .

(۳) ت: یار آتمادی .

(۴) ت: بارور .

(۵) ت: یاراتما دی .

قطعه لار

ای آلاړ کیم بوهند کښوریدین
 بار دینکیز انقلاب اوز گا رنج و الم
 کابل و خوش هوا سینی ساغیمیب
 هند دین کرم بار دینکیز اول دم
 کور دونکیز ، تاپتینکیز (۱) ایکیاندا
 عسرت و عیش بیر له ناز و نعم
 بیز داغی اواما دو لبحمدالله
 گر چه کو ب رنج ایدی و بیجد غم
 حظ نفسی (۲) مشقت بدنی
 سمیز دین او تنی و او تنی بیز دین هم (۳)

(۱) ت : تاپد ینکیز

(۲) ت: نفس و .

(۳) بو قطعه «ت» ده غز لـلـر قطار بد ه بـیر یـلـگـن

دوران غمی بيله ستمی نی اونو تورو
 اول سبز چهره یار خیا لی علی الدوام
 هجرانیدا خیا ل ایتا آلمان بو طرفه کیم
 وصلیدا هم خیا ل اگر بو لسه یار چه خام
 وصفیدا خام لیق اگر اولسه نی غم دورور
 چون دفع ایتار خیا لی غم و غصه نی تمام
 چون یار راز دار قیلور مین سینی خیال
 اسرار فاش ایلا ماز نهار و السلام (۱)

• • •

بابر نیاز و مد حینی بیتکور گیل ای صبا
 اول شا هزاده ناصر عالیچنا ب قه (۲)
 بول آی و ییل فراغت و خوش باشلیغ بيله
 بولغو نچه ماه و سال آی و آفتاب قه
 هجران چو لیدا جهد بيله پویه لار اوروب
 ایستاب زلال و صل ییتیشتم سراب قه
 چون خواست موندای ایردی که هجر ینگ نی چیکا مین
 بیخواست رجعت ایلا میشام اندراب قه

(۱) «ت» ده او شبو قطعه ، ایکی قطعه که بو لینکن .

(۲) ت: ناصر علی جنا ب قه (۴)

ای که تر غیب قیلور سین چاغیر ایچماککا مینی
ساز و خواننده بيله سا قی وصهیا بار مو؟
باو جود یکه اوتوبتور چاغیر ایچماک و قتی
مجلس اسبا بی نی بیلهان که مہیا بار مو؟

• • •

نا امید بولدوم ، ای مغول سیندین
تا ایشیتیم که : اند جان باردینگ

آیتغان سوز ما کیلیم، اما سین
یغشی کیلدینگ دیما، یمان بار دینگ

• • •

قالما دی حرمت اهل عالم دا
عالم و عالم اهلی دین یوو ایلک
بابرا ایکی پادشا ه لیغدین
یغشی را قبوز مانده بیر بیکلیک

میسر اولسه اگر یار و صلی غربت ته
وطن نی نی قیلا ی واوز دیسارنیکا کیراڭ ؟
ییبار دی یار منگا یاد گار دیب خطی نی
منگا حبیب کیراڭ یاد گار نیمکا کیراڭ ؟

* * *

نی سود آندین پای در گل لیغیم
چو ایل (۱) دوست لار دین اول آی یو ب ایملش
اوزین فارغ و بیز نی قیلغا ناسمیر
کیم ایر میس بو ینگلیغ اول ایوب ایملش

* * *

تمام حسن ایللی سا غوهو شیاریکاندا
درشت و تند اگر بو لسالار ، ییلمنک که یریدور
چاغیر کیراڭ که ایچیب بز مبولسا بار چه ییگیت لار
چاغیر کیتور ، باری خو بلار چاغیر غه تو شکو لا ریدور

(۱) ت:ال .

تی قیلا یین مینیمک بیله ای نیل !
جهتینکد یین مینیمک ایچیم قاندور

نیچه یخشی د یسا نکت بو - زل ایله شعر
بیریمی فحش ویر ی یلغاندور

گردیسا نکت قو یما یین بو جر م بیله
جلو ینگ نی بو عرصه د ن یاندور

* * *

گروادی هجر ینگ ارا بو لدم ناقص
عیب ایلا ماکیم + حادنه یی دو رحادت
قو می عجبی چا غیر غه قیلدی ترغیب
امر عجبی هجر غه بولدی باعث

* * *

اول سرو نینگ حریمغه گریتمسا نکت ای صبا
بیر گیل بو هجر خسته سید یین یاد کو نکلیکا
رحم ایلا بان سا غنیمادی بابر نی، بار امید :
سالغا ی خدا ی رحم نی فولا دکونکلیکا

معما لار

بابر

ایشیکینگ آستا نیغه قویو با نایکی یوزو منی
اوپا ی گاه ی تواضع بیر له ، سور تا ی گاه کوزو منی

شاه

هجر شامی ساچی سو داسی چیکار هر یان مینی
وه که بو پا بانی یوق تون قیلدی سرگردان مینی

مثنوی لار

صېا اول گل حريميغه (۱) گذر قیل
 میننگ حالیمدین (۲) اول گل گا خبر قیل
 سلامیم بیتکور اول آرام جانغه (۳)
 ینه مونداق دیگیل اول دلستانغه
 یوزو نکنی کور ساییب کو نگلومنی آلدینگ
 آلیب کو نگلومنی کوز دین مینی سالدینگ
 دیگیل دلدار لیغ (۴) مونداق بولور مو؟
 طریق یار لیغ (۵) مونداق بولور مو
 سینی مونداق تصور قیلما سایدیم
 بوینکلیغ رحم سیز هم بیلما سایدیم
 سینی دیب بار چه عالم دین کیچیب مین
 رفیق ویارو همدم دین کیچیب مین
 زمانی قیلما دیم سیندین فراغت
 ولی بار دور سنگا میندین فراغت

- (۱) ت: حريميگه . (۴) ت: ليق .
 (۲) ت: حالیمدن . (۵) ت: ليق .
 (۳) ت: جانگه .

مینى اول اوز و نگا همده ماییتینگ
 یانا بیلمان نیگا نا مجر ماییتینگ (۳)
 سوز ونگ (۶) کیم خمر سو بی دین شما ندور (۷)
 ولی اول سو کیمی مینده یسن نهان دور
 نی یعنی مونچه بیز دین سوز یاشور ماق
 جفا آیینی نی حد دین آشورماق
 بیر ۱ و نینگ کیم بیراو دیسن کونگلی قالور
 کیشی یوز سوز بیلده (۸) کو نگلینی (۹) آلور
 عجب کیم میندین ای دلدارتویدونگ
 میننگ کو نگلو منی بیر سو زیبرله قوید ونگ
 اوز اتمه مونچه هم بابر سو زونگنی
 بوسو زلار بیرله خوارایتمه اوزونگنی
 اگر چه گوپ سوز ونگ با رمختصر قیل
 اول آی غه سوز نینگ (۱۰) اصلیدین خبر قیل
 گر اول سوز کیم یا شور دنگ آیتماس سین
 بو ینگلیغ عاد تینگ دین قایتماس سین
 سینینگ (۱۱) سیوماس لیکینگ نی جزم ایتار من
 باش آلیب اوز گا بیر ساری کیتار مین
 اگر باتراق بیمار ماس سین جوابیم
 بوخط دین آرتوق اولور پیچ وتاییم

* بو بیت «ت» ده یوق.

- (۶) ت: سوز ینگ .
 (۷) ت: که شما ندور (۹)
 (۸) ت: بیرله.
 (۹) ت: کونگلین .
 (۱۰) سوز نونگ .
 (۱۱) ت: سینی .

ای پیک صبا قا تیمغه کیل گیل
 ایشیت (۱) بو سوژ و منی داغی بیلگیل
 بیلده یك یتیب اول قو یا شس قا شیغه
 قویو ن کیبی ایو رو لو ب باشیغه
 یوز حسرت و اشتیا ق بیرله
 یوز مینگ الم و فراق بیرله
 میندین تابو غیده ییله عر ضایت
 بو (۲) خدمت نی اوز ونکا فرضایت
 کای پا د شه (۳) ولایت حسن
 شما نینگ دا کیلیب تور (۴) آیت حسن
 سین حسن سر یری پادشا هی
 مین عشق (۵) فقیر ی داد خواهی

- (۱) ت: ایشیتیب .
 (۲) ت: (سین) بو .
 (۳) ت: پادشاه .
 (۴) س، ت: دور .
 (۵) ت: عشق و

هجر و غمینګ ایتنی ظلم و بیداد
ای جان و جها ن فغانو فریاد
آیر یلغا لی ای نگار سیندین
آیر یلدی هس و قرار میندین
کوزومدا اگر چه یوق جمالینگ
کونگلو مدا دورور و لی خیالینگ
فکریم بو دورور که سنگایتسام
ذکریم بو دورور سوز و نکشایشیتسام
بار ما دی کونکو لدین اول ساچویوز
یاد ایتتیم آلارنی کیچه کوندوز
چون یوق قاشینګا (۶) یینارګا (۷) حدیم
قاشینګ غمی دین ایگیلدی قدیم
زلفونګ گر هی غه بسته دورمین
کوزونګ هو سیده خسته دورمین
تآق یوزونګ یراقتوشتی
ایکی کوزوم ایچرا آقتوشتی
آغزینگ غمی دین (۸) که تنګدل مین
اولما ی یورورام نی سنگدل مین؟
لطف ایت که خراب بولدی حالیم
رحم ایلا که قالما دی مجالیم

(۶) ت: قاشینګه .

(۷) ت: کینارګا .

(۸) ت: غمیده .

خو ش اولکه یوزو نګنی (۹) یانه کورسام
 حیران باقیبا ن یوز و نګاتورسام
 اوپسام ایا غینگ ،قو یو ب یوزو منی
 سور تو ب (۱۰) آنکا هر زما ن کوزو منی (۱۱)
 بو ینو نګغه (۱۲) قو لوم (۱۳) حمایل ایتسام
 سرو ینگنی او ز و مکا (۱۴) مایل ایتسام
 که ایلکیمه غغبینگ نی آلسام
 که آغز یمه او ل لینگ نی آلسام
 کوزو منی (۱۵) کو تار ماسام کوزو نګدین (۱۶)
 یوزو منی (۱۷) کیتار ماسام (۱۸) یوزو نګدین (۱۹)
 که آغز یمغه (۲۰) تیلینگ نی آلسام
 که آغز ینگغه (۲۱) تیلیمنی سالسام
 حاصل که اگر قا شینگغه ییتسام
 کونکوم (۲۲) تیلا گانچه عشرت ایتسام
 یوز و نګ ینه کورسام ایر دی ای جان
 اولسام داغی قا لما س ایر دی ارمان

-
- (۹) ت: یوز ینگنی . (۱۶) ت: کوز ینگدین .
 (۱۰) ت: سور تیب . (۱۷) ت: یوز یمنی .
 (۱۱) ت: کوز یمنی . (۱۸) ت: کو تار ماسام .
 (۱۲) ت: بو ینگغه . (۱۹) ت: یوز ینگدین .
 (۱۳) ت: قولیم . (۲۰) ت: آغز یمغه .
 (۱۴) ت: اوزیمگا . (۲۱) ت: آغز ینگا .
 (۱۵) ت: کوز یمنی . (۲۲) ت: خاطر .

یوز مونچه خیا ل لار قیلور مین
 یادینگ بیله حال لار قیلور مین
 مین او شبو خیا ل لاریله شاد
 سین مینی قیلور سین اوز گاجه یاد
 مهجور کونگو لنی شاد قیلماي
 یخشی سوز بیر له یاد قیلماي
 یالغا ن سوز ایلا عتا ب ایتا رسین
 یوز قهر بیلا خطا ب ایتار سین
 گریالغا نی بو لسه ظا هر ای دوست
 شرمند بو لورسین (۲۳) آخرای دوست
 ای یار سین ایلاما تصور
 کیم کو نگلینی (۲۴) اوز گا قیلدی بابر
 یوز حور صفت قا شیم غه کیلسه
 یوز تیغ جفا با شیم غه کیلسه
 کونگلو مدا هنوز اوشا ل وفادور
 باشیمدا دا غی اوشا ل هوادور
 فکریم اوشا ل و خیال اوشا ل دور
 دردیم اول وزار حال اوشال دور
 گر موند ه تر ددایتسه آییم
 بو سوز ده گواه ایرور خداییم

(۲۳) ت: بولار سین .

(۲۴) ت: کونگو لنی .

حال اول ایدی کیم حکایت ایتیم (۲۵)
 گه (۲۶) شکر و گهری شکایت ایتیم (۲۷)
 هرئی که کو نگو لدا ا یردی دیدیم
 ایملدی سیندین بو دور امیدیم
 هر ایشته (۲۸) شتاب قیلماغای سین
 بوطور عتاب قیلماغای سین
 قالغان کونکلو منی آلغا سین بات
 آلغان نظر ینگنی سالغا سین بات
 گریختی و گریما ن قیلور سین
 دیدیم سنگا ایملدی سین بیلور سین
 تا دهر دور ور سلامت اولغیل
 خوشلوق بیله تاقیا مت اولغیل
 خوشو قت لیغینگ مدام بولسون
 دولت سنگا مستدام بولسون

(۲۵) ت: ایتدیم .

(۲۶) ت: گاه .

(۲۷) ت: ایتدیم .

(۲۸) ت: ایشده .

خاطريم نى تىلا را يسا ننگ كيل قوپ (۱)
 بو سوزو منى ايشيتگيل اى ييل قوپ (۲)
 اول پر ي نینگ حريميغه گذرايت
 مين ديوا نه حاليدين خبر ايت
 ديگيل اول آنكا سلاميم نى
 ينه عرض ايلابو پيا ميم نى
 كيم سنگا نامه لار روان قيلديم
 حالتيم نى بارين بيا ن قيلديم
 سيني ديديم اميد اىلا اى يار
 كيم آليب كونگلو م اولغا سين دلدار
 يوق كه (۳) كونگلو م گا جو رقىلغاي سين
 يار ليغ نى بو طور قيلغاي سين
 كم (۴) ايماس ايردى يار عالم دا
 هر طرف يار بار عالم دا

- (۱) ت: قوبقىل . (۳) ت: كيم .
 (۲) ت: قوبقىل . (۴) ت: كيم (۱۹)

باریدن سیمنی اختیار ایتیم
 جان نی عشقینک دایققرار ایتیم
 گرچه کو پ فر قینک دا قا نیوتوم (۵)
 لیک دایم و صال (۶) کوز توتوم
 بیاما دیم کیم فرا ق کور گایمین
 محنت (۷) اشتیا ق کور گایمین
 نا مه لار یازدیم اضطراب بیلله
 سرفراز ایتما دینک جواب بیلله
 مونچه چا غلیغ (۸) نیاز ظا هرایتیب
 مونچه سوز و گدا ز ظا هرایتیب
 بولما دی ای نگار ناز ینک کم (۹)
 نی قیای ؟ ایلدین احترا ز ینک کم (۱۰)
 غم و درد و الم بیلله تو لدوم
 آخر الامر نا امید اولدوم (۱۱)
 نا امید اولوب اولتورو ب ایردیم
 متحیر بولوب ، تو رو ب ایردیم
 کیم ینه نا مه بیر له یا دایتینک
 قایغو لوق خاطریم نی شا دایتینک
 قویو بان باشقه (۱۲) بقرا راولدوم
 ینه باشمین امید وار اولدوم

- (۵) ت: یو تدوم . (۹) ت: کیم (۱۴)
 (۶) ت: وصاله (۱۰) ت: کیم (۱۴)
 (۷) ت: محنت و (۱۱) ت: بولدوم
 (۸) ت: چاغلیق (۱۲) ت: باشقه

لطف لارا يلا دینگ و لی نی سود (۱۳)
 ایملدی کیم و صل ایشی دورور نابود
 ای جفا جوی موند اغینگ با رایمیش
 کونکلو نگ ای یار مو نچه یو مشا رایمیش
 نی بلا بیر دینگ انتظار منگا
 کوپ جفا قیلدینگ ای نگا رمنگا
 بو قو لو نگ سنگا چون کیرا ک ایردی
 بو عنایت بورو ن کیرا ک ایردی
 ایملدی کیم و عده وفا قیلدینگ
 مینی اوز ونگ گما آشنا قیلدینگ
 هیچ بیلمان که چین مو دو ربوسوزونگ
 یخشلیق قه (۱۴) یقین مو دور (۱۵) بوسوزونگ
 یابو هم عشمه و فریب مو دور
 دوستلو قته بولار حسیب مودور
 یارلیخ نی اگر قیلو ر بو لسانگ
 یارلیخ طور ی نی بیلو ر بولسانگ
 عهد و قولو نگ (۱۶) درست و محکم قیل
 وعده چو ن ایلا دینگ و فاهم قیل
 چو ن بود م وصل ایشی یرا ق دورور
 کونکلو میز خسته فرا ق دورور

(۱۳) ت: بی سود .

(۱۴) ت: یخشلیغ قه .

(۱۵) ت: مو دورور .

(۱۶) ت: قولینگ .

هر قاجا ن و صل ایشی یا ووقلاشسه
 غم و هجرا ن چیریکی تا ر قاشسه
 یانماغیل آیتقا ن حد یشینگئدین
 تا نماغیل آیتقا ن حد یشینگئدین
 شاد ما ن قیل مینی وصال بیله
 اختلاط ایت بو خسته حال بیله
 بند ه بابرئی محترم قیلغیل
 محرم ایت و صلینگا (۱۷) کرم قیلغیل
 سنکا کونگلو مدا گین (۱۸) دیدیم ای یار
 ایهد ی سیندین جوا ب امیدیم بار
 خط جوا بیغه یو لدا بو لد ی کوزوم
 والسلام ایهد ی ختم بو لد ی سوزوم .

(۱۷) ت: وصلینگه .

(۱۸) ت: کونگلو مدا غین .

ای صبا ییلما کنی قو یغیل حزم قیل
 سرو نازیم کو یی ساری عزم قیل
 ییل کیبی بیت سرو نازیم قاشیغه
 هم قویوند یك ایورو ل آنینک باشیغه
 باش قویو ب ییر گا ، نیازیم عرض قیل
 سورسه حالیم سرو نازیم عرض قیل
 آیتکیل (۱) اول حسن ملکسی خانی غه
 دیهایین خان بلکه جانلار جانیه
 کور مایین یوز و نگی بیمار اولمیشام
 غا یبا نه عاشق زار او لمیشام
 هیچ ییلما ن کیم بیلور سین ای نگار
 کیم نیچه ییلدور چیکار مین انتظار
 ییر داغی یاد ایتما دینگت بو نیچه ییل
 خاطریم شاد ایتما دینگت بو نیچه ییل

(۱) ت: آیتکیل.

بهره کور مای (۲) وصالینگ دین دمی
 خالی یوق ایردیم خیا لینگ دین دمی
 فکر ینگ ایر دی دوستدار وهدمیم
 یاد ینگ ایر دی غمگسار و محرمیم
 ذره ای آی قیلما دینگ پروامنگا
 نی بلا کور سا تینگ استغنامنگا
 قیلما دینگ بیر ذره استغنا نی کم
 بونه استغنا دورور ای جانکم (۳)
 سین بو ینگلیغ مست حسنونگ جامی دین
 مین مونیگ دیک آیروووصلینگ کامی دین
 نیچه کیم قیلدیم وفا کور دوم جفا
 نیچه کیم کور دوم جفا ، قیلدیم وفا
 یاوو شوب ایر دیم که نومید اولغامین
 عشق دین بیگانه جاوید (۴) اولغامین
 عشق راه و رسمی نی او نوتقامین
 زهد طور و شیوه سی نی نوتقامین
 کیم بیک (۵) ناگاه کیلدی قاصدی
 یار دین آگاه کیلدی قاصدی
 وصلیدین (۶) بیر مژده بیر دی اول منگا
 جاندین آرتوق مژده ایر دی اول منگا

(۲) ت : بهره کور مای .

(۳) ت : جاناکم (۹)

(۴) ت : جوید .

(۵) ت : انینگ (۱۹)

(۶) ت : وصلدین .

وصفینی نیچوک (۷) قیلای بومژده نینگ
 چینی نی قاندين ییلای بومژ ده نینگ
 بولسه چین بیر نامه کیلماس موایدی
 بیر نسیم لطف ییلماس موایدی

قویغیل ای قاصد بولار یا لغان دورور
 مهر و حسن اهلی ، بونی امکا ن دورور ؟

مین کوروب مین خو بلار جورینی کوب
 مین بیلور مین خوبلار طور ینی خوب

گر سوزو نك چین دیرینه ییلماک کیراک
 یاردین بیر خط آلیب کیلما ک کیراک

ییتگیل اول خدمتی (۸) غه یارنینگ
 بیله عرض ایت حضر تیغه یا رنینگ
 یخشی پیغا مینگ نی ییتکو ردی رسول
 لطف واکرا مینگنی ییتکور دی رسول

گر چه قیلد ینگ لطف ای دلبرمنگا
 کیلما دی لیکن بولار باور (۹) منگا

هجر او تیغه نیچه یانسون بوکونگول
 انداق ایتکیل کیم اینا نسو ن بوکونگول
 گرو فاقیلماق خیا لینگ باردورور
 قوی جفانی کیم کونگول مضطردورور

(۷) ت : نیچون (۹)

(۸) ت : خدمتی .

(۹) : یاور (۹)

بیر عنایت نامه بیر له یا دقیل
 قیل عنایت خاطر یمنی شا دقیل
 یا مینی قا شینگه بیتکو ر، قیل گرم
 یا قا شیمغه کیل کوزو مگا باس قدم
 هر نی کیم کونگلو نگا کیلسه ای پری
 اول عنایت نامه دایاز غیل باری
 گر سیمینک و صلینگ امید ی بولماسه
 وصلینگا (۱۰) بیتما ک نو یدی بولماسه
 اوز ما بو لماس اوز نی بیلما کلیک منگا
 بلکه مشکل دور تیر یلما کلیک منگا
 وصل ایلا فرسوده جسمیم زنده قیل
 لطف ایلا بابر نی باشتین (۱۱) بنده قیل
 خط جوابیغه چیکا ر مین انتظار
 بات جوابینی ییما ر گیل ای نگار
 هر نی کو نگلو مدا ایدی دیدیم تما م
 ختم بو لدی سوزوم (۱۲) ایمنی والسلام

(۱۰) : ت وصلیتگه .

(۱۱) س، ت: باش دین .

(۱۲) ت: سوزیم .

پير کيچه خاطریم مشو شایدي
 کوز ده سو کو نکلوم ایچر هاتش ایدی
 دهر ایشی دین فغان قیلور ایردیم
 خاطریم نی یما ن قیلور ایردیم
 هر زما ن دهر نی خطا بقیلیب
 اولتور ر وب گه قو پوب شتا بقیلیب
 دیر ایدیم ای وفا سی یوق ظالم
 ظلم دین ییتی اولگالی حالیم
 ظلم دین اوز گما ایشنی بیلمای سمن
 مین مسکین گار حم قیلما ی سمن
 گر مین اولتور گو لوک مین اولتور گیل
 یوق ایسه سور گو لو ک ایسام سور گیل
 هر نیچو ک (۱) طور قیل بو جورایتمه
 هر نیچو ک (۲) جور قیل بو طورایتمه

(۱) س،ت: هر نیچو ن (۹) (۲) س،ت: هر نیچو ن (۹)

یوق ایدی هیچ ایشیم سیغینک بیرله
 نیمک (۳) بارای دهر دو ن مینیک بیرله
 کنج عز لت ته رو قیلیب ایردیم
 غم و محنت ته خو قیلیب ایردیم
 ای خوش اولکیم جمیع همد م دین
 دیمه همد م که جمله عالم دین
 فارغ ایردیم قنا عتیم بارایدی
 قانع ایردیم فرا عتیم بارایدی
 گو شه یی اختیار قیلغان ایدیم
 غفلت اویقو سیدین آیلغان ایدیم
 ینه یوز عشوه و فر ییل
 هیچ یلما ن که نی حسیب (۴) ییل
 دولت اوتر و سیغه مینی سالدینک
 غفلت او یقو سیغه مینی سالدینک
 باری احباب نی قیلیب (۵) مسرور
 باری اعدا نی (۶) ایلا دینگ مقهور
 اتا تختی دا فارغ اوتور دو م
 بل (۷) آتا م کور ماگانی مین کور دو م

(۳) ت، نیپینگ .

اما وزن بو زیلمس لیگی اوچون متن ده گی دیک بو لیشی کیرهک .
 (۴) ت: مفتوح حاء بیلن (۹) مکسور حاء بیلن بو لیشی
 کیرهک .

(۵) اصل : قیلوب .

(۶) ت: اعضائی .

(۷) ت: بیل (۹)

آلتی آی ایچرا آلتی تخت آلدیم
 بیتتی اقلیمه بلکه کوز سالدیم
 دیدیم ایمدی مراد یمه بیتتیم
 بیلما دیم که غلط خیال ایتتیم
 عسرت و عیش و قتی بیتگان چاغ
 محنت و غصه آتی ایتکان (۸) چاغ
 ینه محروم خان ومان قیلدینگ
 ینه آواره جہان قیلدینگ
 درد و غم نی منگا انیسس ایتتینگ
 محنت و رنج نی جلیسس ایتتینگ
 عیش ایلا عشر تیمدین آیریلدیم
 دولت و عزتیمدین آیریلدیم
 دولت و تخت و عز وجاه قانی؟
 همد م و هم نشین لارآه قانی؟
 باردی اول عیش و کامرانلیغلار
 ایمدی کیم کورسه جالتیم، ییغلار
 کورسا تیپ دو لت ایمکا کینگ (۹) نه ایدی
 بیرما او ردونگ کو تارماکینگ نه ایدی
 بونیچو ک ظلم دور نہا یتی یوق
 بو نه ینگلیغ ستم که غایتی یوق

(۸) ت: بیتکان. بوفعل باببر ونوایی اثر لریده هم «ایتماق» وهم

«بیتماق» شکلیده کیلگن.

(۹) ت: بیتما کینگ (۹)

دهر غه نی و فا دور و نی رحم
 دهر کوپ بیو فا دورو بی رحم
 یو قنورو ر مهر ی هیچ کیشیگا آنینک
 اعتماد ایتمه هیچ ایشیگا آنینک
 گاه کفر اهلینی مسلط ایثار
 اهل دین نینگ ایشینی منخط ایثار
 گاه بیر قولنی پادشاه قیلور
 شما هنی بنده ، گاه گاه قیلور
 گاه جا هل نی سر بلند ایلار
 گاه عاقل نی پای بند ایلار
 جان و کو نکلیدا جز جها لست یوق
 هیچ ایشی دا آنینک عدا لست یوق
 نی و فا قیلغا نیی بیلسه بولور
 نی جفا سیغه صبر قیلسه بولور
 نی قیلای ، نی کیشی دین ایستای داد
 کیم گاه دهر ایلکیدین قیلای فریاد
 دهر دوندین شکا یتیم کو پتور (۱۰)
 دهر ایلیدین حکا یتیم کو پتور (۱۱)
 اوشبو حالت ته ناتوان کونکولوم
 غصه دین تاپماغان اما ن (۱۲) کونکولوم
 اوز قاتیق حالتی غه ییغلا راییدی
 کوز قاتیق حالتی غه ییغلا راییدی

(۱۰) و (۱۱) س، ت: کوپ دور.

(۱۲) ت: آمان .

کیلدی با شیمغه صبحد م آخر
 مهر دین اور دی صبح دم آخر
 مینی اوز دینی مهر با نلیغ دین
 نیچه سوز دیدی مهر با نلیغ دین
 منکا سوزلار که نانک بو تو ن فاتی
 جانیمه اوقلار ایردی تا نک آتی
 صبح صادق لیغی چو ظا هر ایدی
 نفسی صبح نینگ مو ترایدی
 کان فلانی بونی رذالت تور ؟
 بی جهالت تور ونی حالت تور ؟
 نیچه دنیا غمیدین ایتمه کلیک
 کوب سوز آنینک او چو ن ایشیتما کلیک
 ارز یماس غم ییما ککا بودنیا
 بل آتین هم دیما ککا بو دنیا
 طمع اوز گیل بو ایسکی دنیادین
 خاطر ینک دین چیقار بو دو ن یادین
 دولت اوچو ن کونگو لنی زارایتمه
 عزت اوچو ن اوز ونکنی خوا رایتمه
 کوز آچیب باققو چه صفا یو قانکا
 کوز یو موب آچقو چه بقا یو قانکا
 دهر دین کیمکا بولسه ملتیمی
 یش ایماس آرزو بیلله هوسی
 نفس نینگ کسبی دور هوا وهوس
 روح آلیده دور بو لار یارا ماس

نفس دشمن دو دور یقیقین بیلگیل
 دوستو م بو سوزو م نی چین بیلگیل
 دشمنی دور اگر چه او تر و ایماس
 لیٹ بیر لحظه سیندین آیر و ایماس
 گر چه ظا هر ده توغر یدیک (۱۳) تور نفس
 جممینک (۱۴) او ییدا اوغر یدیک (۱۵) تور نفس
 بورنا غی لار سوزین (۱۶) نظر قیغیل
 اوی نینگ (۱۷) او غر یسی دین قدر قیلغیل
 نفس تو سن نی (۱۸) رام قیل اوز ونگا (۱۹)
 قا در اول هر نه سوز دیسانک سوزو نکا (۲۰)
 نیچه نفس ایلکید ه ز بون بولماق
 سخر ه (۲۱) زمر ه جنون بولماق
 نی دیسا نک نفس نینگ رضاسی بیله
 نی که قیلسا نک آنینک هواسی بیله
 فسق قیلما قدین اوز گا فکرینگ یوق
 فحش دیما کدین اوز گا ذکرینک یوق
 (۱۳) ت: کوپرو لو : تو غری دین (۹)
 (۱۴) ت: جممینک .
 (۱۵) کوپرو لو ، ت : او غری دین (۹)
 (۱۶) ت: سوزینی
 (۱۷) ت: او نینگ (۹)
 (۱۸) ت: تو سینی .
 (۱۹) ت: او زو نکا .
 (۲۰) ت: سوز ونگا
 (۲۱) ت: سخر ه (۹)

ایلار دزل ولو ند او لو ب سین کیم
 خلق ادا ریشخند اولو ب سین کیم
 هر زما ن بیر لو ند مسخره یی
 معصیت دو دی دین یوزی قره یی
 اوز نی یاندا شتو رو ب اوز ونگت بیر له
 سوزنی چیر ما شتو رو ب سوز ونگت بیر له
 آنی اوز ونگا سین یلیب همدم
 آنی سوز و نگا سین قیلیب مجرم
 قیلغا سیز خلق نی تو مان غیبت
 دیگا سیز آتینگیز نی خوش صحبت
 هر یما ن بار یا ر قیلغای سیز
 هر یا مان لیغ که بار قیلغای سیز
 ناگهان بیر جوان گذار ایلاب
 آلیده اوز نی بیقرار ایلاب
 هر بیگیت کیم کور و نسه حال قیلیب
 کینیده (۲۲) یوز تو مان خیا ل قیلیب
 بونی عمرو بونی بلالیغ دور ؟
 بونی طور ونی یوز قرا لیغ دور ؟
 یوقتورور هیچ اعتماد سنگا
 تینگر یدین یوق مودورا میدسنگا
 لاده لیغ (۲۳) بیر له عمر وم اوتتی نیتای ؟
 قایسا ریغه بو عمر بیر له کیتای ؟

(۲۲) ت: کیشیده .

(۲۳) ت: یاو ه لیغ .

عمر غفلت ته (۲۴) او تګا ریب پاراسین
 ای ییګیت واقف او ل قاریب پاراسمین
 حق تعا لی نیګا یارا تتی سینی؟
 آد می لارسانیه قاتتی سینی
 کیم او ژونک بیر له فکرقیلغا ی سین
 غفلت اویقو سیدین آیلغا ی سین
 بیلکا سین جیه ایلایا باری صفتین
 قیلغا سین درک تینگری معرفتین
 راست قیلغا ی سین اعتقا دینګنی
 بیلکا سین مبداء و معاد دینګنی .

جسمینگا (۱) ضعف ایسه جانیم صدقه
 جانینگا (۲) ایکی جها نیم صدقه
 کوز ونگا (۳) بو تن بیمار فدا
 بیلینگا (۴) بو بدن زار فدا
 سین سیزین جسم بیلا جاننی نیته ی؟
 درد سیندین ایسه در مانتسی نیته ی؟
 منکا سین سین بو جها ندین مقصود
 نی جها ن جسم ایلا جانندین مقصود
 قاتینک ینگلیغ اوژون یا ش تا قیل (۵)
 عمر (۶) حسنو نگت کییمی دلکش تا قیل (۷)

-
- (۱) ت: جسمینگا .
 (۲) ت: جانینگا .
 (۳) توپ : یوزونگا ، ت: کوز ونگا .
 (۴) ت: بیلینگا .
 (۵) ت: تا قیل .
 (۶) ت : عمرو .
 (۷) ت: تا قیل .

قاصد ینک کیل دی صفـا کیلتور دی
خبر مہرو و فا کیلتور دی

نا مه نی منکا روان ایلا بسمین
جانی یوق جسمیمه (۸) جان ایلا بسمین

کوروبان نامہ نی اوژ دین بار دیم
اوقو بان سوز ینی سوز دین بار دیم

کور گاج اوق کوزو مه سورتوب اوتوم
اوپکا ج اوق باشیمه قو یو بقوتوم

بارچه مضمو نی آئینک خو بایردی
باری لفظی دا غی مرغو بایردی

یار دا مہرو و فا بار ایر میش
لله الحمد وفا دار (۹) ایر میش

تون و کون فکر و خیا لیم بودورور
آی و ییل طور و م (۱۰) و حالیم بودورور

هجر نینک کلپہ سیدین کینگای مین
وصل کاشا نہ سیغہ یینگای مین

وصلینگا (۱۱) تینگری مینسی یتکور سه
لطف ایتیب منکا سینی یتکور سه

یتکاج اوق ایور ولا یین (۱۲) باشینگدین
غایب او لمای نفسی قاشینگدین

(۸) ت: جسمیم گه (۹)

(۹) اصل: بار .

(۱۰) ت: طوریم .

(۱۱) ت: وصلینگه .

(۱۲) ت: ایورو لور سه (۹)

مین دیماس مین که دو دا غینی اوپای
 گر ایلک (۱۳) بیرسه ایا غینی اوپای
 بیر زما ن خالی ایمان فکر ینگدین
 بیر نفس شال ایمان ذکر ینگدین
 گردیسا م جسم ایلک جانیدین سین سین
 غرضیم ایکی جهاندین سین سین
 آی یوزونگ یوق داقرا کون بولسون
 بیر وکوک آستین و اوستون بولسون
 هر نی کونکلو مدا ایدی مین دیدیم
 ایملدی سیندین بو دورور امیدیم
 مهرنینک رسمی نی اونو تما غاسین (۱۴)
 بیو فالیق (۱۵) یولینی تو تماغا سین (۱۶)
 بور ناغی دیک مینی یاد اینگا ی سین
 خاطر خسته نی شاد اینگا ی سین
 غیر اخلاص و دعا بیر له سلام
 نی دین اوز گا ، سوزو م بو لدی تمام

(۱۳) اصل ، ت : ایننگ (۹) ، نوپ : متن ده گی دیک .

(۱۴) ت : اونو تما غا سین .

(۱۵) ت : لیک .

(۱۶) ت : تو تماغا سین .

خاطريم ساقلار (۱) ايسا نگه كيل قوپغيل
 بو سموزوم نى ايشيت اي ييل (۲) قوپغيل
 اهل دل آليدا سر عت ييليهيت
 سنگا هر نى كه ديسا م سين عرض ايت
 مشكليم آليدا تقرير ايتگيل
 حاليتم شر حيني يير يير ايتگيل
 ديگا سين معتقد و معمو لو م
 روش و طور وسلو ك ويو لو م
 بار دور اندا ق كه عيان ايلاب مين
 مين « مين » دايان ايلاب مين
 بير انينك بير له ايش آچيلماس ايميش
 درد دل چاره سيني قيلما س ايميش
 نيتما مين ، نى قىلا مين درديم اوچون
 چاره كيمدين تيلا مين درديم اوچون

(۱) تهنه: ساقلار .

(۲) ت: تيل (۱۹)

چاره دردییم غه مگر پیر اینگی
چاره سیز ایشیمه تدبیر اینگی
نیلایین مر شد و نیتای ارشاد
قابلیت قانی و استعداد

مستعد بول و قیل اوزنی قابل
فیض لار تاسنگا بولغای واصل

سیندانی سعی و اوز ینگدانق بول
نی ایشینگ یخشی، نی سوز و ننگ مقبول

نی ایاق کیم طلبیدا یور و گای
نی کونگول کیم هو سیدا چورو گای

نی ایننگ ایشینی قیلها ققه ایلک
نی ایننگ کنهینی (۳) بیلها ککایلیک

شهو ت و نفس مگر فتاری سین
دوبله دیو نمو دار ی سین

شهو ت و نفس قوی دشمن دور
مینگ سینینگ دیک نی زبون قیلغان دور

لذت ییگو لوک و ایچکو لو کونک
خوشی کیفیت و ایچکو لو کونک

مزه اشربه و حظ یخ آب
حالت و نشئه معجون و شراب

چورو شلار بیلها همدست اولماق
می کش ایل بیر له ایچیپ مست اولماق

نشئه صبح و صبو حی نشئه
می کش ایل قوت رو حی نشئه

(۳) ت: گنا هینی (۱۹)

تند ر خشینک نی مینیب ییلد وروبان
ایلکا اوز نی تا نیتیب ، ییلد وروبان
حکمو نک اولماق باری ایلکاجاری
سموزونک اولماق باری ییر داکاری (۴)
تابعینک (۵) ملک خراسا ن بولماق
هند و چین آله غینک آسا ن بولماق
قوللوق و خد متینک ایتما کذیل و آی
نسل جو جی و اوروغ چغنا ی
بار چه ایش گابو لوبان دسترسینک
کیلیم ایلکینکا نی کیم بار هوسینک
باری فانی و باری هیچ تورور
سینی دنیا بار یدین کیچتورور
یلمیشام هر نی که قیلد ینک تحریر
قهرم قیلدیم غر ضینکنی ییریر
بو دیما ک تین بو بیتیک (۶) تین نی سود ؟
طلبی کیم کیرا ک اول دور نابود
تیمکری قیلغای موایکین طرفه سبب
حاصل اولغای موایکین اوشبو طلب
تیمکری تو فیقی مگر یا ر (۷) اولغای
تا (۸) کیشی حق نی طلبکار اولغای

(۴) «مشکلیم» بیلن با شلنگن بیت دن ، او شیو بیت گچه کیلتیریلگن
(۱۹) بیت فواد کو پرولو نشرید ه یوق.

(۵) ت تابسینک .
(۶) ت: بیلک (۹)
(۷) کوپر و لو : بار .
(۸) کوپر و لو : یا (۹)

تينگرى تو فيقى دى و تيك تورايين
 نى قىلاى چاره نى كيمد يـنـ سوراين ؟
 توت قولاى كيم بو دورورتحقى
 تينگرى نينگ بو لما غو چه توفى
 ممكن اير ماس بو لا آلاق هيچ ايش
 نىگا كىراك سنكا مو نچـه پيچيش
 كرد مارا ! منكا تو فيقى پير
 يورو ماك كا ره تحقيقى پير

عمر غفلت بيله اوتكار ميشـ مين
 نفس بو برو غى بيله بار ميشـ مين
 نفس ياغى سىنى مغلو بايتكىل
 ايش لاريم نى بارى نى خو بايتكىل
 بارى حظ دين ميني آسان اوتكار
 ايش لاريم نى مينينگ آسان بوتكار
 گوش وهوشوم نى سوزو نك سارى قيل
 جان و كونگولوم نى اوز ونك سارى قيل
 غم لارينك پير له آووت كونگولوم نى
 معرفت پير له ياروت كو نكلوم نى
 قويمه بابرنى بو حالت پير له
 آنى اولتورمه بطالت پير له
 پير كيشىنى انكا غمخوا رايتكىل
 همين بدرقه و يارا يتكىل
 ناكه درديغه دوا ييتكورماي
 تار تيبان آنى سنكا ييتكو رماي .

نیچه عصیان بیلله آلوده لیغینگ
 نیچه حرمان ارا آس—و ده لیغینگ
 نیچه نفسینگ غه بو لور سمین تابع
 نیچه عمرو نگی قیلور سین ضایع
 نیت غزو ایله کیم یوروب سین
 اواما کینگی اوز ونگا کورو ب سین
 کیم که اولماک اوزیگا جز م اینار
 اوشبو حالت ته بیلور سین که نی تار؟
 دور اینار بارچه منا هی دین اوزین
 اریتور جمله گنا هی دین اوزین
 خوش قیلیب اوز نی بو کیچماک لیک دین
 توبه قیلدیم چاگیر ایچماک لیک دین
 آلتون ونقره صرا حی وایاغ
 مجلس آلا تی تما مین اول چاغ
 حاضر ایلاب بارینی سیندوردوم
 ترک ایتیپ می نی کونگول تیندوردوم (۱)

(۱) اوشبو مثنوی ، هند دیوانیدن آئیندی.

قرا سین یاغی نینگ کورو ب تورلار
 دنگ و حیران باقیب تورو ب تورلار
 مینیتیب تیز اول سار ی یورو دوم
 یورو یورو دیب ایلکای یور و دوم
 غرضیم ایل نی تیز قیلماق ایدی
 یاغی بیر له ستیز ه قیلماق ایدی
 تیز ایتیب ایل نی، تار تتیم اوزنی
 هیچ کیم هم ایشیتما دی سوزنی
 یوق ایدی جیبه و کیچیم و یراق
 میندا بار ایر دی مینگ او ق و سادا ق
 توردوم ایرسه تمام ایل توردی
 یاغی گویا بولار نی اولتور دی
 سین که نوکر قیلور سین آنینگ اوچو ن
 یاراغا ی بیر محل داجا نینگ اوچو ن
 یوق که نوکر تورو ب بیگی یورو گای
 نوکر آسود ه ویگی چور و گای

نوکری کیم، بو طور دور نی آسئق
 نی ایشینگ گه یرار نی آش قه قانئق
 آخر آت سالدیم ایلگار ی یورودوم
 سورو بان تاغ قه یوقار ی یورودوم
 مینی کوروب یورو دی ایل داغی
 قالدی ایلدین کین گه قورقاغی
 ایتبیا ن تیز تاغ قه تار ماشتوک
 اوقی گا با قما یین یورو ب آشتوک
 گهی آت تین توشو ب گهی آت لئق
 یورو بان ایلگری گا جرات لئق
 یاغی هم تاغ دین اوق قو یارایدی
 زور کور گاج سالیب یورو بیودی
 تاق چیقئوک نی قا و لا ب
 قیرو قولدا کییک کیبی آو لا ب
 داربغا ننی کییک دیک آتق—ولادیک
 تالابان مال و قوی نی بولادوک
 قیر یبان سینی
 ایلا دوک بند گیشی قاره سینی
 ایر اتاغلیق نی دستگیر ایتتوک
 اهل و اولادینی اسیر ایتتوک

رساله والديه ترجمه سی

حق تعالیٰ غه دین حمد و سپاس
کنهی غه ییتما س آنینگ وهم وقیاس
خالق و قاهر و سبحان و عظیم
رازق و قادر و رحمن و رحیم
اولی دور که بدایت انگایوق
آخری دور که نہایت انگایوق
یو قترور هیچ شر یکی ایشیگا
اوخشا ماس هیچ نیمه گا هیچ کیشیگا
احتیاجی کیشیگا یو قترور آنینگ
یارو یاور ایشی گایو قترور رآنینگ
آرتمایدور ہم بو لما یدور کم
بار ایدی بار دورور و بولغوسی ہم
تیل ایننگ حمیددا قاصر دو ربیل
بیل ایننگ حمیددا قاصر دو ربیل
حضرت رسول نینگ نعتی صلی اللہ علیہ وسلم
یا حبیب عربی قرشی
غم و درد ینگ منگا شادی و خوشی

چرخ نینک گرد شی میلینک پیرله
باری خلق اولدی طفیلینک پیرله

انبیا خیلی غه سرور سین سین
جمله خلق قه رهبر سین سین

مین بسی کا هل ویول اسر ویراق
عمر کوپ قیسقه ویول اوزو ن اوزاق

مین همراه قه کورسات بیر یول
مین مقصود قه ییتکور گای اول

قویمه بابر نی بوخر مان پیرله
چاره قیل دردیغه درما ن پیر له

رساله نظمی نینک سببی

حضرت خوا جه عبید الله دین

ایشیت اول سر خدا آگه دین

خواجه لار خواجه سی اول خواجه عبید

خادم وچاکر ی شبلی و جنید

حالت ومرتبه سی ظاهر دور

وصف و تعریفی داتیل قاصر دور

آتاسی قیلغا ن اوچو ن تکلیفی

قیلدی آنینک آتی غه تالیفی

طالب ایل تیلیکا مذکور دورور

والدیه بیله مشهور دورور

هر سوز انداکه انکا مین ییتسا م

ییتسی کونگلو م کا آنی نظم ایتمام

تاکه بولغای منگا هشیار لیغی
 اویقو لوق کونکلو مه بیدارلیغی
 ینه بو نظم اوقو سه هر طالب
 کونکلی نینگ رغبتی بو لغای غالب
 رغبت ایلاب انکا فیضی یتسه
 تیره لیک ، کونکلی دین آئینگ کیتسه
 فیضی دین منگا یتیشکا ی اثری
 بیخبر کونکلو مه بولغای خبر ی
 ینه اوقو غو چی لارغه اول آن
 ضبط قیلماق قه ایدی نظم آسان
 بو دیکان لار منگا بو لدی تقریب
 مونی نظم ایتیم و بیر دیلم ترتیب
 باقما غیل سوزلا گو چی نینگ اوزیگا
 اوزینی قوی ، نظر ایتکیل سوزیگا
 سوز مینینگ ایر ماس الارنینگ دوربیل
 بیلگا سین مینی متر جم حاصل (*)

رساله شروی

خواجه مجرم اسرار اله
 دیدی اول مونی کیم قال الله
 وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون
 ظاهر و باطنینگ اعما لیغه بیل
 بو عبادت متناول دور قیل

* دیوان هند : مینی بیلگیل مترجم حاصل

بیل بو صوفیه نینگ اقوالی دور
 معرفت با طنینگ اعمالی دور
 متفق دور باری تحقیق ایلی
 مونکا ناطق دورور اول خیل تیلی
 معرفت بی تبعیت بو لماس
 قاید ره تبعیت توروبس
 بیل نبی غه تبعیت قیلماق
 قایسی ایشلار داکیرا ک، سوزومه باق
 قو لی و فعلی و حال لی دورور اول
 سوزبو دور ، ایش بو دورو بودور یول
 قولی تیلکا متعلق بیلگیل
 فعلی ظاهر غه تعلق دوربیل
 بولدی باطن غه تعلق حالی
 خوا جه نینگ بیل بو دوروراقوالی
 بیل که قولیدا نی دور پیرولیق
 دیمه هر سوز که * ایرور نا لایق
 بولسه مگر شرع خلاقی هر قول
 دیما گیل آنی و قیلگیل لاحول
 غیبت ویالغان و مودی سوزدین
 احتراز ایت یراق ایتگیل اوزدین
 هریمان قول نی اوز دین دورایت
 تیلینکا بیر نیمه نی مذکور ایت

* دیوان هند: قایسی سوز دورکه

بولغا ی اقوال و کلا مینگ بوصفت
کونکلو نگا با عث نور انیت

مثل قرآن و احادیث و دعا

امر معروف که بویور دی خدا

نهی قیل هر نی که منکربو لسه
هر نی ینگلیغ که میسر بو لسه

بیل که او قور دا دعا و قرآن

جدو جهد ایلا گاسین کیم اول آن

هر نی کونکلو نکدا ایسه آندین بیل

بولغای اول لحظه معبر سنگاتیل

اگرامی ایسانگ اولد م قار ی

بیلگا سین مونی کلام باری

کیم سوزی ایرگانی نی چون بیل سین

بیل که حق بیر له تکلم قیلا سین

تبعیت نی دور ور فعل دا، بیل

ظاهر ینگ شرع ایله آرا سته قیل

ترک قیلمه اد بو سنت لار

هر نی مقدار که ترک ایتسانگ اگر

آنچه نقصان سنگا بو لغای واقع

قیلماغا ی سین عملینگ نی ضایع

ینه مو من ایشیدا یار لیق ایت

ایل وتیل بیر له مدد گار لیق ایت

خاصه اول کیشیگابیر ماک یار ی

که توجه انگابار حق سار ی

نیگا کیم بو کیشی لارنی قادر
 ایلا دی سیو ما می اوچو و ن ظاهر
 حق تعا لی سیوار آنی که مدا م
 کیشی حق جانبی غه صبح ایله شام
 لحظه لحظه متو چه بولغای
 زهی اول کیم متنبه بو لغای
 چون آنینک کو نگلی ایروور کوزگوسی
 بو لماسه کوز گو نی سود اوتروسی
 بشریت جبهتی دین نظری
 که توشار اکل و گهی شر ب ساری
 نظر آنچه که بوساری دور بیل
 کونگلی کوز گو سی غبار یدور بیل
 کونگلی دابو لسه نی مقدار غبار
 حق شهود یدین اوشانچه بویرار
 تینگری توفیق بیریب کیم که اگر
 ایش لارین قیلسه کفایت یکسر
 بورناغی حالیه کونگلی گار جوع
 بولغو سی دور بو اگر تاپسه وقوع
 پس انینگ کونگلی نی ، بو حق طرفی
 قیلیمیش اولغای یتار اوشبوشرفی
 اسم کافی غه بوبو لدی مظهر
 بودورور شرط که اول شکر ایلاز
 نیگا کیم شکر ی بولور مو ندا دلیل
 اوزنی کور ماسکارادا بیلگیل

پیل که بیر خلق الهی غه بشر
 متخلق ایسه دیر پیغمبر
 کونگلینی جمع ایتار اوت تین بوکیشی
 بولماغای آنینگ ایله دوزخ ایشی
 حالی پیرو لیغینی کونگلو نکاآل
 باطنیغه متعلق ایدی حال
 باطنی غه کوپ آنینگ مر تبه بار
 مثل ونفس و دل و سر غیر بولار
 هر بیر یدا انکا حق جل جلال
 نسبتی بیر له عطا قیلدی کمال
 هر نی ایشته تبعیت قیلسه
 کیراک اول ایش نی متابع ییلسه
 تبعیت انکا بو لباس حاصل
 بیلما گو نچه که نی ایش ته دور ییل
 معنوی مر تبه سیننی به کمال
 کیشی بیلماس مونی سین کونگلو نکاآل
 ظاهریغه تبعیت نی قدر
 هر کیشی قیلسه بو دور انگائمر
 بو کمالاتی دین اول اول مقدار
 بهره و ربو لغو سی بیلگیل ای یار
 تبعیت نی دورور نفسیغه بیل
 نفس حظی دا خلا فین تو ثقیل
 هر نی کیم شرع خلا فی دورور اول
 تیغیل اندین که ایما ستور اول یول

هر سوزايتسا نځ و هر ايشـ قـيـلـسا نځ
 چو ن هميشه موڼي و رزـشـ قـيـلـسا نځ
 نسيتي نفس نبي پير له او ل آن
 نفسينکا بو لغو سي بي شک و گمان
 صفت نفسيدين او شپو فرصت
 جذب ايتار نفس بقدر نسبت
 انکا اوخسار که فتيله تو توڼي
 جذب ايتار او ت نـي کور و پـسـين مو موڼي
 صفتي دين * نـيـچـه کـيـم جـذب ايتار
 آنچه چا غليق بو تر قيغه پيتار
 قيل قيا س او شمو نـگـا سـيـن اوژ گا لارين
 قدر نسبت بيله پير ه تا پا رين
 تبعيت چو ييتيشمسه به کمال
 دوست تو تقاي اني حي متعال
 اوژيني محرم اسرار ايتگاي
 اول زما ن ايستنا گا نـيـگـا يـيـتـگـاي
 في الحقيقه بو سيو و کـلـو لـدـايد
 اول حبيبي غه دورور اي عابد
 حاصل اولدي انکا چـو ن و صـف نـبي
 بيل که اول دور بو مـجـبـت سـبـبي
 بيل که بار دور بو ديکا نـلـا رـبـاري
 محض فضل و کرم جباري

* استا نبول نسخه لريده : صفتي غه .

بلکه هر رتبه دایخشی با ققیل
 اوزیدین اوز گانی سیو ما یدوریل
 کورکلوک ، کوز گو سینی گرسیموسه
 نظر لطف بیله گر ایوسه
 بیلکا سین کیم بو تیمور حبی ایماس
 فی الحقیقه اوز یئی سیودی و بس
 صفت و ذات بیله حضرت حق
 قیلدی کوز گو داتجلی اندا ق
 قایسی کوز گو که ایدی بی غش و غل
 بو تجلی ایدی اندا اکمل
 چون محمد ته علیه الصلوات
 روشن و اکمل ایدی بو مرآت
 باریدین اندا تجلی ایدی کو ب
 کیلدی بو خلعت آئینک بویینغه خوب
 امتی غه دا غی پیرو لیغی دین
 یتگو سی بهر ه باریدین اول حین
 رتبه غه مونی بیلغیل بی شک
 بو لماغای بی تبعیت یتما ک
 تبعیت انکا بر حسب کمال
 قایدا دور ، مین سنگا آیتای یاد آل
 کیراک انداق که کونگول دامطلق
 قالماغای * هیچ تعلق جز حق
 بی محبت سنگا بو لما سس بوصفت
 باربو حب منقطع او لما ققاجهت

* استانبول نسخه سیه: قالمادی

گرچه حب مو هېتی دو ر بی شک
 سمنکا لیکن مو نی بیلما لکیراک
 بار ظهور یغه شرایط حاصل
 اصل و سر مایه بو شا تماعلیق دل
 بار طریق مو نکا مین آیتای بیل
 اول اول یار نینگ آتینی دیگیل
 کیم نینگ آتی ایکا نین اندیشه
 قیل و قیلغیل بو صفت نی بیشه
 بولمه هر لحظه بو ایش تین غافل
 بولور آسان بارا بارا مشکل
 بولغای اول نوع آتینی دیر یدا
 قالغا ی اول نفس حد یشی بیر یدا
 مونداق اولغاچ مو نی تر لایلا ماکیل
 حاصل اولغا ی سمنکا تالذت دل
 تاونگو ل دین بار ی لذا توهوس
 منقطع بولغا ی و بو قالغای و بس
 همکی ع دل آنینگ مشغولی
 بو محل بولغا ی و اول مقبولی
 بولور انداق که تکلف بیله دل
 هیچ نیمه حبی غه بو لماس مایل
 قیلسمه بو مر تبه نی حق حاصل
 بو مناجات و تکلم بیر ی بیل
 کونگو ل اندا واوز آنینگ ساریغه
 سموز آنینگ بیر له، کوز آنینگ ساریغه

انگا بو رتبه دا بی غیبت بیل
بولغای اول و قت حضور ی حاصل

کونکلی کوزی ارا نوری بیرگی
کوز و کونکلی گا سرور ی بیرگی

حق دین انداق قولاق و تیــــل بیستکای
آندین ایشیتکای آنکا عر ضرایستکای

ظا هری شغل و ایشینگ دین بو محل
تاپما غای معنوی ایشی سنگاخل

ظاهری خلق قه با طن حق قه
بالغ سالک آنا انداق قه

آشنا ایچ ساری، تاش بیگانه
بوروش چه روش اولما سیانه

دنی دا هرکیشی گا* تیمگر بیگادل

اوشبو ینکلیغ متعلق ایسه بیل

روحي اصلی ساری بو لغاج راجع

اتصالی تاپار اول بی مانع (۱)

وجه جان تن ارا ایر کا ندا کونگول

تینگری لطفی بیله ناپقایی بو وصول

لیک بولغای بشریت تین بیل

کونکلی کا یو پقه حجابی حاصل

منقطع بو لسه بدن دین چون جان

بشریت حجبی قالما س اول آن

* استانبول نسخه سیده: کیم که دنیاده انکا ،

(۱) رساله نینگ باشیــــــدن شوبیت که چه استانبول و هند

نسخه لریدن آلینگن

اتصا لی که ایرور بی مانع
 بو محل روح قه بولغا ی واقع
 مثلا بیر کیشینی بیر گا اگر
 عاشق و شقیقه ایلا ی دیسه لار
 بویو سونلو ق دی طر یقینی ایشیت
 بارفلان شهر ده بیر خو بیگیت
 سماچی سمبل قد ی سروو یوز ی گل
 کوزی مخمور ، اوز ی مست وسوزی مل
 حسن ایله خلق ارا افسا نه دو رور
 کیم که کورسه آنی دیوا نسه دورور
 عشقیدا بار دور انینک لذت لار
 عاشق اولغا ن کیشی لذت نی تاپار
 کیم که ایشیتسه بو ینگلیغ سوزنی
 تاپقو سیدور انکا مایل اوزنی
 لذتی بیر نیمه دین تاپسه اگر
 بولدی مجبول آنی سمیو ماککا بشر
 لیک بیلما س بو سمیو کلو ک حاصل
 نی یوسو نلوق انکا بو لغای مونی بیل
 بیل که بو ایشته طریقه بـودور
 کیم که یول بیلما سه کو نگلی سمو دور
 آتینی قلبینکا کو پ مذ کو رایت
 یار غیر ی نی کونکو لذت یین دورایت
 مونداق ایشما نک سنگا میلی حاصل
 بولور وسین مونی ترک ایلا ماگیل

(ب) دوام اولسه سنگا میل ارتار
 میل دین حاصل اولورلڈ تار
 نیچه لذت ایسه میل انچه بولور
 میل لذات نی تا پقانچه بولور
 قویما ی ایلدین مونی قیلسانگ تکرار
 اختیار ی سنگا قا لماس ای یار
 خواه وناخواه تو تار سین آنی دوست
 بو کشش بیر له بو کو شش قانی دوست
 مو ندا ییتسا نگ بودور اول ایل دیگانی
 دوست تو تقا ی همگی د ل آنی
 قالماس اندیشه غیر ی اولدم
 اونو تولغا ی سنگا محبو ب آتی هم
 ایلتور ور اوشبو محل استیلا
 سنگا سلطان محبت ، یارا !
 (طر) فینی ایدی محبو ب و محب
 اوزی رنگی دابارین ظا هـر ایتیب
 وحدت صرفنی ظا هر قیلغا ی
 ایکی لیک آتی بود م آیر یلغای
 سنگا معلوم چو بولد ی بویول
 آتی مشغول لو غی ایر میش اول
 وردو اذکار ایچیدا ای آگاه
 افضلی : لاله الا لله
 موند ا مصراع بو صورت بولدی
 وزن تغییر ی ضرورت بو لدی

بیلگا سمین بو لدی مرکب بو ذکر
نفی واثبات تین ایتهکیل سمین فکر
کو نکلونگا بیل بو لادو ر پرد ه صفت
انتقا ش صور (۱)

منتقش بو لسه کونگول مرآتی
بولدی حق نفیی و غیر اثباتی
انی تاپما س کیشی بی ر فع حجاب
چهره کور ماس کیشی بی رنج و عذاب
پرده ر فعی غه نیدور بیلگیل یول؟
غیر نفیی و حق اثباتی دور اول
بار دور انداق که قلیب مین معلوم
ذکر مذکور م اولدور مفهوم
... چا غی بیل که نیتار
املی نی باری دین کوته ایتار
دم آخر که چیقار سیندین بیل
هر نفس نی دم آخر بیلگیل
مال ونقد ینه وبار ی ایل وکون
زن وفرزند بیله شهر ومدن
خاطر ینگدین باری سی محو بولور
خاطر اولد م بار یسیدین قو تولور
هر نفس نی دم آخر بیل بیان
اندا بونوع تعقل قلی بیان
ذکر مذکور م بو لغیل مشغول
بویو سو نلوق که دیگومد و رسنکایو ل

(۱) از قیامه دی .

نفي دا هرني كه بار دور برحق
 يراق ايتگيل كو نكو لو نكدين مطلق
 نفي دين سونگر اكه با رالا الله
 مو ندا ييتكا ندا ايشيت بودو رراه
 بيل كه محبوب ايلامعو د اولدور
 باري ايل ساجد و ، مسجود اولدور
 هر قاچان كيم سين اكر ديسانك ذكر
 موني كونكلو نك ارا قيلغا ي سين فكر
 بوقتورور هيچ اله الا حق

موني ترك ايلاما گاي سين مطلق
 مونكا مشغول لوق ايتگيل بار ي وقت
 حيف غفلت ته او تار اكثري وقت
 غافل اولغا ندا كيرا ك بو لسه بوسيق
 قيمتي درني ايتور ما نينكليق
 در ايتور مان كه بولور اندا ني حال؟
 بو كيشي ما كيرا ك انداق احوال
 كيمكا بو حال كه بو لسه بي قيل
 منائر ليغي غه بولدي دليل

هر قاچان موني مدا م ايتكا ي سين
 ينه بير مرتبه غه ييتكا ي سين
 ترك قيلسانك سين اكر، ليك گونكول
 بورنا غي حال ايلابو لغاي مشغول
 سين بو چا غليق بيله بس قيلما غا سين
 ترك قيلما غني هوس قيلما غا سين

انکا بیتار که بولور ای طالب !
 تینگری یاد ی باری ایشگا غالب
 ترک قیلما ی موئی قیلسا نگه بدو م
 همگی دلینگ اول وقت تمام
 حق تعالی بیله مشغول اولغا ی
 کونکلی قابل اوڑ ی مقبول اولغا ی
 بوبولور اندا که حب مولا
 تاپسه کونکلو نگا سینینگ استیلا
 غیر دین کونکلو نگه اوین خالی ایتار
 بواو یونگدین سینینگ اغیار کیتار
 کونکلو نگا هیچ تعلق قالماس
 غیر اخلاص ایله قوللوق قالماس
 (بو) زمان بولغوسی حق بیر له درست
 اول تعلق که بور وئراق ایلی سمت
 بولغوسی آیینک ایله بار چه سوز ونک
 آنی سا غینغوسی نی کور سه کوزونک
 ... کونکول لار نی یارا تتی انداق
 بولماغای غیر تعلق مطلق
 غیر دین منقطع اولغا ج ب کونکول
 تینگری بیر له متعلق بولور اول
 بوز مان اوشبو تعلق حاصل
 خواه و ناخواه بولور کونکلو نکابیل
 تینگری مونداق بار ایتییب نور بیلکیل
 سنکا دایم بویو سونلوق تور دل

متکلم دور و ایشیتگو چی دور
 کورگو چی دور بار ی ایشیتگو چی دور
 آیتماق بیر له ، ایشیتما ک، کورماک
 غیر دین منقطع اولغا ج بیشک
 دیرو ایشیتور و کو رار حاصل
 انکا و آندین و آنی بیلگیل
 بیل که بو مر تبه دااو ل هنگام
 بار مناجات ته حق بیر له مدام
 بیل که بو مر تبه دا ای سایل
 ذکر بو لغای صفت ذاتی دل
 بیلکا سین ذکر حقیقی اول حین
 بیل منز ه انی حرف و اوڭ دین
 تاکه هر دل بیله بیر بو لغو سی دور
 حبی بیرله کو نگو او نکت تسولغو سی دور
 همگیء دل آنی دوست تو تار
 بیلکا سین بو سوز ارا فر قی بار
 دوست تو تما غلیق ایله ای دانا
 دوست نینگ یا دی نی تو تما غلیق دا
 اول که توتقای همگیء دل دوست
 متعج فرط محبت بیل دوست
 سین قولاق توت که مونکا عشق دور آت
 عاشق او لدور که انکا بار بوصفات
 موندین اول بیر ما تر قی قیلور اول
 عقل اول بیر ما، ایشیت، تاپماس یول

... حقیقی موئی بیلگیل موسو م
 ایله مذکور غه هستی معلو م
 بیل که بار هستی ذاکرمو هوم
 بولغوسی مو ندا یتیشکا چ معدوم
 بیل که بو بیر دا دورور بومشکل
 حین مذکور بو لورذاکر تیل
 ذاکریت بیله مذکور یت
 بیل مبدل بو لور اوشبو فرصت
 کورسه اوز هست لیغین چون نابود
 اوز گا لار نیست لیغیدا نی وجود
 بوز ما ن هالك الاو جهه
 آشکار اولدی بوسر بول آغه
 لمن الملك جما لی اول حال
 چهره دین پرده نی آلفای بوجمال
 بولدی معلو م که تبعیت تین
 بو مراتب قه یتار سین اول حین
 پس اگر سین تیلا سانگت اول فرصت
 دسمت بیر گای بوسعادت سنگابات
 اوزنی سین راست اطا عت بیله قیل
 همشین لیق بو جماعت بیله قیل
 شرع ایله ظاهری آرا ستیه دور
 غیر دین باطنی بیر استه دور
 بو کیشی صا حب حالات اولغای
 مظهر اوشبو کمالات اولغای

ټينگر ي کونگو لنی يارا تتی انداق
 بو صفت نی انکا قاتتی انداق
 همښښن هر کیم ايله بو لسه کونگول
 صحبتيدین متاثر بو لور اول
 اوشبولار مو ندا که مر قوم دورور
 ذوق ايلي بار چه غه معلوم دورور
 کیم که ماتم زده بیر له تورسه
 يانشاط اهلی بيله اولتور سه
 غم و شادی انکا قیلغا ی تاثیر
 تاپقو سیدور انکا حالست تغییر
 قابلیت بو کمالات ايله حق
 يارا تیب تور کو نکو لو نکد امو نداق
 بو قبول اولماسه ایردی اول حال
 ممکن ایر ماس ایدی بو کسب کمال
 کیم که بو طایفه پیرله بدوام
 همښښن ليق قیلور اول اول هنکام
 بیلگا سین کیم متاثر اول حین
 بو لغو سی باطنی اول باطن دین
 حقه میلی سنگا بو لغای حاصل
 میل چه منقطع اولغای سنگا دل
 انقطاعینک چهینه میل ارتار
 میل چه منقطع اولما غلیق بار
 نیچه اول کو پینه بیر داغی کوپ
 نیچه اول چو پینه بیر داغی چوب

تا کیشی یتگو سی دور بیریر گا
کیم آنی عا جز ایرور تیل دیرگا

بو دور ور حال مونگا یتگاندا
قالما غای هیچ تعلق اندا

باری اوز لو گی بیله بو دورایشی
حقه بولغای متو جه بو کیشی

کیشی بولغای انگای بیر صحبت ته
بلکه بیر لحظه دا آز فرصت ته

باری دین منقطع اولغای باطن
جمع قیلغای کونگو لینی با ریدین

مونگا یتگاندا بو کیشی نینگایشی
حق قه بولغای متو جه بو کیشی

اوشبو جذبه که بو لور خلق قه بات
لیک مشکل دیدی لارانگا نبات

نیگا کیم حضرت حق لطفی دین
غیر دین بو لسه مجرد باطن

بولغو سی دور انگای حق بیر له وصول
تینگری انسا ندا بارا یتتی بوقبول

آدمی کونکلی تعلق سیز ایماس
غیر چو ن قالما سا اول قالغای و بس

لیک هر کیشی گا کیم استعداد
گر ضعیف اولسه مونی توتسون یاد

وصل دین انگای شعور ی بولماس
فیض دین انگای حضور ی بولماس
گرقوی بو لسه کیشی گا بوصفت
بولغو سی انگای شعور اول فرصت

گر ثبات ایستار ایسا نک ۱ و ل فرصت
التزام ایله دوا م صحیبت

سا خلا غای سمین بو ایله آیدادب
بیل الار نی بو شعور و نگه سبب

ظاهر و باطن ادب مرغی توت
بی ادب لیک روش و راهین اونوت

بیر ادب نی کیشی گر تر ک قیلور
اوشبو ایل کو نکلیدین اول توشکو سیدور

کیم یراق تو شمه بو ایل کونکلی دین
بور ناغی حال انکا قالماس اول حین

نیگا کیم فایض اینک کو نکلی کاحال
اول کونکو ل لاردین ایدی کونکول بحال

کونکلی نینک رابطه سین واسطه بیل
فیض یتماک کا جهت رابطه بیل

رابطه قالما سه اول حال کیتار
سوز ایشیتور ایسا نک او شمو تچه یتار

بی عنایات حقو خاص حق
گر ملک دور قرا دورانگاورق

رساله خاتمه سی

لله الحمد سوز آیتیلدی تمام
اختتامی غه یتیشتی بو کلام

قابل ایلکا سوز ینی مقبول ایت
عامل ایلکا اوژ ینی معمول ایت

بیل تو کا تکاندا بوسوز بی کم و بیش
بیل تو قوز یوز ایدی (و) اوتو ز بیش

مبین
رسالہ سی

تاریخ تو قوز یوز ویکیر مه سکی ده مین داغی امام ابو حنیفه
مذهبی دانیگری تو قیقی بیله بیر قیقی نظم قیلدیم مبین غه موسو م
کتاب نظمی نینگ سیمی نی مونداق دیلیپ توره

بیلگا سین ای خجسته پی فرزند
جگریم بیر له جانیمه پیوند

مساله لار که اول ضرور ایردی
بیلما سائک دیننگا قصور ایردی

ییتی کو نگلو مکا کیم ییغیش تورسام
نظم تر تیبی ده سیغیش تورسام

تاآنی ضبط قیلغا سین آسان

اول مسایل نی بیلگا سین یکسان

تانکلا لبق کونده کیم حساب اولغای

منکا اجرو سنگا ثواب اولغای

اوشبو نیت که مین قیلیپ تورمین

اول مسایل که مین بیلیپ تورمین

جمعیده سعی و اهتمام قیلای

سینگ آتینگه مین تمام قیلای

بی بقا دنیا ایشی سہل دورور
 دین ایشمین قیلغا ی اولکھ ا ہل دورور
 دین ودائش دہ ہر کو ن افزو ن بول
 دولت وبخت ایلا ہما یون بول
 کامرا ن بول جہاندہ دولت کور
 یوز تو مان آبرو ی وعزت کور
 چون بو مختصر سفر دہ بیا ضغہ باردی اول منا سبت بیلہ مسافر
 مسایلیتی بیتیلدی :

چو ن کیشی قصد مو ضعی قیلسمہ
 مقصد ی نینگ مسافرتی بیلسمہ
 اوچ تو ن و کونلوک اولسمہ اوشمبو ولی
 دیر سفر مدتی شریعت ایلی
 بو مراحل دہ شرع مختاری
 تیوہ نینگ بو لدی اورتارفتاری
 بولسمہ باغ یو لی و پیا دہ کیشی
 انگالایق کیرا ک تور ور یور وشی
 سوده گر کیمہ دور اگری
 معتبر دور آنینگ و سط سیری
 گریغاچ بیر لہ ایستا سانگک مقیاس
 اون سیکیز ییل کہ دیدی شرع شناس
 ہریغاچ ییل کہ باردورور اوچ ییل
 بورنا راق میل آیتیلیب ایلدی ییل
 چیقسمہ گر نیت سفر ایتیا ن
 وطنی نینگ سواد یدین اوتوبان

بزرگه اولسه لار فقیر اگر	ینه حجاج بر لار غازی لار
کون کچورکا عذاب شدنه	بیل غنیبک دورور که غنیبه
مستحق زکاة بیکسل انی	وطنی ده غنچه که پولس غنی
ایر مال کیش لار بیانی	زکاة بر ماق دست
ایمانین بر چچه سیغه بر برآت	جائز ایر مال پنج کیشنه زکاة
توت قولا قوشبور واند ویشوع	بری اصل اولد ویند بر فرع
هر غنچه یوقاریغه بار سه ییا	شرح دیر صلیبی آ و ا ا
قیل قیاس کوشبور لار غنچه ییا	اتا نیک آ یسین انا انا حسین
جائز ایر مال زکاة الاز بار یغه	کرنسب بار سه غنچه یوقاریغه
او غول قیز دورور غنچه لار نیک	قیسمد و شرح اچده فرع و نیک
جائز ایر مال فرود چار فرزند	بونسب بار سه قویغه هر چند
بر ماسون بوزانک و اول یوغه	ایرکا خاقون و ایری خاقون فر
بر سه جائز کیمستور او ز قلیغه	کیم که بر کای زکاة حق یول یغه
آلا سونلار زکاة او شبوبی	باشم و غنی و بنده لاری
او شبوبلار غنچه زکاة بر مالک نیر	کفر ایلیکا زکاة ایلاس جائز

اول زمان بیل مسافر اول کیشی نی
 سفرائه قیلور بار ی ایشی نی
 بیل مسافر غه نی دور ور احکام
 توت قولاق بارچه سین قیلای اعلام
 بیری بوکیم نماز قصر ایتار
 تورت رکعت فریضه ایکی اوتار
 گر قضا بو لسه بو نماز ایتار
 اول قضا نی داغی معین اوتار
 لیک سنت لارینی دی ای یار
 قیلور و قیلما سیمغه سین مختار
 بیلینگیز او شمو سموز نی ای علما
 یول یورو ما سته قیلما نکیز اولی
 رمضان روزه سی غه سین مختار
 گرتوت ار تو تمه اختیار ینگت بار
 لیک اولی سی روزه تو تماق تور
 نفس نینگت لذتین او نو تماق تور
 روزه بیگان کیشی قضا قیلسون
 بیر گابیر روزه سین ادا قیلسون
 ینه بو کیم مسافر ی که بیلور
 اوچتو ن وکون اوتو ککا مسح قیلور
 بیتسه گر مقصد ی غه بوسفری
 آتی بو لد ی مقیم شرع دیر ی
 یو قسه اون بیش کیچه بیلکه کوندوز
 تور ماغین نیت ایتسه بو دورسوز

اوشبو تور ما ققه ليك شهـر كيراك
 بولما سه شهر بو لسه كينست (و) كيساك
 اول كيشى نينگ مقيم اولورنا مي
 كيتار آندين مسافر احكا مي
 يازيد ه نيت اقامت ايله
 ايل مقيم اولماغا ي بو نيت ايله
 مگر اولغا ي يازيد ه اولتور ورايل
 خيمه و الا چوق بيله يورور ايل
 اندا كيم چير يك ايلي واقع دور
 پا دشه نيتي غه تابع دور
 گر مسافر غه بار مقيم امام
 تبعيت كيرا كتور انده تمام
 گر مسافر امام بو لسه نيتار
 مقتدي سونگر ه ايكي ركعت اوتار

كتاب الزكوة

بيل اوچو نچي فرض بولدى زكات
 انده دير سوز ني ايتا بين سنگابات
 اندا كيم اوشبو فرض ايدي مسطور
 استطاعت بولوب ايدي مذكور
 كيم كه اول مالك نصاب اولغا ي
 انگا بوفرض دين حساب اولغا ي
 استطاعت ني دور ، ايشيت موندق
 بار دور اول مالك نصاب اولماق

اول نیمه کیم زکات اولو راندین
شرع انکا حد قیلیب تسورو رتعمین
اول نیمه لاز نی سمن قیلو ردا حساب
حدیفه بیتسه شرع دیدی نصاب

زکات شرایطی نینگ بیانی

باو جود بو بیلگا سمن ای یار
بیر ماکیده انینگ شرایطی بار
بولدی بیر شرط بیل تمام اوتاری
اوشبو بیل بیل که بار دورقمی
کیراک اصل نصاب سمن بیلگیل
بیل باشمیده ، ایاغیده کامل
بیل ارا بو لسه مال نقصانی
دیما گیل مانع زکات آنی
ینه حریت اولدی شرط انده
بیل که بیر ماس زکات نی بنده
بیگی قول مالیه زکات بیرور
رخصت ار بیر سه ، بیر گو قولغه ایرور
بیر ماسه گر مونی بیکو بنده
بیگی نینگ ذمه سیغه دوراند ه
ینه بیر بو که ، بو لماغای انگافرض
تا زکات اولغای اول محل انگافرض
آنچه چا غلیق کیراک بو قر ض اولغان
بولغای انینگ نصابی غسه نقصان

ينه بير شرط ملك تام دورور
بيل نچو ك مالغه بو نام دورور

مين سنگا دى ، ايشيتگيل اى همدم
بولغاى اول ملك ، بو لغاى ايلگيده هم
بو لسه گر ملك و بو لماسه ايلگيده
شرع اهلى نه دير مسايلى ده

بو لسه ايلگيده كير ما گى دشوار
دير بو ملكى نى اهل شرع ضممار
مثل ملكى كه بو لسه يوق بولغان
ياد فينه ايسه اونو تو لغا ن

ياپيراو ذمه سى ده فرضينگ بار
قرضدار ينك ولى ايماس اقرار
يوق گوا هينك كه آنى آلفاى سمين
اوشبو مالينك نى ايلگه سالغاى سمين

ينه مال و ديعت و مغبوب
ايلدا دور ملك ايماس بو ، بيلگيل خوب
يوقتور و اوشبو ايكي شيقده زكات
هرايكي جمع بو لسه بير گيل بات
ينه فاضل كيرا ك تورور ا و لحين
اوشبو مال احتيا ج اصليدن

مثلا اول كو موش بيله آلتو ن
خر جى يوق بار خزينه قيلما ق اوچو ن
ينه اول قو ي واوى و تيو ه تورور
كيم قويوب سمين بو لار چرا ده يورور

بیر اوچو ن ، قوش اوچو ن یوڭا وچو ن ایماس
کیم یورور لار بولار چرا ده و بس

ییلقی آتینگ گز اولسه ای همدم
میتما سانگ ، بار گیر بو لئاسمه هم
شرع ایلی اوشبو لار نی «سایمه» دیر
کیم چرا ده یورو ب یا ز ی اوت بیر
گریزیم ییلدین آر توق اوتلا سالار
اوشبو لار دین ز کات بیرماق بار
حاجتینگدین بو لارنی فاضل ییل
اوشبولار نینگ ز کات نی بیرگیل

ز کات مال لاری نینگ بیانی

تورت قسم اولدی بر چه مال زکات
توت قو لاق دی ، باریقه بیریرآت
بیری نقدینه ، بیر سو ایلم ییل
ینه مال تجار ت ایشیتگیل

ینه بیر دین چیقار ز کاتین بیر
بیل که شرع اهلی سموز بو لاردانی دیر

نقدینه بیانی

بیل که نقد ینه بار طلا و کوموش
آیتای آلار نصا بینی توت گوش

بو لسه مثقال بیر له آلتو ن دین
بیل نصا بی ییگیر مه دور موندین
یوز چو بو لدی بو وزن ییل ای یار
مونی آلتو ند ه دیید یلار دینار

بیر زکاتین مونو ننگ یر ییم مثقال
 عشر نینگ ربعی بو لدی بویادال
 آرتسه گر بیگیر مه دین مالینگ
 تورت بو لغو نچه اوشبو دو رحالینگ
 سین کو موش نینگ نصا بسنای سوزی توڑ
 بیل درم بیر له بار تو رو رایکی یوز
 بیتمی مثقال بولدی اون درمی
 اوشبو دور سوز که ایلا دیم قلمی
 ربع عشرین حسا ب اگر قیلسانگ
 بیش بو لور گر حسا بینسی بیلسانگ
 بیر بو لوش ینه قیرق بو لغونچه
 بیر گو لو ک بول بو قیرق تولغونچه
 قیرق اگر بولسه ربع عشرین بیر
 قیرق نینگ ربع عشرینسی بیر دیر
 سیندا آلتون ، کو موش حسابی دین
 کم ایسه ایکی سی نصا بسی دین
 هرایکی قیمتین جمع قیلیب
 بیر زکا تی نی اوشبو سوز نی بیلایب
 هرایکی سینی جمع قیلسا ننگ هم
 گر نصا بی دین بو لسه کم اولدم
 بولسه مال تجار تینگ انگات
 بیر نصا بی غه گر بیتو شمه زکات
 گر حلی نقره دین، گر آلتون دین
 بولسه بیر گیل زکات اوشموندین

سوایم بیانی

بو سو ایم که مین دیدیم یانگلا
قوی و او ی و تیو ه دورو رانگلا
اوشبو او چ گر نسا بی غه بیتو شور
بیر بو لار دین ز کات بـودستور
قوی اگر سیندا بو لسه ایسه حساب
قیر ققه چه گر بیتو شسه بولدی نصاب
قیرق قوی دین زکات بیرقوی دیر
یوز ییگیرمه بیر او لغو نچه مونی بیر
یوز ییگیر مه بیر او لسه ایکی نی بیر
ایکی یوز بیر اولسه او چ بیر، دیر
تورت یوز بولغو چه بو دور بیریشینگ
تورت یوز بو لسه بیل که نی دور ایشینگ
اوز که هر یوز که بیر گو لـو لـو دور
دیشینگ دین اون بو لغو سی بوظاهر دور
ایچکو نینگ حکمی دا غی قو بدیک بیل
قوبد یک آنینگ ز کا تینی بیرگیل
بیل که او ی نینگ نسا بی اوتوز دور
ییتسه اوتوز غه اندابو سوز دور
بیر یا شار او ی مونینگ زکاتین بیل
قیرق بو لغو نچه اوشبو بیرگیل
بیر بیر او ی قیرق بو لسه اویونگاسا ن
بولغای او چ یاشیغه آیا ق قویغان

آتمیش غه او یننگ یتو شسه نی دیر
 ایکی او ی بیر یا شا رزکا تین بیر
 ینه هر قیرق بو لسه ، یا اوتوز
 بیل که اوشبو دیگا ن کیبی دور سوز
 تیوه نینگ بیش دورور نسا بی، دیر
 بیش تیوه نینگ زکا تی بیر قوی بیر
 اون دین ایکی و اوچ دور او ن بیش دین
 تورت نی بیر یمگیر مه دین اول حین
 بیر تیوه بیر یمگیر مه بیش ایسه باق
 ایکی یاشیغه قویغا ن اولغای ایاق
 تیوه گر اوتوز آلتی بو لسه نی دیر
 بیر تیوه اوچ یاشیغه کیر گا ن، بیر
 بیر، چو قیرق آلتی بو لسه تیوه که سا ن
 بیر تیوه تورت که آفاق قویغان
 آتمیش بیر دابیر تیوه بیرگیل
 بیش گا کیر گان اولغای او ل تیوه بیل
 یتیمیش آلتی دا ایکی بیر ، انداق
 قویغا ن او لقا یلار او چ با شیغه آفاق
 ینه توقسا ن بیر اولسه تیوه که سان
 ایکی بیر، تورت یاشیغه کیرگان
 بو تیوه لار کیرا ک که بو لسه تیشی
 بو دور ور موند اشع ایلی دیشی
 اوشبو دور یو ز یمگیر مه غه چه بیر یش
 ینه اندین کین ، نی دور یش

باشله با شتین حساب سو نک موندین
بیش دین بیر قو ی، ایکی بیراوندین
اوشجو دیغا ن کیبی حساب قیلیب
بیر زکا تین بو مسا له نی یلیب
آت زکا تینی آیتا یین ، یاد آل

بیر گیل آلتو ندین انکا بیرمثقال
یوق ایسه آت لار ینگنی قیمت قیل
قیرق دین بیر زکا تی نی بیر گیل
بولسه مال زکا ت هر کیسم دین
متوسط بیورور سو ایم دین

یوقمه اعلی بیریب زیاده سین آل
بایه بیر سانک ، کمی نی بیردرحال
قیمتی نی بیرا ی دیسا نک هم بیر
شروع هوند ه سیننی مخیر دیر

یتما غان بو لسه سایمه یاشیغه
یوق زکا ت اول محل آلاز باشیغه

گربولار بیر له بار اولوغ او لدم
سانا ماققه کیرا ک کیچیک لارهم

بیر ایسه قیرق دا اولوغ مثلا
بیر او لوغ نی و، قیل زکات ادا

تجارت اموالی نینگ بیانی

باراو چو نچی تجارت اموالی
توت قولاق سنکا شرح ایتا ی حالی

هرني اندين غرض تجارت دور
 جو هر وخواه رخت و خواه آت دور
 بيرز کاتيني ملک اولو ر فرصت
 مگر تجارت مگا ايلا سا ننگي نيت
 قيمتي ني بولار نينگ ايله حساب
 آلتون و ياکو موش چه بو لسه نصاب
 بير گيل آلتون ، کو مو شس حسابي بيله
 تينگ دورور او شبولار نصابي بيله
 کو موش ، آلتون دا وزن آيت جواب
 موندا مضر و به بير له ايله حساب
 مستفا د اولسه ايل ارا سيد مال
 بيل که ، تاجر غه انداني دو رحال؟
 قوشمير ن اوز جنسيني ا و لافزو نغه
 تيوه مگه تيوه ، آلتون آلتونغه
 بيل اياغيد ه سو د و مايه سانا ب
 ايکي سيگه ديسو ن زکات جواب
 سود اوچون سايمه مگر آلدینگ ، بيل
 سمين تجارت زکا تيني بير گيل
 نيمه ني سود اوچون آلو رايروسانگ
 آليب آني اجاره غه بير سانگ
 ياخود اوز و نگه هر نيمه آلدینگ
 سود قيلسه ، سمار غه کو زسالدينگ
 ياکرايه اوچون مگر آلد ينگ اولاغ
 ياتجارت غه مزرعه ، ياباغ

اوشبولا رکیم دیدیم بیر یی—بیرین آت
بیل که واجب ایماس بو لار دازکات

اوتکا ن اولسه زکات ما لیغسه بیل

بیر ماگان بو لسا نک ، ارزکاتینی ، بیل

گرهلاک اولسه ، او شبو و قت نصاب

بیل نی دور اوشبو مساله غه جواب

گر تما می هلاک بولسه، زکات

ساقط اولغا ی تمام اول اوقات

بعضی اندین اگر هلاک بو لور

ساقط اول بعضی نینگ زکاتینی کور

کافر ذمی بو لسه گر تاجر

بیست و یک مالیدین آلور عاشر

کافر حر بی اولسه گر تاجر

مین سنگا دی که ، انده نی سو زبار

هر نیمه تاجر مسلمان دین

کفر ایله آلسه سین هم آل اندین

گر تمام آلسه مالی نی کفار

اول طریق آلماسون مسلمان لار

آنکه آنچه قو یینگ که چو ن کیتکای

ما منی غه آذوق قیلپ بیتکای

گر آلاز آغا نی ایماس ظاهر

عشرینی آلمسون اول زما ن عاشر

زکات فرایضی نینگ بیانی

بیل ، اداسیدا بولدی نیست فرض

نیت اوقا تینی قیلای سنگا عرض

بیرى مالینی آيیر ور چا غدور
 مصر فى غه ینه بیروور چاغدور
 مصر فیغه بیروور محل دابوما ل
 قیلما سانک نیت اندا بو دو رحال
 قیلما نانا بو لسه خر ج آلفا ن لار
 بار روا نیت اولغاچ، ایتسا نک اگر
 ینه ایگینچی قر ض بو دو ربیل
 مصر فیغه بو مال ییتکو ر گیل

زکات مصار فی نینگ بیانی

مصرفین تیمکری دیب دورو رسکیز
 بارینی آیتا یین ایشیتکا یس—
 بیر فقیر و ایگینچی مسکین بیل
 ینه اوچو نچی بار دور ور عامل
 ینه بار دور مؤلفه قلوب
 بار بیشینچی مکاتب ایشیت خوب
 بیل، بار آلتینچی قر ض لیسق محتاج
 ینه غاز ی لار اولدی و حجاج
 سگیز ینتی غریب لار دو ربیل
 بار ی نیتک شر حین آیتای، ایشیتگیل
 دیر فقیر آنی شرع ایلی، یا دال
 کم راق اولغای نصابی دینانکا مال
 کسب قیلما ققه قادر اولغای هم
 خر ج دین لیک دخلی بو لغای کم

دیدی شرع اول کیشی غه مسکین آت
 بو لهاغا ی انکا کسب غه قدرت
 بو لهاغا ی انکا جنس دنیا لیک
 بو لهاغا ی هیچ نیمه سا غه مالک
 بیل که، بار اول کیشی گاعامل آت
 کیم بیغا ر اول خراج و عشروزکات
 بوژمان چو ن مولفه بو قنور
 قیلما دیم حکمی نی آیینک مذکور
 قایمی نی شرع دیر مکا تسبیل
 مین سنکا شرح ایستای ایشیتگیل
 گر قرار ایتسه خواجه و بنده
 بیر بهاد مدت معین ده
 گر ادا ایلاسه بو مدت دا
 بولغا ی آزاد اول بوفر صت دا
 اوشبو لاردین بیر یسی بار مدیون
 مستحق دیما، لیک هر مدیون
 قرض دین آر تو غین حسا بایتگیل
 گرنصا بی غه بیتما س اول فاضل
 بو صفت قرص لیک که دیدیم آت
 بیل بو مدیون نی مسنحسوق زکات
 یشه حجاج بیر له غازی لار
 بیر زکات اولسه لارفقیر اگر
 بیل غریب اول دورور که غربتده
 کون کیچیر گا ی عذاب و شدتده

وطنیدا نیچه که بو لسه غنی
مستحق زکات بیلگیل آنی

زکات بیرماق درست ایرماس کیشی لار نینگ بیانی

جایز ایرماس نیچه کیشی غه زکات

ایتا یین بار چه سیغه بیر - بیرآت

بیری اصل اولدی وینه بیرفرع

توت قولاقل اوشبو لاردنی دیرشرع

شرع دیر اصلی نی آنا و آنا

هر نیچه یوقاری غه بارسه ینا

آنا نینگ آته سین ، آنا آناسین

قیل قیاس اوشبو لارغه سین بابا سین

گر نسب بارسه نیچه یوقاریغه

جایز ایرماس زکات آلاباریغه

قایمی دور شرع ایچره فرعدیرینگ

اوغول و قیز دورور نیره لارینگ

بونسب بارسه قوییغه هر چند

جایز ایرماس تورور چو بارفرزند

ایرما خاتون و ایری خاتونغه

بیرماسون بو انکاو اول مونغه

کیم که بیرمای زکات حق بولیغه

بیرسه جایز ایما ستور او زقولیغه

هاشمی و غنی و بنده لاری

آلما سونلار زکات اوشبو بیری

کفر ایلیکا ز کات ایماس جایز
 اوشبولار غه زکات بیرمانگ سمیز
 کیشی نی مستحق گمان قیلدینگ
 بیر دینگ انکا زکات و سونگ بیلدینگ
 مصرف ایر ماس ایکا ندور اول آغان
 گر یا نگیلدینگ که، اول دیدی آغان
 گربو آغان قو لینگ ایماستور خوب
 بو زکاتینگ سنینگ ایرو رمحسوب
 شک بیلن گر زکات اذا قیلدینگ
 مصرف ایماس ایکا ن نی سونگ بیلدینگ
 بیل که محسوب ایماس تورور بو بیریش
 سنگا اوشبو محل اعا ده دو رایش
 قیلمه بیرگان نی لیک استرداد
 مساله اوشبو بولدی، تو تغیل یاد
 بوزکاتی که مین دیدیم —وشیق
 شرط دور غیر ملک قیلماق لیق
 گربو مال بولسه حج عمره غه مصرف
 ایل سو ایچما ققه یا خود آلسانگ ظرف
 یا قیلینسه بنا ی خیر آباد
 یا آلیب بند ه، ایلا سانگ آزاد
 قابل ملک ایماس بولار، سین بیل
 بیر زکاتینگ نی، ملک غیرایتکیل
 بیر کیشی گانصاب بولغونچه
 بولدی مکروه بیر سانگ ار مونچه

بیرین ژ کا تینگک نی نقل قیلمه ، غنی
 بیر او شال شهر مصر فیغه آنی
 مستحب دور زکات بیر مونچه
 بیر کون ایلغه معاش بو لغونچه

عشر و خراج نینگک بیانی

ایمادی بیر دین چیقار زکاتین ایشیت
 ایکیلور بیر وسمو نینگک آتین ایشیت

بیروسمو دین ایکین رواجی دور
 هر بیر ی عشری و خراجی دور
 بیر وسمو هر یکی سی عشری ایسه
 تیککای، ایککای کیمشی بوییر دایسه

دخل اوچون هر نی کیم ایکیلکوسیدور
 یا در ختی کیم او ل تیکیلکوسیدور

مثلاً: میوه تر و گل ودانه
 هر نی بو لسه بو لار کیبی یانه

تورسمو نو خواه تور ما سون ثمره
 مساله بیل نی دور شریعت ارا

یایغاچ بیر له قیلسا نک او ت نی قوروق
 دی نی دور اوشبو لار دا ایتقولوق

بیر بو لار نینگک ژ کا تی نی ده یک
 مساله اوشبو بو لدی یو قنو رشک

عسل ومیوه تاغدین آلسا نک، بیل
 عشر اوشبو یکی سیدین بیرگیل

اوشبو دیکاندا یکه اولسه سوبیله بیر
 بولسه هر کیمدا عشرینی بیردیر
 موندان بیلکیل نصاب و ییمل اوتماک
 شرط ایماس عشر بیر ما گینک کیراک
 قوروق ایرماس قمیش و اوتویغا ج
 بیلگا سین یو قتو رور بو لار داخراج
 هر نی دو لاب ایله ایچار سو نی
 نصف ده یکه جواب بیر مو نی

بولسه مفقود عشر شر طیی ایشیت
 اول چاغ اول بیر نی سین خراجی ایت
 بیل که بار دور خراج ایکسی قسم
 بیر یسیگا مقاسمه دور اسم
 آیتا بین اوشبو قسم ایشیتکای سین
 هر قچا ن کیم معین ایتکای سین
 مال ایکیندور بو نوع کیم دیلور
 هر کیشی کیم تا مل ایتسمه بیلور
 ده سی ، یا خود سه توده غایتی نصف
 بیل که باردور مو نونک نهایی نصف
 شرع بو قسم نی مقاسمه دیر
 هر نیچو که کیم معین ایتسا نک بیر

بیرسه محصول نی مکرر بیر
 سین خراجینک نی هم مکرر بیر
 ایمدی ایکینچی سین دین سنگابات
 بیل موظف تورور بو قسم غهات

مو ندا باردور جر یب غه تعیین
 هر نیچو کیم معین ایتسه امین
 شصت در شصت گز جریب نی بیل
 سین مساحت گزی بیله تینگ قیل
 بوزراعت غه ، یا ایکی بیر یگا
 آفتی گر بیتو شسه هر بیر یگا
 بیر دا ایکی بو نوع بولغاندا
 ساقط اولغای خراج اول آندا
 بولسه گر دفع قیلغو دیک آفت
 ساقط اولماس خراج اول فرصت
 قادر اولسه اوزی و صالح بیر
 ایکماسه ، شرع اهلی موندانی دیر ؟
 واجب اولغای خراج اول کیشی گا
 دیماسون عذر ایکما گان ایشی گا
 عاجز اولغان بیرین امام آلسون
 ینه قادر مزارعی سالسون
 کیم اندا قیلما یین خراج ، بیسه
 مالی دین یوق حلال موندان قایسه
 بو خراجینگ نی کیم آلور سین ، بیل
 رفع محصلو لی دین کین آلفیل .

فردلار

مطلع

حالیم نی سنکا آیتیب هجر او نیغه اورتاندیم
ای یار یهان قیلدیم هر نی که دیدیم یاندیم

• • •

سنبو سه سینینک کو نگلو ک گرایستا سه اندا ق بیل
سنبو سه کیرا ک بولسه، سین بوسه عنایت قیل

• • •

بسی فراقیدا ایچسا م چا غیر بیغیم کیلادور
منگا چا غیر نی کیتور مانک که اچیم کیلادور

• • •

تو تما غیل ای گل روا کی— عشقینک ایچره بیر غریب
بیر ما باش قویغا ی خزا ن یافراغی ینکلیغ سارغا ریب

• • •

زهد صحرا سیغه تو شتوم عشق بولیدین آزیب
با بر گمره نی ایمدی کیم بویولغه کوندورور؟

اول ایکی لبی رمزی درد اهلینغه قیلمایدور
گل غنچه سیدور گو یا، بیژ لارگا آچیلمایدور

* * *

بار ار چه باعث یوز شورو یو زکناه چاغیر
چاغیر فرا قی هلاک ایتتی مینی، آه چاغیر!

مطلع

فراقینگدین یاو شتو م اولگا لی ای یار کیلکا ی سین
وصالینگ غه بسی مشتاق مین زنهار کیلکا ی سین

* * *

اولبری رخساره هر گز ناتوان لیق کور ماسون
یخشی دور یخشی کیشی، هرگز یمانلیق کور ماسون

* * *

سیندین آبرو نیلا گای مین عیش و صیبا خوش لوغین
که سینینگ اوچون تیلار مین ارچه دنیا خوش لوغین

* * *

سینینگ اوچون و طنیم کو هودشت بولغوسی دور
اینینگ اوچون که و فاسیزغزال کور وناسین

* * *

بار می ایکن هیچ نیمه عالم داشجران دین یمان
هرنی کیم آندین یمان راق دور، بودور آندین یمان

* * *

یارقدین بیلما دیم تیار دین آیر یلما دیم
یار قدری مونچه هم دشوارایکان دور بیلما دیم

* * *

کوروب هجران غمین، جانان غه ییتیم
اگر چه رنج چیکیم، جانغه ییتیم

مطلع

مینی هجراندا کویدور سا نک کونکول سیندین ساوو تماس مین
اگر چه سین اونو تتو نک مینی، سینی مین اونو تماس مین

* * *

قاوون بیرله اوزوم نینگ هجریدا کونکولومداغم هرسو
آقار سو نینگ فرا قیدین کوزومدین هر دم آقار سو

* * *

جهان ایلی و جهان بار چه گر عدم بولسه
عدم یو لینی توتای ذره میندا غم بولسه

* * *

ایستارام ییتسا م قویو ن دیک گله ادریم قا شیغه
آلیدا توفراغ بو لوب، ایورو لسام آئینک باشیغه

* * *

گرچه عالم دا وصال ایا می دلکش دور، اخی
تا بیلینگی و صل قدری هجرهم خوش دور، اخی

مطلع

مهربان ساغینغانیم نا مهربان ایر میش نیتای ؟
یخشی لیغ کوز تو تغا نیم، اسرویمان ایر میش نیتای ؟

* * *

نیچه اول یار یاد ایتمای مینی اغیار سا غینغای
نی کوں بولغا ی مینی دلخسته نی اول یار سا غینغای

* * *

بو دنیا دین فرح یو قتور مینی محزون غه جانان سیز
جهان دین کیم دیسون ، بالله، کیرا کماس منکا جان ، آنسیر

فرا قينګ اولتورور آخر مينی دلخسته نی بیشک
مينی اولتور و صا لينګدا ، نی یعنی اندک اولتور ماڅ

* * *

دوستلوق نی گر تیلار سین ایلاسانګ اثبات قیل
صحبتینگه اسرو کوپ مشتا ق دور مین بات قیل

* * *

خوش اول بورو تقی زمان لار که اوتی وبار دی
خوش اول کیشی که ز ما ن لارنی یخشی اوتکار دی

* * *

مراد وصلینگ ایرور ، ایله یا دبا برنی
اونو تماغیل یانا بو نا مراد بابر نی

* * *

کوزوم نینگ نور ی سین ، کونکوم حضوری
تیم خرم لیغی ، جانیم سروری

* * *

سبزه وگل لار بیله جنت بولو رکابل ، بهار
خاصه بو موسم دابارا نیازیسی وگل بهار

* * *

غیر غه نیچه اول آی وفا قیلور
نیچه جانیمه مینینگ جفا قیلور

* * *

قدی فر قتی مینی دو تا قیلور
قا شی هجر ی قا متیم نی یا قیلور

د ری تیلیلده گی شعر لړ

لاله را داغ از آن دم که بدل حاصل بود
داغ عشق تو مرا لاله صفت در دل بود

عمر من رفت و مرا فرقت او ساخت هلاک
چه کنم عمر من دلشده مستعجل بود

رخ نمودی و بمن مرد نم آسان کردی
ورنه در فرقت تو زیستتم مشکل بود

بابر از عقل فرو مانده چه تشویش کنی؟
ای خوش آن دم که ز می بیخود لایعقل بود

پندی ز رفیقان نشنودی رفتی
چندی بحریفان نغنودی رفتی
از تو بدیی نبود در خاطر ما
رفتی تو ز نیک هر چه بودی رفتی

* * *

اخلاص و عقیده تو روشن شده است
حالات و طریقه ات مبرهن شده است
حایل خو نماند زود بر خیز و بیا
دلخواه تو تربیت معین شده است

* * *

در هوای نفس گمره عمر ضایع کرده ایم
پیش اهل الله از افعال خود شرمنده ایم
یکنظر با مخلصان خسته دل فرما که ما
خواجگی را مانده ایم و خواجگی را بنده ایم

* * *

باترک ستیزه مکن ای میریانه!
چالاکي و مردانگی ترک عیانست
گر زود نیایی و نصیحت نکنی گوش
آنجا که عیانست چه حاجت به بیانست

بنده در حلقه اشراف دگر
نرود گر همه سر حلقه کنی
بنده حلقه بگو ش تو شوم
زان میان نام من از حلقه کنی

• • •

هلاک می‌کنم فرقت تو دانستم
وگرنه رفتن ازین شهر می‌توانستم

• • •

تا بزلف سیبش دل بستم از پریشانی عالم رستم

• • •

خراباتی و رند می‌پرستم به عالم هر چه میگویند هستم

• • •

هیچکس چون من خراب و عاشق و رسوا مباد
هیچ‌محبوبی چو تو بی‌رحم و بی‌پروا مباد

• • •

...هنلوستان از برای توایم

..... چو ما مبتلای تو ایم

• • •

• • • • •

چون نیست عمل، علم چه سودت؟

دستم بگر فتی و ازین خرسندم

امید که وارسته شوم دست

• • •

منگانه هوا کج‌هوس مانک و موتی

فقر اهلی‌غه بس بو لغو سی دوربانی و روتی

عروض رساله سی دن

عروض اتما می دین ایکی اوچ ییل سونگ هندوستا ن فتحی
نینگ سمو نگفی ییلی سنبل سریفه بارور فر صت ته بیر متطول بیت
اون آلتی ر کن بیله آتیلیب ایدی، دوایر مصا ریعی نینگ طریق بیله
اوتاد واسباب نینگ تقدیم و تاخیری دین اوچ بحر کیم هزج ، رجز
رمل بولغا ی متطول وزن حاصل بولور . هزج بحریدین مکفوف و
عروض و ضرب مقصور . بیت :

منگا سین نیچه کیم جوو جفا بیرله عذاب ایلا سانگ ای یار
جفا جو ی پر آزار ستمگار

سنگا مین قیلورام قوللوق و خدمت چیکارام جور و جفا تا که
تیریک مین ایرورام یار و فادار . مفاعیل ۱۶ قاتله .

بو هزج بحر یداغی متطول بیت نینگ مصراع لاری نینگ اولی
داغی و تدلارنی آخر کیلتور و لسه رجز بحر یدین مطوی بولور :
سین نیچه کیم جوو و جفا بیرله عذاب ایلا سانگ ای یار جفا جو ی پر آزار
ستمگار منگا

مین قیلورام قوللوق و خدمت چیکارام جوو جفا تا که تیریک
مین ایرورام یار و فادار سنگا . مفتعلن ۱۶ قاتله .
بو رجز بحر یداغی متطول بیت نینگ مصرع اعلاری نینگ اولی
داغی سبب لارنی آخر کیلتور و لسه رمل بحر یدین مخبون
بولور :

نیچه کیم جوو و جفا بیرله عذاب ایلا سانگ ای یار جفا جو ی پر
آزار ستمگار منگا سین

قیلورام قوللوق و خدمت چیکارام جور و جفا تا که تیریک
مین ایرورام یار و فادار سنگا مین . فعلاتن ۱۶ قاتله .

هندوستا ن جانبی عزیمت قیلغالی آتیلغان اشعارو ایردی

کیم تحریر قیلدیم و کیچکا نو قایع اول دورور کیم تقریر قیلیپ تورمین
نیچوک کیم بو اوراق ته مسطو ردور، و اول اجزا ده مذکور. حرره
بابر دوشنبه ۱۰ ربیع الآخر سنه ۹۳۵

هر وقت که کور گا سین میننگ اوزومنی

سوزو منی اوقوب سا غینغاسین سوزو منی

وصلینگ بیله کونگلو منی خدای ایلاب شاد

..... (۱) یوزو نگت بیله کوزو منی .

(این رباعی ترکی و اسم مبارک به تحقیق خط اعلی حضرت فردوس
مکانی بابر پادشاه غازی انارالله برها نه است . حرره شاه جهان
بن جهانگیر پادشاه بن اکبر پادشاه بن همایون پادشاه بن
بابر پادشاه .)

با برنامہ دن پارچہ ار

شبیاق خان سمرقند نی آغانده، ملا بنایی نی ملازم قیلیب ایدی .
 شبیاق خان بیله ایدی . سمرقند فتحیدین نیچه کو ندین سو نگر ه
 سمرقند کیلدی .
 قاسم بیگ اندین بد گمان بولوب شهر سبز ساری رخصت بیردی .
 نیچه کو ندین سونگ چو ن فضیلت لیق کیشی ایدی ، گنا هی
 صادر بو لمایدور ایدی ، سمرقندغه کیلتور دوک . دایم قصیده و غزل
 اوتکا رو رایدی .
 نوا ده بیر عمل مینینگ آتیغه باغلاب اوتکاردی . او شول ائنا ده
 بیر رباعی آیتیپ اوتکاردی ، رباعی :
 نی غله مراکز و توانم نو شید
 نی مهمل غله تا توانم پو شید
 آنرا که نه خوردنیست و نی پوشیدن
 درعلم و هنر کجا تواند کو شید
 اول فرصت لارده بیرار ، ایکی رار بیت آیتور ایدیم ، و لی غزل
 تو گا تماید ورایدیم . بیر گینه نرکی رباعی آیتیپ ییباردیم ، رباعی :
 ایشلار باری کونگلو نگدا غی دیک بو لغو سی دور
 انعام وو ظیفه باری بویرو لغو سی دور

اول غله ومهمل که دیب ایردینگ بیردیم
 مهمل غه بوی و غله دین اوی تولغوسی دور
 ملابنایی بورباعی نینگ سونگهی مصرای نینگ قافیه سینی ردیف
 قیلیب، اوزگا قافیه ییله بیر رباعی آیشیب اوتکاردی :
 میرزام که شاه بحر و بر بولغوسی دور
 عالم ده هنر بیرله سربولغوسی دور
 بیر مهمل اوچون مونچه عنایت بولدی
 مستعمل اگر دیسام، نی لار بولغوسی دور

اول فرست ته خواجه ابوالبرکه فراقی شهر سبز دین سمرقند غه
 کیلیب ایدی . دیلدی کیم، اوشو لر دیف و قافیه ده آیتماق کیرا لایدی
 بورباعینی خواجه ابوالبرکه آیتدی، رباعی :
 بوجور که قیلدی دور سورولغوسی دور
 سلطان کرم بو عذر نی قولغوسی دور
 توکولگان اگر چه تو لما س، ای ساقی !
 توکو لگا نیمیز بو دورده تو لغوسی دور

(بایرنامه، ۹۰۶ نچی هجری ییل واقعه لری، تاشکنه نشری ۱۹۶۰،
 ۱۴۲ و ۱۴۳ نچی بیتلر)

• • •

فان ملکی ... باقی تر خان غه و اوزگا بیک لار ما اسرو کوپ
 انسانیت و بخشش لار کور ساتتی . ایکی نو بت آنینگ ولایتی
 دین عبور و میز واقع بولدی . بیژنینگ ابنای جسیمیز دیهای که ،
 ادنی نوکریمیز ما قیلغان انسانیت نی بیژ ما قیلما دی ، بلکه نوکریمیز
 چه بیژ نی کوز ما ایلما دی . بیت:

کیم کورو بتور ای گو نگو ل اهل جهان دین یغشی لیق
 کیم که آندین یغشی یو ق کو ز توتما آندین یغشی لیق
 (بایرنامه، ۹۰۶ نچی هجری ییل واقعه لری، ۱۳۸ نچی بیت)

اول کو هستا نده (مسچا کو هستا نیده) بورسوم دور کیم، تاشقه
قازیب ایبا ت ونیمه لار بیتیر لا راوشیمو مسچا ده ایکانده ملا هجری
شاعر حصار طر فیدین کیلیب ملا زمت قیلدی . بو مطلع نی اوشول
ایام ده آیتیپ ایدیم :

تکلف هر نیچه صورت ته بولسه اندین آر توق سین
سینی جان دیرلار، اما بی تکلف جان دین آرتوق سین

(بابرنا مه ، ۹۰۷ نچی هجری ییل واقعه لری ، ۱۵۵ نچی بیت)

• • •

بیز کافر بان عیدی شاهرخیه ده بولدی . بی توق ف
اوتوب ، خان قا شیغه تا شکند مه باردیم . بو رباعی نی آیتیپ ایدیم .
معمول قافیه سیده ترددیم بارایدی، اول محل ده شعر مصطلحا تیغه
مونچه تتبع قیلما یدور ایدیم ، خان خوش طبع کیشی ایدی ، شعر آیتور
ایدی ، اگر چه سرو سامان لیق غرلی کم راق ایدی ، بو ربا عینی
خان غه اوتکا ریب ، ترددیم نی عرض قیلدیم . کونگول تینغو دیک
شافی جواب تا پما دیم ، غالباً شعر مصطلحا تیغه کم راق تتبع
قیلغان دور لار . رباعی بودور :

یاد ایتماس ایملش کیشینی محنت ته کیشی

شاد ایتماس ایملش کونگول نی غربت ته کیشی

کونگولوم بو غریب لیق ته شادا ولمادی هیچ

غربت ته سیوو نماس ایملش البته کیشی

سونگر ه معلوم بو لدی کیم ، ترکی لفظی ده محل اقتضای بیله

تاو دال یانا غین وقاف و کاف پیر بیرلاری بیله مبدل بو لور لا را-
یمیش .

(بابرنا مه ، ۹۰۷ نچی ییل واقعه لری ، ۱۵۶ نچی بیت)

• • •

پسکینت بیله سام سیرا ک نینگارا سیده برانغار و جو انغار نی

یاسا ل یاسا ب ایدیم ... تانگلاسی سام سیرا ک نوا حی سینی چرما

سالیب اولادیلار . کیلیب توراکچار باغیغه تو شو لدی . اول غزل
کیم تو گاتیم اوشبو کون او شبو یورت ته تو گاتیم . اول تو گانگا ن
غزل بو دور :

جانیم دین اوز گما یارو فا دارتا پمادیم
کونگولوم دین اوز گما محرم اسرار تا پمادیم

بو غزل ییتی بیت تورور . مو ندین سونگ ، هر غزل کیم تو گاندی ، او
شول تر تیب بيله اوق بیتیلدی .
(بابرنا مه ، ۹۰۷ نچی هجری ییل واقعه سی ، ۱۰۶ و ۱۰۷ نچی بیتلر)

* * *

تانگلا سی طبل کوچ چالد وروب آت اوستید ه اوق سوزلا شیب
قایسی یول بيله یورور نی قرا دیرور خیاله ه ایدیم . عید فطر
ایدی .

مین عید غسلی غه مشغول بودوم . جهانگیر میرزا و بیک لار
سوزلا شیب تورلار ، بعضی لار دیب تورلار کیم ، دشت نینگ غر بی تاغی
نینگ کیم ، کوه مهر سلیمان دیرلار ، اوشبو تاغ دشت بيله
دوکی نینگ آراسید ه تو شوبتور ، تو مشو غیدین ابورو لسه ، یول
توز دور .

اگر چه بیر ایکی کوچ تفاوت قیادور ، دای لاری مونگا قرا ر
تایب ، تو مشوق یولیغ به بولوب تورلار . غسل دین فارغ
بولغو نچه ، چیریک ایلی تمام تو مشوق یولیغه توز آلیب ، اکثر
گو مل رودی دین هم کیچیب تورلار چون کورو لگان یول لار ایماس
ایدی ، یول نینگ بیراق یاوو غینی بیلما ی ، ارا جیف سوز بيله بویولغه
کبردوک ، عید نمازینی گو مل رودی نینگ یاقا سید ه او تالیدی . نوروز
اول عید قه یاووق کیلیب ایدلی . تفاوت بیر - ایکی کون ایدی . اول
تقریب بيله بو غز لنی آیتیپ ایردیم :

ينگی آی ياريوزی بیر له کوروب ایل شاد بیرم لار
 متکایوز و قا شینگدین ابرویر مآییده غم لار
 یوقی نوروزی و صلی عید ینی بابر غنیمت توت
 که موندين یخشی بو لماس بولسه یوز نوروز و بیرم لار
 (بابرنامه، ۹۰۹ نجی ییل و اقعه سی، ۲۰۸ و ۲۰۹ نجی بیت لر)

بولارغه ر خصت بیر گا ندین سوئک بارا ن و چا شتو به و گل بهار
 دا منه سی سیر یغه بار دو ک. بهارلار بارا ن یاز یسی و چاشتو به
 دشتی و گل بهار دا منه سی سیار خوب بو لور . سبز ه سی کابل
 ولایتی نینگ اوز گا ییر لاریغه باقه ، خلی یخشی بولور تور لوک
 تورلوک لاله لار آچیلور ، ییرقا تلاله انوا عینی بو یور دو م کیم
 سانا دیلار، اوتوز تور ت نوع لاله چیمتی نیچو ک کیم بوییر لار نی
 تعریفده بیر بیستی آیتلیب ایدی :

سبزه و گل لاریله جنت بو لور کابل بهار
 خاصه بو موسم ده بارا ن یازیسی و گل بهار

اوشبو سیر کیلگا نده بو غز لنی تو گا تیتیم :

مینینگ کونگلوم که گل نینگ غنچه سی دیک ته بته قان دو ر

اگر یوز مینگ بهار اولسه آچیلما غی نی امکان دور

فی الواقع بهار لار سیر قیلما ققه و قو ش سالما ققه و قو ش آتما ققه

بوییر لار گا چه ییر کم اوق بولغای نیچو ک کیم کابل و غز نی و لایتی

نینگ تعریف و تو صیفیده شمه یی مذکور و مسطور بولدی .

(بابرنامه، ۹۱۲ نجی هجری ییل واقعه سی، ۲۵۶ نجی بیت)

حافظ میر کاتب نینگ آغا اینیسی سمرقند تین کیلیب ایر دی . بو

فرصت ته سمرقند غه ر خصت بیریپ ، فولاد سلطان غه دیوانیم

نی بیباردیم . دیوان نینگ آرقاسیده بو گینه قطعه نی بیتیدیم :

در بارستان پی شمس و نود و دو در ولایت فرمان
 در و آرد و پیاکی پادشاه شدم ولایت فرمان
 از اقلیم خیم است و در کنار معمور و عالم واقع سد و سرت
 کاغذ و غرغری پی رفد و جوینے کے کوستان سرحد بد
 و در شمایے لو اگر چش ازین شمس با بود و شل
 المانع و الماتو و یانگی که درکت تاریخ با طراز شورت

اول سرو نینگ حریمی غه گرمستانک ای صبا
 بیرگیل بو هجر خسته سی دین یاد کونکلی گا
 رحم ایلابان ساغینما دی بابر نی، بار امید
 سالقا ی خدای رحم نی فولا دکونکلی گا
 (بابر نامه، ۹۵۲، نجی ییل واقعه سی، ۳۰۴، نجی بیت)

سه شنبه کو نی شاه حسن شاه بیک چاغیر صحبتی غه رخصت
 تیلاب، خواجه محمد علی باشلیق بعضی بیک لاریبله ایچکی لار نی
 اویگا ایلتنی. یونس علی و گدایی قنای میهنک قا شیمه ه اید ی لار.
 مین هنوز چا غیر دین پر هیز قیلادور ایدیم، دیدیم کیم، هیچ انداق
 بولماید ور کیم مین هو شیا راولتوروب، جمعی چا غیر ار تکاب
 قیلغای لار و مین سناپ سناغ توروب بیر بو لك اوزینی مست
 شراب قیلغای لار. کیلینگ میهنک قا شیمه ه ایچینگ لار. مین
 زمانی تفرج قیلای، هوشیارلار بیله مست لار نینگ اختلاط و آمیزیشی
 نیچوک بولورین بیلای، چنهار باغی نینگ ایشیگید ه سالغان
 صور تخا نه نینگ شمر قی-جنوب ماری یانید ه کیچیک راک آق قینه
 اوی تیکیل، ایدی، گا هی انده اولتورور ایدیم، انده مجلس
 بولدی. سونگر ه غیاث مسخر ه کیلیدی. نیچه قاتلا مجلس دین
 مطایبه طریقی بیله بو یورو لدی کیم، اخراج قیلدی لار.

آخر شیلا بین بولوب، مسخر ه لیسق بیله مجلس ده یسول تا پتی.
 توردی محمد قیچاق بیله ملا کتابدان نی هم مجلس قه تیلادو لك.
 شاه حسن غه و او ییدا غی مجلس اهلی غه بور با عینی بده
 آیتیب ییار یلدی:

احباب که بز میدا گلستان خستور
 یوق لیک الار ریز میدا بیز گا دستور
 اول جمعه ه گر حضور و جمعیت بار
 یوشکر بو جمع بی حضور ایماستور

ابراهيم چهره دين بيماريلدى . ايكي نماز ارا سميغه يقين بو مجلس
اهلي سمت بو لو ب تاقا شمتي لار . بو بي حضور لوق مدتيدا تخت روان
بيله كو تاريب يورور ايديم .

بیر نيچه کون بـورون راق مەزۇج چاغیر ایچیلیب اید ی . ینه
فاید ه قیلما گانیدین ایچیلمایدو رایلدی . نقا هت ایا می نینگ آخیریدا
تالار چمنی نینگ غر بی جنوب طرفیدا آله تو بیدا مجلس تر تیب
قیلیب ، مەزۇج چا غیر ایچتیم .

(بابرنا مه ، ۹۲۵ نجی هجری ییل واقعه سی . ۳۰۲ و ۳۰۳ نجی
بیتلر)

* * *

اوشو ل دوشنبه آقشا می اوق کوچوب سلطان پور بيله خوا جه
رستم نینگ اراسید ه سالغان ییگی باققه تو شو لدی . چهارشنبه
کونی اندین کو چوب ، جاله غله کیر یب ، قوش گنبد غه چه چاغیر
ایچیب باریب ، قوش گنبد دین چیقیب ، ار دو غه توشولدی ،
تانگلا سی هم ار دوئی کو چو روب، جاله غه کیریب معجون اختیار
قیلیلدی . دایم تو شمار یور ت قیرق اریق اید ی .

قیرق اریق توغر یسمیغه بیتکانده هر نیچه ملاحظه قیللیدی ، ار دودین
اثری ظاهر بو اما دی . آت لار هم بیدا بو لما دی . خاطر غه کیچتی
کیم ، گرم چشمه یاووق تور ، شاید اردوانده توشوب ایکیـ
دیب ، بوییر دین او تو لدی . گرم چشمه غه بیتکان چاغ خود کون
کیچ بو لو ب اید ی ، انده هم تورمای کیچه سی هم یورو لدی .

بیر بیر ده جاله نی تورغوزوب ، بیر باره اویقولاب، سمت و فتی دا
چیریک ایلی کیله باشله دی . اردو خود قیرق اریق نوا حی
سمیغه تو شمکان ایکانده ور ، بیز ماکورو نمایدور .

جاله ده شعر ایتور ایل خیلای بارایدی لار . مثل : شیخ ابوالواحد
و شیخ زین و ملا علیخان و توردی بیگ خاکسار ، ینه بعضی لار هم
بارایدی . صحبت ته محمد صالح نینک بو بیت یستی مذکور بو لیدی
کیم :

جایی که تو باشی دگری را چه کند کس
محبوبی هر عشوه گری را چه کند کس

دیدوک کیم ، بو گوشه ده آیتسون لار طبع نظامی بار ایل آیتماق
مقدامده بولدی لار . چون ملاعلیخان بیباک خیلای مطایبه قیلیلور ایدی ،
هزل طریقی بیله بو بیت بدیهه ده خاطر غه کیلیدی :
مانند تو مد هوش و گری راحه کند کس ...

موندین بورون یخشی و یمان ، جنو هزل هر نی خاطر غه یمتسه
ایدی ، مطایبه طریقی بیله گاهی منظوم بولور ایدی . هر نیچیک
قیمح و زشت نظم هم بو لسمه رقوم بولور ایدی . بو فرصت ته کیم
«مین» نی نظم قیلا دور ایدیم ، خاطر قان غه خطور ایتی و حزین
کونکول گامونداق یستی کیم ، حیف بولغا ی اول نیل دین کیم ،
مونداق الفاظ نی درج قیلغا ی ، ینه فکرنی قیبح سوزلار گامخرج قیلغای
ودریغ بولغا ی اول کونکو لدین کیم ، مونداق معانی ظاهر
ایتکان ، ینه زشت خیال لارا نده خطور ایتکای . اندین
بیری هجو و هزل شعر و نظمیدین تارک و نایب ایدیم . بو بیت نی
ایتور محل اصلا خاطر غه ییتما دی و بو معنی هرگز کونکول گامخطور
ایتما دی .

برایکی کوندین سونک بگرام داتو شگانه ریزنده لیق بولوب
ایسمیتیم . بو ریزنده لیق سرفه غه منجر بولدی . هر یو تلکنده قان
توکورور ایدیم . اکثر ایسمیتمه بولدی بیلدیم کیم بو ایسمیتمه قانیدی
دور و بو تشویش نی قیلغا ندین : فمن نکث فانها ینکث علی نفسه ومن
أوفأ بما عاهد علیه الله فسیو تیه اجرا عظیمه .

نی قیلايين سمننگ بيله اى تيل!

جهتيمکدين ميننگ ايچيم قاندور

نيچه يغشى ديسا نک بو هر ل ايله شعر

بيريسى فحش و بيرى يالغان دور

گرديسا نک کو يما يين بو جر م بيله

جلو ينگنى بو عرصه دين يا ندور

ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين .

ينه باشدين استغفار و اعتذار ميا میده بو لو ب ، بونوع باطل

اندیشه دين ، بو يوسونلوق نالايق يئمه دين کونکلو منى تيند ورو ب

قلمنى سيندور دوم . اولدر گاهدين عاصى بنده لارغه بو نوع تنبيه لار

دولتى دور عظيم ، هر بنده هم کيم ، موئداق لار دين متنبه بو لغاى

سمعدتى دور جسيم .

(بابرنا مه ، ۹۳۲ نجى هجرى ييل و العده سى . ۳۲۲-۳۲۴ نجى بيتلر)

* * *

خواجه کلان چون هند دين متغرايدى . بارور يده اوى نينگ عمارت

لارى نينگ تا میده بو بيت نى بيتيب تورکيم :

اگر بخير وسلامت گذر زسندگيم

سيا هروى شوم گر هواى هندگيم

بیز هندوستا نده تورو ب ، موئداق ظرافت آمیز بيت آيتماق و

بيتماق بى صورت تور ، کيتما لکدين بير کدورت بولسه ، بونوع ظرافت

نين ايکى کدورت تور . مين داغى بدنييه ده بير رباعى آيتيب ، بيتيب

ديبار ديم :

يوزشکر دى بابر که کریم غفار

بير دى سنگا سند و هند و ملک بسيار

حاضر ایلاب بار یئی سمیندور دوم
ترک ایتیب می نی، کونگول تیندوردوم

بو سمیندور ولغان آلتون-کوموش صراحتی و آلات نی مستحق لارغه و
درویش لارغه اول شیلدی. اول کیشی کیم تو به ده موافقت قیلیب ایدی
عس ایدی. سقال قیر ماقته وقو یماقته موافقت قیلیب ایدی، اول
کیچه سمی و تانکلا سی بیک لار دین و ایچکی لار دین و سیمای لار دین و
غیر سیمای هیدین اوچ یوز گما یقین کیشی تو به قیلدی لار، حاضر
چاغیر لار نی تو کتور و ب، ببادوست کیلتور کان چاغیر لار نی
بو یوز دوک کیم، توز سالیب، سرکه قیلغا ی لار. چاغیر لار نی
توککان بیر ده بیر وایین قاز دورولدی، نیت قیلدیم کیم بو وایین
ناش بیله قو پار تیب، بو وایین نینک یانید ه بقعه خیر ی قیلغا ی
لار.

(بابرنا مه، ۹۳۳ نجی هجری ییل واقعه سی، ۳۸۲ نجی بیت)

بو فتح دین سونگر ه طغرا ده «غازی» بیتیلدی. فتح نامه ده
طغرا نینک آستید ه بو رباعی نی بیتیدیم:
کفار و هندو حرب سازی بو لدوم
اسلام اوچون آواره یازی بولدوم
جزم ایلاب ایدیم اوزنی شهید اولماق
المنه لله که غازی بو لدوم

شمیخ زین بو فتح قه «فتح پادشاه اسلام» لفظی نی تاریخ تا پییب
ایدی.

(بابرنا مه، ۹۳۳ نجی هجری ییل واقعه سی، ۳۹۵-۳۹۶ نجی بیتلر)

تور دی بیک خاکسار کیم درویش لیک دین چیمای ریب، سیمای هی قیلیب
ایدیم، کیچه ییل ملازمت ته ایدی یته درویش لیک دغدغه سی غالب

بولوب رخصت تیلادی . ر خصت بیر یب، کا مرا نغه ایلچی یوسو-
 نلوق بیبار یلدی . اوج اڭ خزانهم کا مرانغه بیبار یلدی . اونکا ن
 میل بار غان لار نینگ حسب حالینه بیر گینه قطعه آیتیلیب اید ی . ملا
 علیخان نی مخاطب قیلیب ، اول قطعه نی تور دی بیك دین ملا علیخان غه
 بیبار یلدی . اول قطعه بو دور :

ای آلاز کیم بو هند کشموریدین
 بار دینگیز انکلاپ اوژ گا رنج والیم .
 کابل وخوش هوا سینی ساغینیب
 هنددین کرم بار دینگیز اول دم
 کور دینگیز تا بیتیمکیز ایکن انده
 عسرت و عیش بیر له نازو نعم
 بیز داغی اولما دوک بحمدالله
 گر چه کو پ رنج اید ی و ییحد غم
 حظ نفسی مشقت بدن ی
 سیز دین او تنی و او تنی بیز دین هم
 (بایر نامه ۹۳۳ نجی هجری میل واقعه سی ، ۴۰۰ نجی بیت)

* * *

آدینه کو نی دئی الحجه آبی نینگ ایکی سیمده قیر ق بیر قاتلا او قور
 وردنی بنیاد قیلدیم . او شب—وایا مده بو بیتیمنی :

کوزو قاشی و سوز و تیلینی مودی
 قدو خد و ساچ و بیلینی مودی
 بیس یوز (و) تور ت وزن ده قطع قیلدیم . بو جهت دین رساله
 ترتیب بیر یلدی .

(بایر نامه ۹۳۳ نجی هجری میل واقعه سی ، ۴۰۱ نجی بیت)

یکشنبه کو نی محرم آیی نینگ اون آلتی سیده ایسمیتیم ، تیترا دیم
 نو بت نو بت بو لدی ، ییگیر مه بیش - ییگیر مه التی کون گاتار-
 تتی . داروی کار ایچتیم . آخر بسیط یارا شتی ، اویقو سیز لیغ
 و تشنه لیغ دین بسمیار تشو یشس نار تتیم . بو مرض ایا میده اوچ -
 تورت رباعی آتیلدی . اول جمله دین بیر ی بو دور :

جسمیمدا ایسمیتمه کونده محکم بولادور
 کوز دین اوچا دور اویقو چو و آخسام بو لادور
 هر ایکلا لاسی غمیم بیلده صبر یم دیک
 بارغان سایی بو آر تادور ، اول کم بولادور

(بابر نامه ، ۹۳۴ نجی هجری ییل واقعه سی ، ۲۰۳ نجی بیت)

تینگری عنایتی بیلده موندان قنادر قورغان علم و نقاره نی
 کیلتورما ی به جد اوروش سالما ی اوق ایکی - اوچ گری دا فتح
 بولدی .

چندیری نینگ غربی شمال طرفیدا غی تاغ نینگ اوستیده کفار
 نینگ باشیدین کله مناره قویاریلدی بوفتح نینگ تاریخی مه « فتح
 دارالحرب » لفظی نی تاریخ تا پیبایدی لار . مین موندان ق باغلادیم :

بو دچندی مقام چندیری
 پرز کفار و دار حرب و ضرب
 فتح کردم به حرب قلعه او
 گشت تاریخ : فتح دارالحرب

(بابر نامه ، ۹۳۴ نجی هجری ییل واقعه سی ، ۴۰۷ نجی بیت)

همایون غه بیتلیگان خط نینگ سواد ی :
 همایونغه مشتاق لیق لار بیلده سا غیب سلام دیگا ج ، سوزاول

کیم دوشنبه کو نی ربیع الاول آیی نینگ او نیده بیک کینه بیله بیان-
شیخ کیلدی لار .

خط لار دین و عرضه دا شت لار دین اول یوز دا کی ، بو یوزدا کی
کیفیت و حالات مشخص و معلوم بولدی .

شکر ، بیر میش سنگا حق فرزند

سنگا فرزند و منگا دلبندی

تینگری تعالی مونداق سیوینچ لارنی منگا و سنگا همیشه روزی
قیلغای آمین یارب العالمین . آتینی الامان قومیش سین . تینگری
مبارک قیلغای . ولی باوجود کیم اوز ونگ بیتیب سین ، موندین
غافل بولوب سین کیم کثرت استعمال بیله عوام الامان دیرلار ،
یا ایل امان دیرلار ، اوز گامونداق الف لام آت ته کم بولور .
تینگری آتینی و ذاتینی فرخنده و مبارک قیلغای ، منگا و سنگا کوپ
ییل لار و بسیار قرن لار الامان نی دولت و سعادت بیله تو تاییر گای !
(بابر نامه ، ۹۳۵ نجی هجری ییل واقعه سی ، ۴۲۰ نجی بیت)

* * *

پنجشنبه کو نی ربیع الآخر آیی نینگ تور تیده مونداق مقرر
بولدی که ، اگر دین کابل غه چه چقماق بیک شما هی تمغاچی نینگ
نویسمنده لیغی بیله طناب اورغای . هر تو قوز گروه ده منار قوپارغای
لار کیم ، منار نینگ بلند لیغی اون ایکی قاری بولغای . اوستیده
بیر چادرده قوپارغای لار .

هراون سیکیز گروه ده آلتی یام آتی باغلاغای لار ، یا مچی و ساییس
مه علوفه و آت لارغه علیق تعین بولغای . انداق فرمان بولدی کیم
بویام آتی باغله تور بیر اگر بیر خالصه غه یا ووق بولسه ، بومد کور
بولغان لار نی اندین سرانجا مقیلسون لار ، یوق ایرسه ، هر بیک
نینگ پر گنه سی مه واقع بولسه ، انینگ عهده سیده قیلسون لار .

اوشبو کو ن چقماق بيله شا هی آکره دین چیققی لار . بو کرو ه لارنی
میل بيله موافق تعین قیلید ی . نیچو ک کیم «هین» ده مذکور دور
لار:

تورت مینگ دور قدم بيله بیر میل
بیر کرو ه آنی هند ایلی دیر بیل
دید ی لار بیر یریم قاری بو قدم
هر قاری بیل که ، بار دور آلتی توتم
هر توتم تور ت ایلیک ، ینه هر ایلیک
آلتی جو عرضی بولدی بیل بویلیک

پیمایش طنا بی نی بو مذکور بولغان بیر یاریم قاری بيله کیم ،
توقوز توتم بولغان ی ، قیرق قاری تعین قیلید ی کیم یوز طنا بی بیر
کروه بولغان ی .

(بابرنا مه ، ۹۳۵ نچی هجری ییل واقعه سی ، ۴۲۳ نچی بیت)

• • •

سه شنبه صبا حی ، عید نمازینی اوتا ب آتلا نید ی . اون گروه یول
کیلیب تاییک بیر کرو هی داگوی سمو یی نینگ یاقا سیداتو شتو ک ،
نماز پیشین گا یاوو ق معجون (غه) ارتکا ب قیلید ی . شیخ ذین
وملا شها ب وخواند امیر غه بوغینه بیت نی ییبار یب تیلادو ک :

شیخ و ملا شها ب وخواند امیر

کیلینگ اوچ اوچ ، ایکی ایکی ، بیر بیر

درویش محمد ویونس علی و عبدالله هم بار ایدی لار . نماز دیگر
کشتی گیرلار کشتی توتتی لار .

(بابرنا مه ، ۹۳۵ نچی هجری ییل واقعه سی ، ۴۴۸ نچی بیت)

يکشنبه کونی ترښوهند امراسينی ((خلوت خانه)) ده چار لږ کينگا-
شتوک. بوسوزلار آراغه توشتی کیم بنگالی ایلچی ییبار یب ، اطاعت
ویک جهت لیک مقامیده ایمیشی . بنگالغه بارماق خود بیصورت تور.
اگر بنگا له باریلماسه ، اول نواحی ده بیر خزانه لیک بیر یو-
قتور کیم چیریک ایلیمکا مددی بولغای. غرب طرفیده بعضی ییرلار بار هم
یاووق دورو هم خزانه سی باردور.

مالی وافر ، ایلی کافر، یول یاووق.
شرق ساری کریراق تور ، اول یاووق.
آخر سوز مونکا قرار ناپتی کیم، غرب طرفی بار ور یو لیمیز.
چون یاوو قتور ، بیر نیچه کون توقف قلیب ، شرق طرفیدین خاطر
نی جمع قلیب ، بار یلسه هم بولور.

(بابر نامه ، ۹۳۵ نجی هجری ییل وقعه سی ، ۴۲۶ نجی بیت)
ینه عبدالله غه بیتلکان کتابت نه مسطور ایدی کیم ، توبه و ادی
سیده موافقت د غدغه سی کوپ بولوب ایدی . بور باعی اندکی مانع
بولدی :

می ترکینی قیلغالی پریشان دوومین

بیلمان قیلورایشیمنی و حیران دور مین

ایل بارچه پشیمان بولورو توبه قیلور
مین توبه قلیب مین و پشیمان دور مین
ینه اول رباعی او تکان ییل آیتلیب ایدی فی الواقع بو اوتکان
ایکی ییل دا چاغیر مجلس نینگ آرزو و اشتیاقی بیحد و غایت ایدی
انداق کیم چاغیر اشتیاقی دین بارلاری قیلاماق سر حدی غه ییتار ایدیم.
بوییل الحمد الله اول دغدغه تمام خاطر دین رفع بولدی . غالباً ترجمه
نی نظم قیلماغی نینگ یمن وبر کتیدین ایدی ایکان ...

(بابر نامه ، ۹۳۵ نجی هجری ییل واقعه سی ، ۴۳۱ نجی بیت)

لغتنامه

و

فهرست اسمای خاص

لغتنامهء دیوان بابر

(آ) حرفی

آت سالماق - اسپ را بھیز کردن (ص ۲۱۷)

آت سیکر تماق - دو انیدن و به خیز انداختن اسپ (ص ۱۳)

آتقہ چیتماق - سوار اسپ شدن (ص ۴۰)

آد - نام ، اسم (ص ۲۹)

آرتار - زیاد میشود ، اضافه میشود ، افزون می گردد (ص ۶۵ و ۲۳۰)

آرتار - اضافه شود ، زیاد شود (ص ۶۳)

- رتادور - اضافه میشود ، زیاد میشود (ص ۲ و ۱۲۷)

آرتماق - اضافه شدن (ص ۲۱۸)

آرتوق - اضافه ، زیاد ، فراوان (ص ۵۹ ، ۹۰ ، ۱۱۳ ، ۱۱۶ ، ۱۸۶) و غیره

آزغینہ - اندکی ، کمکی (ص ۱۲۷)

آستین و اوستون - زیر و زیر ، زیر و رو (ص ۲۱۰)

آغریتیبان - رنج داده ، عذاب داده (ص ۱۳۶)

آغریق - سر یضی ، درد و رنج (ص ۶۱)

آغزار - می لولد ، لول می خورد (ص ۲۰)

آل - سرخ، احمر (ص ۱۷)

آلتون - طلا، زر (ص ۱۳۲، ۲۱۵، ۲۴۵)

آل عبا - حضرت فاطمه، علی و حسنین (رض)، (ص ۲۹)

آولماق - شکار کردن (صفحات ۲۱۷ و ۲۷۱)

آوونماق - سرگرم کردن، مشغول ساختن (صفحات ۲۱ و ۲۱۴)

آوونماق - سرگرم شدن، مشغول شدن (ص ۷۹)

آه توزماق - آه کشیدن (ص ۱۲۹)

آییل (آیملغیل) - بخود بیا، هوشیار شو، بیدار شو (ص ۸۸)

آییلماق - هوشیار شدن، بیدار شدن (صفحات ۱۲، ۳۸، ۴۰، ۲۰۷ و ۲۰۸)

آییش - هوشیار شده (ص ۱۲)

(الف) حرفی

ابرش - نوعی اسپ (ص ۱۰۱ و ۱۱۲)

ابر شنی ییلدورماق - اسپ را مثل شمال دوانیدن (ص ۱۱۲)

اچینگ لانه سین - قهر میشوی، قهر می کنی (ص ۱۲۴)

اخی - برادر، دوست (ص ۱۶۹ و ۲۶۱)

اسراماق - نگاهداشتن، حفاظت کردن (ص ۶۵ و ۷۲)

اسرو (آسرو) - بسیار، زیاد (صفحات ۲۵، ۶۳، ۸۱، ۱۰۰ و غیره)

اشربه - نوشیدنیها (ص ۲۱۲)

اعتمید - بحاله اعتماد (ص ۲۰۶)

انگلا (انگاده) - بدان، درک کن، تصور کن (صفحات ۷، ۱۶۹، ۱۷۲ و ۲۴۷)

الاچوق - خرگاه محقر (ص ۲۴۲)

اوت - آتش، نار (صفحات ۱۰۱، ۱۰۸، ۱۳۱، ۱۴۵ و غیره)

اوتاماق - ادا کردن، تادیبه کردن (ص ۲۷۱)

اوتر و - روبرو، مقابل (صفحات ۶۵، ۸۰، ۸۱، ۱۴۸، ۲۰۱ و غیره)

اوت سالدی - آتش افکنده، آتش افروخت (صفحات ۸۷ و ۱۱۲)
 اوتکار الیتیک (اوتکار الیلیک) - بگذرانیم، سپری کنیم (ص ۱۳۸)
 اوتلوق - آتشین (صفحات ۹۱ و ۹۳)
 اوتوک (الیتیک) - سوز و نوعی پاپوش (ص ۲۴۱)
 اوچقون - شعله آتش، جرقه (ص ۹۰)
 اوخشار - درین جا به معنی «مثل اینگه» آمده است. (ص ۱۳۰)
 اورتاق - شعله و روشن، آتش گرفتن (صفحات ۱۰۸ و ۲۵۹)
 اورتاق - شعله و روشن، در گرفتن (ص ۹۲)
 اورگان - دیگر (به معنی بیگانه نیز می آید). (صفحات ۶۸، ۸۲، ۸۶ و ۱۳۸)
 اورگانلار - دیگران، سایرین (ص ۱۸)
 اوسال - خراب شدن ثاری (ص ۱۷)
 اوسروک - سم، بیخود (صفحات ۹۴ و ۹۲)
 اوسروکلیک - سستی، بیخودی (ص ۶۷)
 اوسورماق - سرسمت شدن، مدح و ستایش کردن (ص ۷۹)
 اوشمونه - این مقدار، این مقدار (ص ۲۳۸)
 اوق قویماق - تیر انداختن (ص ۲۱۷)
 اوکاسمین (از مصدر اوکماک) - تعریف و توصیف کردن (ص ۹۰)
 اوکسورتاق - کم کردن، کسر کردن (ص ۱۵۹)
 اولاشماق - تقسیم کردن، قسمت کردن (ص ۲۷۸)
 اولتورماق - کشتن، هلاک کردن (صفحات ۶، ۳۶، ۵۱، ۵۲، ۱۶۰) و غیره
 اولتورور - میکشد، هلاک میکند (ص ۴۳)
 اولماغوسی - نیست، نمی باشد (ص ۱۰۵)
 اولوس - مردم، توده (ص ۱۴۹)

او ن - آو از، ناله، فریاد (صفحات ۱۲۵، ۱۲۶ و ۲۳۴)
 اونوت بولماق - فراموش شدن، از یاد رفتن (ص ۱۱۶)
 اونوتما - فراموش میکن، از یاد ببر (ص ۱۰۶)
 اونو تماغاسین - فراموش نکنی (ص ۲۱۰)
 اونو تولماق - فراموش شدن (ص ۲۳۰)
 اونو تماق - فراموش کردن، از یاد بردن (صفحات ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸ و ۱۰۹) و غیره
 اوی - گاو (صفحات ۱۵۸، ۲۳۴، ۲۳۷ و ۲۳۸)
 اویالدور - خجالت بده و بشیرمان (ص ۱۵)
 اویناش - معشوق، بازی کردن (ص ۱۱۵)
 ایاغ (ایاق) - کاسه، جام و پیاله شراب (صفحات ۲۳ و ۲۱۵)
 ایاغ بیتکانچه کیتماق - تاجایی که پای یاری میدهد رفتن (ص ۱۷۲)
 ایاماق - دریغ کردن، رواند داشتن (ص ۱۷۶)
 ایت - سنگ (صفحات ۶۸ و ۷۱)
 ایتتی - گم شد، مفقود شد (ص ۳۳)
 ایتگایمین (بیتگایمین) - مفقود می شوم، گم میشوم (ص ۶۸)
 ایتماق - گم شدن، مفقود شدن (صفحات ۱۶۰ و ۲۰۲)
 ایچالینک (ایچالیک) - بنوشیم، شرب کنیم (ص ۱۴۰)
 ایچتاکی - درونی، باطنی (ص ۵۲)
 ایچکو - نوشیدن، شراب نوشی (ص ۱۶۹)
 ایچکوچه - تا وقت نوشیدن (ص ۲۳)
 ایچکی - خادم، دربار (ص ۲۷۸)
 ایرن - لب، شفه (ص ۱۳)
 ایسان - سلامت، صحتمند (ص ۱۶۳)
 ایسلام - بوییم، استثمam کنیم (ص ۵۴)

- ایستماق - تب کردن، تب آلوده شدن (ص ۱۳۲)
- ایستیمه - تب، زیاد شدن حرارت بدن (صفحات ۱۲۷ و ۱۳۲)
- ایکماق - کشت کردن، کاشتن (ص ۲۵۶)
- ایکمه قاش (ایگمه قاش) - خمیده ابرو، کمان ابرو، هلال ابرو (ص ۱۷۵ و ۸۵)
- ایکری قاست - قامت خمیده و چنگ (ص ۲۷)
- ایگمه قه - خمیده قامت (ص ۲۳)
- ایگیلدی - خم شد، خمید (ص ۱۸۸)
- ایگیلگان - خمیده، خم شده (ص ۱۰۷)
- ایل - مردم، اولوس (صفحات ۷۳، ۹۱، ۹۹، ۱۱۳) و غیره
- ایلا - آنطور، آن نوع (ص ۲۰۶)
- ایل بولماق - رام شدن، مألوف شدن (ص ۵۳)
- ایلیگیدن - از دستش، از دست او (صفحات ۵۶ و ۱۱۵)
- ایلیک - دست، ید (ص ۹۳)
- ایلیک پیوسه - دست دهد، میبهر شود (ص ۲۱۰)
- ایلیک تین بارماق - بحالت کومارفتن، بیحال شدن (ص ۱۱۵)
- ایمکاک - رنج، زحمت، محنت و مشقت (ص ۲۰۲)
- ایمیشو ک - بوده است (ص ۱۳۳)
- اینجو - در، گوهر (ص ۷۳)
- ایورولماق (اویرولماق) - دور خوردن، قربان شدن، تاب خوردن،
دوره خوردن (صفحات ۵، ۹۲، ۱۰۶، ۱۶۶، ۲۰۹)
- ایورولور - دور خوردن (ص ۲۱)
- ایورولور - می چرخد، دور می خورد، می پیچد (ص ۳)

ایو ماق (یو و ماق) - شستن (ص ۲۲۶)

ایو و رماق - گردانیدن، دور دادن، چرخانیدن (صفحه ۲ و ۱۱۱)

(ب) حرفی

بات - زود، پیش (ص ۱۲۳ و ۱۲۵)

بات - تیز، قبل از گذشتن وقت معین (صفحات ۷، ۱۹۱، و ۲۳۵)

بات کیلماق - زود آمدن، وقت آمدن (ص ۱۵۱)

بار تا پماق - اجازت حاصل کردن، باریافتن (ص ۴۹)

بارغان سایی (بارغان ساری) - تارفته (صفحات ۶۵، ۷۲، ۱۲۷ و ۲۸۰)

بارماق - انگشت، کلک (ص ۵۵)

بار پنجه - تاهمت، تاباشد (ص ۱۵۳)

باش آیب کیتماق - با آواره گی و در بدری از شهر خود رفتن (صفحات ۶۸، ۷۵،

۱۳۹، ۱۶۵، و غیره .

باش اوینماق - سر باختن، سر بازی (ص ۱۰۰)

باشقار - هدایت کن، راه بنما، راهنمایی کن (ص ۱۲۹)

باش کوتارمان - سر بلند نمی کنم (ص ۲۳)

بالچیق - گل، گل آلود (ص ۱۶۸)

بجل قیلماق - عفو کردن، بخشودن (ص ۱۵۲)

بر - حاصل، ثمر (ص ۱۸)

بر انغار - عساکری که در روز جنگ به سمت راست پادشاه قرار داشته باشد.

(ص ۲۷۰)

بلاغه ساقاق - به بلا گرفتار کردن (ص ۵۸)

بهادر - دلاور، شجاع (ص ۲۹)

بوتونک - تبعیت کردی، باور کردی (ص ۱۳۰)

بو تکار ساق - انجام دادن ، تمام کردن (ص ۲۱۴)
 بو تماق - باور کردن ، قبول کردن (ص ۱۴۶)
 بو تکان ، بسته شده ، آغشته شده (ص ۱۰۵)
 بو رماق - پیچیدن ، قات کردن (ص ۱۵۸)
 بو رنا (بو رون) - قبل ، پیش (ص ۱۷۲)
 بو رلاغی - قدیمی ، پیش ، گذشته (صفحات ۳۶ ، ۲۰۵ ، ۲۱۰ ، ۲۲۳) و غیره
 بو رون - قبل ، پیش (صفحات ۱۰۰ ، ۱۰۲ ، ۱۰۶ ، ۱۳۷) و غیره
 بو رونغی - قدیمی ، پیشین (ص ۱۰۶)
 بوزه - مشروب ضعیف که از آرد برنج سازند (ص ۱۳۴)
 بو شتماق - خالی کردن (ص ۲۲۷)
 بو غز - حلقوم ، حلق (ص ۶)
 بو لغاسین - می شوی (ص ۴۱)
 بو لورا پر کین - میشود ، شدنی است (ص ۷۶)
 بو ینگیغ - اینطور ، اینچنین (ص ۳۴)
 بو یوسو ثلوق - باین طریق ، به این روش (صفحات ۲۳۱ ، ۲۳۲ و ۲۳۳)
 بی برکش - زیاد ، بی اندازه (ص ۱۳۲)
 بی تی آماق - نوشته توانستن ، توان نوشتن (ص ۱۵۳)
 بیتیدیم - از مصدر بیتماق یعنی نوشتم (صفحات ۱۵۲ و ۱۵۹)
 بیتیک - نوشته ، نامه ، مکتوب (صفحات ۱۲۳ ، ۱۵۲ و ۲۱۳)
 بیجالیگ - از مصدر «بیجالماق» به معنی مرتب و منظم شدن واسو ده شدن (ص ۱۴)
 بیرارایکی رار - یگان دوگان (ص ۲۶۸)
 بیرام (بیرم) - عید ، جشن (ص ۹۷ و ۱۱)
 بیر کیتماق - مخفی کردن ، محکم کردن ، محفوظ داشتن ، پنهان کرده
 (صفحات ۷۵ و ۷۵)

بیر نیسہ - یک کمی، قدری، اندکی (ص ۱۵۵)

بیزینگ - ازما (ص ۱۴۵)

بیزینگ او چون (بیزینگ او چون) - از برای ما، به خاطر ما (ص ۱۳۰)

بیک لیک - وزارت، صدارت (ص ۱۸۱)

بیک ناگہ - ناگہان، ناگہانی (ص ۸۱)

بیلماں گاو زینی سالماق - خود را گول انداختن (ص ۱۶)

بیلماں - نمیدانم، ندانم (صفحات ۱۵۶، ۱۵۸، ۱۷۳، ۱۸۶)

بیلیک - علم، دانش (ص ۲۱۲)

بییک (بویو ک) - بزگ، کلان (ص ۱۷۸)

(پ) حرفی

پانی - در زبان اردو به معنی آب (ص ۲۶۵)

پروانہ - فرمان، امر نامہ (ص ۹۲)

پلارک - شمشیر تیز (ص ۱۵۷)

(ت) حرفی

تابو غیدہ (تابو غونگہ) - به حضورت، به خدمت (ص ۱۷۰ و ۱۸۷)

تاہا آلمان - نمیتوانم یافت (ص ۱۱۷)

تاتسام - بچشم، چاشنی گیرم (ص ۵۴)

تارقاش - از مصدر تارقاماق بمعنی پرانگندہ شدن (ص ۱۱۴)

تارقالماق - پرانگندہ شدن، هر کسی به هر طریقی رفتن (ص ۲۷۴)

تارماشتو کک - پیوست شدیم، نزدیک شدیم (ص ۲۱۷)

تاش - بیرون، خارج (صفحات ۱۲۹، ۱۲۸ و ۲۲۸)

تام - بام، بام خانہ (ص ۸۷ و ۱۲۹)

تالا (تلا) - دشت و صحرا و سبزه زار (ص ۱۲۸)

تانگک - وقت صبح، صبح (ص ۱۷۶ و ۲۰۴)

تانگه چه - تاصبح (ص ۱۰۷)
 تانگه دیگرو - تاطلوع، تاصبح (صفحات ۸۱، ۸۹، ۱۰۷)
 تانگلا - فردا، صبح (صفحات ۷، ۱۶۹، ۱۷۲، ۲۳۹ و)
 تانگ یوق - دور از حقیقت نیست (ص ۳)
 تانماق - صرف نظر کردن، منصرف شدن (ص ۱۷۶)
 تبارک - نام سوره یی است از قرآن مجید (ص ۱۵۷)
 تبراقلماق - صرف نظر کردن (ص ۱۳۸)
 تحسیر - حسرت، افسوس (ص ۶۵)
 تذهیب - زیب و زینت، زینکاری (ص ۱۳۲)
 تر کلار - زیبارویان (ص ۲۳)
 تطییر - پراندن، پیر و آوردن (ص ۳۰)
 تظلم - داد خواهی، داد خواستن (ص ۷۸)
 تعریب بیله او قوماق - باعراب فصیح خواندن (ص ۱۷۴)
 تنگ تنگ - کوزه کوزه (ص ۱۷۶)
 توتاش - پیوست (ص ۱۰)
 توتاشمور - گرم کن (ص ۹۶)
 ترتر اتمسم - پراننده بسازم، ببرانم (ص ۵۴)
 توتر اتماق - پراننده و پهن شدن دود و آه (ص ۱۱)
 توتون - دود (ص ۲۲ و ۱۶۸)
 توز - دشت و صحرا (ص ۱۴۲)
 توسن - اسپ (ص ۴۰)
 توش - خواب، رؤیا (ص ۶۵ و ۶۶)

توش پولماق - روپروشدن، مقابل شدن (ص ۹۳)
 توقان - برادر (ص ۱۶۱)
 توقانلیغ - برادری، اخوت (ص ۱۵۳)
 توکانگو سیز - تمام نشدنی، بی پایان (ص ۱۶۴)
 توگاتماگی - تمام کردن، به آخر رساندن (ص ۱۴۳)
 تولغانه - غیر مستقیم، بالواسطه (ص ۹۲)
 تولغوچه - تاوقت پرشدن (ص ۲۳)
 تو مان - بسیار، فراوان، زیاد (ص ۲۰۶)
 تو مان - ده هزار (ص ۱۳۶)
 تون (کیچه) - شب، لیل (صفحات ۹۱، ۹۳، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۱۴) و غیره
 تونا کون - دیروز، دی (ص ۱۱۴)
 تون کون - شب و روز، لیل و نهار (ص ۱۳۱)
 توهم ایلہ باق - اندیشه کردن، به فکر فرو رفتن (ص ۳)
 تیا آلمان ییغینی - از گریه خود داری نمیتوانم کرد (ص ۶۵)
 تیاق - چوب، عصا (ص ۳۳)
 تیرگوزماق - زنده کردن، احیاء کردن (صفحات ۶، ۸۲، ۹۲، ۱۶۰)
 تیرگوزور - زنده سی کند، احیاء می کند (ص ۴۳)
 تیسکاری - چپه، معکوس (ص ۱۳۳)
 تیشی (اورغاچی) - ماده، مقابل نر (ص ۲۴۸)
 تیمکماق - نهال شانیدن - غرس کردن درخت (ص ۲۵۶)
 تیگراسی - کنارش، کناره اش، محیطش (ص ۴۴)
 تیلبار اتسه - دیوانه کند، مجنون سازد (ص ۹۴)
 تیلبه - دیوانه، مجنون (صفحات ۵، ۶۲، ۹۴) و غیره .
 تیلورماق - به حسرت و اندوه نگاه کردن (ص ۶)
 تیماغیل (تیمماغیل) - ممانعت بشو، ممانعت نکن (ص ۸۶)

تهمنک (Timanak) - سوژن بز رگ جوال دوزی (ص ۱۷۷)

تینگری - خدا، الله (صفحات ۶۶۷، ۶۶۸، ۱۵۷) و غیره .

تینگیز - بحر، بحیره (ص ۱۷۷)

تبیماق - خود داری کردن، خود را نگاهداشتن (ص ۲۲۳)

تیوه - شتر (ص ۲۵۰)

(ج) حرفی

جلاجل - بصورت دایروی از فلز سازند و در دایره به مقصد آواز بر

آوردن نصب کنند (ص ۱۳۹)

جلونی یاندورماق - کشیدن جلو، بازگشتن (ص ۱۸۳)

جوارح - اعضای بدن (ص ۱۴۳)

جو انغار - عساکری که در وقت جنگ به سمت چپ پادشاه ایستاده شود

(ص ۲۷۰)

جهان کیزماک - جهانگردی (ص ۹۹)

جهت - سبب، علت (ص ۱۶۸)

جیبه - زره، لباس مخصوص روزه‌های جنگ. (ص ۲۱۶)

(چ) حرفی

چاغلیغ - مثل، مانند، مقدار، اندازه (ص ۱۳۲)

چاغیر - شراب، سی، عرق (صفحات ۷۹۷، ۷۹۸، ۱۱۶) و غیره

چر کاسالماق - شکار کردن پرندگان (ص ۲۷۰)

چر ماش - پریشان، پراکنده (ص ۱۱۴)

چشمه حیوان - چشمه افسانه‌یی که با نوشیدن آب آن میتوان زندگی جاودانه

را نصیب شد (ص ۱۰)

چوچو کک - شیرین، لذیذ، باسزه (ص ۱۲۳)

چوق - بسیار ، زیاد ، فراوان (ص ۱۷۰)

چیچان - باهوش ، دراک ، زیرک (ص ۱۲)

چیر ماشثورماق - پیوند کردن ، پیوست کردن (ص ۲۰۶)

چیر ماشقان - پیوست شده ، پیوند یافته (ص ۲۰)

چیر ماشماق - پیوستن ، پیچیدن (ص ۵۴)

چیر یکک - لشکر ، لشکر (ص ۱۶۸)

چیتیشماغلیق - موافقت ، جور آمدن ، مؤانست (ص ۲۲)

چیکماک - کشیدن ، بیرون کردن (ص ۵)

چین - راست ، درست (ص ۲۰۵)

(ح) حرفی

حدیث - سخن ، کلام (ص ۱۴۲)

حیات سویی - آب حیوان (ص ۱۱۱)

حیوان سویی سه آب حیوان (ص ۱۸)

(خ) حرفی

خالی ایمان - فارغ نیستم (ص ۲۱۰)

خد - رخسار ، گونه (ص ۱۳)

خسه چه چاغلیغ - بر ابرخس ، به اندازه خس (ص ۶۷)

خط بابری - خط اختراع کرده بابر (ص ۲۳)

خط بیزاری - خطی است که در وقت قطع ارتباط از طرف پدر به پسرش در

محکمه داده میشود (ص ۴۳)

خط سیغناقی - خط منسوب به سیغناق واقع در ترکستان شرقی (ص ۲۳)

خلق اولدی - خلق شد ، ایجاد شد (ص ۲۱۹)

خوی - به فتح خاء به معنی عرق (ص ۱۱)

(د) حرفی

- داد بیر دی - عدل کرد ، داد داد (ص ۲۹)
داروی کار - شاید جلاب باشد (ص ۲۸۰)
دار یغاننی - پراگنده شده را (ص ۲۱۷)
دنگانه - اندیوالی (ص ۱۶۳)
دنگ ایل - مردم ابله و احمق (ص ۷۶)
دوتاره (دوتار) - نام آله موسیقی (ص ۱۱۰)
دوداغ (دوداق) - لب ، شغه (ص ۲۱۰)
دوستلاردین ایل یوماق - از دوستان دست شستن (ص ۱۸۲)
دولت تاغی - کوه دولت (ص ۱۷۸)
دولت تاغی - آنکه بادولت است (ص ۱۷۸)
دولت تاغی - دوات هم (ص ۱۷۸)
دی - بگو ، حرف بزن (ص ۱۳۱)
دی (از مصدر دیماق) - به منی گفتن (ص ۸۲)
دی - برج جدی و آن ماه دهم سال شمسی است (ص ۹۶)
دیار - زنده جان (ص ۷)
دیر سعید زرد شتیمان (ص ۷۶)
دیمان - نمی گویم ، نگویم (ص ۱۵۹ و ۵۰)
ذوفنون - صاحب فن ، صاحب کمالات (ص ۶۹)

(ر) حرفی

- راست - بدو معنی : ۱ - درست کردن ۲ - مقام راست در موسیقی (ص ۱)
رصاص - ارزیز ، قلعی (ص ۳۵)

رم قیلماق - رمیدن ، وحشت زده شدن (ص ۱۲۷)

روتی - در زبان اردو به معنی نان (ص ۲۶۵)

ریحان - نازبو ، در این جا کنایه از زلف (ص ۱۰)

(س) حرفی

سداق - تیر کش ، توربان (ص ۲۱۶)

سار غار ساق - زرد شدن (ص ۱۲۹)

ساغین - پیاد آرد ، یاد کن (ص ۳ و ۱۴۱)

ساغین - از مصدر ساغینماق - به معنی یاد کردن (ص ۱)

ساغینما - در این جا به معنی فکر میکن ، تصور میکن (ص ۱۴۸)

ساغینماق - یاد کردن ، بخاطر آوردن (صفحات ۱، ۳، ۹۸، ۱۴۱) و غیره

ساغینماسین - یادخواهی کرد (صفحات ۹۸، ۱۷۴ و ۲۶۷)

ساغیندورماق - بپادش انداختن ، بپادش آوردن (ص ۱۷۷)

سایمه - چار پایانی که بیرون چرند (ص ۲۵۰)

سمخره - گرفتار ، اسیر (ص ۲۰۵)

سورار - سوال ، پرسش (ص ۱۹)

سوراقی - جستجو ، پرسش (ص ۳۳)

سورماق - چو شدن ، بگیدن (ص ۵۰ و ۸۵)

سورورماق - روفتن ، جاروب کردن (ص ۷۹)

سورسام (به معنی سورتماق) - بمالم ، بسایم (ص ۷۱)

سوزلاشالینگ - صحبت کنیم (ص ۱۶۴)

سوغات - تحفه ، هدیه ، پیشکش (ص ۱۲۵)

سوکونج - دشنام (صفحات ۳۳ و ۷۳)

سولماق - پژمرده شدن (ص ۱۷۳)

سو نكاك - استخوان ، عظم (ص ۶۹)
 سيكر اتيب - به خيزانداختن ، جست زدن (ص ۴۴)
 سيوار - محبوب ، معشوق (ص ۱۷۱)
 سيوماك - دوست داشتن (ص ۲۲۳)
 سيو و نماق - مسرور شدن ، خوش شدن (صفحات ۱۶۵ ، ۱۶۶ و ۲۷۰)
 سيو ينجي - مزده گاني (ص ۱۱۱)

(ش) حرفی

شتا - زمستان (ص ۱۳۱ و ۱۳۵)
 شربت ييجي العظام - شربت حيات بخش و زنده کننده (ص ۱)
 شرب مدام - بدو معنی: ۱- شرب هميشگي ۲- شراب نوشي (ص ۱)
 شيق - قسم ، قسمت (ص ۲۵۵)
 شيلابين - سمخره ، دلقك (ص ۲۷۳)

(ص) حرفی

صبر ايوب - صبر ايوب پياسير (ص ۱۶۳)
 صورت - تصوير ، رسم (ص ۱۶۰)
 صيف - تابستان ، گرما (ص ۱۳۵)

(ع) حرفی

عذر قولعاق - پذيرفتن عذر ، قبول كردن عذر (ص ۲۶۹)
 علي ر غم حسود - برخلاف خواسته و ميل حسود (ص ۱۷۱)
 عيش سورباق - عيش كردن ، بهره مند شدن (ص ۷۱)

(غ) حرفی

غافل ايمان - غافل نيستم (ص ۲۱۰)
 غربت تو غي - غلم و نشان غربت (ص ۱۶۷)

غلو - مبالغه، از حد زیاد (ص ۱۵۱)

(ق) حرفی

قابو ساقلا ب تور ساق - بدروازه منتظر موقع نشستن (ص ۱۴۵)

قات پیوست کن، یکجا کن (ص ۱۲۴ و ۱۲۵)

قاتماق - خلط کردن، گذ کردن (ص ۷۶)

قاتماق شریک کردن (ص ۲۰۷)

قاتینگ دا - در نزدت، به پیشت (ص ۱۴۷)

قاتیندا - در نزدش، به پیشش (ص ۲۹)

قاتیلما - دخالت مکن (ص ۹۷)

قاتیلماق - بهم پیوستن (ص ۱۲۰)

قاتیلما یسین - شرکت نمی کنی، با ایشان نیستی (ص ۶۷)

قاتیلیمیش - ترکیب شده (ص ۱۲)

قاش سکریتماق - حرکت دادن ابرو (ص ۶۱)

قاشی یا - کمان ابرو (صفحات ۲۱، ۱۰۸، ۱۰۹) و غیره

قاندین (قایدین) - از کجا (صفحات ۵۲ و ۵۸)

قایان - کدام سو، کدام طرف (ص ۷۶)

قایانغه - به هر سو، به هر طرف (ص ۷۱)

قایدر هتما، رهبر (ص ۲۲۱)

قای ساری - به کدام طرف، به کدام سو (ص ۱۷۷)

قای ساری - بی سروت، سنگدل (ص ۱۷۷)

قایغو - حسرت، اندوه، غم (صفحات ۸۳، ۱۳۷، ۱۶۸)

قوپ - برخیز، ایستاده شو (صفحات ۱۶۸ و ۱۹۲)

قوپارماق - بلند کردن، ساختن (ص ۲۷۸)

قوپماق - ایستاده شدن، خاستن (ص ۲۰۹ و ۲۱۱)

- قوتقار دی - نجات داد، اسان داد (ص ۵۶)
- قوتقار دیم - نجات دادم (ص ۵۱)
- قوتقار ینگ - نجات بدهید (ص ۴۳)
- قوتو اماق - نجات یافتن، رهایی یافتن (ص ۶۱)
- قورغان - قلعه، حصار (ص ۳۲ و ۲۸۰)
- قورقارام - می ترسم، بیم دارم (ص ۷۰)
- قورماق - نشاندن، تاسیس کردن (ص ۶)
- قوزغالماق - جنبش، طغیان (ص ۱۶)
- قوش سه لماق - شکا ر پرنده گان (ص ۲۷۲)
- قول - غلام، بنده، پرده (صفحات ۱۹، ۸۷، ۱۲۲، ۱۳۷) و غیره .
- قوللوق - تهنیت، تبریک (ص ۱۷۰)
- قوللوق - خدمت، بندگی (ص ۲۶۶)
- قوللوق دیماق - تهنیت، تبریک گفتن، خدمت کردن (ص ۱۶۸)
- قونغارماق - از بیخ کنندن، از بن کشیدن (ص ۱۶۶)
- قویاش - آفتاب، شمس، خورشید (صفحات ۶۶، ۶۹، ۸۱، ۸۲) و غیره
- قویمان - نمیگذارم، نمی نهم (ص ۲۳)
- قویون - گرد باد (صفحات ۱۰۶، ۱۸۷، ۲۶۱)
- قیسقه - کوتاه، مختصر (ص ۲۱۹)
- قیلا لینگ (قیلا یلیک)، بکنیم، انجام دهیم (صفحه ۱۴ و ۱۶۰)
- قیلاس کری - نمی ارزد (ص ۱۱۲)

(ک) حرفی

- کافر دسی - کافر سطح الاسلام که به اسلام جزید دهد (ص ۲۵۱)
- کچ (به ضم کاف و سکون چ) - کلمه اردو به معنی هیچ، بالکل (ص ۲۶۵)
- کشیده قلم زده (ص ۱۴۱)
- کورالینگ (کورال یلیک) - ببینیم، نظر کنیم (ص ۱۳۸)

- کور کلوک - زیبا ، قشنگ (ص ۲۲۶)
- کورگان سایی - و قتیکه دیدی ، همینکه دیدی (ص ۱۵۹)
- کورسان - نمی بینم ، نخواهم دید (ص ۹۸)
- کوزدین سالماق - از نظر انداختن (ص ۱۸۵)
- کوزگایلماق - اهمیت دادن ، در نظر آوردن (ص ۶۷)
- کوزگو - آینه ، سرآه (ص ۲۲۳ و ۲۲۶)
- کوزنی یو سوب آچقو نچه - ناچشم به هم زدن (ص ۳۱)
- کوز یاروغی - نور چشم ، روشنی چشم (ص ۸۵)
- کوک - آسمان ، سماء (ص ۷۴ و ۱۱۱)
- کوکس (کوکوس) - قفس سینه (صفحات ۴۰ ، ۶۳ ، ۵۵ و ۱۱۲)
- کول - خاکستر (ص ۱۵۱)
- کوموش - نقره ، زرسفید (صفحات ۲۴۴ ، ۲۴۵ ، ۲۴۶ ، ۲۵۰)
- کون کورساق - زیستن ، زنده گی کردن (ص ۶۶)
- کونگلاک - پیراهن ، کرتنه (صفحه ۳۷ و ۱۳۷)
- کونگول آلدیم - دلگیر شدم (ص ۳۰)
- کونگول سالماق - دل گرفتن ، دلگیر شدن ، دق شدن (ص ۶۶)
- کیتار ساق - دور کردن ، جدا کردن (ص ۱۸۹)
- کیجیم - برگستان و آن پوششی است که بروز جنگ براسپ اندازند (ص ۲۱۶)
- کیچالینگ (کیچالیک) - بگذریم ، منصرف شویم (ص ۱۴)
- کیچ قورون - شام ، بیگاه (ص ۶۹)
- کیچه آلمان - نمیتوانم صرف نظر کنم (ص ۱)
- کیر پیک (سروز: کبیر یک) - مژگان ، مژه (صفحات ۶ ، ۱۱۲ و ۱۵۰)
- کینت - قیشلاق ، دهکده (ص ۲۴۲)

(گ) حرفی

گری - لفظ هندی به معنی ساعت (ص ۲۸۰)
گزک - به معنی سزه و چاشنی که در وقت سشروب نوشی برای تغییر ذائقه
خورند. چون : کیاب ، پمته ، بادام ، سیب ، انار و مانند این ها (ص ۱۶۳)
گلیچ - دستمال گلدار ، دستمال گلدوزی شده (ص ۳)

(ل) حرفی

لاابالی - بی پروا ، لاقید (ص ۱۶۲)
لادم - احق ، خرف ، بی عقل (ص ۲۰۶)
لوت - این کلمه را در تا شکنید « یوست » خوانده اند شاید لوت
باشد بوا و مجهول به معنی اقسام طعام های لذیذ (ص ۱۳۴)

(م) حرفی

مانگ - در زبان اردو به معنی قصر ، کاخ ، کوشک (ص ۲۶۵)
مجبول - طبیعی و جبلی (ص ۲۲۹)
مخلص اعتقاد - مخلص یا اعتقاد (ص ۱۵۲)
مداد - قلم ، پشم (ص ۱۵۰)
مدبر - به ضم میم و سکون دال - بدبخت ، عیب مانده (ص ۱۴۳)
مستعمل - استعمال شده (ص ۲۶۹)
مسلم تو تمناق - قبول کردن ، ارزش دادن (ص ۶۶)
مضمهر - پوشیده ، پنهان (ص ۳)
معنبر - عنبرین ، عنبری رنگ (ص ۶۹ و ۶۸)
مقبل (به ضم میم و سکون قاف) - با اقبال ، نیکبخت ، خوشبخت (ص ۱۴۳)
مکاتب (به ضم میم و فتح تاء) - غلاتی که به رضای مالک خود قیمت به مالک
خویش ادا نماید و آزاد گردد. (ص ۲۵۳)
موتی - در زبان اردو به معنی مروارید و جواهرات (ص ۲۶۵)

مو نچه چاغلیغ - اینقدر، اینمقدار (ص ۲۷)

مونه - اینک، اینه (ص ۱۶۴)

مؤلفه قلوب - به هم پیوند دهنده دلها (ص ۲۵۲)

مهمل غله - عبارت از «بله» است و به معنی جامه بی است که از تان الاجه سلی

میساخند (صفحات ۱۲۶، ۲۶۸ و ۲۶۹)

میل - واحد مقیاس (ص ۲۴۰)

مینان - آلو (ص ۱۲۱)

مین سینی دیدیم - من ترا اختیار کردم (ص ۱۳۸)

مینک - خال بزرگ (صفحه ۱۳ و ۱۲۱)

(ن) حرفی

ناز تارتماق - نازیر داشتن (ص ۲۲)

نال - روده قلم نی (ص ۱۴)

نغم - جمع نغمه به معنی سرودها و سازها (ص ۱۴۵)

نوا - به معنی آهنگ، موسیقی (ص ۱)

نی آسینگ - چه فایده؟ چه سود؟ (صفحات ۱۱، ۲۲، ۴۶، ۵۲) و غیره

نی بولدی - چه میشود؟ چه تفاوت می کند؟ (ص ۲)

نی تانگ - عجب نیست، جای تعجب نیست (ص ۲ و ۱۳۹)

نی تانگ - چه میشود؟ چه پروا دارد؟ (ص ۲۸ و ۲۹)

نیچوک - چگونه، چطور؟ (ص ۲۰۲)

نی یعنی - چه معنی دارد؟ (صفحات ۳۴، ۳۶، ۱۸۶ و ۲۶۲)

(واو) حرفی

وایین - حوض، حفره (ص ۲۷۸)

(هـ) حرفی

هر قانده - به هر جا، د رهر جا (ص ۱۴۴ و ۱۷۰)
 هر قایان - هر طرف، هر سو (ص ۴۶)
 هورا بین - از مصدر «هورماق» به معنی قوله کشیدن سنگ (ص ۷۱)

(ی) حرفی

یا (یای) - کمان (صفحات ۴۲۸ و ۱۷۳)
 یات - بیگانه (ص ۱۳۸ و ۱۵۳)
 یاراشماس - نمی زبید، مو افق نمی افتد (ص ۱۱ و ۱۱۰)
 یارا سنگ - بدردم بخور، مدد فرما (ص ۱۷۵)
 یارلیغ - پول، سکوک (ص ۵۵)
 یارماغ - فرمان، سرنامه (ص ۱۵۷)
 یارو تماق - روشن کردن، ستور ساختن (صفحات ۱۰۲، ۱۳۸ و ۲۱۴)
 یاروق - زخم، جراحت (ص ۱۷۳)
 یاره (یارا) - روشن، ستور (ص ۱۵۴ و ۱۷۵)
 یاز - تابستان، گرما (صفحات ۱۱۰، ۱۱۶ و ۱۶۶)
 یازی - دشت و صحرا (ص ۲۴۲ و ۲۴۵)
 یاسانیب - آرایش کرده، آراسته، زینت یافته (ص ۵)
 یاسال یاسماق - صف بستن، صف آرایی (ص ۲۷۰)
 یاش - عمر، جوان، اشک (صفحات ۱۳۵ و ۲۰۸)
 یاغلیغ - رومال، دستمال (صفحات ۳، ۱۳۲، ۱۴۱ و ۱۴۶)
 یالبارماق - تضرع کردن، زاری کردن (ص ۵۱ و ۵۵)
 یاندا شتورماق - نزدیک کردن، در پهلوی قرار دادن (ص ۲۰۶)
 یاندورماق - رخ کردن، متوجه ساختن (ص ۱۳)
 یاندورماق - جلوگردانیدن - منهزم شدن (ص ۲۷۶)

يانگلا - حالا، همين حالا، (ص ۱۶۹ و ۲۴۷)
 يانگيلماق - اشتباه کردن، سهو کردن (ص ۱۲ و ۶۷)
 ياو و شماق - نزديک شدن، پيوست شدن (ص ۲۶۰)
 يايقالماق - خرابيدن، خرابان راه رفتن (ص ۴۴)
 يايينه - پناه بر ده، پناه خواسته (ص ۸۷)
 يراق - دور، بعيد (صفحات ۸۶، ۳۰، ۹۵، ۱۰۶) و غيره
 يراق، اسباب و سامان (ص ۲۱۶)
 يراق سالماق - دور کردن، بدو را نداختن (ص ۱۱۹)
 يغاچ - واحد مقياس (ص ۲۴۰)
 يفر اغ - برگ، وقت (ص ۵۱)
 ينگليغ - مثل، مانند (صفحات ۶، ۱۱، ۳۸، ۵۱، ۶۶)، و غيره
 يوپقه - نازک، باريک (ص ۲۲۸)
 يوزايورماق - روگشتاندن (ص ۷۹)
 يوزتوسان - $100 \times 1000000 = 100000000$ (يك ميلون) يعنى بسيار زياد و
 فراوان (صفحات ۱۳۳، ۱۳۶، ۲۰۶، ۲۴۰)
 يوزقويماق - روى نهادن، روى آوردن (ص ۴)
 يوزمينگتوسان - $100000 \times 1000000 = 100000000000$ (يك ميليار) يعنى
 بسيار زياد (ص ۲۲)
 يوزياش - صدسال عمر (۱۳۵)
 يوسونلوق - طريقه، طور، نوع (ص ۱۷۲)
 يوق ياراسنگا - توان ندارم، قوت ندارم (ص ۱۷۵)
 يوكونماق - با تعظيم سرفروود آوردن (ص ۱۶۸)
 يولدين آزماق - گمراه شدن، راه گم کردن (ص ۲۵۹)

- بیادور - منتشر می‌کنند، می‌پر آگند (ص ۲۸)
- بیتماق - کفایت کردن، کافی بودن (ص ۱۶۶)
- بیرگاباش چالماق - سر بزمین زدن (ص ۶۶ و ۷۷)
- بیغاج - چوب، درخت (ص ۲۵۶)
- بیغیدین نیچوک بیغای - از گریه چگونه خود داری کنم (ص ۷۱)
- بیغین - محفل، مجلس (ص ۱۵۵)
- پیل - باد، شمال (صفحات ۶، ۱۵، ۵۵، ۶۳، ۱۰۱) و غیره.
- پیل ایاغی - ختم سال، آخر سال (ص ۲۵۰)
- پیلدورماق - سریع ساختن، تیز کردن (ص ۲۱۳)
- پیلماق - وزیدن (ص ۱۵۱)
- پیمر و لدی - فرو غلتید، چپه شد (ص ۶۵)

فهرست اسمای خاص

(الف) حرفی

- ابراهیم چهره - (ص ۲۷۴)
اندجان - نام شهری در او زبکستان شوروی (ص ۱۸۱)
اندراب - (ص ۱۸۰)
اوروغ چغتای - (ص ۲۱۳)
ایاز (ایاز ایماق) - (ص ۱۱۰)
ایسیغ کول - (ص ۱۷۸)
ایوبد - (ص ۱۸۲)

(ب) حرفی

- بابادوست - (ص ۲۷۸)
بابر (ظهير الدين محمد) - صفحات (۱۲۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۲۷۲) و تقریباً همه صفحات.
باران (باران یازسی) - دشت باران نزدیک کابل (صفحات ۲۶۲ و ۲۷۲)
باقی ترخان - (ص ۲۶۹)
بگرام - (ص ۲۷۵)
بنایی (مولانا کمال الدین) - (صفحات ۲۶۸ و ۲۶۹)

(پ) حرفی

پسکینت - نام جایی در ماوراء النهر (ص ۷۰)

(ت) حرفی

تاشکند - (ص ۲۷۰)

توراک چهار باغی (در ماوراء النهر) - بابر نخستین غزل خود را در همین

چهار باغ تمام کرده است (ص ۲۷۱)

تور دی بیک خاکسار - (صفحات ۲۷۵، ۲۷۸ و ۲۷۹)

تور دی محمد قبیچاق - (ص ۲۷۳)

(ج) حرفی

جم (جمشید) - (ص ۹۷)

جنید (شیخ) - (ص ۲۱۹)

جهانگیر میرزا - (ص ۲۷۱)

(چ) حرفی

چاشتبو به - محلی در شمال کابل نزدیک گلبهار (ص ۲۷۲)

چشمه حیوان - چشمه افسانه‌بی (ص ۱۰)

چندیری - قلعه بی در هندوستان (ص ۲۸۰)

چین (ختا) - (ص ۲۱۳)

(ح) حرفی

حافظ میر کاتب - (ص ۲۷۲)

حسان - حسان بن ثابت از بلغای عرب (ص ۷۴)

(خ) حرفی

خواجه ابوالبرکه فراقی - (ص ۲۶۹)

خواجه رستم - نام محلی در ننگرهار (ص ۲۷۴)

خواجه عبیدالله احرار (ص ۲۱۹)

خواجه کلان - (ص ۲۷۶)

خواجه محمد علی - (ص ۲۷۳)

خراسان - (صفحات ۱۳، ۱۷۵، ۱۷۶ و ۲۱۳)

خطا (ختای - چین) - (ص ۱۲۷)

خطبایی - خط اختراعی بابر (ص ۲۳)

خط سیغناقی - منسوب به شهر سیغناق واقع در ترکستان شرقی (ص ۲۳)

خضر (ع) - (ص ۱۰ و ۱۱۱)

(د) حرفی

دو کی - نام محلی در پشتونستان امر و زی (ص ۲۷۱)

(ر) حرفی

رود گو بل - محل معروفی در پشتونستان امر و زی (ص ۲۷۱)

ری - شهری در ایران (ص ۱۷۵)

(س) حرفی

سام سیراک - محلی در ساوراء النهر (ص ۲۷۰)

مراب - محلی است (ص ۱۸۰)

سلطان او یس بن محمود - (ص ۹)

سلطانپور - محلی در ننگرهار (ص ۲۷۴)

سلطان محمود (تیموری) - (ص ۱۲۵)

سمرقند - شهر معروف در ساوراء النهر (صفحات ۲۶۸، ۲۶۹ و ۲۷۲)

سنبل (سنبل) - نام شهری در هندوستان (ص ۲۶۶)

سند - نام ولایتی معروف در هندوستان (ص ۳۱۵ و ۲۷۶)

(ش) حرفی

شاهر خیه - نام شهری در شمال تاشکند (ص ۲۷۰)

شاهجهان - پادشاه تیموری هند (ص ۲۶۷)

شاه حسن شاه بیک - (ص ۲۷۳)

شاه غیاث - (ص ۱۶۱)

شېلى (شيخ) - (ص ۲۱۹)

شریف - نام شخصی ناشناس (ص ۱۳۵)

شهر سبز - (ص ۲۶۸ و ۲۶۹)

شيباق خان (شيبان خان) - (ص ۲۶۸)

شيخ ابو الو احد - (ص ۲۷۵)

شيخ ذين - (ص ۲۷۵ و ۲۷۸)

(ع) حرفی

عیسی - (ص ۳)

(غ) حرفی

غزنی - ولایتی در افغانستان (صفحات ۱۳۱، ۲۷۲، ۲۷۷ و ۲۷۸)

غیاث مسخره - (ص ۲۷۳)

(ف) حرفی

فان - نام محلی در هندوستان (ص ۲۶۹)

فولاد - نام یکی از شهزاده گان ساوراء النهر (ص ۱۸۳)

فولاد سلطان - (ص ۲۷۲)

(ق) حرفی

قاسم بیکن - (ص ۲۶۸)

قوش گنبد - محلی است در ننگرهار که اسر و زیه غلط «خوش گنبد» گویند (ص ۲۷۴)

قیرق اریق - محلی است در ننگرهار (ص ۲۷۴)

(ک) حرفی

کابل - شهر است (صفحات ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۷۹، ۲۶۲، ۲۷۲ و ۲۷۹)

کاسران - پسر بابر (ص ۲۷۹)

کرم - محلی در پشتونستان اسر و زی (ص ۱۷۹ و ۲۷۹)

کوه مهتر سلیمان - (ص ۲۷۱)

(گ) حرفی

گدای طغایی - (ص ۲۷۳)

گرم چشمه - محلی است در ننگرهار (ص ۲۷۴)

گلپهار - جایی معروف در شمال کابل (ص ۲۶۲ و ۲۷۲)

(ل) حرفی

لنکر - محلی در هندوستان (ص ۱۶۱)

(م) حرفی

مبین - ر. سالد بابر در فقه حنفی (ص ۲۷۵)

مسچا - نام محلی در ماوراء النهر جنوبی (ص ۲۷۵)

مسیح - (ص ۱)

مجد صالح - مؤلف شیبانی نامه (ص ۲۷۵)

محمود (سلطان محمود غزنوی) - (ص ۱۱۰)

مغول (قوم) - (ص ۱۷۸)

مغول (نام شخص) - (ص ۱۸۱)

ملاعلی خان - (ص ۲۷۵ و ۲۷۶)

ملا کتابدار - (ص ۲۷۳)

ملا هجری - شه'عری است (ص ۲۷۰)

میر - نام شخصی است (ص ۱۶۳)

(ن) حرفی

نارین - شاید نام رود یا نهری بوده (ص ۱۷۸)

ناصر شاهزاده بی است (ص ۱۸۰)

نسل جوجی - (ص ۲۱۳)

(واو) حرفی

والدیہ - رسالہ بابر (ص ۲۱۹)

وایمن - حوض، حفرہ (ص ۲۷۸)

(ہ) حرفی

ہمایون - پسر بابر (ص ۲۸۰)

ہنزہ (ہنزہ و سہستان) - (صفحہ ۱۳، ۱۷۳، ۱۷۹، ۲۱۳، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۶، ۲۷۹)

ہندو - اہل ہند (ص ۱۷۶)

(ی) حرفی

یونس علی - (ص ۲۷۳)

کتاب سَناسی

- آرا مکاه بابر . از انتشارات ژوندون ، نامه هفته گي انيس ،
کابل ، ۱۳۷۳ق. ، ۷۰ صفحه . (همين رساله در مجله آريانا ، شماره
۴ ، سال ۱۳۵۶ نيز طبع شده است .)

- از سعي تاجا مي . (ترجمه دري جلد سوم تاريخ ادبيات
ادوارد براون ، ترجمه علي اصغر حکمت) تهران ۱۳۳۹ ش . ، صفحات
۵۵۱-۵۴۷ .

- اسلام انسيكلو پيديسي ، ماده بابر . به قلم محمد فواد
کوپرولو ، جلد دوم ، صفحات ۱۸۰-۱۸۷ .

- افغانستان در عهد کورگانيان هند . تاليف پوهاند عبدالحسي
حبيبي ، انتشارات انجمن تاريخ افغانستان ، کابل ۱۳۴۱ ، صفحات
۳۲-۲ .

- اکبرنامه ، تاليف ابو الفضل علامي ، طبع نول کشور ، ۱۲۷۴ق. ،
جلد اول ، صفحات ۱۰۶-۱۴۸ .

- اوزبيک ادبياتى تاريخى ۳ نچى جلد ، ۱۶ نچى عصر د ن ۱۸
نچى عصر نينگ ۷۰ نچى ييللرى گه چه ، ظهير الدين محمد بابر و
اونينگ اثر لرى باره سيده گى مقاله پرو فيسور باتيروي خواجه
ييف يازگن ، ۴۲-۸۸ نچى بيستلر . تاشکند ۱۹۷۸ م .

-اوزبیک ادبیا تی تاریخی . بیرینچی کتاپ ، ملا ییف نتن ملا-
بیویچ ، او قیتووچی نشریاتسی ، ۳نچی طبع ، تاشکند ۱۹۷۶م ، ۵۶۸-
۶۰۸ نچی بیتلر .

-اوزبیک ادبیا تی ۳نچی جلد، اوزبیکستان دولت بدیعی ادبیا ت
نشریاتی ، تاشکند ۱۹۵۹م ، ۹-۹۶نچی بیتلر .

اوزبیک سویت انسیکلو پیدیه سی ، ماده بابر . جلد ۲، انتشارات
اکادمی علوم اوزبیکستان «فن» ، تاشکند ۱۹۷۲م ، صفحا ت ۲۸۷-
۲۹۷ .

-بابر نینگ فعالیتی واد بی علمی میراثی حقیده . بابر نامه
مقدمه سی ، تاشکند ۱۹۶۰م . صفحا ت ۵-۵۲ .

-بابر نامه نینگ فارسی تیلیده گی قول یازمه نسخه لری .
محمد رحیموف آ.، اوزبیک تیلی وادبیا تی مجله سی ، ۱۹۷۴نچی ییل،
بیرینچی سان ۵۸-۶۲ نچی بیتلر .

-بابر . فردینان گرینارد ، پاریس ۱۹۳۰م . (این اثر بزبان
ترکی استانبولی توسط اورخان یوکسل ترجمه شده به سال
۱۹۷۱م . دراستانبول نشر گردیده است . «۲۰۷صفحه » ترجمه دری
آن سال ها پیش به قلم استاد احمد علی کهزاد صورت گرفته بود،
اما تاحال چاپ نشده است .)

-بابر (مغل شهنشاه بابرکی دلچسپ حالات زندگی) . طبع اول،
«فیروز سنز - پرنترز ایندپلیشرز» ، لاهور ۱۹۴۷م ۸۶ صفحه .

-بابر شاهنگ شعر لری . به اهتمام محمد فواد کوپر یلی ، ملی
تبعلر مجموعه سی ، شماره اول ، صفحا ت ۱۱۳-۱۲۴ : ترجمه رساله
والدیه . شماره دوم ، صفحا ت ۲۳۵-۲۵۶ و شماره سوم ، صفحا ت
۴۶۴-۴۷۲ : غزلیات و شماره سوم ، صفحا ت ۴۷۲-۴۸۰ : مثنویها .

ادامهٔ مثنویها و رباعیات و سایر اشعار در شمارهٔ پنجم همین مجله
(۱۳۳۱ ه. ق. مطابق ۱۹۱۲ و ۱۹۱۳ م.)

— بابر نامہ رسم لری . توزوچی و سوز باشی مولفی : پروفیسور
حمید سلیمان ، اوز بیکستان فن لر اکادیمیه سی نشریات ، تاشکند
۱۹۷۰ م ، ۳۸ صفحه + ۹۶ رنگی تصویر .

— بابر نامہ موسوم بہ توزوک ببری . بہ اہتمام میرزا محمد ملک
الکتا ب ، چاپ سنگی بمبئی ۱۳۰۸ ق ، ۲۴۶ صفحه .

— بابر نامہ رسم لری . اوز بیکستان فن لر اکادیمیه سی « فن »
نشریات ، تاشکند . (۳۲ پارچہ تصویر رنگہ بابرنامہ)

— بابر شعر یتى لکز يکھ سی (مقالہ) ، نوشتہ بہرام بغایف ،
مجلهٔ « اوزبیک تیل و ادبیاتسی » شماره دوم ، سال ۱۹۸۳ ، تاشکند .

— باز تا ب جلوہ های فولکلور در آثار ظہیر الدین محمد باب —
(مقالہ) ، نوشتہ محمد حلیم یارقین ، مجلهٔ فرہنگ مردم ، شمارهٔ چہارم
سال پنجم (جو زا ، سرطمان ۱۳۶۲) .

— بزم تیموریہ . تألیف سید صباح الدین عبدالرحمن ، طبع
مطبعۂ معارف اعظم گدہ ہند ، ۱۹۴۸ م ، صفحات ۱-۲۳ .
(مقالۂ مربوط بابر این کتاب بہ قلم نگارندہ بہ دري ترجمہ و در
شمارہ دوازدہم سال ۱۳۶۰ مجلهٔ ژوندون چاپ شدہ است .)

— تاریخ رشیدی . تألیف میرزا محمد حیدر دوغلات ، نسخۂ
خطی ، (این اثر را دنیسن راس بہ انگلیسی ترجمہ و در ۱۸۹۵ م طبع
کردہ بود . درین اواخر تجدید چاپ شدہ است .)

— تاریخ فرشتہ ، تألیف محمد قاسم ، لکنہو ۱۳۲۱ ق .

- تحفه سا می . تألیف . سام میرزای صفوی ، به تصحیح وحید دستگردی ، تهران ۱۳۱۴ ش .

- تورك دىلى تاريخى . احمد جعفر اوغلو ، جلد ۲ ، انتشارات فاكولتة ادبىات پوهنتون استانبول ، استانبول ۱۹۶۴ م ، صفحات ۲۴۷-۲۵۶ .

- تورك لهجه لرى او رنگ لرى (نمونه هاى ادبى زبانهاى تركى) . تأليف داکتر سعادت چغتای ، طبع دوم . انقر ۱۹۶۳ ، صفحات ۲۱۲-۲۲۶ .

- تورك قلاسيك ادبىاتىنىڭ مەخسۇسى نەزم شەكىلى لرى-تويۇغ . توركيات مجموعەسى ، ۲ نچى جلد ، استانبول ۱۹۲۸ م ، صفحه ۲۱۹ - ۲۴۲ نچى بىتلر .

(این مقاله با تجدید نظر بعدى به سال ۱۹۳۴ م در کتاب «تورك دىلى و ادبىياتى حقنده اړه شتىر مه لرى» چاپ شده است .)

- حبيب السیر . تألیف غیاث الدین خواند امیر هروی ، جزء سوم مجلد سوم (جلد چهارم) تهران ۱۳۳۳ ش ، صفحات ۴۰۱-۴۰۴ .

- خط بابرى . تألیف صباحت عظیم جانووا ، شماره دوازدهم سال ۱۹۶۴ م ، مجله مطالعات آسیای مرکزی . (این مقاله توسط گهر سنج به درى ترجمه شده و تاحال چاپ نگردیده است .)

- دایرة المعارف اسلام . متن انگلیسى ، طبع جدید ۱۹۶۰ م ، جلد اول ، صفحات ۸۴۷-۸۵۰ (این مقاله توسط پوهاند میرحسین شاه بزبان درى ترجمه و در شماره یازدهم و دوازدهم سال ۱۳۶۱ ، صفحات ۹۸-۱۰۶ مجله عرفان چاپ شده است .)

درباره تصویر (صورت) ظهیرالدین محمد بابر، به صفحه ۶۰۸، شماره ۲،
مجله تورکیات مجموعه سی، استانبول ۱۹۲۸ نگاه کنید.

-روضة السلاطین . تالیف فخری بن امیر ی هروی ، به تصحیح
و تحشیۀ پرو فیسور حسام الدین راشدی ، انتشارات سندھی
ادبی بورڈ ، کراچی ، ۱۹۶۸ ، صفحات ۲۳۰-۲۳۴.

-ظهیر الدین محمد بابر ، بابرنامہ . اوزبیکستان فن لر اکادیمیه
سی نشریات تی ، تاشکند ۱۹۶۰م.

-ظهیر الدین محمد بابر ، مختصر (عروض رساله سی) ،
اوزبیکستان فنلر اکادیمیه سی «فن» نشریات تی ، تاشکند ۱۹۷۱م .
(پاریس قولیا ز مه نسخه سی نینگ عکسی و ینگ اوزبیک
الغبا سیده) .

-ظهیر الدین محمد بابر ، بابرنامہ ، نشر گه تیار لاو چیلر :
پارسا شمسی یف و صادق میرزاییف ، ۱-۲ نچی جلد ، تاشکند
۱۹۴۸ و ۱۹۴۹م .

-ظهیر الدین محمد بابر ، اثرلر ، ۳جلد لیک . بیرینچی جلد :
دیوان ، بدیعی ادبیات نشریات تی ، تاشکند ۱۹۶۵م ، ۲۳۳ صفحه .

-ظهیر الدین محمد بابر ، اثرلر ، ۲-۳ نچی جلدلر : بابرنامہ .
بدیعی ادبیات نشریات تی ، تاشکند ۱۹۶۵-۱۹۶۶م ، ۲۹۴ جمع ۳۰۱ نچی
بیت .

-ظهیر الدین محمد بابر ، تننگن اثرلر (آثارمنتخب) . او ز-
بیکستان دولت نشریات تی ، تاشکند ۱۹۵۸م .

-ظهیر الدین محمد بابر ، بابرنامہ ، پوشکین نامیده گی تیل و

ادبیات انستیتو تی، «فن تشریاتی»، تاشکند ۱۹۶۰، ۵۱۲ صفحه (اعلام
فهرست لری ییلن).

ظهیر الدین محمد بابر، عروض رساله سی (عکس نسخه
خطی کتابخانه ملی پاریس)، انتشارات «نوو کا»، مسکو ۱۹۷۲ م
(با مقدمه ای. و. سستیلیووا)

ظهیر الدین محمد بابر اثرلری اوچون قیسقه چه لغت .
خ. نظر ووا، نظامی نامیده گی تاشکند دولت پیدا گوژیک انستیتو تی،
«فن» تشریاتی، تاشکند ۱۹۷۲ م.

ظهیر الدین محمد بابر شاه. تالیف بو هاند عبدالحی حبیبی،
انتشارات طبع کتب «بیهقی»، کابل ۱۳۵۱ ش، ۱۵۹ صفحه + هفت
قطعه تصویر، (دوبخش این رساله در شماره سوم سال بیست و نهم
«چوزا و سرطان» ۱۳۵۰ ش و شماره چهارم سال بیست و نهم «اسد و
سنبله» ۱۳۵۰ ش و بخش خط بابر ی آن در شماره پنجم سال
بیست و هشتم «میران و عقرب» ۱۳۴۹) مجله آریانا نیز به طبع
رسیده است.

ظهیر الدین محمد بابر. نوشته ش. رحیمی، مجله بیلیم
اوچاغی، شماره دوم، سال ۱۹۲۳، صفحات ۱۰۴-۱۱۲ در
صفحه یکصد و هفت این مقاله ا زوجود یک نسخه دیوان بابر دریکی
از کتابخانه های بخارا تذکر داد شده است. رجوع شود به: تورکیات
مجموعه سی، شماره دوم، سال ۱۹۲۸ م، صفحه ۶۰۸.

فهرست نسخه های خطی ترکی کتابخانه مؤرّه توبقا پوسرای.
تالیف فهمی اد هم قره تایی، جلد دوم، استانبول ۱۹۶۱، صفحه
یکصد و دوازده.

فهرست نسخه های خطی ترکی کتابخانه ملی پاریس. ایدگار
بلوشه جلد دوم، پاریس ۱۹۳۳ م، شماره ۱۲۳۰.

—منتخب التواريخ . تأليف عبدالقادر بدایونی ، طبع کلکته ،
۱۸۶۸م ، جلد اول ، صفحات ۳۳۷-۳۴۲.

—منتخبات تورکی ، به اهتمام بره زین ، قازان ۱۸۵۷م .

—مذکر احباب . تألیف نقیب الا شراف سید حسن نثاری بخاری ،
نسخه خطی از روی فوتوکو پی نسخه خطی برلین .

—مقالات الشعراء ، تألیف میرعلی شیرقانع تنوی ، کراچی
۱۹۵۷م ، صفحات هفتادونه ، نود .

—مصحف بابری . نامه آستان قدس ، شماره بیستم ، نوروز
۱۳۴۴ش ، صفحات شصت- شصت و چار .

—نگاهی به تاریخ جهان ، تألیف جواهر لعل نهرو ، ترجمه محمود
تفضلی ، بخش اول ، تهران ۱۳۵۳ش ، صفحات ۵۹۴-۵۹۸ .

—وقایع ، بابرنگ خاطراتی . ترجمه ترکی استانبولی توسط
پرو فیسور رشید رحمتی ارهت ، جلد ۲ ، جلد اول ۱۳۸ صفحه مقدمه
به قلم حکمت بایور ، انقره ۱۹۴۳م . ۱۲۸ صفحه . جلد دوم (با فهارس
اعلام و فهرست تحلیلی) ۱۹۴۶م . این ترجمه به سال ۱۹۷۰م در سه جلد
بدون فهرستها در استانبول تجدید طبع شده است .

—مبین حقیقه (مقاله) ، نوشته صباحت عظیم جانوا ، مجله
« اوزبیک تیل و ادبیات » ، شماره دوم ، سال ۱۹۸۳ ، تاشکند .

—بابرنامه نینگ ینگ — ترجمه سی (مقاله) ، نوشته محمد
جان خال بیک اوف ، مجله « اوزبیک تیل و ادبیات » ، شماره دوم ، سال
۱۹۸۳ ، تاشکند .



H. Jagub, Babir, oz Fan Nasrijati, Taskent, 1941

Babur-Nama (Memoirs of Babur) Translated from the original Turki Text of Zahiruddin Muhammad Babur Padshah Ghazi by Annette S. Beveridge. London, 1922 (in 2 Vols.)

(در تطبیقات کتاب در باره دیوان اشعار بابر صحبت شده)

Schimmel A., Babur Padshah the poet. with an account of the poetical talent in his family Islamic Culture, No 34 (1960), pp. 125-138.

Nacimuddin Sayyid. Some unpublished verses of Babur, Islamic Culture, No 30 (1956), pp. 44-50.

Ross E. Denison. A Collection of Poems by the Emperor Babur, Calcutta, 1910 (Jurnal Asiatic Society of Bengal, Vol. VI extra number)

این طبع به اساس نسخه خطی «رضا لایبری» شهر را میسر بصورت عکسی و حروفی صورت گرفته و تقریظی بر آن از طرف ان. سمو یلوویچ نوشته شده و در مجله یاد داشت های شرق شناسان جلد بیستم، ۱۹۱۲م، صفحات ۹۳-۱۰۱ به چاپ رسیده است.

Стеблиева И.В., Семантика газелей Бабура, из-во "Наука", Москва, 1982, стр. 327.

(۱۱۹ غزل بابر ضمیمه این کتاب بصورت تایپی و آفست چاپ شده است.)

Стери Ч.А., Персидская литература /библиографический обзор/.

باتجدید نظر و اضافات در انستیتوت شرق شناسی اکادمی علوم اتحاد شوروی، جلد دوم، مسکو ۱۹۲۷، صفحات ۸۲۸-۸۳۸.

Самойлович А., Собрание стихотворений императора Бабура, часть I.- текст, Петербург, 1917.

(این چاپ به اساس نسخه خطی را میور هند و نسخه خطی کتابخانه ملی پاریس Suppl. No. 1230 صورت گرفته است .)

Стеблева И.В., К вопросу о происхождении жанра "тулга" /Туркологический сборник 1970"/, из-во "Наука", Москва, 1970.

(صفحات ۱۳۵ - ۱۴۷)

Щербак А.М., Сочинение Бабура об арузе, Журн. "Народы Азии и Африки", № 5, 1969, стр. 156-168.

Азмиджанова Сабахат, Индийский диван Бабура, из-во "Фан" УзССР, Ташкент, 1966.

۸۴ جمع ۲۸ صفحه

**A
COLLECTION OF POEMS OF
ZAHIRUDDIN MOHAMMAD
BABUR**

Edited by

Mrs. Shafiq Yarqin

Published by

Academy of Sciences of the DRA
Center of Languages and Literature

Kabul, 1983